

Cuộc sống tinh thần là gì — và làm thế nào để điều chỉnh nó

Theophanes ẩn dật

Thư:

|| 1 || 2 || 3 || 4 || 5 || 6 || 7 || 8 || 9 || 10 || 11 || 12 || 13 || 14 || 15 || 16 || 17 || 18 || 19 || 20 || 21 || 22 || 23 || 24 || 25 || 26 || 27 || 28 || 29 || 30 || 31 || 32 || 33 || 34 || 35 || 36 || 37 || 38 || 39 || 40 || 41 || 42 || 43 || 44 || 45 || 46 || 47 || 48 || 49 || 50 || 51 || 52 || 53 || 54 || 55 || 56 || 57 || 58 || 59 || 60 || 61 || 62 || 63 || 64 || 65 || 66 || 67 || 68 || 69 || 70 || 71 || 72 || 73 || 74 || 75 || 76 || 77 || 78 || 79 || 80 ||

|| 1 |

Sau khi trước khi bạn lên đường đến Moscow, chúng ta đã thỏa thuận sẽ trao đổi bằng văn bản về những điều cần thiết cho bạn, tôi tự nhiên mong đợi rằng khi đến nơi, bạn sẽ cho tôi biết về tình hình mới của bạn. Tôi đã chờ đợi và vẫn đang chờ đợi, nhưng đã bao lâu rồi mà vẫn không có tin tức gì. Chuyện gì đã xảy ra vậy? Bạn có khỏe không? Mẹ Thiên Chúa phù hộ bạn. Hay là bạn đã thay đổi ý định?! Mọi chuyện đều có thể xảy ra — và điều đó là có thể. Trong trường hợp này, tôi viết thư này để nếu có bất kỳ lo ngại nào về tôi — rằng tôi sẽ gây phiền hà hay điều gì đó khác — thì bạn hãy gạt nó ra khỏi đầu. Viết thư cho bạn, và hơn nữa là về những chủ đề như vậy, sẽ không phải là gánh nặng đối với tôi — ngược lại, nó sẽ mang lại niềm vui không nhỏ, mang lại sự đa dạng cho công việc thường ngày của tôi. Tôi sẽ nói thêm một điều nữa: nếu kế hoạch của chúng ta không thành công, tôi sẽ cảm thấy như mình đã chịu một tổn thất hoặc mất mát gì đó. Tôi sẽ không giải thích cho bạn điều đó, nhưng tôi nhắc lại rằng điều đó sẽ xảy ra và phải xảy ra như vậy. Vì vậy, tôi không thể đưa ra lời khuyên cho bạn, mà chỉ có thể đưa ra lời đề nghị: hãy viết thư. Mặc dù bạn không thể mong đợi sự khôn ngoan lớn lao từ tôi, nhưng việc xem xét lại tất cả những gì xứng đáng sẽ mang lại cho bạn lợi ích không nhỏ, làm sống lại trong ký ức của bạn toàn bộ lĩnh vực này và tập trung sự chú ý vào nó, có thể với sự hào hứng và năng lượng đặc biệt. Và điều này mang lại lợi ích gì! Vì nếu chúng ta gặp khó khăn trong cuộc sống, thì nó hầu như không phải do sự xấu xa và ác độc, mà là do thiếu sự nhiệt tình và ghen tị với những điều đáng làm.

Vì vậy, hãy viết thư đi.

| 2 |

Tôi bối rối không biết đó là gì. À, ra là vậy! Bà tôi bị ốm nhẹ. Bà là từ ngữ mang ý nghĩa chiến thắng. Đối với các cháu gái, không có nơi nào ấm áp hơn nhà bà, và đối với các bà, không có ai quý giá hơn các cháu gái ngoan. Và vì điều đó, chúng ta phải cảm ơn Chúa. Và bạn hãy thường xuyên an ủi bà và lắng nghe những gì bà nói. Những người già có sự khôn ngoan, kinh nghiệm và thành quả của cuộc đời. Và họ thường vô tình, trong những câu nói đơn giản, truyền đạt những bài học khôn ngoan mà bạn không thể tìm thấy trong sách. Mặc dù bạn đã đưa ra một lời giải thích rất thỏa đáng về lý do tại sao bạn không viết thư trong một thời gian dài, nhưng bạn vẫn nên bị phạt, dù chỉ là một hình phạt nhỏ, để sửa chữa. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng có lẽ bạn sẽ sẵn sàng sửa chữa hơn nếu tôi cảm ơn bạn vì đã viết thư và cảm ơn bạn vì những gì bạn đã viết.

Bạn hứa sẽ thành thật. Tốt! Thành thật là điều quan trọng nhất trong thư từ, nếu không thì không có lý do gì để bắt đầu. Và hãy luôn viết thẳng thắn - tất cả những gì bạn nghĩ, và đặc biệt là trình bày đầy đủ những câu hỏi nảy sinh trong đầu và đòi hỏi phải có câu trả lời. Khi đó, các giải pháp sẽ được đưa ra, như đất khát nước đón nhận nước. Và đó là cách tốt nhất để tiếp thu và củng cố trong tâm hồn những khái niệm giải thích bản chất của các vấn đề và việc làm mà chúng ta cho là cần thiết cho mình bằng con mắt sáng suốt của trí tuệ. Sẽ có ý nghĩa

gì nếu tôi viết cho bạn về một điều, trong khi tâm hồn bạn lại bận rộn với điều khác? Đó sẽ là những lời nói suông, giống như hai người đang nói chuyện với nhau, quay lưng lại nhau và mỗi người giải thích về những gì mình đang nhìn thấy. Chúng ta dường như đã thỏa thuận với nhau rằng sẽ không bàn luận về những điều trừu tượng và vẽ ra những kế hoạch và lý thuyết, mà sẽ nói chuyện theo cách mà những hiện tượng cuộc sống hiện tại buộc chúng ta phải nói. Chúng ta sẽ tiến từng bước một.

Hãy viết những gì bạn thấy "lấp lánh trong mắt". Trong hai ngày, bạn nói, tôi đã tham gia vào các hoạt động giải trí công cộng thông thường ở đây: ngồi xem kịch, đi dạo, tham dự buổi tiệc tối. Và đó là sự hỗn loạn gì, những lời nói gì, những phán đoán khôn ngoan về mọi thứ, những cách cư xử như thế nào? Tất cả những điều này đối với tôi thật kỳ lạ, và tôi không thể tập trung suy nghĩ vì sự hỗn loạn này." Lần đầu tiên bạn có cảm giác như vậy, nhưng sau đó hãy quan sát kỹ hơn. Ấn tượng mà bạn có được, sau cuộc sống gia đình đơn giản ở làng quê, là điều hoàn toàn bình thường. Tôi muốn nói với bạn: vì vậy, hãy phán đoán đâu là sự thật của cuộc sống và đâu là dối trá, nhưng tôi không biết những gì đã xảy ra đã để lại dấu vết gì trong lòng bạn. Bởi vì có thể bề ngoài là sự không chấp nhận những trật tự như vậy, nhưng sâu thẳm hơn là sự đồng cảm với chúng và mong muốn lặp lại. Cuộc sống mà bạn đã thấy một phần có tính chất mê hoặc: mọi người thấy rằng tất cả điều này không đúng, nhưng vẫn bị cuốn hút, giống như người nghiện thuốc phiện biết rằng mình sẽ phát điên, nhưng vẫn tiếp tục sử dụng nó. Vậy bạn cảm thấy thế nào? Bạn vẫn bị cuốn hút vào đó? Bạn muốn sống cuộc sống như vậy? Xin hãy viết cho tôi một cách chi tiết và trung thực.

| 3 |

Câu trả lời của bạn làm tôi rất vui! “Không phải là thu hút, mà ngược lại, là đẩy lùi. Không chỉ một ngày sau đó, tôi cảm thấy tan vỡ, tâm hồn tôi đau khổ và buồn bã, và tôi không thể hòa hợp với chính mình. Rất khó khăn mới có thể vượt qua được.” Tại sao lần trước bạn không viết điều này? Tôi có cảm giác rằng, bằng cách im lặng, bạn đang che giấu nỗi đau hoặc nỗi buồn. Cầu Chúa cho cảm giác xa lánh cuộc sống thế gian và những thú vui thế gian này mãi mãi ở lại trong bạn. Nhưng cũng có thể là tình yêu sẽ đến. Rõ ràng là bạn không thể không tiếp xúc với cuộc sống như vậy. Lần thứ hai sẽ không còn quá tàn phá và bối rối, lần thứ ba sẽ còn ít hơn, và sau đó thì không có gì đáng kể nữa — như người ta nói về rượu vodka: ly đầu tiên như một cây cọc, ly thứ hai như một con chim ưng, và sau đó thì cứ uống tiếp. Những người phải vào tiệm thuốc lá, họ cảm thấy thế nào? Mất cay xè, mũi ngứa ngáy, không thể thở được. Những người hút thuốc lá thì không sao cả; và những người mới hút, sau khi đứng một lúc, không còn nhắm mắt, hắt hơi và ho nữa, và sau đó những bất tiện này hoàn toàn biến mất. Hãy xem, điều tương tự có thể xảy ra với bạn, làm xáo trộn cuộc sống bình yên của bạn.

Bạn dường như đã đoán trước câu hỏi của tôi và nói: “Tôi không nghĩ rằng mình sẽ bao giờ chấp nhận cuộc sống như vậy. Tôi quan sát kỹ và thấy rằng đó không phải là cuộc sống. Tôi không biết giải thích điều đó như thế nào, nhưng tôi tin chắc rằng đó không phải là cuộc sống. Ở đây có nhiều chuyển động, nhưng không có cuộc sống. Xưởng may của tôi cũng rất bận rộn, nhưng cuộc sống trong đó là gì?” Ý tưởng tuyệt vời này được sinh ra từ cái đầu sáng suốt của bạn. Bây giờ tôi có thể coi vị trí của bạn là đáng tin cậy hơn. Cảm giác là thứ không bền vững: nó có thể thay đổi. Nhưng khi một ý tưởng vững chắc đến giúp đỡ nó, thì nó sẽ được củng cố và lại củng cố ý tưởng đó. Cả hai giống như một pháo đài. Nhưng để pháo đài này vững chắc hơn, bạn cần hiểu tại sao cuộc sống đó không có sự sống. Nếu cuộc trò chuyện của chúng ta tiếp tục, thì theo thời gian, điều này sẽ được làm rõ chi tiết; bây giờ tôi chỉ nói rằng: lý do tại sao không có sự sống trong cuộc sống đó là vì nó không chiếm hết mọi khía cạnh của cuộc sống con người, không nuôi dưỡng nó, mà chỉ chiếm một phần nhỏ, và hơn nữa, phần đó đứng ở vị trí cuối cùng, hay đúng hơn, ở rìa của cuộc sống, không chạm đến trung tâm của nó. Cuộc sống con người rất phức tạp và đa diện. Nó có khía cạnh thể xác, khía cạnh tâm hồn và khía cạnh tinh thần. Mỗi khía cạnh có sức mạnh và nhu cầu riêng, có cách thức và phương pháp thực hiện riêng, và sự thỏa mãn riêng. Chỉ khi tất cả sức mạnh của chúng ta được vận dụng và tất cả nhu cầu được thỏa mãn, con người mới thực sự sống. Và khi chỉ có một phần nhỏ sức mạnh của anh ta được vận động và chỉ một phần nhỏ nhu cầu được thỏa mãn, thì cuộc sống đó không phải là cuộc sống: giống như trong xưởng may của bạn, sự vận động chỉ có thể xảy ra khi tất cả các bộ phận của nó đang hoạt động. Nếu một bộ phận nào đó ngừng hoạt động, máy sẽ dừng lại: nó không còn sống. Con người cũng không sống một cách nhân văn khi không có tất cả các bộ phận của mình đang vận động. Chỉ trong máy móc, sự ngừng hoạt động của nó — chuyển động — mới có thể nhìn thấy được, còn ở con người, sự bất động trong cuộc sống con người đầy đủ, khi chỉ có một phần hoạt động và một số nhu cầu được thỏa mãn, diễn ra một cách vô hình, mặc dù nó thực sự tồn tại, giống như sự bất động của máy móc nói trên. Đó

là quy luật của cuộc sống con người! Hãy áp dụng nó vào vấn đề chúng ta đang thảo luận. Những lực lượng nào đang hoạt động và những nhu cầu nào được thỏa mãn? Tay, chân, lưỡi, mắt, tai, khứu giác, xúc giác, trí nhớ, trí tưởng tượng, trí sáng tạo và sự nhạy bén, tất cả cùng nhau — là mặt thấp nhất của con người, giống như động vật; và chỉ có một nhu cầu của cuộc sống động vật được thỏa mãn, hay đúng hơn là sự vui đùa của cuộc sống này, giống như những con cừu non khi chúng được thả ra đồng cỏ xanh. Ngoài những sức mạnh này, con người còn có hai hoặc ba tầng sức mạnh nữa và một trung tâm chính của chúng.

Bây giờ, hãy đánh giá xem, cuộc sống như vậy có thể là cuộc sống không? Cảm giác của bạn nói với bạn rằng không có cuộc sống ở đây. Tôi chỉ ra cho bạn lý do chính tại sao không. Có thể, tác động của lý do này hiện không rõ ràng đối với bạn, nhưng ý tưởng chung không thể không được hiểu; chi tiết sẽ rõ ràng theo thời gian. Bởi vì tôi có ý định rút ra tất cả những gì xứng đáng từ cấu trúc bản chất con người. Chúng ta cần sống theo cách mà Đức Chúa Trời đã tạo ra chúng ta, và khi ai đó không sống như vậy, có thể nói rằng người đó hoàn toàn không sống. Xin hãy hài lòng với điều này cho đến lúc này.

| 4 |

Lần trước, tôi chưa nói hết những điều mà bạn đã đề cập trong thư của mình. Tôi gửi thêm một phần bổ sung. Bạn nói: “Tôi còn thấy một điều nữa: mọi người đều vội vã, chạy theo một cái gì đó để bắt kịp, nhưng không ai bắt kịp được gì cả. Tôi tình cờ đi qua một con đường hoặc một nơi đông người — thật là nhộn nhịp và hối hả! Nhưng sau đó tôi nhìn lại: trong nhà cũng vậy, có lẽ trong tâm hồn họ cũng vậy. Tôi không thể hiểu nổi: liệu có thể sống như vậy được không? Và tôi còn thấy điều này: ở đây mọi người chen lấn, kim kẹp và áp bức lẫn nhau, không ai có ý chí và tự do của riêng mình. Đừng dám mặc quần áo theo ý mình, đừng dám đi lại theo ý mình, đừng dám nói theo ý mình — đừng dám làm gì theo ý mình. Mọi thứ của họ đều tuân theo một luật nào đó, mà họ không biết ai đã viết ra; luật đó áp chế tất cả, nhưng không ai dám phá vỡ nó. Thay vào đó, họ trở thành những kẻ độc tài đối với nhau. Dám không nghe lời ai đó — thì sẽ gặp họa. Ví dụ, tôi hát khi muốn hát. Bởi vì đó là thiên đường: vừa dễ chịu cho bản thân, vừa dễ chịu cho người nghe. Còn ở đây, muốn hay không muốn, bạn cũng phải hát. Điều này được đề nghị một cách rất lịch sự, nhưng từ chối được coi là vi phạm pháp luật. Và bạn hát. Sự nặng nề là không thể chịu đựng được — ngực gần như vỡ ra, nhưng bạn phải phồng lên — để thể hiện rằng bạn hát từ trái tim. Tôi cũng nhận thấy điều này ở những người khác. Đó là tự do của bạn! Nhưng nhìn từ bên ngoài, mọi thứ đều tự do. Tự do, bị trói buộc tay chân! Vì điều này, tôi bắt đầu quan sát xem họ có làm mọi thứ từ trái tim hay không. Và kết quả là gì? Có thể tôi sai, nhưng tôi không thấy bất cứ điều gì xuất phát từ trái tim. Sự âu yếm giả tạo, sự sẵn sàng phục vụ cũng vậy, sự tôn trọng lẫn nhau cũng vậy. Tất cả đều giả tạo. Đằng sau vẻ ngoài mịn màng và duyên dáng, ẩn giấu một tâm hồn hoàn toàn khác, mà nếu bộc lộ ra ngoài, không ai thấy nó duyên dáng, mà còn khó chịu. Và kết quả là, khi chúng ta tụ tập lại, chúng ta trở thành một đám diễn viên kịch. Một vở kịch! Và điều khiến tôi ngạc nhiên nữa là tất cả mọi người đều tỏ ra lạnh lùng. Sao lại thế được?! Đường như tất cả đều là bạn bè, sẵn sàng hiến dâng tâm hồn cho nhau, nhưng xung quanh lại tràn ngập sự lạnh lùng!

Hoàn toàn đúng. Không có gì để bổ sung vào mô tả của bạn. Tất cả điều này đã được nhận thấy từ lâu và được chỉ ra trong sự thận trọng. Makarios Đại đế đã miêu tả sự hỗn loạn và sự theo đuổi mà bạn đã thấy như sau: “Con cái của thế kỷ này giống như lúa mì được đổ vào rây của đất này, và được sàng lọc giữa những ý nghĩ bất ổn của thế giới này, trong sự xáo trộn liên tục của các việc trần gian, các ham muốn và các khái niệm vật chất phức tạp. Satan làm rung chuyển các linh hồn và bằng rây, tức là các việc trần gian, sàng lọc toàn bộ loài người tội lỗi. Kể từ khi sa ngã, khi A-đam vi phạm điều răn và phục tùng hoàng tử gian ác, người đã chiếm quyền lực trên anh ta, bằng những ý nghĩ lừa dối và xáo trộn liên tục của tất cả con cái của thế hệ này, hấn sàng lọc và đưa họ vào cuộc va chạm trong sàng đất. Giống như lúa mì trong sàng của người sàng lọc, bị đập và liên tục bị tung lên, trong đó, vậy hoàng tử gian ác chiếm lấy tất cả mọi người bằng những việc trần thế, làm họ dao động, dẫn họ đến sự hoang mang và lo lắng, buộc họ phải bám vào những ý nghĩ phù phiếm, những ham muốn bất chính, những mối quan hệ trần thế và thế gian, liên tục quyền rũ cả dòng dõi tội lỗi của Adam. Và Chúa đã tiên đoán cho các tông đồ về sự nổi loạn của kẻ gian ác đối với họ: “*Satan đã xin được sàng các người như sàng lúa mì, nhưng Ta đã cầu nguyện cho người, để đức tin của người không suy giảm*” (Lc 22:31-32). Vì lời nói và định nghĩa này, được Đấng Tạo Hóa nói rõ ràng với Ca-in: “*người sẽ là kẻ bị đuổi ra và lang thang trên đất*” (Sáng thế ký 4:12), bí mật là hình ảnh và sự giống nhau cho tất cả những kẻ có tội, bởi vì dòng dõi A-đam, đã vi phạm điều răn và trở thành kẻ có tội, đã bí mật nhận lấy sự giống nhau này. Con người bị lung lay bởi những ý nghĩ bất ổn của sự sợ hãi, lo lắng, mọi sự bối rối, những ham muốn, và đủ loại thú vui. Vị vua của thế gian này làm xao động mọi

linh hồn không được sinh ra từ Đức Chúa Trời, và giống như lúa mì liên tục quay trong rây, làm xao động các ý nghĩ của con người theo nhiều cách khác nhau, làm cho tất cả mọi người dao động và bị lôi cuốn bởi những cám dỗ thế gian, những thú vui xác thịt, những lo sợ, những bối rối” (Cuộc trò chuyện 5, 1, 2).

Đây là phân bổ sung cho quan sát của bạn! Bạn đã nhận thấy rằng điều đó tồn tại và xảy ra. Và thánh Macarius đã chỉ ra nguyên nhân và nguồn gốc của nó. Quan điểm này về vấn đề trong phạm vi đang được thảo luận không được chấp nhận, và không thể đề cập đến nó. Tôi xin bạn hãy tiếp thu quan điểm này và luôn ghi nhớ nó. Quan điểm này thể hiện bản chất của vấn đề và, nếu bạn chấp nhận nó một cách thuyết phục, nó sẽ bảo vệ bạn khỏi sự quyến rũ của cuộc sống thế tục. Để suy nghĩ thêm về điều này và làm quen với cách suy nghĩ này, hãy đọc toàn bộ cuộc trò chuyện thứ năm của Thánh Macarius. Tôi đã đưa cuốn sách này cho mẹ bạn, và bà ấy muốn mua nó.

Về phần mình, tôi muốn thêm rằng, sự theo đuổi điều gì đó và sự không thỏa mãn phụ thuộc vào điều mà tôi đã viết lần trước: chính là việc không phải tất cả bản chất con người đều được nuôi dưỡng bởi lối sống như vậy và không phải tất cả nhu cầu của con người đều được thỏa mãn. Phần không thỏa mãn, như người đói, đòi hỏi thức ăn để thỏa mãn cơn thèm khát của mình, và thúc đẩy con người đi tìm kiếm nó. Con người chạy đi tìm kiếm; nhưng vì anh ta vẫn quay vòng trong cùng một vòng tròn, không thỏa mãn được phần đói khát, nên không có sự thỏa mãn, cơn đói và cơn khát không được dập tắt, yêu cầu về thức ăn không ngừng, cuộc săn đuổi không ngừng. Và nó sẽ không bao giờ ngừng đối với những người sống theo tinh thần của thế giới. Kẻ thù giữ họ trong sự mù quáng, khiến họ không nhận ra sai lầm của mình, rằng họ đang chạy sai đường và hướng đến sai mục tiêu, và trong bóng tối này, những linh hồn đáng thương này bị dày vò và bóp nghẹt. Kẻ thù đã làm họ mù quáng đến mức không ai dám nói với họ về sai lầm của họ. Họ sẽ găm lên như những con thú dữ. Có phải đó là tiếng găm của con sư tử đang rình rập khắp nơi, tìm kiếm ai để nuốt chửng (1 Phi-e-rơ 5:8)?

Về những khía cạnh khác của cuộc sống thế tục (trần tục) mà bạn đã nhận thấy, tôi chỉ có thể nói rằng không thể khác được. Bởi vì cuộc sống như vậy là cuộc sống của loài người sa ngã, đặc điểm ban đầu của nó là tự cao tự đại, hay ích kỷ, đặt bản thân làm mục tiêu, còn tất cả mọi thứ và mọi người chỉ là phương tiện. Đó là lý do tại sao mọi người muốn áp đặt mong muốn của mình lên người khác hoặc ràng buộc họ với những mong muốn đó, điều mà bạn đã gọi rất chính xác là sự chuyên chế. Dù ai có cố gắng che giấu mong muốn của mình đến đâu, đằng sau tất cả vẫn là sự ích kỷ, muốn biến bạn thành công cụ của mình hoặc biến bạn thành phương tiện. Đây là lý do của sự giả tạo, bản chất của nó là sự cố gắng căng thẳng để che giấu mọi mặt xấu của mình mà không sửa chữa chúng; nếu không, ảnh hưởng đối với người khác sẽ bị cắt đứt và do đó, việc sử dụng họ như phương tiện cũng sẽ bị cắt đứt. Đây là lý do tại sao mọi người đều tỏ ra lạnh lùng — vì ai cũng khép kín trong chính mình và không tỏa ra những tia sáng ấm áp của cuộc sống xung quanh mình.

Đúng là bạn có thể gặp một số người có trái tim nhân ái: họ rất thân thiện và chạm đến trái tim bạn. Tính cách này là tàn dư của tình cảm thân thuộc mà con người được tạo ra để đối xử với người khác; nhưng ở đây, nó phục vụ cho sự ích kỷ, sử dụng nó như một công cụ tốt nhất để sắp xếp công việc của mình. Tôi biết một người như vậy. Thà là một người ích kỷ thẳng thắn còn hơn là những người dễ mến như vậy. Trong những người đó, ít nhất bạn có thể nhận ra họ đang hướng đến điều gì, còn ở đây, hiếm ai có thể đạt được điều đó.

Đúng là bạn liên tục gặp những người phục vụ, nhưng họ làm điều đó để sau đó bắt bạn làm mười việc có lợi cho họ. Bạn sẽ nói: "Sao lại thế được? Ở đây mọi người đều đánh giá cao sự trung thực, và thể hiện sự không trung thực trong bất cứ điều gì có nghĩa là tự hủy hoại bản thân." Đúng là như vậy, nhưng sự trung thực này là mặt nạ của sự ích kỷ; tất cả vấn đề ở đây là không để mình bị mất mặt, vì vậy người ta thường chấp nhận những hành động bất lương nhất, miễn là có thể che giấu chúng khỏi người khác. Bạn thậm chí sẽ nghe hoặc đã nghe những câu phán xét: anh ta là kẻ ích kỷ, cô ta là kẻ ích kỷ! Đừng nghĩ rằng những người nói điều đó không có tính ích kỷ. Không, câu nói này áp dụng cho những người không cho phép người khác lợi dụng mình hoặc sử dụng mình cho mục đích ích kỷ của những người đánh giá họ như vậy. Và do đó, nó trực tiếp lên án những người ích kỷ và ích kỷ. Tôi nghe nói rằng những người như vậy thậm chí còn trách móc các tu sĩ là ích kỷ: rằng họ chỉ sống cho riêng mình. Các tu sĩ tội nghiệp! Không ăn, không uống, không ngủ; ngày đêm đứng trên đôi chân, tuân theo mệnh lệnh, không có ý chí và mong muốn của riêng mình, — và bị coi là những kẻ ích kỷ! Chỉ từ điều này, bạn có thể đánh giá được giá trị của những lời buộc tội ích kỷ () và những lời buộc tội ích kỷ nói chung, mà bạn gặp hoặc sẽ gặp trong giới thế tục. Chúng có nghĩa là: gậy ông đập lưng ông.

Sau khi xem lại những gì đã viết, tôi thấy rằng mình đã phán xét cuộc sống thế tục một cách quá khắc nghiệt, nhưng tôi không rút lại lời nói của mình. Có lẽ tôi sẽ không viết những gì đã viết, nhưng như chính bạn đã nhận thấy những điểm tối trong ánh sáng, tôi đã mất hứng thú - hát theo cùng một giai điệu; và tôi không nghĩ

rằng điều đó sẽ làm bạn khó chịu sau những gì chính bạn đã nói. Nhưng tôi mong đợi câu hỏi từ bạn: "Làm thế nào bây giờ?" Chúng ta sẽ quyết định điều đó trong suốt quá trình trao đổi thư từ của chúng ta. Bây giờ tôi chỉ nói rằng: tất nhiên, bạn không thể hoàn toàn tách mình khỏi mọi người, nhưng hãy từ chối tham gia vào vòng tròn của cuộc sống xã hội này càng nhiều càng tốt, và khi bị kéo vào đó trái với ý muốn của mình, hãy cư xử như thể bạn không có mặt ở đó: thấy mà không nhìn, nghe mà không nghe. Hãy để những gì nhìn thấy trôi qua mắt và những gì nghe thấy trôi qua tai. Hãy hành động bên ngoài như mọi người, như thể bạn đang mở lòng, nhưng hãy bảo vệ trái tim mình khỏi sự đồng cảm và say mê. Điều quan trọng nhất là: hãy bảo vệ trái tim... và bạn sẽ chỉ có mặt ở đó bằng thân xác, chứ không phải bằng linh hồn, thực hiện đúng lời răn của tông đồ: "*Hãy sống như những người không hưởng thụ thế gian này*" (1 Cô-rinh-tô 7:31). Thế gian ở đây có nghĩa là ánh sáng và cuộc sống thế gian của chúng ta. Bạn sẽ là người đòi hỏi thế gian, tức là có nhu cầu tiếp xúc với cuộc sống thế gian; nhưng khi bạn giữ trái tim mình xa cách mọi thứ, bạn sẽ không đòi hỏi cuộc sống như vậy, tức là không tham gia vào nó vì cảm thông và mong muốn, mà bị buộc phải làm vậy bởi hoàn cảnh thực tế của mình.

Tôi đã làm bạn mệt mỏi với những dòng chữ dài dòng, nhưng chính bạn đã buộc tôi phải làm vậy. Xin đừng bỏ qua những gì tôi đã viết, đặc biệt là những dòng cuối cùng.

| 5 |

Bạn đã đặt ra bao nhiêu câu hỏi về hai lá thư trước! Điều này cho thấy bạn là một học trò siêng năng, sống động và dễ tiếp thu, hứa hẹn sẽ thành công. Tôi càng muốn viết thư hơn. Nhưng tôi sẽ không trả lời tất cả các câu hỏi của bạn ngay bây giờ, mà sẽ để dành câu trả lời cho những lần sau. Tôi sẽ tập trung vào những điều bạn quan tâm nhất. Bạn viết: "Những lời của bạn về các khía cạnh, sức mạnh và nhu cầu của bản chất con người đưa tôi vào bên trong chính mình. Tôi bước vào. Tôi thấy một số điều, nhưng phần lớn vẫn mờ mịt, hoặc hoàn toàn vô hình đối với tôi. Tôi rất muốn biết khía cạnh tinh thần, tâm hồn và thể xác của con người là gì, mỗi nhu cầu là gì và chúng được thỏa mãn như thế nào. Tôi rất muốn giữ cho mình ở mức độ nhân phẩm - chân thật, như Đấng Tạo Hóa đã định cho chúng ta.

Tốt lắm! Bạn đang đề cập đến những điều cơ bản nhất trong cuộc sống của chúng ta, và việc giải thích chúng sẽ cho chúng ta cơ sở cho tất cả các suy luận tiếp theo. Làm sao con người có thể sống khác với bản chất của mình được? Khi đã thiết lập những khái niệm đúng đắn về bản chất của con người, chúng ta sẽ có được chỉ dẫn chính xác nhất về cách con người nên sống. Tôi nghĩ rằng nhiều người không sống đúng đắn vì họ nghĩ rằng các quy tắc về cuộc sống đúng đắn này được áp đặt từ bên ngoài, chứ không xuất phát từ bản chất con người và không cần thiết cho họ. Nếu họ tin chắc rằng điều đó là sự thật, họ sẽ không phản đối và vi phạm chúng. Vậy, hãy lắng nghe.

Cơ thể chúng ta bao gồm các cơ quan khác nhau, mỗi cơ quan thực hiện chức năng riêng biệt, cần thiết cho sự sống của cơ thể. Có ba cơ quan chính: 1) dạ dày với phổi, tim, động mạch và tĩnh mạch, mạch bạch huyết và nhiều mạch máu, mạch nhỏ và tuyến khác, phục vụ cho các bộ phận khác nhau của máu và dịch cơ thể; chức năng của tất cả các cơ quan này là nuôi dưỡng cơ thể, hoặc tạo ra thịt; 2) hệ thống cơ và xương, chức năng của chúng là chuyển động bên trong và bên ngoài; và 3) hệ thống thần kinh, trung tâm của nó là đầu, tùy sống và hệ thống hạch thần kinh - ở đâu đó dưới thành bụng và thành ngực, và các nhánh của nó lan tỏa khắp cơ thể; chức năng của nó là cảm giác. Khi các chức năng này hoạt động bình thường và tương quan với nhau, cơ thể khỏe mạnh và cuộc sống không gặp nguy hiểm; còn khi trật tự này bị phá vỡ, cơ thể bị bệnh và cuộc sống gặp nguy hiểm. Mỗi chức năng có nhu cầu riêng, khiến người sống cảm nhận rõ ràng và đòi hỏi được thỏa mãn. Nhu cầu của phần dạ dày, hay phần dinh dưỡng và sinh sản, là thức ăn, nước uống, không khí, giấc ngủ; nhu cầu của phần cơ xương là nhu cầu căng cơ, mà ai cũng cảm thấy khi ngồi lâu, và nhu cầu vận động, buộc phải đi bộ, dạo chơi, làm việc gì đó; nhu cầu của phần thần kinh là sự kích thích dễ chịu của các dây thần kinh trên toàn cơ thể, như cảm giác nóng và lạnh và những cảm giác tương tự, và đặc biệt là sự kích thích dễ chịu của năm giác quan của chúng ta, trong đó hệ thần kinh tiếp xúc với thế giới bên ngoài.

Tất cả những điều này, như bạn thấy, là về thể xác, còn tâm hồn thì sao? Nhưng vì nó kết hợp chặt chẽ với cơ thể, nên nó đã chấp nhận nó vào nhân cách của mình, và coi tất cả các nhu cầu của cơ thể là của mình. Vì vậy, chúng ta nói: tôi muốn ăn, uống, ngủ, tôi muốn đi bộ, dạo chơi, làm việc, tôi muốn nhìn thấy nhiều màu sắc, nghe nhiều âm thanh, ngửi nhiều mùi hương, v.v. Khi đã tiếp thu tất cả các nhu cầu thể xác, linh hồn coi việc thỏa mãn chúng là nhiệm vụ của mình và lo lắng về thức ăn, nước uống, giấc ngủ, quần áo, nơi ở và tất cả những thứ khác, bằng mọi cách muốn đạt được điều đó để cơ thể được yên tĩnh và không làm phiền nó bằng những yêu cầu

khó chịu. Sự quan hệ của linh hồn với cơ thể, mà nó duy trì không phải bằng cách học hỏi, mà bằng chính bản thân, theo một sự thôi thúc nội tại nào đó, được thể hiện trong nó như một bản năng nào đó — tình yêu cuộc sống, tình yêu cơ thể, mong muốn cho cơ thể được yên tĩnh và có được mọi thứ cần thiết cho điều đó.

Tất cả những điều này cộng lại chính là khía cạnh thể xác của cuộc sống con người. Nhưng không phải tất cả mọi thứ ở đây đều giống nhau về mặt thể xác, hay xác thịt và cảm giác. Chỉ có phần dinh dưỡng là hoàn toàn thuộc về xác thịt, nhưng nó cũng được thanh lọc bằng cách điều chỉnh sự thỏa mãn của nó cho phù hợp với nhu cầu và mục tiêu của chính tâm hồn. Các cơ quan vận động và cảm giác phục vụ nhu cầu của tâm hồn hơn là của cơ thể. Và một cơ quan, dường như đứng ngoài hệ thống các cơ quan khác, chính là cơ quan ngôn ngữ, là cơ quan duy nhất của tâm hồn, được chỉ định để phục vụ riêng cho nó.

Cuộc sống thể xác, xác thịt, cảm tính — không được chấp nhận về mặt đạo đức — là cuộc sống mà con người, bị cuốn hút bởi sự ham mê cuộc sống và yêu thích thể xác, đặt mục tiêu và mối quan tâm chính của mình là sự yên tĩnh của thể xác, hoặc sự thỏa mãn toàn diện các nhu cầu chỉ của thể xác mà quên đi tâm hồn và hơn nữa là tinh thần. Trong khi đó, mỗi nhu cầu thể xác, tự nhiên và đơn giản, sinh sôi nảy nở thành vô số nhu cầu nhân tạo thông qua thói quen và sở thích đối với các cách thỏa mãn khác nhau. Hãy lấy thức ăn, đồ uống hoặc quần áo làm ví dụ. Điều gì có vẻ đơn giản nhất trong số này? Trong khi đó, có bao nhiêu nhu cầu không thể thiếu: dù chết cũng phải có! Do đó, chúng ta thấy rằng những người khác không có thời gian rảnh rỗi, họ chạy theo những thứ cần thiết để thỏa mãn nhu cầu của mình, trong khi hàng chục người khác cũng bận rộn với những việc tương tự. Những người như vậy chắc chắn sẽ phải chịu đói khát về tâm hồn và tinh thần, nếu họ chưa hoàn toàn bị dập tắt, bị đè bẹp và chìm đắm trong cảm giác.

Hãy suy nghĩ về tất cả những điều này. Về linh hồn — cho đến lá thư tiếp theo.

| 6 |

Bạn đã từng vào bên trong; hãy vào đó một lần nữa. Hãy nhìn xem, có bao nhiêu hành động và chuyển động đa dạng ở đó! Điều này, điều kia, điều này vào, điều kia ra, điều này được chấp nhận, điều kia bị từ chối, điều này được thực hiện, điều kia được sửa đổi. Bởi vì linh hồn luôn chuyển động và không thể đứng yên một chỗ. Nếu chúng ta cùng nhau nhìn vào linh hồn, chúng ta sẽ không hiểu gì cả — chúng ta phải phân loại các hành động của nó theo loại và sau đó xem xét từng loại riêng biệt. Từ lâu, chúng ta đã quan sát và phân loại tất cả các hành động của linh hồn thành ba loại — suy nghĩ, mong muốn và cảm xúc, gọi mỗi loại là một khía cạnh riêng biệt của linh hồn — suy nghĩ, mong muốn và cảm xúc. Hãy lấy sự phân chia này và bắt đầu xem xét từng khía cạnh.

Phía tư duy. Nếu bên trong chúng ta thấy sự hỗn loạn, thì nó có không gian rộng nhất trong suy nghĩ, còn mong muốn và cảm xúc thì đã bị xáo trộn dưới tác động của suy nghĩ. Nhưng trong loại suy nghĩ, không phải tất cả đều là sự chuyển động hỗn loạn; trong số đó có một số hoạt động nghiêm túc. Chính những hoạt động này tạo nên cuộc sống thực sự của tâm hồn từ phía suy nghĩ. Đây là những hoạt động đó:

1) Ngay khi bạn nhận thấy điều gì đó bên ngoài bằng các giác quan của mình hoặc nghe người khác kể về những gì họ nhận thấy bằng các giác quan của họ, ngay lập tức tất cả những điều đó được trí tưởng tượng tưởng tượng ra và trí nhớ ghi nhớ; và không có gì có thể đi vào tâm hồn ngoài trí tưởng tượng và trí nhớ. Sau đó, hoạt động tư duy tiếp theo dựa trên trí tưởng tượng và trí nhớ. Những gì trí nhớ không lưu giữ, bạn sẽ không thể tưởng tượng, và bạn sẽ không nghĩ về nó. Đôi khi, những suy nghĩ nảy sinh trực tiếp từ tâm hồn, nhưng chúng cũng ngay lập tức được thể hiện dưới dạng hình ảnh. Vì vậy, khía cạnh tư duy của tâm hồn hoàn toàn là hình ảnh.

2) Nhưng trí tưởng tượng và trí nhớ chỉ khai thác và lưu trữ tài liệu cho suy nghĩ. Bản thân sự chuyển động của suy nghĩ xuất phát từ tâm hồn và tuân theo luật lệ của nó. Hãy nhớ lại khi em trai bạn nhìn thấy một thứ gì đó mới, nó ngay lập tức hỏi bạn hoặc người khác: "Đây là gì? Ai đã làm ra nó? Nó được làm từ gì?" — và không chịu yên cho đến khi tất cả những câu hỏi này được giải đáp và thỏa mãn anh ấy. Khả năng suy nghĩ của tâm hồn bắt đầu chính từ việc nảy sinh những câu hỏi này và sinh ra những suy nghĩ để trả lời chúng hoặc tiếp nhận những suy nghĩ sẵn có về điều này từ người khác. Trí tưởng tượng và trí nhớ không suy nghĩ. Chúng là những lực lượng lao động, những người làm công. Khả năng của tâm hồn, từ đó những câu hỏi như vậy phát sinh và từ đó những suy nghĩ được tìm kiếm và sinh ra để trả lời chúng, được gọi là lý trí, có nhiệm vụ suy luận, suy nghĩ và tìm ra các giải pháp cần thiết. Hãy quan sát bản thân bạn — và bạn sẽ thấy rằng bạn không làm gì mà không suy nghĩ và cân nhắc. Mọi việc nhỏ nhất đều phải được thảo luận. Dù việc đó được thực hiện ngay lập tức, sự cân nhắc vẫn xuất hiện ở khắp mọi nơi và đi theo các câu hỏi đã nêu trước đó.

3) Khi bạn suy nghĩ, thì vẫn chưa có ý tưởng cụ thể nào. Ý tưởng cụ thể sẽ hình thành khi bạn tìm ra giải pháp cho một trong những câu hỏi. Tâm trí của bạn luôn tìm kiếm, tìm kiếm xem một thứ gì đó là gì, nó từ đâu đến và để làm gì, v.v. Khi bạn tự tìm ra giải pháp đó hoặc nghe người khác nói và đồng ý với nó, bạn thường nói: "Bây giờ tôi hiểu rồi, không cần giải thích thêm, vấn đề đã được giải quyết." Giải pháp này mang lại sự bình yên cho suy nghĩ của bạn về vấn đề đang chiếm lấy tâm trí bạn. Sau đó, lý trí của bạn chuyển sang các vấn đề khác, và ý nghĩ đã hình thành được lưu trữ trong kho lưu trữ tinh thần — trí nhớ, từ đó khi cần thiết, nó được lấy ra như một công cụ để giải quyết các vấn đề khác, như một phương tiện để hình thành các ý nghĩ khác. Tổng hợp tất cả các khái niệm hình thành theo cách này tạo thành hình ảnh của suy nghĩ của bạn, mà bạn phát hiện ra trong mọi trường hợp trong lời nói của mình. Đây là lĩnh vực kiến thức của bạn, mà bạn đã đạt được bằng nỗ lực trí tuệ. Càng nhiều vấn đề được giải quyết, bạn càng có nhiều suy nghĩ hoặc khái niệm nhất định về mọi thứ; càng nhiều khái niệm như vậy, phạm vi kiến thức của bạn càng rộng. Như vậy, như bạn thấy, trên trí nhớ và trí tưởng tượng của bạn là lý trí, bằng nỗ lực tư duy, nó thu thập cho bạn những khái niệm hoặc kiến thức nhất định về mọi thứ.

Không phải mọi câu hỏi đều có thể tìm được câu trả lời cụ thể. Phần lớn trong số đó vẫn chưa được giải quyết. Suy nghĩ mãi mà không thể nghĩ ra điều gì cụ thể. Tại sao người ta nói: có thể là thế này, cũng có thể là thế kia. Điều này dẫn đến những ý kiến và giả định, mà tổng cộng chúng ta có không nhiều hơn số kiến thức đã được xác định.

Khi ai đó, khi thảo luận về một loại đối tượng nào đó, tự mình và từ người khác thu thập được rất nhiều ý tưởng và khái niệm nhất định về chúng, và những điều chưa được giải quyết trong đó được bổ sung bằng những ý kiến và giả định thành công đến mức có thể coi vòng tròn các đối tượng này là đủ hiểu biết và rõ ràng, thì người đó sắp xếp tất cả những gì đã thu thập được, trình bày theo mối liên hệ và trình tự, và cung cấp cho chúng ta kiến thức về các đối tượng đó. Khoa học là đỉnh cao của công việc tư duy của lý trí.

Tôi kể cho các bạn nghe tất cả những điều này để các bạn hiểu rõ hơn về hoạt động tự nhiên, hợp pháp của trí tuệ của chúng ta. Trí tuệ của chúng ta nên chăm chỉ thảo luận về những điều chưa biết để tìm hiểu về chúng. Rất ít người có thể trở thành nhà khoa học, không phải ai cũng có thể theo học khoa học, nhưng thảo luận về những điều xung quanh chúng ta để có được những khái niệm nhất định về chúng là điều mà tất cả mọi người có thể và phải làm. Đây là điều mà tất cả mọi người nên làm với trí tuệ của mình. Bao nhiêu nó sẽ đạt được - điều đó tùy thuộc vào sức mạnh của nó, nhưng nó phải luôn bận rộn với việc suy nghĩ và thảo luận nghiêm túc về thực tế. Trong khi đó, chúng ta thấy gì trong lĩnh vực tư tưởng của mình? Sự chuyển động liên tục của hình ảnh và ý tưởng mà không có mục đích và trật tự cụ thể nào. Những suy nghĩ nối tiếp nhau, lúc thì xếp hàng, lúc thì cản trở nhau, lúc thì chạy trước, lúc thì quay lại, lúc thì chạy sang một bên, không dừng lại ở bất cứ điều gì. Đó không phải là suy luận, mà là sự lang thang và phân tán của những suy nghĩ; do đó, trạng thái hoàn toàn trái ngược với những gì nên là sức mạnh tư duy của chúng ta — đó là căn bệnh của nó, đã ăn sâu vào nó và phổ biến đến mức bạn sẽ không tìm thấy một người nào có thể liên tục thực hiện công việc tư duy nghiêm túc mà không bị phân tán và lang thang trong suy nghĩ, khiến họ rời xa công việc và bị cuốn theo nhiều hướng khác nhau. Chúng ta thường tự hỏi. Đó là trạng thái gì? Đó là: suy nghĩ đi vào kho lưu trữ ký ức và với sự trợ giúp của trí tưởng tượng, nó lục lọi tất cả những thứ vớt vơ đã thu thập được ở đó, chuyển từ câu chuyện này sang câu chuyện khác theo các quy luật kết nối ý tưởng đã biết, kết hợp những điều đã xảy ra với những điều chưa từng xảy ra, và thậm chí thường là những điều không thể xảy ra, cho đến khi nó tỉnh táo lại và trở về với thực tế xung quanh. Người ta nói: chìm sâu. Chìm sâu, nhưng vào khoảng trống, chứ không phải vào cuộc thảo luận nghiêm túc về vấn đề. Điều này giống như mơ mộng, suy nghĩ vô bổ và trống rỗng. Hãy quan sát bản thân bạn — và bạn sẽ thấy rằng phần lớn thời gian của chúng ta trôi qua chính là trong sự trống rỗng và lang thang của suy nghĩ. Có những ngày (và có lẽ là nhiều ngày như vậy) không có một ý nghĩ nghiêm túc nào xuất hiện trong đầu. Tôi xin các bạn chú ý đến điều này và giải quyết câu hỏi: liệu một sinh vật có trí tuệ có nên hành động như vậy không? Trong khi đó, tôi sẽ chuyển sang các loại hoạt động tinh thần khác.

| 7 |

Phía mong muốn. Sức mạnh hoạt động ở đây là ý chí, muốn - mong muốn có được, sử dụng hoặc làm những gì mình thấy hữu ích, cần thiết hoặc thú vị, và không muốn - không mong muốn điều ngược lại. Sự kích động của ý chí đòi hỏi hành động tương ứng, vì vậy ý chí là một lực lượng hoạt động trực tiếp, có nhu cầu thiết yếu là sống và hành động. Nó kiểm soát tất cả các lực lượng của tâm hồn và cơ thể, cũng như tất cả các phương tiện có sẵn, và sử dụng tất cả khi cần thiết. Nền tảng của nó là sự ghen tị, hoặc sự nhiệt tình, - khát khao hành động, và những

kích thích của nó là những điều dễ chịu, hữu ích và cần thiết, khi không có những điều đó, sự ghen tị ngủ yên và sức mạnh hành động mất đi sự căng thẳng, suy sụp. Chúng duy trì ham muốn, và ham muốn khơi dậy sự ghen tị.

Quá trình bộc lộ khía cạnh này của tâm hồn là như vậy. Trong tâm hồn và cơ thể có những nhu cầu, mà nhu cầu cuộc sống - gia đình và xã hội - đã gắn liền với nó. Những nhu cầu này bản thân chúng không tạo ra một mong muốn nhất định, mà chỉ thúc đẩy con người tìm kiếm sự thỏa mãn cho chúng. Khi nhu cầu được thỏa mãn bằng cách này hay cách khác, thì cùng với sự thức tỉnh của nhu cầu, mong muốn về điều đã thỏa mãn nhu cầu đó cũng được sinh ra. Mong muốn luôn có một đối tượng cụ thể thỏa mãn nhu cầu. Một nhu cầu khác đã được thỏa mãn theo nhiều cách khác nhau, vì vậy khi nhu cầu đó thức tỉnh, các mong muốn khác nhau cũng nảy sinh: mong muốn thứ này, thứ kia, thứ ba, có thể thỏa mãn nhu cầu. Trong cuộc sống mở ra của con người, nhu cầu không thể nhìn thấy đằng sau mong muốn. Chỉ có mong muốn mới nảy sinh trong tâm hồn và đòi hỏi được thỏa mãn, như thể chúng tồn tại cho chính chúng.

Làm gì với những ham muốn này? Linh hồn phải lựa chọn, ưu tiên vật nào trong số những vật mong muốn. Sau khi lựa chọn, quyết định được đưa ra — làm, lây hoặc sử dụng vật đã chọn. Sau khi quyết định, các phương tiện được lựa chọn và phương pháp và trình tự thực hiện được xác định. Cuối cùng, việc được thực hiện vào thời điểm và địa điểm thích hợp. Mọi việc, ngay cả việc nhỏ nhất, cũng diễn ra theo trình tự này. Bạn có thể kiểm tra điều này trên bất kỳ việc nào của mình. Theo thói quen, đôi khi tất cả các hành động này được thực hiện ngay lập tức, và mong muốn ngay lập tức được thực hiện. Lựa chọn, quyết định và phương tiện được lấy từ những việc trước đó và không yêu cầu sản xuất đặc biệt.

Ở một người có kinh nghiệm, hầu hết mọi việc đều được thực hiện theo thói quen. Hiếm khi có một dự án hoặc một sự khởi đầu nào đó vượt ra ngoài trật tự thông thường của công việc và kiến thức. Đôi khi, cuộc sống hiện tại đòi hỏi những việc phù hợp với nó. Khi chúng lặp lại thường xuyên, chúng tự nhiên trở thành thói quen, tính cách, quy tắc sống và tính cách. Từ tổng hợp tất cả các kỹ năng, quy tắc và trật tự như vậy, hình ảnh cuộc sống của một người nổi tiếng được hình thành, giống như từ tổng hợp các khái niệm đã được thiết lập, hình ảnh suy nghĩ và quan điểm của người đó được hình thành. Biết được hình ảnh cuộc sống của một người, ta có thể đoán được người đó nghĩ gì vào thời điểm này hay thời điểm khác và sẽ hành động như thế nào trong những hoàn cảnh nhất định.

Người điều khiển cuộc sống năng động là sự khôn ngoan, đó là lý trí, chỉ phục vụ cho ý chí. Trong lĩnh vực tinh thần, lý trí quyết định những gì tồn tại, còn trong lĩnh vực mong muốn và hoạt động, lý trí quyết định những gì cần làm để đạt được những gì mong muốn một cách hợp pháp. Khi anh ta quen với việc xác định điều này một cách chính xác, để con người luôn hoặc phần lớn thực hiện công việc của mình một cách thành công, thì anh ta được công nhận là có sự khôn ngoan — khả năng thực hiện công việc một cách thành công, cân nhắc chính xác các phương tiện với mục tiêu và công việc với hoàn cảnh bên ngoài.

Từ những điều đã nói, bạn sẽ dễ dàng rút ra kết luận về hoạt động tự nhiên và hợp pháp của ý chí, mà như bạn thấy, là chủ nhân của tất cả sức mạnh và cuộc sống của chúng ta. Nhiệm vụ của ý chí là xác định hình thức, phương pháp và mức độ thỏa mãn những mong muốn được sinh ra từ nhu cầu hoặc thay thế cho nhu cầu, để cuộc sống trôi qua một cách xứng đáng, mang lại sự bình yên và niềm vui cho người sống. Như đã đề cập, chúng ta có những nhu cầu và mong muốn về tinh thần, thể xác, cuộc sống và xã hội. Chúng không thể hiện giống nhau ở tất cả mọi người, bởi vì cuộc sống của mỗi người không giống nhau, người này thế này, người kia thế khác. Việc của con người là xác định, trong hoàn cảnh của mình, họ có thể và phải thỏa mãn nhu cầu và mong muốn của mình như thế nào, điều chỉnh các phương pháp phù hợp và sống cuộc sống của mình theo đó. Sống cuộc sống của mình một cách khôn ngoan theo tiêu chuẩn đã thiết lập với tất cả các việc làm và khởi đầu của nó — đó là nhiệm vụ của khía cạnh mong muốn hoặc hoạt động của cuộc sống chúng ta. Đúng là như vậy. Nhưng hãy suy ngẫm và xem xét những gì đang xảy ra.

Trong tâm trí, chúng ta thường cảm thấy bối rối, phân tâm và suy nghĩ lung tung, còn trong mong muốn, chúng ta thường cảm thấy bất ổn, lộn xộn và bướng bỉnh, và sau đó là hành động. , chúng ta dành bao nhiêu thời gian cho sự nhàn rỗi và vô ích: chúng ta lang thang đây đó mà không biết để làm gì; chúng ta làm và làm lại mà không thể giải thích một cách hợp lý; chúng ta bắt đầu việc này đến việc khác, nhưng tất cả chỉ là sự hồi hải và vô ích. Những ham muốn nảy sinh — và không thể làm gì với chúng: cứ tiếp tục và tiếp tục. Và điều đó tốt nếu chỉ xảy ra một lần, nhưng hầu như không bao giờ. Tại sao vậy? Bà chủ của chúng ta — ý chí — đã mờ nhạt. Hãy nhìn xem, chúng ta có bao nhiêu kích thích ham muốn: giận dữ, thù hận, ghen tị, keo kiệt, kiêu ngạo, tự hào và những thứ tương tự. Nguồn gốc của những ham muốn phải là những nhu cầu tự nhiên của cuộc sống gia đình và xã hội, nhưng trong tất cả những điều này có gì là tự nhiên? Chúng chỉ làm rối loạn bản chất và trật tự của cuộc

sống. Nguồn gốc của sự xâm lấn mạn rợ này là từ đâu? Tôi sẽ để bạn tự suy nghĩ về điều này, còn tôi sẽ nhanh chóng kết thúc.

| 8 |

Phía cảm xúc — trái tim. Ai mà không biết trái tim của chúng ta có ý nghĩa to lớn như thế nào trong cuộc sống. Trái tim chứa đựng tất cả những gì đi vào tâm hồn từ bên ngoài và được tạo ra bởi phân tư duy và hoạt động của nó; qua trái tim cũng đi qua tất cả những gì được tâm hồn bộc lộ ra bên ngoài. Đó là lý do tại sao nó được gọi là trung tâm của cuộc sống.

Nhiệm vụ của trái tim là cảm nhận mọi thứ liên quan đến con người chúng ta. Và nó liên tục và không ngừng cảm nhận trạng thái của tâm hồn và cơ thể, đồng thời cảm nhận những ấn tượng đa dạng từ các hành động riêng biệt của tâm hồn và cơ thể, từ những vật thể xung quanh và những vật thể gặp gỡ, từ tình huống bên ngoài và nói chung từ dòng chảy của cuộc sống, buộc và ép buộc con người mang lại cho nó những điều dễ chịu và tránh những điều khó chịu trong tất cả những điều này. Sức khỏe và bệnh tật của cơ thể, sự sống động và sự uể oải, sự mệt mỏi và sự mạnh mẽ, sự tỉnh táo và sự buồn ngủ; sau đó là những gì được nhìn thấy, nghe thấy, sờ thấy, ngửi thấy, nếm thấy, những gì được nhớ lại và tưởng tượng, những gì được suy nghĩ và đang suy nghĩ, những gì đã làm, đang làm và sẽ làm, những gì đã đạt được và đang đạt được, những gì có thể và không thể đạt được, những gì có lợi cho chúng ta hoặc không có lợi cho chúng ta — cho dù đó là con người hay hoàn cảnh, — tất cả những điều này được phản ánh trong trái tim và làm nó khó chịu hoặc dễ chịu. Theo đó, nó không thể được yên tĩnh trong một phút nào, mà luôn ở trong trạng thái kích động và lo lắng liên tục, giống như một chiếc barometer trước cơn bão. Nhưng có một cảm giác kỳ lạ, và nhiều điều trôi qua mà không để lại dấu vết, như bạn có thể kiểm chứng bằng những trường hợp khi lần đầu tiên chúng ta đến một nơi nào đó, thì mọi thứ ở đó đều thu hút chúng ta, nhưng sau lần thứ hai và thứ ba thì không còn nữa.

Mọi tác động lên trái tim đều tạo ra trong anh ta một cảm giác đặc biệt, nhưng trong ngôn ngữ của chúng ta không có từ nào để phân biệt chúng. Chúng ta thể hiện cảm xúc của mình bằng những thuật ngữ chung chung: dễ chịu — khó chịu, thích — không thích, vui vẻ — buồn tẻ, niềm vui — nỗi buồn, đau khổ — niềm vui, bình yên — lo lắng, bực bội — hài lòng, sợ hãi — hy vọng, ác cảm — thiện cảm. Hãy quan sát bản thân và bạn sẽ thấy rằng trong lòng có lúc này, lúc kia.

Nhưng ý nghĩa của trái tim trong việc tiết kiệm cuộc sống của chúng ta không chỉ là chịu đựng những ấn tượng và chứng thực tình trạng thỏa mãn hoặc không thỏa mãn của chúng ta, mà còn là duy trì năng lượng của tất cả sức mạnh của tâm hồn và cơ thể. Hãy xem, công việc mà trái tim yêu thích, mà trái tim hướng tới được thực hiện một cách vội vàng như thế nào! Còn đối với việc mà trái tim không hướng tới, tay chân sẽ mệt mỏi và không thể di chuyển. Do đó, những người biết điều khiển bản thân, khi gặp việc cần làm nhưng trái tim không thích, sẽ vội vàng tìm ra mặt tích cực của việc đó và bằng cách hòa giải trái tim với nó, họ duy trì năng lượng cần thiết cho việc đó. Sự nhiệt tình — động lực của ý chí — xuất phát từ trái tim. Điều này cũng áp dụng trong công việc trí óc: vấn đề mà trái tim quan tâm sẽ được thảo luận nhanh chóng và toàn diện hơn. Khi đó, ý tưởng tự nhiên nảy sinh, và công việc, dù có dài đến đâu, cũng không còn là gánh nặng.

Không phải ai cũng thích tất cả mọi thứ và không phải ai cũng có cùng một trái tim, nhưng một số người thích cái này hơn, một số người thích cái kia hơn. Điều này được thể hiện như sau: mỗi người có sở thích riêng. Điều này phần nào phụ thuộc vào khuynh hướng tự nhiên, phần nào — và có lẽ nhiều hơn — phụ thuộc vào những ấn tượng đầu tiên, những ấn tượng từ quá trình giáo dục và những sự tình cờ trong cuộc sống. Nhưng dù sở thích hình thành như thế nào, chúng buộc con người phải sắp xếp cuộc sống của mình, bao quanh mình bằng những vật và mối quan hệ mà sở thích của họ chỉ ra và mà họ cảm thấy hài lòng. Sự thỏa mãn sở thích của trái tim mang lại cho họ sự bình yên — một sự bình yên ngọt ngào, tạo nên hạnh phúc cho mỗi người. Không có gì làm phiền — đó là hạnh phúc.

Nếu con người luôn giữ sự sáng suốt trong suy nghĩ và sự khôn ngoan trong hành động, thì họ sẽ gặp ít nhất những sự cố không mong muốn, không dễ chịu trong cuộc sống, và do đó, họ sẽ có được hạnh phúc nhiều nhất. Nhưng, như đã chỉ ra, phân tư duy hiếm khi giữ được sự tỉnh táo, mà thường chìm đắm trong những giấc mơ và sự phân tâm, còn phần hành động thì lệch khỏi hướng đi bình thường, bị cuốn theo những ham muốn bất ổn, được kích thích không phải bởi nhu cầu tự nhiên, mà bởi những đam mê nhất thời. Vì vậy, trái tim không có sự bình yên và, chừng nào những phần đó còn ở trong tình trạng như vậy, nó không thể có được sự bình yên. Đam mê là thứ hành hạ trái tim nhiều nhất. Nếu không có đam mê, tất nhiên sẽ gặp phải những rắc rối, nhưng chúng

sẽ không bao giờ hành hạ trái tim như đam mê. Lòng tức giận thiêu đốt trái tim như thế nào! Lòng căm thù hành hạ nó như thế nào! Lòng ghen tị ác độc găm nhám nó như thế nào! Lòng kiêu ngạo không được thỏa mãn hoặc bị sỉ nhục gây ra bao nhiêu lo lắng và đau khổ! Nỗi buồn đè nặng lên trái tim khi lòng kiêu hãnh bị tổn thương! Nhưng nếu xem xét kỹ hơn, chúng ta sẽ thấy rằng tất cả những lo lắng và đau khổ của trái tim chúng ta đều đến từ những đam mê. Những đam mê xấu xa này, khi được thỏa mãn, mang lại niềm vui, nhưng chỉ là niềm vui ngắn ngủi, còn khi không được thỏa mãn, mà ngược lại, gặp phải sự phản đối, thì chúng gây ra nỗi buồn kéo dài và không thể chịu đựng được.

Như vậy, có thể thấy rằng trái tim của chúng ta chính là gốc rễ và trung tâm của cuộc sống. Trái tim cho chúng ta biết tình trạng tốt hay xấu của con người, kích thích các lực lượng khác hoạt động và tiếp nhận kết quả hoạt động của chúng, để tăng cường hoặc làm suy yếu cảm giác quyết định tình trạng của con người. Có vẻ như nó nên được trao toàn quyền kiểm soát cuộc sống, như đối với nhiều người, và đối với tất cả những người khác thì chỉ một phần nhỏ. Có vẻ như vậy, và có lẽ theo bản chất, nó có chính xác chức năng đó, nhưng những đam mê đã lấn át và làm mờ mọi thứ. Với những đam mê đó, trạng thái của chúng ta được trái tim chỉ ra một cách không chính xác, và những ấn tượng không như lẽ ra phải có, và thị hiếu bị biến dạng, và sự kích thích của các lực lượng khác được hướng không đúng hướng. Vì vậy, bây giờ luật là giữ trái tim trong tay và đưa cảm xúc, sở thích và ham muốn của nó vào sự phê phán nghiêm khắc. Khi ai đó đã thanh lọc được những đam mê, hãy để trái tim tự do, nhưng khi những đam mê còn mạnh mẽ, để trái tim tự do có nghĩa là rõ ràng tự đưa mình vào những bước đi sai lầm. Những người hành động tồi tệ nhất là những người dành cả cuộc đời để theo đuổi những thú vui của trái tim và sự khoái lạc, như họ nói, của cuộc sống. Vì những thú vui và khoái lạc xác thịt và cảm giác cho cảm giác mạnh mẽ hơn, những người như vậy luôn rơi vào sự thô tục và trở nên thấp hơn ranh giới phân biệt con người với các sinh vật sống khác.

Vậy là bạn đã hiểu về linh hồn và cuộc sống tinh thần từ mọi khía cạnh! Tôi đã chỉ ra một cách có chủ ý những gì nên có ở mỗi khía cạnh và những gì không nên có. Và không cần nhắc nhở, tôi thấy ở bạn sự sẵn sàng làm theo điều đầu tiên và tránh điều cuối cùng. Xin Chúa ban phước lành!

| 9 |

Bạn viết: “Tôi đã cố gắng giữ cho suy nghĩ của mình nghiêm túc nhưng không thể. Tôi nghĩ rằng đó là do tôi không quen suy nghĩ, nên tôi đã lấy một cuốn sách hay để giúp mình suy nghĩ một cách thực tế, nhưng vẫn vậy. Tâm trí tôi luôn chạy theo những điều vô nghĩa. Cuối cùng, tôi hoàn toàn chìm vào suy nghĩ — và không biết mình đã ở đâu và đã bịa ra những câu chuyện gì. Một người trong số chúng tôi đã làm tôi tỉnh táo lại bằng câu hỏi: "Sao bạn lại triết lý thế? Về cái gì vậy?" Nhưng tôi hoàn toàn không triết lý, mà chỉ mơ mộng. Điều này luôn xảy ra, nhưng trước đây tôi không để ý đến nó. Bây giờ tôi thấy, và thấy rằng điều này không nên xảy ra; nhưng phải làm thế nào? Không thể kiểm soát được suy nghĩ của mình.

Tôi sẽ kể cho bạn nghe sau về cách giải quyết vấn đề này, còn bây giờ, tôi xin bạn thêm một điều nữa vào quan sát của bạn: hãy thử sống một ngày mà không giận dữ và bực bội, và cho tôi biết bạn làm được không.

Sau đó, bạn hỏi tôi: “Bạn kết luận: đây là tâm hồn và cuộc sống tinh thần của bạn. Nhưng bạn không nói hết những gì diễn ra trong tâm hồn. Không một lời nào về đức hạnh, về sự đạo đức. Nhưng tôi thấy rằng trong gia đình chúng tôi, trong gia đình và nhiều người quen của chúng tôi, những điều đó không chỉ đứng đầu trong lời nói mà còn trong hành động. Tại sao lại không đề cập đến chúng?”

Tôi vừa định viết về điều này. Lần trước tôi cũng muốn nói điều này, nhưng tôi nghĩ rằng nên chờ xem phản ứng của bạn đối với những gì tôi đã nói. Và đây là câu hỏi của bạn. Cảm ơn bạn đã nghiêm túc nghiên cứu những gì được đề xuất. Điều này xứng đáng với trí óc thông minh của bạn. Sự thiếu sót mà bạn nhận thấy không phải là thiếu sót, nhưng nói về điều mà bạn cho là bị bỏ qua là hoàn toàn không thích hợp ở đây. Không phải việc của tâm hồn là lo những vấn đề đó. Điều đó thuộc về tinh thần, còn linh hồn chỉ tập trung vào việc sắp xếp cuộc sống tạm thời của chúng ta — cuộc sống trần thế. Và tất cả kiến thức của nó chỉ dựa trên kinh nghiệm, và hoạt động của nó chỉ nhằm thỏa mãn nhu cầu của cuộc sống tạm thời, và cảm xúc của nó chỉ được sinh ra và duy trì từ những trạng thái và vị trí có thể nhìn thấy của nó. Những gì cao hơn điều đó không phải là việc của nó. Mặc dù có những điều cao hơn những gì đã nói ở trên, nhưng đó chỉ là những vị khách đến từ một lĩnh vực khác, cao hơn — chính là lĩnh vực của tinh thần.

Thế thì tinh thần đó là gì? Đó là sức mạnh mà Đức Chúa Trời đã thổi vào con người khi hoàn thành việc tạo dựng con người. Tất cả các loài sinh vật trên đất đều được tạo ra theo lệnh của Đức Chúa Trời. Tất cả các linh

hồn của các sinh vật sống cũng xuất phát từ đất. Linh hồn con người, mặc dù giống với linh hồn động vật ở phần thấp nhất, nhưng ở phần cao nhất, nó vượt trội hơn hẳn. Linh hồn con người như thế nào phụ thuộc vào sự kết hợp của nó với tinh thần. Thần khí, được Thượng Đế thổi vào, kết hợp với linh hồn, đã nâng nó lên cao hơn tất cả các linh hồn không phải của con người. Đó là lý do tại sao bên trong chúng ta, ngoài những gì chúng ta thấy ở động vật, chúng ta còn thấy những gì thuộc về linh hồn con người được thổi hồn, và cao hơn nữa, những gì thuộc về chính thần khí.

Tinh thần, như một sức mạnh phát xuất từ Đức Chúa Trời, biết Đức Chúa Trời, tìm kiếm Đức Chúa Trời và chỉ trong Ngài mới tìm thấy sự bình an. Bằng một trực giác tinh thần bí ẩn, tinh thần xác nhận nguồn gốc của mình từ Đức Chúa Trời, cảm nhận sự phụ thuộc hoàn toàn vào Ngài và nhận thức mình có nghĩa vụ phải làm mọi cách để làm đẹp lòng Ngài và chỉ sống cho Ngài và bởi Ngài.

Những biểu hiện rõ ràng hơn của những chuyển động này trong cuộc sống của linh hồn là: 1) Sợ Đức Chúa Trời. Tất cả mọi người, bất kể họ ở mức độ phát triển nào, đều biết rằng có một Đấng tối cao, Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo ra vạn vật, duy trì vạn vật và cai trị vạn vật, rằng họ phụ thuộc vào Ngài trong mọi việc và phải làm đẹp lòng Ngài, rằng Ngài là Đấng phán xét và ban thưởng cho mỗi người theo việc làm của họ. Đó là biểu tượng tự nhiên của đức tin, được viết trong tinh thần. Khi tuyên xưng nó, tinh thần kính sợ Đức Chúa Trời và đầy sự kính sợ Đức Chúa Trời. 2) Lương tâm. Nhận thức được mình có nghĩa vụ phải làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, tinh thần sẽ không biết làm thế nào để thực hiện nghĩa vụ này nếu không có lương tâm hướng dẫn. Sau khi truyền cho tinh thần một phần của sự toàn tri của Ngài trong biểu tượng tự nhiên của đức tin, Đức Chúa Trời đã ghi vào đó những yêu cầu về sự thánh khiết, công bình và nhân từ của Ngài, giao cho chính tinh thần đó nhiệm vụ giám sát việc thực hiện những yêu cầu đó và phán xét chính mình về sự đúng đắn hay sai trái. Phía này của linh hồn chính là lương tâm, chỉ ra điều gì là đúng, điều gì là sai, điều gì làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và điều gì không, điều gì nên làm và điều gì không nên làm; chỉ ra, bắt buộc phải thực hiện điều đó, rồi sau đó thưởng cho sự thực hiện bằng sự an ủi, và trừng phạt sự không thực hiện bằng sự dằn vặt. Lương tâm là nhà lập pháp, người bảo vệ luật pháp, thẩm phán và người trả công. Nó là những bảng đá tự nhiên của giao ước của Đức Chúa Trời, bao trùm tất cả mọi người. Và chúng ta thấy ở tất cả mọi người cùng với sự kính sợ Đức Chúa Trời và hành động của lương tâm.

3) Khát vọng về Đức Chúa Trời. Nó được thể hiện trong khát vọng chung của mọi người về sự hoàn hảo và rõ ràng hơn trong sự bất mãn chung đối với mọi thứ thuộc về trần gian. Sự bất mãn này có ý nghĩa gì? Đó là không có gì thuộc về trần gian có thể thỏa mãn tinh thần của chúng ta. Từ Thiên Chúa mà ra, nó tìm kiếm Thiên Chúa, mong muốn nếm trải Ngài, và trong sự hiệp nhất và kết hợp sống động với Ngài, nó được an ủi trong Ngài. Khi đạt được điều này, nó được bình an, nhưng cho đến khi đạt được, nó không thể có bình an. Dù ai có bao nhiêu vật chất và của cải, đối với họ vẫn là không đủ. Và tất cả, như bạn đã nhận thấy, vẫn tìm kiếm và tìm kiếm. Họ tìm kiếm và tìm thấy, nhưng khi tìm thấy, họ lại bỏ đi và tiếp tục tìm kiếm, để rồi khi tìm thấy, họ lại bỏ đi. Cứ thế mãi mãi. Điều đó có nghĩa là họ không tìm kiếm đúng thứ và đúng nơi mà họ nên tìm kiếm. Điều đó có phải là bằng chứng rõ ràng cho thấy rằng trong chúng ta có một sức mạnh, kéo chúng ta từ trái đất và những điều trần tục lên trời cao?

Tôi không giải thích chi tiết cho bạn tất cả những biểu hiện của tinh thần này, chỉ gợi ý cho bạn về sự hiện diện của nó trong chúng ta và xin bạn suy nghĩ nhiều hơn về điều này và tự thuyết phục mình rằng chắc chắn có tinh thần trong chúng ta. Bởi vì đó là đặc điểm nổi bật của con người. Linh hồn con người khiến chúng ta chỉ cao hơn động vật một chút, còn tinh thần khiến chúng ta chỉ thấp hơn thiên thần một chút. Bạn chắc chắn biết ý nghĩa của những cụm từ thường được sử dụng: tinh thần của nhà văn, tinh thần của dân tộc. Đó là tổng hợp các đặc điểm nổi bật, có thật, nhưng ở một mức độ nào đó là lý tưởng, có thể nhận biết bằng trí tuệ, khó nắm bắt và không thể sờ thấy. Tinh thần con người cũng vậy; chỉ có điều tinh thần của nhà văn, ví dụ, được nhìn nhận một cách lý tưởng, còn tinh thần con người vốn có trong con người như một sức mạnh sống động, chứng tỏ sự hiện diện của mình bằng những chuyển động sống động và có thể cảm nhận được.

Từ những gì đã nói, tôi mong muốn các bạn rút ra kết luận như sau: ai không có những chuyển động và hành động của tinh thần, thì không xứng đáng với phẩm giá con người.

Bạn hỏi: "Nhưng làm sao bạn có thể nói rằng tất cả mọi người đều có tinh thần với những biểu hiện đã nêu, trong khi đó có rất nhiều dân tộc không biết đến Đức Chúa Trời?" Những dân tộc đó không biết Đức Chúa Trời thật sự

là ai, nhưng tất cả đều tin rằng Ngài là Đấng Tối Cao (). Tin rằng có Chúa, và muốn xác định chính xác hơn Ngài là ai, họ đã làm tương và gọi những thứ không phải là Chúa là Chúa: có người gọi mặt trời, có người gọi mặt trăng hoặc các vì sao hoặc những thứ khác. Tuy nhiên, không phải tất cả mọi người đều làm lần một cách thô thiển như vậy. Khi Đức Chúa Trời phân tán các dân tộc trên mặt đất sau sự hỗn loạn, họ đều mang theo những khái niệm đúng đắn về Đức Chúa Trời là Thần vô hình, Đấng Tạo Hóa, Đấng Quan Phòng, Đấng Phán Xét và Đấng Trả Ôn. Tất cả đều giữ lại ý niệm rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng Quan Phòng và Đấng Trả Công, nhưng không phải tất cả đều giữ lại ý niệm rằng Ngài là Thần Linh vô hình, mà “*họ đã đổi vinh quang của Đức Chúa Trời bất diệt thành hình ảnh giống như con người, chim chóc, thú vật và loài bò sát*” (Rô-ma 1:23). Họ hiểu về Đức Chúa Trời, tức là biết rằng có Đức Chúa Trời, nhưng không tôn vinh Ngài như Đức Chúa Trời (câu 21). Trong các dân tộc phương Đông, người Ba Tư, Ấn Độ, châu Á và châu Mỹ có những quan niệm cao siêu hơn về Đức Chúa Trời. Người Hy Lạp và La Mã đã làm giảm giá trị của Đức Chúa Trời, có thể nói như vậy. Người Mỹ, ví dụ, người da đỏ gọi Đức Chúa Trời là linh hồn của thế giới — vô hình, bao trùm tất cả. Đây là một quan niệm rất cao, và linh hồn tự bỏ rơi chính mình không thể đi xa hơn thế. Người Ấn Độ châu Á đã đi sâu hơn vào việc hiểu biết về Đức Chúa Trời, nhưng khi giữ quan niệm về sự vô hình, toàn năng và toàn quyền của Ngài, khi họ định xác định chính xác hơn các hành động sáng tạo và quan phòng của Ngài, họ đã nhầm lẫn nhiều điều không hợp lý và viết ra nhiều câu chuyện hoang đường.

Đó là ý nghĩa của việc không có Chúa! Không phải là có những dân tộc không tin vào sự tồn tại của Chúa. Một số nhà du lịch đã chứng thực rằng họ đã gặp những dân tộc và những nhóm dân tộc hoàn toàn không biết Chúa và không thờ phượng Ngài. Điều duy nhất đúng trong lời chứng này là họ không nghe thấy lời tuyên xưng đức tin và không thấy sự thờ phượng Đức Chúa Trời, nhưng không có nghĩa là không có cả hai điều đó... Để biết điều đó, họ phải sống lâu hơn giữa những dân tộc đó. Becker ngày nay đã sống cả tháng giữa một dân tộc nào đó — gần những hồ nước mà sông Nile chảy qua — và không thấy sự thờ phụng Thượng Đế. Nhưng, ông nói, khi trăng non đến — tôi thấy vua chuẩn bị đi đâu đó, tất cả các trưởng lão cũng tập trung lại, chuẩn bị một con bò đực. Đến ngày định sẵn, họ đi đến một ngọn đồi nào đó và hiến tế con bò. Becker nói, nếu tôi rời đi hai hoặc ba ngày trước đó, tôi có thể chứng thực một cách chân thành rằng dân tộc này không tôn thờ Thượng Đế.

Vì vậy, hãy loại bỏ hoàn toàn khỏi đầu bạn ý nghĩ rằng có những người không công nhận sự tồn tại của Chúa. Có một số nhà khoa học nghĩ rằng có thể sống mà không cần Chúa, họ nói về điều đó, viết sách về điều đó, nhưng khi lưỡi và bút của họ nói ra những lời vô nghĩa đó, trái tim của họ lại nói khác. Họ tự hào là những người không tin vào Chúa, nhưng rất khó để họ có thể thành công trong việc đó trước lương tâm của mình.

Biết Chúa, tất cả đều thể hiện lương tâm, tôn kính Chúa, cầu nguyện với Ngài, và mong đợi cuộc sống tương lai, trong đó mỗi người sẽ được trả công theo việc làm của mình. Sức mạnh chứa đựng tất cả những niềm tin và quan niệm đó là tinh thần. Hãy cùng nhau thừa nhận rằng trong mỗi con người đều có linh hồn — khía cạnh cao nhất của cuộc sống con người, sức mạnh kéo con người từ cái hữu hình đến cái vô hình, từ cái tạm thời đến cái vĩnh cửu, từ tạo vật đến Đấng Tạo Hóa, đặc trưng cho con người và phân biệt con người với tất cả các sinh vật sống khác trên trái đất. Có thể làm suy yếu sức mạnh này ở các mức độ khác nhau, có thể hiểu sai các yêu cầu của nó, nhưng không thể dập tắt hoặc tiêu diệt nó hoàn toàn. Nó là một phần không thể tách rời của bản chất con người chúng ta và thể hiện mình theo cách riêng của mỗi người.

Đó là những điều mà câu hỏi của bạn đã dẫn tôi đến. Nhưng không phải là điều xấu. Tôi muốn viết cho bạn không phải về điều này, mà về những gì đã xảy ra và đang xảy ra trong tâm hồn do ảnh hưởng của tinh thần khi kết hợp với nó. Nhưng về điều này — để lần sau.

| 11 |

Tôi sẽ tiếp tục những gì đã bị gián đoạn, chính xác là những gì đã xảy ra trong tâm hồn do sự kết hợp của nó với tinh thần, đến từ Đức Chúa Trời? Từ đó, toàn bộ tâm hồn đã biến đổi và từ bản chất động vật, nó đã trở thành con người, với những sức mạnh và hành động như đã nêu ở trên. Nhưng bây giờ không phải nói về điều đó. Ở trong trạng thái như đã mô tả, nó còn bộc lộ những khát vọng cao hơn và thăng hoa lên một bậc cao hơn, trở thành một linh hồn được thánh hóa.

Sự linh hồn hóa như vậy của linh hồn thể hiện trong mọi khía cạnh của cuộc sống của nó — tư tưởng, hành động và cảm xúc.

Trong phần tư tưởng của hoạt động tinh thần là khát vọng hướng tới sự hoàn hảo trong tâm hồn. Thực ra, tư tưởng tâm hồn hoàn toàn dựa trên kinh nghiệm và quan sát. Từ những gì được nhận thức một cách rời rạc và

không liên quan, nó xây dựng các tổng quát, đưa ra các suy luận và từ đó thu được các định đề cơ bản về một phạm vi nhất định của sự vật. Nó có thể dừng lại ở đó. Tuy nhiên, nó không bao giờ hài lòng với điều đó, mà luôn hướng tới những điều cao hơn, tìm cách xác định ý nghĩa của mỗi vòng tròn sự vật trong tổng thể các tạo vật. Ví dụ, con người là gì — điều này được nhận thức thông qua quan sát, tổng hợp và suy luận. Nhưng không hài lòng với điều đó, chúng ta tự hỏi: "Con người có ý nghĩa gì trong tổng thể các tạo vật?" Tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi này, người này sẽ quyết định: con người là đầu và là vương miện của các loài vật; người khác sẽ quyết định: con người là thầy tế lễ — với ý nghĩ rằng con người thu thập tiếng nói của tất cả các loài vật, vô thức ca ngợi Đức Chúa Trời, và dâng lên lời ca ngợi Đấng Tạo Hóa Tối Cao bằng bài hát thông minh. Những suy nghĩ như vậy về mọi loài sinh vật khác và về tổng thể của chúng được sinh ra từ khát vọng của tâm hồn. Và nó sinh ra. Liệu chúng có phù hợp với thực tế hay không, đó là một câu hỏi khác, nhưng không nghi ngờ gì rằng tâm hồn có khát vọng tìm kiếm chúng, tìm kiếm và sinh ra chúng. Đó chính là khát vọng hướng tới sự hoàn hảo, vì ý nghĩa của một sự vật là ý tưởng về nó.

Sự khao khát này là chung cho tất cả mọi người. Và những người không coi trọng bất kỳ kiến thức nào ngoài kinh nghiệm thực tế — họ cũng không thể kiểm chế được việc theo đuổi sự hoàn hảo trái với ý muốn của mình, mà chính họ cũng không nhận ra điều đó. Họ từ chối những ý tưởng bằng lời nói, nhưng trên thực tế, họ lại xây dựng chúng. Những phỏng đoán mà họ chấp nhận và mà không có chúng thì không một lĩnh vực tri thức nào có thể tồn tại, là những ý tưởng thấp nhất.

Hình ảnh của quan điểm lý tưởng là siêu hình học và triết học thực sự, vốn luôn tồn tại và sẽ luôn tồn tại trong lĩnh vực tri thức của con người. Tinh thần, vốn luôn là sức mạnh thiết yếu của chúng ta, tự mình chiêm ngưỡng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và Đấng Quan Phòng, và lôi cuốn linh hồn vào lĩnh vực vô hình và vô hạn đó. Có lẽ, theo bản chất thần thánh của mình, tinh thần được định sẵn để chiêm ngưỡng tất cả mọi thứ trong Đức Chúa Trời, và nó sẽ chiêm ngưỡng nếu không có sự sa ngã. Nhưng bây giờ, bất cứ ai muốn chiêm ngưỡng tất cả mọi thứ một cách lý tưởng, đều phải bắt đầu từ Đức Chúa Trời hoặc từ biểu tượng mà Đức Chúa Trời đã ghi khắc trong tinh thần. Những nhà tư tưởng không làm như vậy, chính vì thế mà họ không phải là những nhà triết học. Không tin vào những ý tưởng được tâm hồn xây dựng dựa trên những gợi ý của linh hồn, họ hành động bất công khi không tin vào nội dung của linh hồn, vì đó là tác phẩm của con người, còn đây là tác phẩm của Thượng Đế.

Trong phần hoạt động của tinh thần là mong muốn và thực hiện những việc vô tư hoặc những việc thiện, hoặc thậm chí cao hơn nữa — mong muốn trở thành người thiện. Thực ra, nhiệm vụ của linh hồn trong phần này (ý chí) là sắp xếp cuộc sống tạm thời của con người, để mang lại hạnh phúc cho anh ta. Thực hiện sứ mệnh này, linh hồn làm mọi việc với niềm tin rằng những việc làm đó là dễ chịu, hữu ích hoặc cần thiết cho cuộc sống mà nó sắp xếp. Tuy nhiên, linh hồn không hài lòng với điều đó, mà vượt ra khỏi vòng tròn này và thực hiện những việc làm và những khởi đầu không phải vì chúng cần thiết, hữu ích và dễ chịu, mà vì chúng tốt, tốt và công bằng, theo đuổi chúng với tất cả sự nhiệt tình, mặc dù chúng không mang lại gì cho cuộc sống tạm thời và thậm chí có hại cho nó và được thực hiện trên chi phí của nó. Ở một số người, những khát vọng như vậy thể hiện với một sức mạnh đến nỗi họ hy sinh toàn bộ cuộc sống của mình để sống tách biệt khỏi mọi thứ. Những biểu hiện của những khát vọng như vậy rất phổ biến, ngay cả ngoài Kitô giáo. Chúng đến từ đâu? Từ tinh thần. Trong lương tâm được vạch ra tiêu chuẩn của một cuộc sống thánh thiện, tốt lành và công bình. Nhận được sự hướng dẫn về nó thông qua sự kết hợp với tinh thần, linh hồn bị cuốn hút bởi vẻ đẹp và sự vĩ đại vô hình của nó và quyết định đưa nó vào vòng tròn công việc và cuộc sống của mình, biến đổi nó theo yêu cầu của nó. Và tất cả mọi người đều đồng cảm với những khát vọng như vậy, mặc dù không phải ai cũng hoàn toàn tận hiến cho chúng; nhưng không có một người nào mà thỉnh thoảng không dành công sức và tài sản của mình cho những việc làm theo tinh thần đó.

Trong phần cảm xúc của hoạt động tinh thần là khát vọng và tình yêu đối với cái đẹp, hay như người ta thường nói, đối với cái thanh tao. Nhiệm vụ riêng của phần này trong tâm hồn là cảm nhận những trạng thái thuận lợi hoặc bất lợi của bản thân và những tác động bên ngoài theo thước đo sự thỏa mãn hoặc không thỏa mãn các nhu cầu tinh thần và thể chất. Nhưng trong vòng cảm xúc, cùng với những cảm xúc ích kỷ này, chúng ta thấy một loạt cảm xúc vô tư, nảy sinh hoàn toàn ngoài sự thỏa mãn hoặc không thỏa mãn nhu cầu, đó là cảm xúc từ sự say mê về đẹp. Mắt không muốn rời khỏi bông hoa và tai không muốn rời khỏi tiếng hát chỉ vì cả hai đều tuyệt đẹp. Mọi người sắp xếp và trang trí nhà cửa của mình theo cách này hay cách khác, vì như vậy sẽ đẹp hơn. Chúng ta đi dạo và chọn một nơi chỉ vì nó đẹp. Trên hết là niềm vui mà tranh vẽ, tác phẩm điêu khắc, âm nhạc và ca hát mang lại, và trên tất cả là niềm vui mà các tác phẩm thơ ca mang lại. Những tác phẩm nghệ thuật tinh tế làm say đắm lòng người không chỉ bởi vẻ đẹp bên ngoài, mà còn bởi vẻ đẹp bên trong, vẻ đẹp được chiêm ngưỡng bằng

trí tuệ, vẻ đẹp lý tưởng. Những hiện tượng này đến từ đâu trong tâm hồn? Đó là những vị khách đến từ một lĩnh vực khác, từ lĩnh vực tinh thần. Tinh thần, biết về Đức Chúa Trời, tự nhiên cảm nhận được vẻ đẹp của Đức Chúa Trời và tìm kiếm niềm vui trong vẻ đẹp đó. Mặc dù nó không thể chỉ ra một cách chắc chắn rằng nó là gì, nhưng mang trong mình sự định mệnh của nó, nó chỉ ra một cách chắc chắn rằng nó không phải là gì, thể hiện điều này bằng cách không hài lòng với bất cứ thứ gì được tạo ra. Chiêm ngưỡng, thưởng thức và tận hưởng vẻ đẹp của Đức Chúa Trời là nhu cầu của tinh thần, là cuộc sống của nó và cuộc sống thiên đường. Nhận được sự hiểu biết về nó thông qua sự kết hợp với tinh thần, linh hồn bị cuốn hút theo nó và, khi hiểu được nó bằng hình ảnh tâm hồn của mình, thì trong niềm vui, nó lao vào những gì trong vòng tròn của nó dường như là sự phản chiếu của nó (những người nghiệp dư), hoặc tự mình nghĩ ra và tạo ra những thứ mà nó hy vọng sẽ phản ánh nó, như nó đã hiện ra trước mắt nó (nghệ sĩ và diễn viên). Đó là nguồn gốc của những vị khách này — ngọt ngào, tách biệt khỏi mọi cảm giác trần tục, nâng cao linh hồn lên tinh thần và làm cho nó trở nên thiêng liêng! Tôi muốn lưu ý rằng trong số các tác phẩm nhân tạo, tôi chỉ xếp vào loại này những tác phẩm có nội dung là vẻ đẹp thiêng liêng của những điều thiêng liêng vô hình, chứ không phải những tác phẩm dù đẹp nhưng chỉ thể hiện cuộc sống tâm hồn và thể xác bình thường hoặc những điều trần tục luôn tạo nên bối cảnh của cuộc sống đó. Linh hồn, được dẫn dắt bởi tinh thần, không chỉ tìm kiếm vẻ đẹp, mà còn tìm kiếm sự thể hiện trong những hình thức tuyệt đẹp của thế giới vô hình tuyệt đẹp, nơi mà tinh thần thu hút nó bằng ảnh hưởng của mình.

Đó là những gì tinh thần đã ban cho linh hồn, khi kết hợp với nó, và đó là cách linh hồn trở nên thiêng liêng! Tôi không nghĩ rằng bất cứ điều gì trong số này sẽ gây khó khăn cho bạn, nhưng xin đừng đọc qua loa những gì đã viết, mà hãy thảo luận kỹ lưỡng và áp dụng cho bản thân. Linh hồn của bạn có thiêng liêng không? Bởi vì bạn cũng hát và chơi nhạc! Một ngày nào đó, chúng ta sẽ cùng nhau phê bình khía cạnh này của bạn theo yêu cầu đã nêu, rằng bạn phải thể hiện nghệ thuật tinh tế.

| 12 |

Bây giờ, chúng ta hãy tổng kết hoặc rút ra kết luận từ tất cả những gì đã nói. Bạn thấy đó, chúng ta có bao nhiêu khía cạnh, hay nói đúng hơn là bao nhiêu mức độ của cuộc sống! Có khía cạnh và mức độ cuộc sống tinh thần, có tinh thần-tâm hồn, có tâm hồn, có tâm hồn-thể xác (có vẻ như tôi đã không nhấn mạnh nó đúng mức — ở đây bao gồm quan sát bằng trí tưởng tượng và trí nhớ, ham muốn từ nhu cầu của cơ thể và cảm giác về trạng thái thể xác và ấn tượng), có thể xác. Năm tầng, nhưng con người chỉ có một khuôn mặt, và khuôn mặt đó sống cuộc sống này, cuộc sống kia, cuộc sống khác, và tùy theo cuộc sống mà nó sống, nó có được một tính cách đặc biệt, phản ánh trong quan điểm, quy tắc và cảm xúc của nó, nghĩa là nó có thể là tinh thần — với quan điểm, quy tắc và cảm xúc tinh thần, hoặc tâm hồn — với khái niệm, quy tắc và cảm xúc tâm hồn, hoặc xác thịt — với suy nghĩ, hành động và cảm xúc xác thịt. (Tôi không tính đến các trạng thái trung gian — tâm hồn-tinh thần và tâm hồn-thể xác — để không phân chia quá nhiều.) Điều này không có nghĩa là khi một người là người tâm linh, thì tâm hồn và thể xác không còn chỗ trong anh ta nữa, mà là khi đó, tâm linh của anh ta chiếm ưu thế, chi phối và thấm nhuần tâm hồn và thể xác của anh ta; cũng không có nghĩa là khi một người có tâm hồn, thì tâm linh và thể xác của anh ta không còn tồn tại nữa, mà là khi đó tâm hồn chiếm ưu thế, chi phối tất cả và định hình tất cả, và chính tâm linh được bao phủ bởi tâm hồn; cũng không phải là khi con người trở nên xác thịt, tinh thần và tâm hồn của anh ta biến mất, mà là khi đó tất cả mọi thứ trong anh ta trở nên xác thịt, và tinh thần và tâm hồn xác thịt bị xác thịt chi phối, bị xác thịt chà đạp và bị nó nô lệ.

Vì bất kể con người ở mức độ nào, các khía cạnh khác của cuộc sống vẫn tồn tại trong anh ta, nên ở bất kỳ mức độ nào, anh ta cũng không bị nô lệ đến mức không thể thoát khỏi sự nô lệ đó, mà luôn có cơ hội chuyển từ mức độ này sang mức độ khác, làm suy yếu một khía cạnh của cuộc sống và tăng cường khía cạnh khác. Vì vậy, một người tinh thần có thể rơi vào tâm linh và thể xác, và một người thể xác có thể vươn lên tinh thần, khi người đó yêu thích tâm linh và thể xác, và người này tìm kiếm tinh thần. Con người luôn tự do. Tự do được ban cho con người cùng với ý thức về bản thân và cùng với nó tạo thành bản chất của tinh thần và tiêu chuẩn của nhân tính. Dập tắt ý thức về bản thân và tự do — bạn sẽ dập tắt tinh thần, và con người sẽ không còn là con người nữa.

Nhưng khi khẳng định rằng con người có tự do để đi lên và đi xuống các bậc thang của cuộc đời mình, tôi không khẳng định cùng với điều đó rằng anh ta đi lên hay đi xuống đều dễ dàng và thoải mái như nhau, hoặc rằng những chuyển động này có thể diễn ra trong anh ta nhanh và thường xuyên như việc đi từ phòng này sang phòng khác, xảy ra nhiều lần trong ngày. Tôi chỉ muốn nói rằng con người, với ý thức và tự do của mình (), là người

chịu trách nhiệm cho tình trạng nội tâm của mình, và nếu anh ta rơi vào một tình trạng không thể chấp nhận được mà vẫn ở lại trong đó, thì chính anh ta phải chịu trách nhiệm về điều đó trước Chúa và con người.

Mọi mức độ hoặc biểu hiện của cuộc sống của chúng ta đều là tự nhiên và do đó, không thể bị lên án. Không tự nhiên và do đó, không thể chấp nhận được là trạng thái mà trong đó suy nghĩ lang thang, bay bổng và sôi sục, ham muốn không ổn định, bị kích thích bởi những đam mê - không tự nhiên đối với chúng ta, mà là ngoại lai - và cảm xúc của trái tim bị xáo trộn và dao động vì chính những đam mê đó. Tôi đã cố tình nhấn mạnh những điều không tự nhiên bên trong chúng ta khi nói về đời sống tinh thần, để thu hút sự chú ý của bạn. Tôi cố tình nhắc lại điều này để bạn hiểu rõ hơn về vấn đề này và đánh giá nó một cách xứng đáng. Sự lang thang của ý nghĩ, sự bất ổn của những ham muốn đam mê và sự lo lắng của trái tim liên tục làm phiền chúng ta, không cho chúng ta làm được việc gì như ý muốn và luôn làm chúng ta lạc lối. Đây là một căn bệnh phổ biến và phổ biến, nhưng không phải là tự nhiên, mà là do chúng ta tự tạo ra. Kẻ thù biết rằng nó rất hữu ích cho hắn, và khi muốn cám dỗ ai đó, trước tiên hắn cố gắng đẩy người đó vào vòng xoáy này — chính xác là trước tiên hắn đưa người đó vào dòng suy nghĩ, sau đó khơi dậy những ham muốn mãnh liệt, và những ham muốn này làm xao động trái tim.

Ai bị đẩy đến tình trạng này, thì sự cám dỗ đã chín muồi. Nếu không tỉnh ngộ, người đó sẽ rơi xuống và, khi rơi xuống, bị cuốn vào vòng xoáy của những suy nghĩ, mong muốn và cảm xúc sôi sục, đôi khi trong thời gian ngắn, đôi khi trong thời gian dài, và không hiếm khi là mãi mãi. Cuộc sống mà bạn đã trải qua một phần, như bạn còn nhớ, trôi qua trong vòng xoáy này và, theo các vòng tròn, có nơi sôi động hơn, có nơi yên tĩnh hơn, có nơi khiêm tốn hơn, có nơi cởi mở hơn — trong tất cả sự trần trụi và xấu hổ của nó. Nhưng ngoài ra, hiếm ai thoát khỏi những xáo trộn bên trong đó. Không, không — nó sẽ bùng phát. Tôi không biết có ai thoát khỏi những suy nghĩ và tưởng tượng lang thang. Vậy hãy nhận ra căn bệnh này của chúng ta (và bạn đã phần nào nhận ra nó khi phàn nàn về những suy nghĩ không thể kiềm chế) — và khi nhận ra, hãy bắt tay vào công việc chữa trị. Đừng bao giờ quên rằng bên trong bạn luôn có một cái gì đó không tốt, luôn sẵn sàng đánh bật bạn khỏi con đường đúng đắn và dẫn bạn đến con đường sai lầm.

Về mặt tinh thần và thể xác, như đã nói, bản thân chúng vô tội, vì chúng là bản năng của con người; nhưng một người được hình thành bởi tinh thần hoặc, tệ hơn nữa, bởi thể xác, thì không vô tội. Anh ta có tội vì đã để cho những thứ không được định sẵn để thống trị và phải ở vị trí phụ thuộc thống trị bản thân mình. Và kết quả là, mặc dù tâm hồn là tự nhiên, nhưng con người có tâm hồn là không tự nhiên; cũng như thể xác là tự nhiên, nhưng con người có thể xác là không tự nhiên. Lỗi lầm ở đây là sự thống trị quá mức của những gì phải ở vị trí phụ thuộc.

Nhưng khi ai đó có tinh thần cao, thì dù đó là tính cách và tâm trạng đặc biệt của họ, họ sẽ không phạm lỗi, thứ nhất, vì tinh thần là tiêu chuẩn của cuộc sống con người và do đó, khi có tinh thần, họ là con người thực sự, trong khi con người chỉ có tâm hồn và xác thịt không phải là con người thực sự; và thứ hai, bởi vì, dù ai có tinh thần đến đâu, anh ta cũng không thể không có tâm hồn và xác thịt, chỉ là anh ta không để chúng lấn át tinh thần mà giữ chúng trong sự kiểm soát. Dù anh ta không có tâm hồn rộng lớn (trong kiến thức khoa học, nghệ thuật và các lĩnh vực khác) và bị xác thịt kìm hãm mạnh mẽ, anh ta vẫn là một con người chân chính, trọn vẹn. Còn người có tâm hồn (hiểu biết rộng, nghệ sĩ, doanh nhân), và càng có thể xác — không phải là con người thực sự, dù bên ngoài có vẻ hào nhoáng đến đâu. Anh ta là người không có đầu óc. Do đó, người đơn giản, kính sợ Đức Chúa Trời, cao hơn người có học thức và thanh lịch, nhưng không có mục đích và khát vọng làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Hãy đánh giá các tác phẩm văn học và nghệ thuật theo tiêu chí này. Các tác phẩm mà tất cả đều thuộc về xác thịt, không tốt chút nào; nhưng cả những tác phẩm mà tâm hồn chiếm ưu thế cũng không đáp ứng được mục đích của mình, mặc dù chúng cao hơn những tác phẩm thuộc về xác thịt. Đó là phán xét chỉ dành cho những tác phẩm không có yếu tố tinh thần; những tác phẩm có thái độ thù địch đối với mọi thứ thuộc về tinh thần, tức là đối với Đức Chúa Trời và những điều thiêng liêng, là những tác phẩm có nội dung thù địch và không thể chấp nhận được.

Từ đó, bạn có thể thấy rằng theo mục đích tự nhiên, con người phải sống trong tinh thần, phục tùng tinh thần và thấm nhuần tinh thần vào tất cả những gì thuộc về tâm hồn, và hơn nữa là thể xác — và sau đó là tất cả những gì bên ngoài, tức là cuộc sống gia đình và xã hội. Đó là tiêu chuẩn!

Tôi không cố gắng thuyết phục bạn sống theo tinh thần và phục tùng nó, vì tôi tin rằng nếu bạn đã hiểu rõ tất cả những gì đã nói, thì quyết định sống như vậy đã có sẵn trong bạn. Bạn đã bày tỏ mong muốn quyết liệt của mình: sống ở mức độ cuộc sống con người, như nó được định sẵn. Bây giờ bạn đã thấy cuộc sống đó được định sẵn như thế nào, và tất nhiên, bạn muốn thể hiện nó như vậy. Bởi vì cho đến nay, bạn đã sống trong gia đình và trong vòng tròn người thân của mình như đã miêu tả, tức là theo tinh thần, mặc dù bạn đã học khoa học, biết kinh

doanh, và là một bậc thầy về âm nhạc và ca hát . Bạn không cần phải tạo ra sự tinh thần trong mình, mà chỉ cần duy trì và bảo vệ nó, bảo vệ mình khỏi những ảnh hưởng và ham muốn của cuộc sống tâm hồn và xác thịt, mà bạn đã bắt đầu rơi vào vòng xoáy của nó. Đó là điều mà chúng ta đã thỏa thuận với nhau. Và tất nhiên, bạn đang chờ đợi một quyết định càng sớm càng tốt: vậy thì phải làm thế nào?

| 13 |

Tôi muốn trả lời câu hỏi được đặt ra ở cuối bức thư trước, nhưng ngày lễ Thánh Thần của bạn đã đến, và tôi nghĩ rằng tôi nên gửi lời chúc tốt lành đến bạn nhân dịp này.

Trước hết, tôi chúc bạn sức khỏe, vì sức khỏe là điều kiện để đạt được và tận hưởng tất cả những điều tốt đẹp mà con người coi là tốt đẹp. Người bệnh tật và suy nhược có thể có những niềm vui nào khi tất cả các giác quan đều ở trong tình trạng bất thường? Chỉ có niềm vui tinh thần là ngoại lệ. Niềm vui này không phụ thuộc vào tình trạng sức khỏe và có thể tồn tại bất chấp những đau đớn về thể xác. Các vị tử đạo trong những giây phút đau đớn nhất đã thực sự vui mừng, chứ không chỉ nói suông rằng họ vui mừng.

Và sau đó, bạn muốn gì? Thông thường, mọi người mong muốn hạnh phúc. Tôi cũng chúc bạn hạnh phúc. Nhưng chính xác thì bạn muốn gì? Cho đến nay, vẫn chưa ai xác định được hạnh phúc là gì hay ai là người thực sự hạnh phúc. Theo tôi hiểu, người hạnh phúc là người cảm thấy mình hạnh phúc. Vì vậy, tôi chúc bạn hạnh phúc! Tôi mong bạn luôn cảm thấy hạnh phúc. Tại sao và như thế nào? Mọi người có quá nhiều quan niệm và sở thích khác nhau về điều này, đến nỗi không thể hiểu được. Tôi sẽ nói với bạn một cách nhẹ nhàng rằng, chừng nào bạn còn sống trong tâm trạng không vui, đừng mong đợi hạnh phúc. Cuộc sống tinh thần và thể xác, khi mọi thứ diễn ra thuận lợi, mang lại một thứ gì đó giống như hạnh phúc, nhưng đó chỉ là ảo ảnh hạnh phúc thoáng qua, nhanh chóng biến mất. Hơn nữa, trong môi trường sôi động đó, giữa tâm hồn và thể xác, được hình thành bởi những suy nghĩ, ham muốn và cảm xúc nồng nàn, luôn luôn mạnh mẽ, và trong môi trường đó, do độc tố của những ham muốn, chỉ có thể có sự say mê, quên đi đau khổ, như khi dùng thuốc phiện, nhưng không phải là sự vắng mặt của đau khổ và nỗi đau trong lòng. Đau khổ của trái tim là một phần không thể tách rời của cuộc sống đó. Còn tinh thần thì bay bổng ngoài mọi lo lắng và đưa người sống trong nó đến đó, cho anh ta ném trái những điều tốt lành luôn tồn tại, làm cho anh ta thực sự và bền vững hạnh phúc.

Vậy thì sao? Kết thúc lời chúc phúc ở đó sao? Không, tôi nghĩ như vậy là chưa đủ. Nếu cuộc sống của chúng ta kết thúc ở cuộc sống này, thì tất nhiên, chỉ cần nói: chúc sức khỏe và hạnh phúc là đủ. Nhưng vì cuộc sống không kết thúc như vậy, mà tiếp tục sau khi chết và chỉ ở đó mới là cuộc sống quyết định, nên để lời chúc phúc được trọn vẹn, tôi không thể không chúc bạn được hạnh phúc ở đó. Hãy hạnh phúc ở đó. Tôi chúc bạn điều đó từ tận đáy lòng và hơn hết, tôi cầu nguyện Chúa, xin Ngài dẫn dắt bạn đi trên con đường cuộc sống hiện tại một cách an lành và sau đó đưa bạn vào Vương quốc của Ngài, nơi hạnh phúc vô cùng.

Tất nhiên, trong ý thức của bạn có những điều kiện rất khắc nghiệt. Tất nhiên, có những điều kiện quyết định, nhưng liệu chúng có khắc nghiệt không? Tôi sẽ trả lời chung chung: có và không, tùy thuộc vào cách mỗi người được nuôi dạy từ nhỏ; và dựa trên điều đó, tôi cho rằng chúng không khắc nghiệt đối với bạn. Bạn đã và đang thực hiện chúng. Chỉ cần cẩn thận và đừng lùi bước.

Tôi còn nghĩ đến việc gửi cho bạn kẹo nhân dịp lễ của bạn, nhưng không biết liệu tôi có thể làm được không. Tôi sẽ thử.

Nếu bạn còn nhớ, có lần tôi đã nói chuyện với bạn về một nguyên tố vô cùng tinh tế, mỏng manh hơn cả ánh sáng. Nó được gọi là ether. Và dù sao đi nữa, vấn đề không phải là tên gọi, mà là sự thừa nhận rằng nó tồn tại. Tôi thừa nhận rằng nguyên tố vô cùng tinh tế này tồn tại, nó thấm vào mọi thứ và đi khắp mọi nơi, là ranh giới cuối cùng của sự tồn tại vật chất. Tôi tin rằng trong nguyên tố này có tất cả các linh hồn hạnh phúc — các thiên thần và các thánh của Chúa — chính họ cũng được mặc một loại áo choàng làm từ nguyên tố này. Từ nguyên tố này cũng tạo ra vỏ bọc cho linh hồn của chúng ta (hãy hiểu từ này là linh hồn, là linh hồn của con người chúng ta). Linh hồn chính là tinh thần, không vật chất, nhưng vỏ bọc của nó được tạo thành từ nguyên tố tinh tế, không vật chất này. Cơ thể của chúng ta thô kệch, còn vỏ bọc của linh hồn thì mỏng manh và đóng vai trò trung gian giữa linh hồn và cơ thể. Thông qua vỏ bọc này, linh hồn tác động lên cơ thể và cơ thể tác động lên linh hồn. Nhưng tôi chỉ nói qua về điều này. Hãy chỉ ghi nhớ rằng linh hồn có một lớp vỏ mỏng nhất và lớp vỏ này của linh hồn chúng ta cũng giống như của tất cả các linh hồn khác. Từ đó, bạn sẽ dễ dàng rút ra kết luận rằng nguyên tố mỏng nhất trên thế giới, từ đó các lớp vỏ này được tạo ra và trong đó tất cả các linh hồn bay lượn, là trung gian cho sự giao tiếp lẫn nhau giữa linh hồn của chúng ta và linh hồn của họ.

Bây giờ, hãy rời khỏi hình ảnh này và chuyển sự chú ý sang những việc bình thường giữa chúng ta. Bây giờ bạn đang sống ở Moscow, ngồi trong căn hộ của mình, xung quanh là những tòa nhà và bất cứ nơi nào bạn nhìn, bạn cũng gặp phải những chướng ngại vật: nhiều vật thể cản trở tầm nhìn và tầm nhìn xa của bạn. Nhưng nếu bạn bay lên trên Moscow bằng một quả cầu nào đó, bạn sẽ thấy không chỉ toàn bộ thành phố mà cả vùng lân cận của nó. Nếu bạn bay lên cao hơn nữa, bạn sẽ thấy những gì ở xa hơn xung quanh. Tăng cường thị lực của bạn và bay lên cao hơn nữa, bạn có thể nhìn thấy Saint Petersburg, Paris, London, v.v. Tất cả điều này là do thị lực của bạn trở nên sắc nét hơn và không có gì cản trở tầm nhìn của bạn.

Bây giờ hãy quay trở lại với các thánh của Đức Chúa Trời. Nguyên tố mà chúng ta đang nói đến đi qua mọi nơi và không gặp bất kỳ trở ngại nào. Tia nắng mặt trời đi qua kính, còn nguyên tố đó đi qua kính, qua tường, qua đất, qua mọi thứ. Nhưng như nó đi qua mọi thứ, những người bay lượn trong nó cũng có thể đi qua mọi thứ khi cần thiết, như Đấng Cứu Thế đã đi vào phòng trên, nơi các tông đồ đang ở, *“khi cửa nhà, nơi các môn đệ của Ngài đang tụ họp, bị khóa kín”* (Giăng 20:19). Họ cư ngụ ở một nơi nhất định, nhưng khi được lệnh hoặc được phép, họ ngay lập tức được chuyển đến nơi cần thiết bằng nguyên tố đó và không chỉ không gặp bất kỳ trở ngại nào, mà còn không nhìn thấy bất kỳ trở ngại nào. Khi cần thiết, họ di chuyển, và khi không có nhu cầu đó, họ ở lại vị trí của mình, nhìn thấy mọi hướng, thấy những gì có ở đâu và những gì đang diễn ra ở đâu. Và khi họ hướng mắt về trái đất, tức là về chúng ta, những kẻ tội lỗi, họ thấy rõ cả chúng ta... nhưng không phải là thân xác thô kệch của chúng ta, mà họ không quan tâm, mà họ nhìn thấy chính linh hồn của chúng ta như nó vốn có, không trực tiếp, mà thông qua vỏ bọc của linh hồn, giống với vỏ bọc của họ và nguyên tố mà họ sống trong đó, vì trạng thái của linh hồn được phản ánh chính xác trong vỏ bọc của nó.

Bây giờ hãy tưởng tượng: hai người đang ngồi và trò chuyện, trong khi tâm hồn của mỗi người có tâm trạng riêng. Mỗi người trong số họ không thấy được tâm hồn của người kia, vì bức màn thô kệch của cơ thể, đằng sau đó là tâm hồn; còn các Thiên thần và các thánh, nếu nhìn vào họ, sẽ thấy tâm hồn của họ như nó vốn có và những gì có trong đó — vì tâm hồn và những gì có trong đó được phản ánh trong vỏ bọc của nó. Nếu trong đó có những suy nghĩ và cảm xúc thánh thiện, vỏ bọc của nó sẽ sáng, và với mỗi cảm xúc thánh thiện, nó sẽ sáng theo một cách đặc biệt. Và nếu những suy nghĩ và cảm xúc của nó không hoàn toàn trong sáng, thì vỏ bọc của nó cũng không sáng và bị che khuất bởi mỗi cảm xúc không trong sáng theo cách riêng của nó, hiện ra như sương mù, như bóng tối của đêm. Nếu bạn bay lên trời và nhận thức được thị giác của Thiên thần, tất nhiên là sau khi cởi bỏ cơ thể này, thì khi nhìn xuống đất, bạn sẽ thấy thay vì một đám đông người đa dạng, có những bóng tối sáng, nửa sáng, mờ ảo, u ám, và không có gì lạ khi những người mặc quần áo sáng màu sẽ có vẻ u ám đối với bạn nếu tâm hồn họ xấu xa, còn những người mặc quần áo rách rưới sẽ có vẻ sáng sủa nếu tâm hồn họ trong sáng. Và đó là cách các vị thần nhìn thấy chúng ta, và dựa trên cách họ nhìn thấy, họ vui mừng hoặc buồn bã vì chúng ta.

Cho phép tôi hỏi: Thánh nữ mà bạn mang tên nhìn bạn như thế nào, đặc biệt là bây giờ, khi bà ấy quan tâm đến bạn nhiều hơn vì bạn cũng quan tâm đến bà ấy nhiều hơn? Thiên thần hộ mệnh, người luôn ở bên bạn, và chính Chúa, người ngồi bên phải Cha, nhưng cũng hứa sẽ ở với chúng ta mọi ngày, nhìn bạn như thế nào? Họ nhìn bạn như thế nào, thì bạn cũng như thế. Tôi xin nói trước rằng tôi không có ý làm bạn bối rối và làm hỏng ngày lễ của bạn bằng câu hỏi này; ngược lại, tôi muốn mang đến cho bạn sự an ủi và niềm vui tinh thần. Bởi vì tôi không thể mong đợi rằng từ trên trời, họ sẽ thấy bạn u ám hoặc mờ mịt. Bạn vẫn chưa kịp mờ mịt, vì vậy bạn vẫn sáng sủa. Ít nhất, lời chúc chân thành của tôi dành cho bạn trong ngày lễ của bạn là: hãy luôn như vậy, để những người trên trời luôn thấy bạn sáng sủa. Khi đó, bạn sẽ đi thẳng từ cuộc sống này đến đó. Tôi chân thành chúc bạn điều đó.

| 14 |

Tôi muốn bổ sung thêm một điều nữa về chủ đề này. Tôi sẽ kể cho bạn nghe một vài trải nghiệm về việc linh hồn trong vỏ bọc của mình chính xác phản ánh tâm trạng bên trong của nó. Khi thánh Andrew, người điên vì Chúa, còn sống, có một linh mục (chưa kết hôn), người ăn chay, sống ẩn dật, cầu nguyện ở Constantinople. Mọi người đều kính trọng, tức là tôn trọng ông. Nhưng thánh Andrew gặp ông và thấy rằng ông được bao phủ bởi một đám mây đen, và quanh cổ ông có một con rắn với dòng chữ "con rắn tham lam". Đó là linh hồn của ông! Trong khi đó, không ai nhìn thấy điều này. Chỉ có đôi mắt tinh tường của thánh thánh Andrew (Thánh Andrew, sau khi nói chuyện riêng với linh mục này, đã khiến anh ta hối cải, và anh ta đã sửa đổi. Từ đây trở đi, các chú thích được trích dẫn theo ấn bản năm 1914). Nhưng các vị thần còn sáng suốt hơn nữa. Vì vậy, khi chúng ta nghĩ rằng không ai nhìn thấy chúng ta, thì có vô

số con mắt đang nhìn chúng ta. Hãy nhìn xem có bao nhiêu ngôi sao trên bầu trời! Có còn nhiều con mắt hơn nữa đang nhìn chúng ta.

Thật vậy, chính chúng ta cũng có thể, nếu không nhìn thấy, thì cũng có thể xác định chúng ta là những người như thế nào. Điều này được cho chúng ta biết bởi lương tâm — một thẩm phán không thể hối lộ. Lương tâm có thể bị dập tắt trong một thời gian, nhưng nó luôn tìm cách thoát khỏi sự kìm kẹp và cất cao tiếng nói, ngay cả với những người không hoàn toàn có lương tâm. Còn với những người không bị ô uế, tiếng nói của lương tâm luôn trong sáng và vang dội. Nó tồn tại và được gọi là tiếng nói của Đức Chúa Trời trong tâm hồn con người. Nó cũng phản ánh ý kiến của các thiên thần về chúng ta hoặc cách họ nhìn nhận chúng ta. Vì vậy, khi lương tâm nói rằng chúng ta trong sạch trước mặt Đức Chúa Trời và con người, thì chứng cứ của lương tâm phản chiếu ánh sáng xung quanh tâm hồn chúng ta — và tất cả mọi người trên trời nhìn thấy chúng ta trong sáng. Nhưng nếu lương tâm trách móc rằng chúng ta không trong sạch, thì chúng ta sẽ được nhìn thấy là tối tăm. Tuy nhiên, các thiên thần hộ mệnh luôn nhìn thấy chúng ta gần hơn, ai là người tối tăm, ai là người sáng sủa, dựa trên tâm trạng bên trong, thường xuyên hay ngẫu nhiên.

Ngoài các thiên thần và thánh nhân, các thế lực bóng tối cũng nhìn thấy chúng ta mà chúng ta không thể nhìn thấy. Chỉ có điều, khi linh hồn trong sáng, họ không thể nhìn vào nó vì sợ ánh sáng như loài dơi, mà chỉ nhìn vào nó khi nó bắt đầu bị che khuất. Chúng lên lút khắp nơi và ngay khi phát hiện ra một linh hồn bị tối tăm, chúng lập tức tấn công nó và bắt đầu xoay chuyển nó bằng những suy nghĩ, những ham muốn mãnh liệt và những cảm xúc kích động. Vùng đất sôi động mà tôi đã nói đến, nơi mà linh hồn và thể xác được sắp xếp một cách bất hợp pháp, là nơi mà ma quỷ ngồi lên linh hồn và bắt đầu quét nó đi như bụi trong gió. Chúng cố gắng lên vào những linh hồn sáng sủa, nhưng bị phản công và bị đánh bại như mũi tên, bởi những tia sáng. Ở Antioch có một pháp sư tên là Cyprian. Một chàng trai trẻ đã nhờ ông dùng phép thuật của mình để làm cho Justina, một cô gái Cơ đốc giáo xinh đẹp mà anh ta muốn lấy làm vợ, nhưng cô ta không thèm nhìn anh ta, phải yêu anh ta. Cyprian đã nhiều lần gửi những con quỷ phục vụ ông đến cô ấy, để chúng khơi dậy tình yêu của cô ấy đối với chàng trai theo cách của chúng, nhưng chúng chỉ đến gần nhà cô ấy mà không thể vào trong, và khi trở về, họ nói rằng từ bên trong, một ánh sáng phản chiếu và thiêu đốt họ, vì Justina, như một đám mây, được bao phủ bởi ánh sáng, và họ không thể nhìn thấy cô ấy (Chúng ta không cần biết điều gì đã xảy ra sau đó. Cả chàng trai và pháp sư đều đã trở thành tín đồ của Chúa Kitô. Xem Chetii Minei).

Đây là ví dụ tốt nhất về sự sáng sủa của linh hồn khi nó là một Kitô hữu, trong sạch trong lương tâm và trung thành với Chúa. Khi lương tâm trong sạch, sự kính sợ Chúa tràn ngập linh hồn và giữ cho nó được nguyên vẹn. Khi đó, Chúa, Đấng ở khắp mọi nơi và làm mọi việc, viếng thăm linh hồn đó, và nó trở nên tràn ngập ánh sáng và tỏa sáng như một ngôi sao.

Giữ được sự trong sáng và sáng sủa như vậy, linh hồn sẽ chuyển sang thế giới bên kia sau khi rời khỏi cơ thể với sự sáng sủa như vậy. Thánh Anthony một lần trò chuyện với các môn đệ của mình và nhìn thấy một dải ánh sáng bay lên trời. Nhìn kỹ vào nó và nhận ra đó là gì, ông nói: "Đó là Thánh Ammon đang lên trời cùng với các Thiên thần."

Vậy hãy ghen tị về điều đó. Đừng tin vào vẻ bề ngoài của mình, vì có thể những gì người khác thấy ở chúng ta khác với những gì chúng ta thực sự là. Nhưng tất nhiên, tốt hơn là trở nên tốt hơn là chỉ tỏ ra tốt. Tôi nhớ lại những lời của Basil Đại đế, người nói: cơ thể là của chúng ta; những gì chúng ta có ngoài cơ thể, bắt đầu từ quần áo, là những gì xung quanh chúng ta. Còn chúng ta là gì? Chúng ta là linh hồn (với tinh thần). Chính ở đó, khi đã tách mình khỏi mọi thứ bên ngoài và khỏi chính cơ thể, chúng ta cần tập trung, đi vào bên trong, xem xét mọi thứ và quyết định: bạn là gì, mẹ ơi, linh hồn của chúng ta?

Điều này đưa chúng ta trở lại với điều mà chúng ta đã hơi lạc hướng — chính là quyết định: làm thế nào để sống trong tinh thần và dùng tinh thần đó để thổi hồn vào linh hồn, cơ thể và tất cả những gì bên ngoài của chúng ta? Nhưng điều này sẽ được bàn luận vào lần khác.

| 15 |

Tôi rất vui vì bạn thích bài nói chuyện của tôi về nguyên tố đó. Hãy chấp nhận nó, ghi nhớ nó trong đầu và luôn giữ nó trong tâm trí. Bạn sẽ thấy nó sẽ giúp ích cho bạn trong mọi việc. Nó giải thích bao nhiêu điều và mang lại bao nhiêu sự an ủi! Có lẽ bạn đã từng nghe câu hỏi: làm thế nào các thánh nhân nghe thấy lời cầu nguyện của chúng ta, hoặc có thể chính bạn cũng đã tự hỏi mình câu hỏi đó. Người ta giải thích câu hỏi đó bằng nhiều cách, nhưng câu hỏi vẫn là câu hỏi. Theo tôi, giả sử có sự tồn tại của nguyên tố đó, thì các thánh có thể không nghe

thấy lời cầu nguyện của chúng ta? Bạn có biết điện báo hoạt động như thế nào không? Ví dụ, ở St. Petersburg, người ta khởi động một thiết bị nổi tiếng — ngay lập tức, hành động ở St. Petersburg được phản ánh ở Moscow trong một thiết bị tương tự và với cùng ý nghĩa như hành động ở đó. Tại sao lại như vậy? Bởi vì các thiết bị đó đồng nhất, và dây kết nối chúng cũng được điều chỉnh phù hợp. Vì vậy, hoạt động của điện báo đó chính là lời cầu nguyện của chúng ta. Chúng ta và các thánh nhân giống như hai thiết bị đồng nhất; môi trường mà các thánh nhân và linh hồn chúng ta được bao quanh là dây kết nối. Khi lời cầu nguyện chân thành — từ trái tim — trôi dạt trong tâm hồn, thì nó sẽ theo nguyên tố đó, tác động lên nó, như một tia sáng bay đến các thánh và nói với họ những gì chúng ta muốn và những gì chúng ta cầu nguyện. Không có khoảng cách giữa lời cầu nguyện của chúng ta và sự lắng nghe — chỉ cần lời cầu nguyện xuất phát từ trái tim. Đó là phương tiện liên lạc của chúng ta với trời. Những lời cầu nguyện không xuất phát từ trái tim, mà chỉ từ đầu óc và lưỡi, không tạo ra tia sáng bay lên trời, và không được nghe thấy ở đó. Đó không phải là lời cầu nguyện, mà chỉ là những kỹ thuật cầu nguyện.

Có thể bạn không nhận ra điều đó, nhưng bạn đã viết ra bằng chứng kinh nghiệm trong những gì bạn nói. Bạn viết rằng bạn đã cầu nguyện nhiệt thành — và ngay lập tức bình tĩnh lại, nhận được sự đảm bảo bên trong rằng bạn sẽ được giải thoát khỏi điều đang làm bạn đau khổ; và sau đó, mọi việc đã được giải quyết. Vì vậy, so sánh của tôi giữa lời cầu nguyện từ trái tim với điện báo, được truyền đến trời một cách vô hình qua nguyên tố đó, là chính xác. Từ trái tim bạn, một cú đánh hoặc một tia sáng đã bay lên trời, theo cùng một đường thẳng hoặc cùng một tia sáng từ trời đã đến trái tim bạn để đáp lại điều bạn cần. Điều này luôn xảy ra với tất cả những lời cầu nguyện xuất phát từ trái tim. Sự thực hiện của một lời cầu nguyện như vậy không phải lúc nào cũng xảy ra ngay lập tức, nhưng việc lắng nghe nó thì xảy ra ngay lập tức.

Tôi rất vui vì điều đó đã xảy ra với bạn. Xin Chúa ban cho bạn điều đó xảy ra thường xuyên hơn. Hãy nhớ lại cách bạn cầu nguyện ở đây, và luôn cố gắng cầu nguyện như vậy, để lời cầu nguyện xuất phát từ trái tim, chứ không chỉ được thốt ra bằng miệng và nghĩ bằng trí óc.

Nếu bạn làm như vậy, thì bạn sẽ có được giải pháp thực tế cho câu hỏi làm thế nào để sống trong tinh thần. Bởi vì lời cầu nguyện như vậy là cuộc sống của tinh thần. Ở đó, tinh thần ở trong Đức Chúa Trời và hợp nhất với Ngài, và đó là toàn bộ sức mạnh của cuộc sống của nó. Hãy biết rằng chỉ khi tinh thần cầu nguyện như bạn đã cầu nguyện, thì nó mới có nghĩa là tinh thần đang sống. Khi không có lời cầu nguyện như vậy, điều đó có nghĩa là tinh thần đã chết, nếu không muốn nói là hoàn toàn bị dập tắt.

Tôi sẽ không giấu bạn rằng, mặc dù bạn đã cầu nguyện như vậy, nhưng bạn khó có thể luôn cầu nguyện như vậy. Lời cầu nguyện như vậy là do Đức Chúa Trời ban cho hoặc do Thiên Thần Hộ Mệnh khơi dậy. Và nó đến rồi đi. Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa là chúng ta được phép bỏ bê việc cầu nguyện. Nó đến khi ai đó nỗ lực cầu nguyện, còn ai không nỗ lực thì nó sẽ không đến. Và chúng ta thấy rằng các thánh tổ phụ đã nỗ lực rất nhiều trong cầu nguyện và bằng những nỗ lực đó, họ đã nuôi dưỡng tinh thần cầu nguyện trong mình. Họ đã đạt được điều đó như thế nào, họ đã để lại cho chúng ta hình ảnh đó trong các tác phẩm của họ. Tất cả những gì họ nói về chủ đề này tạo thành khoa học về cầu nguyện, đó là khoa học trong các khoa học. Sẽ đến lúc chúng ta cùng nhau học khoa học này, nhưng bây giờ tôi chỉ đề cập đến nó một cách thoáng qua: vì nó phù hợp với chủ đề. Và tôi còn muốn nói thêm: không có gì quan trọng hơn cầu nguyện. Do đó, chúng ta phải nỗ lực hơn nữa, và hơn hết là phải nỗ lực hết mình. Xin Chúa ban cho các bạn sự nhiệt thành để thực hiện công việc này.

Những suy nghĩ và cảm xúc khiêm tốn của bạn là những cảm xúc của các thiên thần. Các thiên thần thật hoàn hảo và sáng ngời! Và họ đều khiêm tốn, khiêm tốn hơn tất cả mọi người. Linh hồn khiêm tốn luôn sáng sủa. Linh hồn bắt đầu bị che phủ khi nó bắt đầu suy nghĩ nhiều về bản thân, vì đó là việc của các thế lực bóng tối. Xin Chúa ban cho bạn đừng bao giờ mất đi những cảm xúc như vậy, để luôn được ở trong ánh sáng.

Và một lần nữa, chúng ta lại lạc khỏi câu hỏi của mình. Hãy kiên nhẫn thêm một chút nữa.

| 16 |

Chuyện gì đã xảy ra với bạn vậy? Và những câu hỏi này là gì: “Tôi không biết phải làm gì với cuộc đời mình. Phải làm gì đó. Phải xác định mục tiêu cho mình chứ?” Tôi đọc và ngạc nhiên, những suy nghĩ sâu sắc như vậy từ đâu ra. Bởi vì bạn đã quyết định tất cả những điều này, bày tỏ mong muốn đứng ngang hàng với phẩm giá của con người, như lẽ ra phải thế theo định nghĩa của Đức Chúa Trời. Và chúng ta đang nói về điều gì, nếu không phải là điều này! Những nhiệm vụ này từ đâu ra?! Tôi đoán rằng trong số những người quen của bạn có những người tiến bộ hoặc bạn đã rơi vào một xã hội nơi có những người như vậy và họ đã phát tán những suy nghĩ của mình. Họ thường nói những điều vô nghĩa như vậy. Họ luôn nói về lợi ích của nhân loại, lợi ích của nhân dân. Và

bạn, có lẽ sau khi nghe những ý tưởng cao cả như vậy, đã bị chúng quyến rũ và khi nhìn lại cuộc sống hiện tại của mình, bạn đã thấy tiếc nuối vì mình đang sống vô ích và vô định trong vòng tay gia đình và người thân. Ôi! Sao đến giờ vẫn chưa ai mở mắt cho bạn!

Nếu suy đoán của tôi đúng, thì bạn đáng được khen ngợi vì đã không nói về điều này, mặc dù đã hứa sẽ viết về mọi thứ một cách thẳng thắn. Tuy nhiên, dù điều đó có đúng hay không, tôi không thể bỏ qua nhiệm vụ của bạn. Toàn bộ cuộc trò chuyện của chúng ta sẽ là câu trả lời đầy đủ cho những nhiệm vụ đó; bây giờ tôi sẽ chỉ nêu ngắn gọn ý tưởng chung để bạn thấy rằng cuộc sống mà bạn đã sống và đang sống là cuộc sống thực sự và không có gì cần thay đổi trong đó.

Mục đích của cuộc sống chắc chắn phải được xác định rõ ràng. Nhưng điều đó có khôn ngoan không? Và nó có được xác định rõ ràng chưa? Tình hình chung là, nếu có cuộc sống sau khi chết, thì mục đích của cuộc sống hiện tại, toàn bộ, không có ngoại lệ, phải ở đó, chứ không phải ở đây. Tình hình này ai cũng biết, và không có gì để giải thích, mặc dù trên thực tế, ít người nhớ đến nó. Nhưng hãy đặt ra cho mình luật sống là phải theo đuổi mục đích này bằng tất cả sức lực — bạn sẽ thấy ánh sáng sẽ chiếu rọi lên cuộc sống tạm thời của bạn trên trái đất và những việc bạn làm. Điều đầu tiên bạn nhận ra sẽ là niềm tin rằng, do đó, tất cả những gì ở đây chỉ là phương tiện cho một cuộc sống khác. Về phương tiện, chỉ có một quy luật: sử dụng và tận dụng chúng để dẫn đến mục tiêu, chứ không phải làm lệch hướng hoặc cản trở mục tiêu. Đây là câu trả lời cho sự bối rối của bạn: "Tôi không biết phải làm gì với cuộc đời mình." Hãy nhìn lên bầu trời và cân nhắc từng bước đi trong cuộc đời bạn để nó trở thành bước tiến đến đó. Tôi nghĩ rằng điều này rất đơn giản và đồng thời rất toàn diện.

Bạn hỏi: "Cần phải làm gì đó chứ?" Tất nhiên là cần. Hãy làm những gì bạn có thể làm, trong phạm vi và hoàn cảnh của bạn, và tin rằng đó là việc thực sự của bạn, và bạn không cần phải làm gì hơn thế. Một sai lầm lớn là khi người ta nghĩ rằng để lên thiên đàng hoặc — theo quan điểm tiến bộ — để đóng góp cho nhân loại, cần phải làm những việc lớn lao và ồn ào. Hoàn toàn không phải vậy. Chỉ cần làm mọi việc theo các điều răn của Chúa. Cụ thể là gì? Không có gì đặc biệt, chỉ là những gì mỗi người gặp phải trong hoàn cảnh sống của mình, những gì các trường hợp cụ thể đòi hỏi, mà mỗi chúng ta đều gặp phải. Đó là như vậy. Số phận của mỗi người do Chúa sắp đặt, và toàn bộ cuộc đời của mỗi người cũng là việc làm của sự quan phòng toàn năng của Ngài. Do đó, mỗi khoảnh khắc và mỗi cuộc gặp gỡ cũng vậy. Hãy lấy một ví dụ: một người nghèo đến với bạn — chính Chúa đã dẫn anh ta đến. Bạn phải làm gì? Giúp đỡ. Chúa, Đấng đã dẫn người nghèo đến với bạn, tất nhiên, với mong muốn rằng bạn sẽ đối xử với người nghèo này theo ý Ngài, đang nhìn bạn, xem bạn sẽ thực sự làm gì. Ngài muốn bạn giúp đỡ. Bạn sẽ giúp đỡ chứ? Làm điều đẹp lòng Chúa — và bạn sẽ tiến một bước đến mục tiêu cuối cùng: di sản của thiên đàng. Tổng hợp trường hợp này — kết quả là: trong mọi trường hợp và trong mọi cuộc gặp gỡ, chúng ta phải làm điều mà Chúa muốn chúng ta làm. Và chúng ta biết rõ Chúa muốn gì từ những điều răn được truyền cho chúng ta. Ai đang tìm kiếm sự giúp đỡ? Hãy giúp đỡ. Ai đã làm tổn thương? Hãy tha thứ. Bạn đã làm tổn thương ai? Hãy nhanh chóng xin lỗi và làm hòa. Ai đã khen ngợi? Đừng kiêu ngạo. Ai đã mắng mỏ? Đừng tức giận. Đã đến giờ cầu nguyện? Hãy cầu nguyện. Làm việc? Hãy làm việc — và vân vân, vân vân, vân vân. Nếu, sau khi thảo luận tất cả những điều này, bạn quyết định hành động như vậy trong mọi trường hợp, để việc làm của bạn được Đức Chúa Trời chấp nhận, được thực hiện một cách kiên định theo các điều răn, thì tất cả các nhiệm vụ liên quan đến cuộc sống của bạn sẽ được giải quyết một cách đầy đủ và thỏa đáng. Mục tiêu là cuộc sống hạnh phúc sau khi chết; phương tiện là những việc làm theo các điều răn, mà tất cả các trường hợp trong cuộc sống đều đòi hỏi phải thực hiện. Tôi nghĩ rằng mọi thứ ở đây đều rõ ràng và đơn giản, và bạn không cần phải làm khó mình với những nhiệm vụ phức tạp. Hãy loại bỏ khỏi đầu tất cả những kế hoạch về những hoạt động hữu ích, bao quát, chung cho toàn nhân loại, mà những người tiến bộ luôn mơ mộng, và cuộc sống của bạn sẽ được chiêm ngưỡng trong một khung cảnh yên bình và dẫn đến mục tiêu chính một cách êm đềm. Hãy nhớ rằng Chúa không quên cả một cốc nước lạnh được đưa cho người khát.

Bạn sẽ nói: "Nhưng làm thế nào, lối sống vẫn cần phải được lựa chọn và xác định?" Nhưng làm sao chúng ta có thể xác định được? Chúng ta sẽ suy nghĩ về điều đó - và đầu óc sẽ trở nên rối loạn. Tốt nhất và an toàn nhất là chấp nhận với sự phục tùng, lòng biết ơn và tình yêu sự xác định mà Đức Chúa Trời ban cho qua các hoàn cảnh của cuộc sống. Tôi sẽ lấy ví dụ về bạn! Bây giờ bạn đang sống dưới mái nhà của cha mẹ. Còn gì tốt hơn thế? Âm áp, an toàn, thoải mái. Hãy sống, đừng suy nghĩ xa vời và làm hết sức mình những việc cần làm. "Nhưng hãy nghĩ xem, không thể mãi mãi như vậy, cuối cùng bạn phải bắt đầu cuộc sống riêng của mình. Làm thế nào bây giờ? Làm sao không nghĩ đến điều đó?" Đây là suy nghĩ tốt nhất về điều này: hãy phó thác mình vào tay Chúa và cầu nguyện để Ngài sắp xếp cho bạn những gì Ngài thấy là tốt nhất, để số phận của bạn không cản trở mà giúp bạn đạt được cuộc sống hạnh phúc sau khi chết, không mơ mộng về một số phận rực rỡ. Với tâm thế như vậy,

hãy kiên nhẫn chờ đợi những gì Chúa cuối cùng sẽ phán quyết về bạn. Ngài sẽ quyết định dựa trên hoàn cảnh và ý muốn của cha mẹ bạn. Khi đã xác định rõ những suy nghĩ này và bình an trong Chúa, hãy sống mà không lập những kế hoạch vô ích, và làm những việc mà bạn phải làm đối với cha mẹ, anh chị em, những người thân khác và tất cả mọi người. Nhưng đừng nghĩ rằng cuộc sống này là vô nghĩa. Tất cả những gì bạn làm theo thứ tự này sẽ là việc làm, và nếu bạn làm với ý thức rằng đó là điều nên làm theo các điều răn và đó là điều Chúa muốn, thì đó là việc làm đẹp lòng Chúa. Mọi việc nhỏ nhặt đều như vậy.

Có vẻ như tôi đã giải thích tất cả cho bạn. Tôi chỉ mong muốn bạn hiểu rõ những gì đã được viết, ghi nhớ và điều chỉnh bản thân theo đó. Tôi tiên đoán rằng bạn sẽ tìm thấy sự bình an hoàn toàn và không còn bối rối với những suy nghĩ như: "Cuộc sống của tôi vô dụng - tôi không làm được gì hữu ích" và những suy nghĩ tương tự. Chỉ cần giữ trái tim của bạn trong tâm kiểm soát, nếu không nó sẽ làm nhiều điều ngu ngốc. Đúng là không có trái tim cũng không tốt: vì không có trái tim thì cuộc sống còn gì, nhưng vẫn không nên để nó tự do. Nó mù quáng và nếu không có sự hướng dẫn nghiêm ngặt, nó sẽ ngay lập tức rơi vào hố sâu.

Chúa phù hộ cho bạn!

| 17 |

Tôi rất vui vì bạn đã ghi nhớ những gì được viết trong bức thư trước và đồng ý giữ mình như vậy. Chúa giúp bạn!

Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta cuộc sống này để chúng ta có thời gian chuẩn bị cho cuộc sống kia. Cuộc sống này ngắn ngủi, còn cuộc sống kia thì vô tận. Nhưng dù cuộc sống này ngắn ngủi, trong suốt cuộc đời này, chúng ta có thể chuẩn bị lương thực cho cả cuộc đời vĩnh cửu. Mọi việc tốt đều được gửi đến đó như một khoản đóng góp nhỏ; tất cả các khoản đóng góp đó sẽ tạo thành một quỹ chung, và lãi suất từ quỹ đó sẽ quyết định mức sống của người đóng góp trong suốt cả đời. Ai gửi nhiều tiền vào đó, thì mức sống của người đó sẽ giàu có hơn; ai gửi ít tiền, thì mức sống của người đó sẽ kém giàu có hơn. Chúa sẽ trả công cho mỗi người theo việc làm của họ.

Đây là điều mà chúng ta cần quan tâm bây giờ, để gửi càng nhiều đóng góp càng tốt đến đó. Và sự quan tâm này không khó và không nặng nề, như chính Chúa đã chứng thực khi nói: "*Ach của Ta là ân huệ, và gánh nặng của Ta là nhẹ nhàng*" (Mt 11:30). Tôi đã giải thích điều này cho bạn liên quan đến những suy nghĩ làm bạn bối rối, để xua tan nỗi buồn của bạn, rằng bạn đang sống vô ích và sẽ sống cả đời vô ích nếu tiếp tục sống như vậy. Toàn bộ cấu trúc của cuộc sống Kitô giáo là như vậy: hãy tin vào Thiên Chúa, Đấng được tôn thờ trong Ba Ngôi, Đấng cứu chuộc chúng ta trong Chúa Giêsu Kitô bằng ân sủng của Thánh Thần, và, nhận lãnh ân sủng qua các bí tích thiêng liêng của Giáo Hội, hãy sống theo các giới răn của Tin Mừng, được khích lệ bởi niềm hy vọng rằng Đức Chúa Trời, vì công việc nhỏ bé của chúng ta, vì đức tin vào Chúa Cứu Thế và sự vâng phục Ngài, sẽ không tước đoạt thiên đàng khỏi chúng ta. Tôi cố ý thêm điều này để các bạn thấy tinh thần mà chúng ta, những người Kitô hữu, nên làm việc. Vì có người nói: làm đi, làm đi, còn người khác thì nói: tin đi, tin đi. Cần phải có cả hai: kết hợp đức tin với việc làm và việc làm với đức tin.

Tuy nhiên, chủ yếu là phải tập trung vào việc thực hiện các điều răn. Chúng ta đã tin rồi, còn gì nữa? Hãy thực hiện các điều răn - vì đức tin mà không có việc làm là đức tin chết. Và cảm ơn Chúa, vì Ngài đã muốn xác định giá trị của việc làm của chúng ta không phải bằng quy mô và tầm vóc của chúng, mà bằng thái độ nội tâm của chúng ta khi thực hiện chúng, đồng thời bao quanh chúng ta bằng vô số cơ hội để thực hiện việc làm theo ý muốn của Ngài, để nếu chúng ta chú ý đến bản thân, chúng ta có thể thực hiện việc làm đẹp lòng Chúa từng phút từng giây. Để làm được điều này, không cần phải đi xa như những người tiên bộ, mà hãy nhìn xung quanh mỗi ngày, mỗi giờ; khi bạn thấy dấu ấn của điều răn, hãy thực hiện ngay lập tức với niềm tin rằng chính Đức Chúa Trời đang yêu cầu bạn làm việc đó vào lúc này.

Hãy nỗ lực và củng cố ý nghĩ này trong lòng. Ngay khi bạn củng cố được ý nghĩ đó, sự bình an sẽ tràn ngập trái tim bạn từ sự tin tưởng rằng bạn đang làm việc cho Chúa mỗi phút mỗi giây. Sự khởi đầu này bao trùm tất cả. Ngay cả khi bạn được yêu cầu và tất cho em trai và bạn làm điều đó vì điều răn của Chúa — vâng lời và giúp đỡ, điều đó sẽ được tính vào số việc làm đẹp lòng Chúa. Vì vậy, mỗi bước đi, mỗi lời nói, thậm chí mỗi cử động và cái nhìn — tất cả đều có thể trở thành phương tiện để đi theo ý muốn của Chúa và, do đó, từng phút từng giây tiến tới mục tiêu cuối cùng.

Những người tiên bộ nghĩ đến toàn thể nhân loại và ít nhất là toàn thể dân tộc của họ. Nhưng nhân loại hay dân tộc không tồn tại như một thực thể duy nhất để có thể làm điều gì đó cho họ ngay bây giờ. Nó bao gồm các cá nhân: khi làm điều gì đó cho một người, chúng ta làm điều đó cho toàn thể nhân loại. Nếu mỗi người,

không để ý đến cộng đồng nhân loại, làm những gì có thể cho những người trước mắt mình, thì tất cả mọi người cùng nhau sẽ làm những gì mà tất cả những người cần thiết cần vào mỗi thời điểm, và bằng cách đáp ứng nhu cầu của họ, sẽ mang lại lợi ích cho toàn thể nhân loại, bao gồm cả những người giàu có và nghèo khó, những người yếu đuối và mạnh mẽ. Nhưng họ chỉ nghĩ đến lợi ích của toàn thể nhân loại, còn những gì trước mắt họ thì bỏ qua, và kết quả là họ không thể làm được điều chung, mà lại bỏ qua điều riêng, nên không làm gì cho mục tiêu chính của cuộc sống.

Ở Saint Petersburg, tôi được nghe kể về một sự việc như thế này. Một quý ông trong một cuộc họp của những người trẻ tuổi quan tâm đến lợi ích chung của xã hội — đó là vào thời kỳ cao trào của chủ nghĩa tiến bộ — đã có một bài phát biểu mạnh mẽ về tình yêu đối với nhân loại và dân tộc. Mọi người đều cảm phục. Nhưng khi ông về nhà, người hầu của ông không mở cửa ngay — điều này khiến ông không hài lòng; sau đó, người hầu không mang nến đến ngay, rồi lại có vấn đề với ống khói, phòng lại hơi lạnh... Cuối cùng, nhà từ thiện của chúng ta không chịu nổi và mắng người hầu của mình. Người hầu phản đối, và ông ta đâm vào ngực anh ta. Và đây là chàng trai của chúng ta: ở đó, anh ta say mê tình yêu đối với nhân loại — nhưng ở đây, anh ta không thể đối xử đúng mực với một người. Và trong thời kỳ cao trào của những ảo tưởng tiến bộ của những người đẹp, họ lao vào những cuộc vui chơi, thường xuyên bỏ mặc mẹ mình không có miếng cơm ăn, nhưng vẫn mơ mộng rằng họ đang tiến lên phía trước và mang lại hạnh phúc cho nhân loại. Tất cả những rắc rối đều đến từ tầm nhìn quá rộng. Tốt hơn là khiêm tốn cúi đầu, nhìn xuống chân và phân tích xem nên bước đi như thế nào. Đó là con đường đúng đắn nhất.

Lần thứ hai tôi giải thích cho bạn điều này để bạn ghi nhớ kỹ hơn, và bảo vệ bạn khỏi sự mê muội mà những giấc mơ tiến bộ mang lại cho tâm hồn.

| 18 |

Bây giờ không có gì cản trở chúng ta quay lại giải quyết vấn đề còn bỏ ngỏ. Nhưng để làm mới nó, hãy cố gắng nhớ lại những gì đã nói.

Chúng ta đã thống nhất rằng con người có ba (và nằm ở giữa) tầng lớp cuộc sống: tinh thần, tâm hồn và thể xác; rằng mỗi tầng lớp đều có những nhu cầu riêng, tự nhiên và đặc trưng của con người; rằng những nhu cầu này không phải tất cả đều có giá trị như nhau, mà có những nhu cầu cao hơn, những nhu cầu thấp hơn, và việc thỏa mãn chúng một cách cân bằng sẽ mang lại sự bình an cho con người. Các nhu cầu tinh thần cao hơn tất cả, và khi chúng được thỏa mãn, thì dù các nhu cầu khác không được thỏa mãn, con người vẫn có được sự bình an; còn khi chúng không được thỏa mãn, thì dù tất cả các nhu cầu khác được thỏa mãn dồi dào, con người vẫn không có được sự bình an. Đó là lý do tại sao việc thỏa mãn các nhu cầu này được gọi là nhu cầu duy nhất.

Khi nhu cầu tinh thần được thỏa mãn, chúng dạy con người hài hòa với sự thỏa mãn của các nhu cầu khác, để cả những gì thỏa mãn tâm hồn và những gì thỏa mãn thể xác đều không mâu thuẫn với cuộc sống tinh thần, mà còn góp phần vào nó — và con người đạt được sự hài hòa hoàn toàn trong tất cả các hoạt động và khám phá của cuộc sống: hài hòa giữa suy nghĩ, cảm xúc, mong muốn, hành động, mối quan hệ, niềm vui. Và đó là thiên đường! Ngược lại, khi tinh thần không được thỏa mãn và điều duy nhất này bị lãng quên, thì tất cả các nhu cầu khác sẽ phân tán ra các hướng khác nhau và mỗi nhu cầu đòi hỏi điều riêng của mình, và vì có quá nhiều nhu cầu, nên tiếng nói của chúng, như tiếng ồn ào ở chợ, làm cho người nghèo bị choáng váng, và anh ta chạy lung tung để thỏa mãn chúng. Nhưng anh ta không bao giờ có được sự bình yên, bởi vì khi một nhu cầu được thỏa mãn, những nhu cầu khác không hài lòng với điều đó và, không coi mình thấp hơn nhu cầu đã được thỏa mãn, chúng kiên quyết đòi hỏi điều mình muốn, giống như khi mẹ cho một đứa trẻ ăn, năm đứa trẻ khác sẽ khóc. Do đó, bên trong con người đó có tiếng ồn, tiếng ồn ào, sự hỗn loạn và sự lộn xộn trong mọi thứ. Từ đó nảy sinh ra một giai đoạn sôi động, mà chúng ta đã nói đến, và làm cho mọi thứ bên trong càng thêm hỗn loạn và mất trật tự. Người như vậy không bao giờ hài lòng với bất cứ điều gì, luôn căng thẳng, mệt mỏi, đứng đó, mắt trợn trừng và không biết phải bắt đầu từ đâu, chỉ biết quay cuồng và quay cuồng. Đó là sự hư không và sự suy sụp của tinh thần!

Từ đó nảy sinh câu hỏi: vậy phải làm thế nào? Làm thế nào để khía cạnh tinh thần chiếm ưu thế trong chúng ta và, chi phối tất cả, mang lại trật tự cho cuộc sống của chúng ta?

Tôi sẽ nói trước với bạn rằng, nếu cuộc sống của chúng ta phát triển bình thường, thì câu hỏi này sẽ không có ý nghĩa gì cả. Bởi vì nhu cầu thể xác và tinh thần cũng tự nhiên đối với chúng ta như nhu cầu tâm linh, và việc thỏa mãn chúng bản thân nó không thể gây ra sự hỗn loạn và rối loạn trong cuộc sống, giống như việc thỏa mãn nhu cầu tâm linh. Nếu tất cả chúng phát triển một cách có trật tự và tự nhiên, thì cuộc sống con người sẽ trôi chảy

một cách tuyệt vời. Hãy gieo hạt, tưới nước, giữ ẩm đúng mức — nó sẽ nảy mầm, mọc thân, ra lá và cuối cùng là nở hoa tuyệt đẹp. Con người cũng vậy. Hãy để con người phát triển theo trật tự tự nhiên — con người sẽ luôn trở nên tuyệt vời. Vậy tại sao chúng ta không thấy mình và người khác là tuyệt vời? Tại sao cuộc sống của chúng ta lại bị biến dạng?

Hãy nhớ lại điều gì đã xảy ra với bạn sau khi bạn lao vào vòng xoáy hay cuộc sống sôi động đó. Bởi vì bên trong bạn đã xảy ra một sự xáo trộn mạnh mẽ. Điều này lặp lại vài lần — và nếu bạn không cẩn thận, bạn sẽ bị cuốn vào vòng xoáy đó, và cuộc sống của bạn sẽ trở thành sự hư vô và sự suy sụp tinh thần. Vậy liệu có thể giải thích sự hỗn loạn của chúng ta bằng việc có những người hỗn loạn: chúng ta bị cuốn hút bởi họ và học theo sự hỗn loạn của họ? Bạn mới bắt đầu chịu ảnh hưởng của sự hỗn loạn này, còn sự giáo dục của bạn đã được thực hiện dưới ảnh hưởng có trật tự của gia đình và người thân đạo đức của bạn. Còn những người khác, những người có gia đình và họ hàng sống một cách hỗn loạn và rối loạn, từ nhỏ đã tiếp thu sự rối loạn này và lớn lên trong nó. Vậy, có lẽ đó là lý do khiến cuộc sống của chúng ta bị lệch khỏi dòng chảy tự nhiên và rơi vào sự rối loạn bất thường?

Không, điều này không thể giải thích được, bởi vì vẫn còn một câu hỏi: sự hỗn loạn đã xâm nhập vào vòng tròn những người này như thế nào? Nó đến từ đâu trong gia đình và xã hội? Con người bên ngoài là như thế nào, bên trong cũng như thế. Sự hỗn loạn trong gia đình và xã hội đến từ bên trong con người. Nếu nó không có bên trong, thì nó cũng sẽ không có bên ngoài. Bây giờ, bên ngoài trả lại cho bên trong những gì nó đã nhận được từ bên trong. Và lại một câu hỏi nữa: bên trong thì nó đến từ đâu? Và tôi sẽ nói thêm: sự hỗn loạn bên ngoài tác động vào bên trong và tái tạo chính nó ở đó, bởi vì mầm mống và khuynh hướng của nó đã có sẵn bên trong. Lúc đó, bạn đã hoang mang và không thể tìm thấy sự bình yên. Tại sao? Bạn im lặng, và tôi không nói với bạn, vì đó không phải là lúc thích hợp. Nhưng bây giờ tôi sẽ nói. Trong hai ngày đó, khi lao vào cuộc sống sôi động, bạn đã bị cuốn hút, trái tim bạn đồng cảm với nhiều điều, nếu không phải là tất cả. Từ những đồng cảm đó, sự sôi động và bối rối đã nảy sinh trong bạn. Khi tỉnh táo lại, bạn thấy có điều mới mẻ trong mình. Lương tâm báo cho bạn biết rằng điều mới mẻ này là việc của bạn, và là việc không đúng đắn, và bắt đầu trừng phạt bạn vì điều đó. Tuân theo tiếng nói này, bạn đã thảo luận kỹ lưỡng và đánh giá đúng đắn cuộc sống đó. Sau đó, nếu bạn lại rơi vào tình trạng hỗn loạn này và bạn, như tôi đã nói nhiều lần, giữ trái tim mình ở xa, không cho nó tự do khi nó bắt đầu tràn ngập sự đồng cảm, thì bạn sẽ không cảm thấy sự đau khổ đã trải qua. Nhưng tôi chỉ nhắc qua điều này. Tôi muốn nói đến việc tại sao bạn, những người đã sống trong một trật tự khác cho đến nay, lại có sự đồng cảm với sự hỗn loạn đó. Hãy phân tích và bạn sẽ thấy rằng nó đã có trong bạn từ trước, nhưng bị che giấu, và bây giờ nó đã bộc lộ ra ngoài. Những ảnh hưởng bên ngoài không mang lại điều gì mới, mà chỉ kích thích những gì đã có bên trong. Tôi sẽ cho bạn một ví dụ. Tôi đã thấy những người bị bệnh hủi. Con cái của họ sinh ra xinh xắn và lớn lên hoàn toàn khỏe mạnh. Nhưng đến một lúc, bệnh hủi xuất hiện ở chúng, và chúng bắt đầu giống như cha mẹ và những người bị bệnh hủi khác. Nó đến từ đâu? Nó xuất hiện từ bên trong! Và nó đến từ đâu? Nó được nhận cùng với sự ra đời.

Từ đó, bạn sẽ dễ dàng đưa ra kết luận rằng nếu chúng ta thấy sự hỗn loạn và rối loạn bên trong mình — trong suy nghĩ, cảm xúc, mong muốn, khởi đầu, hành động — và quay cuồng trong đó, thì đó là vì mầm mống của tất cả những điều này đã được gieo vào bản chất của chúng ta và mầm mống hỗn loạn này, khi bộc lộ cùng với sức mạnh và nhu cầu của chúng ta, mang lại sự rối loạn và làm cho cả cuộc đời chúng ta trở nên hỗn loạn và sôi động. Bây giờ, hãy suy nghĩ xem nguồn gốc của mầm mống này là từ đâu. Tôi nói, hãy suy nghĩ về điều này, vì nếu không, chúng ta sẽ không thể tìm ra câu trả lời thỏa đáng cho câu hỏi đã được lặp lại nhiều lần: phải làm thế nào? Ai muốn chữa bệnh thành công, phải tìm ra nguyên nhân của nó. Nếu không, việc điều trị sẽ không thể diễn ra đúng đắn và thành công.

Vậy thì bây giờ chúng ta cần thảo luận về điều này.

| 19 |

Mặc dù tôi đã viết cho bạn để suy nghĩ và hứa sẽ thảo luận về nguồn gốc của sự hỗn loạn và rối loạn bên trong chúng ta, nhưng bạn đã biết nguồn gốc của nó. Vì vậy, không cần phải suy nghĩ, chỉ cần nhớ lại niềm tin của chúng ta về điều này. Chúng ta tin rằng mầm mống đó không phải do Đấng Tạo Hóa đặt vào bản chất của chúng ta khi tạo ra con người, mà được đưa vào sau khi tạo ra — bởi sức mạnh của sự sa ngã của tổ tiên chúng ta, những người đã vi phạm điều răn, làm hư hỏng và phá vỡ bản chất của chúng ta, và truyền lại bản chất bị phá vỡ và hư hỏng đó cho con cháu của họ, tức là toàn thể loài người. Vì vậy, nó đã truyền sang chúng ta và là nguyên nhân

của sự hỗn loạn và vô trật tự bên trong chúng ta, từ đó phát sinh ra mọi rối loạn bên ngoài, trong cuộc sống riêng tư của mỗi người, gia đình và xã hội. Tại sao sự hỗn loạn này, mặc dù được hình thành trong chúng ta ngay từ khi sinh ra, nhưng không phải là bản chất của chúng ta, không thuộc về bản chất con người, không quan trọng đến mức nếu không có nó, con người sẽ không còn là con người nữa, mà ngược lại, nếu không có nó, con người mới là con người thực sự. Nó là bệnh tật của chúng ta, và chỉ khi loại bỏ nó, chúng ta mới có thể khỏe mạnh theo bản chất của mình, như khi chúng ta được tạo ra bởi Đấng Tạo Hóa. Tôi nhớ lại mong muốn của bạn là trở thành con người có phẩm giá. Hãy chữa lành bệnh tật đó trong chính mình — và bạn sẽ trở thành như vậy.

Hãy nhớ rằng sự hỗn loạn và vô trật tự bên trong chúng ta là bẩm sinh, nhưng không phải là tự nhiên, không phải là một phần thiết yếu của bản chất chúng ta, mà là chen vào giữa các phần tự nhiên và làm rối loạn chúng trong từng hoạt động riêng biệt và trong mối quan hệ lẫn nhau. Nếu điều đó là tự nhiên, thì sự hiện diện của nó sẽ không gây ra đau khổ và thống khổ mà chúng ta phải chịu đựng. Những gì tự nhiên thì mang lại niềm vui cho cuộc sống, còn những gì trái với tự nhiên thì làm cho cuộc sống mệt mỏi và đau khổ. Mặt khác, nếu điều đó là tự nhiên, thì khi ai đó trở nên tự do và trong sạch khỏi điều đó, người đó sẽ không còn là con người nữa. Nhưng chúng ta biết Đấng là Người hoàn toàn trong sạch khỏi điều đó và vẫn là con người — con người thực sự. Chúng ta cũng biết rằng tất cả những ai mặc lấy Ngài sẽ được thanh tẩy, “*như Ngài là trong sạch*” (1 Giăng 3:3), và trở nên giống như Ngài.

Hãy nhớ rằng, tôi nói rằng sự hỗn loạn này là bẩm sinh, nhưng không phải là tự nhiên, hãy nhớ và giữ vững niềm tin đó. Niềm tin này sẽ giúp bạn duy trì sự nhiệt tình trong việc chữa trị căn bệnh này. Nếu nó không phải là tự nhiên, thì có nghĩa là có thể chữa trị được. Với hy vọng này, ai lại không hăng hái và thực sự chữa trị cho chính mình? Bản chất của chúng ta trong hình thức thuần khiết là đáng yêu. Chính các Thiên thần cũng nhìn nó với tình yêu và sự ngạc nhiên khi nó hiện hữu như vậy. Làm sao chúng ta lại không muốn nhìn thấy nó như vậy, và không phải ở bên ngoài — ở người khác, mà ở chính bản thân mình? Vì tất cả hạnh phúc và sự thịnh vượng của chúng ta nằm ở việc thoát khỏi căn bệnh này. Bởi vì, khi nó không còn nữa, điều gì có thể cản trở chúng ta ở trong trạng thái hạnh phúc và cảm thấy như vậy? Ngược lại, nếu căn bệnh này là tự nhiên, thì không thể chữa khỏi. Nó sẽ tồn tại mãi mãi, bất kể bạn có cố gắng loại bỏ nó đến đâu. Hãy chấp nhận ý nghĩ này — và bạn sẽ buông tay, tự nhủ: đúng vậy, chắc chắn là vậy. Và đó chính là sự tuyệt vọng tai hại, khi rơi vào đó, người ta sẽ *tự hủy hoại* mình “*bằng cách làm mọi điều ô uế một cách vô độ*” (Ê-phê-sô 4:19).

Và tôi lặp lại: hãy giữ niềm tin rằng sự hỗn loạn của chúng ta không phải là bản chất của chúng ta, và đừng nghe những người nói: có gì để bàn cãi, chúng ta được tạo ra như vậy, không thể làm gì được. Chúng ta không được tạo ra như vậy, và nếu chúng ta tự giác ngộ, chúng ta sẽ làm được điều gì đó với chính mình.

Tôi giải thích tất cả những điều này cho bạn để bạn có động lực thay đổi bản thân và không để mình phải chịu đựng những đau khổ như trước đây, mà ngược lại, loại bỏ khả năng đó khỏi bản thân. Làm thế nào để đạt được điều này, chúng ta cần suy nghĩ.

| 20 |

Tiếp tục. Điều gì đã xảy ra với chúng ta do tội lỗi của tổ tiên?! Bản chất của chúng ta vẫn như cũ, các bộ phận và sức mạnh của bản chất chúng ta vẫn như cũ, với các quy luật và yêu cầu như cũ. Nhưng ý thức của chúng ta với sự tự do đã không đi đúng hướng; do đó làm xáo trộn mối quan hệ tương hỗ giữa các phần và sức mạnh của chúng ta, phá vỡ trật tự nguyên thủy của chúng, gây rối loạn cho hoạt động chung và cuộc sống của con người, sinh ra một loại sức mạnh phá hoại đặc biệt — những đam mê, không tự nhiên đối với chúng ta, nhưng có sức mạnh đến mức điều khiển tất cả sức mạnh của chúng ta theo ý muốn của chúng. Đó là cách tất cả những điều này đã xảy ra.

Thiên Chúa đã tạo ra con người để được hạnh phúc, và chính trong Ngài, thông qua sự giao tiếp sống động với Ngài. Vì vậy, Ngài đã thổi hơi thở sự sống của Ngài vào mặt con người, đó là linh hồn, như đã đề cập. Đặc tính cơ bản của linh hồn là ý thức và tự do, và những chuyển động cơ bản của nó là sự xưng nhận Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, Đấng Quan Phòng và Đấng Trả Ôn, với cảm giác hoàn toàn phụ thuộc vào Ngài, tất cả được thể hiện qua sự yêu mến Đức Chúa Trời, sự chú ý không ngừng đến Ngài và sự kính sợ Ngài với mong muốn luôn làm những điều đẹp lòng Ngài theo chỉ dẫn của luật pháp — lương tâm và từ bỏ mọi thứ để thưởng thức Đức Chúa Trời Duy Nhất và sống và vui mừng trong Ngài Duy Nhất. Con người được ban cho ý thức và tự do trong tinh thần, nhưng không phải để họ kiêu ngạo và tự ý làm theo ý mình, mà để họ nhận ra rằng tất cả mọi thứ đều đến từ Đức Chúa Trời và để sống trong Đức Chúa Trời, họ tự do và có ý thức hướng tới mục tiêu duy nhất này. Khi họ có tâm trạng như vậy, thì họ ở trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở trong họ. Thiên Chúa ngự trong

con người ban cho tinh thần của con người sức mạnh để cai trị linh hồn và thể xác, và hơn nữa, cai trị tất cả những gì bên ngoài con người. Đó là tình trạng ban đầu của con người. Thiên Chúa đã hiện ra trước tổ tiên của loài người và xác nhận tất cả những điều này bằng Lời Thiên Chúa, ra lệnh cho họ phải biết Ngài là Đấng Duy Nhất, phải phục vụ Ngài là Đấng Duy Nhất, phải làm theo ý muốn của Ngài là Đấng Duy Nhất. Để họ không bối rối trong việc suy nghĩ làm thế nào để thực hiện tất cả những điều này, Ngài đã ban cho họ một điều răn nhỏ: không được ăn trái của một cây mà Ngài gọi là cây biết thiện ác. Và thế là tổ tiên của chúng ta bắt đầu sống và hưởng hạnh phúc trong vườn địa đàng.

Kẻ đã sa ngã vì kiêu ngạo đã ghen tị với họ và làm họ lạc lối, xúi giục họ vi phạm điều răn nhỏ bé được ban cho họ bằng cách dụ dỗ họ rằng nếu ném trái cấm, họ sẽ được hưởng những điều tốt lành mà họ không thể tưởng tượng được, họ sẽ trở thành thần thánh. Họ đã tin và ném trái cấm. Việc ném trái cấm có lẽ không phải là điều lớn lao, nhưng điều xấu là họ đã tin mà không biết tin ai. Có lẽ điều đó cũng không quan trọng lắm, nếu không có những ý nghĩ và cảm xúc tội lỗi khủng khiếp đối với Đức Chúa Trời, mà ác quỷ đã truyền vào họ như chất độc. Ác quỷ đã nói với họ rằng Đức Chúa Trời cấm họ ném trái cây để họ không trở thành thần thánh. Họ đã tin điều đó. Nhưng khi tin như vậy, họ không thể không chấp nhận những suy nghĩ bàng bô về Đức Chúa Trời, như thể Ngài ghen tị với họ và không thiện cảm với họ, và khi chấp nhận những suy nghĩ như vậy, họ không thể tránh khỏi những cảm xúc không tốt đối với Ngài và những quyết định tùy tiện: vậy thì chúng ta sẽ tự mình lấy những gì mà Ngài không muốn cho chúng ta. Đó là hình ảnh của Ngài trong lòng họ, còn chúng ta thì nghĩ rằng Ngài là Đấng nhân từ. Vậy thì chúng ta sẽ tự mình chống lại Ngài. Những suy nghĩ và cảm xúc này thật sự là tội lỗi khủng khiếp! Chính những suy nghĩ và cảm xúc đó là sự phản bội rõ ràng đối với Đức Chúa Trời và sự nổi loạn thù địch chống lại Ngài. Trong lòng họ đã xảy ra điều tương tự như điều được gán cho ác quỷ: Ta sẽ đặt ngai ta trên các đám mây và sẽ giống như Đấng Tối Cao — và đó không phải là một ý nghĩ thoáng qua, mà là một quyết định thù địch. Vì vậy, ý thức đã trở nên kiêu ngạo và tự do đã trở nên ngang ngược, tự mình quyết định số phận của mình. Sự xa lìa Đức Chúa Trời đã hoàn toàn xảy ra với sự ghê tởm và nổi loạn thù địch. Vì điều này, Đức Chúa Trời đã từ bỏ những kẻ phạm tội như vậy — và mối liên kết sống động đã bị cắt đứt. Thiên Chúa có mặt khắp nơi và bao trùm vạn vật, nhưng Ngài chỉ vào trong những sinh vật tự do khi họ phớt lờ mình cho Ngài. Khi họ khép kín trong chính mình, Ngài không xâm phạm quyền tự chủ của họ, mà chỉ bảo vệ và nuôi dưỡng họ, không vào trong họ. Vì vậy, tổ tiên của chúng ta bị bỏ lại một mình. Nếu họ sớm ăn năn, có lẽ Đức Chúa Trời sẽ trở lại với họ, nhưng họ vẫn cứng lòng, và trước những lời buộc tội rõ ràng, cả Adam và Eva đều không thừa nhận mình có tội. Kết quả là họ bị xét xử và trừng phạt bằng cách bị đuổi khỏi vườn địa đàng. Lúc đó họ mới tỉnh ngộ, nhưng đã quá muộn. Họ phải chịu hình phạt, và cả loài người chúng ta cũng phải chịu hình phạt đó. Cảm ơn Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót, Ngài đã rời xa chúng ta, nhưng không bỏ rơi chúng ta, mà đã sắp đặt một cách kỳ diệu để chúng ta được đoàn tụ với Ngài.

Nhưng tôi đã đi quá xa. Chúng ta cần tập trung sự chú ý vào những gì đã xảy ra bên trong con người. Đó là: tinh thần thống trị linh hồn và thể xác, bởi vì nó có mối liên hệ sống động với Đức Chúa Trời và nhận được sức mạnh thiêng liêng từ Ngài. Khi mối liên hệ sống động với Đức Chúa Trời bị cắt đứt, dòng chảy của sức mạnh thiêng liêng cũng bị cắt đứt. Tinh thần, bị bỏ lại một mình, không còn có thể thống trị linh hồn và thể xác, mà bị cuốn theo và bị chúng chi phối. Tâm hồn chiếm ưu thế trong con người, và qua tâm hồn, thể xác chiếm ưu thế, và con người trở nên tâm hồn và thể xác. Linh hồn vẫn như cũ, nhưng không còn quyền lực. Linh hồn tuyên bố sự tồn tại của mình bằng sự sợ hãi Đức Chúa Trời, bằng những lo lắng của lương tâm, bằng sự bất mãn với mọi thứ được tạo ra, nhưng những tuyên bố của linh hồn không được chú ý, mà chỉ được ghi nhận, tất cả sự quan tâm được dành cho việc sắp xếp cuộc sống hiện tại, đó là mục đích của linh hồn — và cuộc sống vật chất hơn, bởi vì cuộc sống hiện tại được trung gian bởi cơ thể và tất cả những gì thuộc về thể xác đều dễ cảm nhận hơn và dường như cần thiết hơn.

Khi sự đảo lộn trật tự trong mối quan hệ giữa các phần của bản chất con người xảy ra, con người không còn có thể nhìn thấy sự vật trong hình dạng thực tế của chúng, không thể giữ trật tự cho các nhu cầu, ham muốn và cảm xúc của mình. Chúng trở nên hỗn loạn, và sự hỗn loạn trở thành đặc trưng của chúng. Nhưng tình trạng xấu xa này, tất nhiên, sẽ còn có thể chịu đựng được nếu không có những đam mê — nhưng những đam mê đã vượt lên và thống trị con người. Hãy nhìn xem, con giận dữ đánh đập người tức giận như thế nào, như con sói. Như một người ghen tị bị ghen tị làm cho xanh xao. Như một người buồn bã bị nỗi buồn làm cho khô héo, chỉ còn da bọc xương. Tất cả các đam mê đều như vậy. Chúng xâm nhập cùng với bản ngã. Ngay khi tổ tiên nói ra trong lòng: đó là chính tôi, bản ngã đã xâm nhập vào ông — chất độc và hạt giống của Satan. Từ đó, tất cả các đam mê đã phát triển: kiêu ngạo, ghen tị, thù hận, đau khổ, chán nản, ham muốn và cảm xúc - với tất cả các sản

phẩm đa dạng và phong phú của chúng. Phát triển bên trong, chúng làm cho tình trạng vốn đã hỗn loạn ở đó trở nên còn hỗn loạn hơn.

Đó chính là căn bệnh. Tinh thần đã trở nên kiêu ngạo và tự mãn. Vì điều đó, nó đã mất quyền lực và rơi vào sự thống trị của linh hồn, thể xác và tất cả những gì bên ngoài. Từ đó nảy sinh sự hỗn loạn của những nhu cầu và ham muốn của linh hồn và thể xác, và đặc biệt là sự vô độ của chúng. Sự vô độ này được truyền cho chúng bởi tinh thần, vốn bị chúng nô lệ hóa. Bản thân những nhu cầu này là vừa phải và không sôi sục. Việc chúng không có giới hạn và sôi sục là do tinh thần đang nổi loạn trong chúng, vì bản chất của tinh thần là năng lượng vô hạn. Từ đó dẫn đến sự háu ăn, say xỉn, tích trữ tiền bạc... và nhiều thứ khác mà con người không nghĩ đến việc đặt ra giới hạn. Nhưng căn bệnh chính là những đam mê, những kẻ độc tài ngoại lai.

Bây giờ bạn không khó để đưa ra kết luận: cần phải làm gì để mọi thứ trong chúng ta trở lại trật tự ban đầu? Tôi sẽ viết cho bạn về điều này vào lần sau, còn bây giờ bạn hãy suy nghĩ về nó.

| 21 |

Vậy bạn đã nghĩ ra câu trả lời cho câu hỏi: cần phải làm gì để đưa mọi thứ trong chúng ta trở lại trật tự ban đầu? Dù bạn nghĩ ra câu trả lời gì, tôi sẽ tiếp tục câu chuyện của mình.

Khi chúng ta trượt xuống dốc, chúng ta phải leo lên dốc trở lại. Khi bệnh tật ập đến, chúng ta phải hành động ngược lại để đuổi nó đi. Khi chúng ta xa rời Đức Chúa Trời, chúng ta phải kết nối lại với Ngài. Khi chúng ta xa rời Ngài vì nghi ngờ lời Ngài, chúng ta phải phục hồi niềm tin hoàn toàn vào lời Ngài. Khi mất niềm tin vào Đức Chúa Trời và vào Đức Chúa Trời, chúng ta đã đưa ra quyết định tai hại, vì vậy chính tôi phải hủy diệt chính tôi. Khi cái tôi tai hại này hình thành, tinh thần của chúng ta đã mất đi sức mạnh vốn có để thống trị linh hồn và thể xác, và ngược lại, chính nó đã rơi vào ách nô lệ của chúng — cần phải phục hồi quyền lực của tinh thần. Khi quyền lực của tinh thần bị cắt đứt, nhu cầu của linh hồn và thể xác đã phân tán theo nhiều hướng khác nhau và những ham muốn của chúng ta đã trở nên hỗn loạn — cần phải đưa tất cả những nhu cầu này trở lại sự thống nhất và thiết lập sự phụ thuộc lẫn nhau trong trật tự của chúng. Cùng với sự hủy hoại, một đàn thú dữ, giống như những con thú hoang dã, đã xâm nhập vào cuộc sống của chúng ta và hành hạ chúng ta — chúng ta phải đuổi những thú dữ này đi.

Hãy xem, cần bao nhiêu. Chỉ cần nhìn vào số lượng và tầm quan trọng của việc này, bạn có thể kết luận rằng chúng ta không thể tự mình giải quyết việc này, nhưng đây là việc cần thiết cho chúng ta. Đặc biệt, chúng ta không thể hy vọng tự mình giải quyết việc quan trọng nhất này, bởi vì điểm đầu tiên trong đó, mà nếu không thiết lập thì không thể làm gì khác, chính là sự tái hợp với Đức Chúa Trời, không thể nằm trong quyền lực của chúng ta. Chúng ta có thể mong muốn và tìm kiếm nó, nhưng việc sắp xếp nó không phải là việc của chúng ta. Ai có thể xâm nhập vào lãnh vực của Đức Chúa Trời hoặc tự mình mở đường đến với Ngài? Ai có đủ sức mạnh để lấy từ Đức Chúa Trời những gì mình muốn, hướng chỉ là buộc Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, để chúng ta ở trong Ngài, đặc biệt là sau khi tất cả những điều này đã được ban cho chúng ta, nhưng chúng ta đã khinh thường và coi thường Đức Chúa Trời bằng sự ngờ vực và chà đạp quyền năng của Ngài bằng sự tự ý? Bạn nói: tôi sẽ ăn năn — và tôi ăn năn. Nhưng không phải việc của bạn là đặt ra điều kiện. Có thể sự ăn năn sẽ có hiệu lực, nhưng chỉ khi chính Đức Chúa Trời quyết định và đồng ý chấp nhận. Còn bản thân nó thì sao?! Bị thương và đau đớn — thì sao?!

Vì vậy, sự tái hợp với Đức Chúa Trời không nằm trong quyền lực của chúng ta; và các điều kiện của nó, cách thực hiện nó, và tất cả những gì liên quan đến nó không nằm trong tay chúng ta. Trong khi đó, điều quan trọng là bạn thực hiện sự tái hợp — tất cả những thứ khác sẽ tự nhiên đến. Tinh thần sẽ ngay lập tức lấy lại sức mạnh, khuấy phục linh hồn và thể xác, sắp xếp các nhu cầu và mong muốn, và xua đuổi các dục vọng. Nhưng làm thế nào để điều đó xảy ra? Tôi nói điều này để cho bạn hiểu rằng chúng ta không cần phải đau đầu suy nghĩ về cách tái hợp với Đức Chúa Trời. Dù có suy nghĩ bao nhiêu đi chăng nữa, bạn cũng không thể nghĩ ra được gì; mà nếu Đức Chúa Trời muốn thiết lập luật pháp và trật tự của sự tái hợp này, hãy nhanh chóng chấp nhận nó với niềm tin trọn vẹn và sử dụng nó với lòng biết ơn nồng nhiệt. Và nhờ Đức Chúa Trời nhân từ, mọi thứ đã được hoàn thành, thiết lập và giải thích rõ ràng! Hãy chấp nhận và sử dụng nó.

Tôi sẽ không giải thích cho bạn tất cả những điều này đã được thực hiện như thế nào; tôi sẽ nói điều quan trọng nhất: để phục hồi tinh thần của chúng ta và tái hợp nó với Đức Chúa Trời, cần phải có Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống và làm sống lại tinh thần đó. Để mở đường cho Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống, Con Một của Đức Chúa Trời đã giáng xuống, nhập thể, chịu khổ, chết trên Thập tự giá, phục sinh và thăng

thiên. Về mặt này, chính Con Thiên Chúa đã giao phó công việc của Ngài cho Thánh Thần, khi Ngài thông báo cho các môn đệ về sự ra đi của Ngài về với Cha và làm cho họ đau buồn, Ngài đã an ủi họ bằng cách nói: *“Ta nói thật với các ngươi: Ta đi là có lợi cho các ngươi; vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các ngươi; nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các ngươi”* (Giăng 16:7). Và trước đó, thánh sử gia Giăng Thần Học, khi giải thích lời của Chúa: *“Ai tin vào Ta, như đã chép trong Kinh Thánh, thì từ lòng họ sẽ tuôn ra những dòng nước sống,”* đã thêm vào: *“Ngài nói điều này về Thánh Linh, Đấng mà những người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh; vì Thánh Linh chưa ở trên họ, vì Đức Giêsu chưa được tôn vinh”* (Giăng 7:38-39). Con Đức Chúa Trời, Đấng đã hạ mình trong sự nhập thể và đau khổ, phải được tôn vinh để Thánh Linh đến và ở với những người tin Ngài. Ngài đã đến và ở lại, và sự hiện diện của Ngài trong những người tin Ngài là điều không thể thiếu đến nỗi một tông đồ khác đã ngạc nhiên hỏi họ: *“Các ngươi không biết rằng các ngươi là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự trong các ngươi sao?”* (1 Cô-rinh-tô 3:16).

Vậy đó là tất cả. Con Đức Chúa Trời đã nhập thể, chịu đau khổ trong xác thịt, chết trên thập tự giá, phục sinh, lên trời và sai Thánh Linh từ Cha, Đấng được những người tin vào Con nhận lãnh, thực hiện trong họ điều mà Con đã cầu nguyện: *“Hãy để tất cả họ trở nên một, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, để họ cũng ở trong Chúng ta”* (Giăng 17:21).

Ngài thực hiện điều này như thế nào? Ngài kết hợp với tinh thần của những người tin vào Con Thiên Chúa, và làm cho tinh thần đó sống lại, kết hợp nó với Thiên Chúa. Điều này được gọi là sự tái sinh từ Đức Chúa Trời, khiến những người tin trở thành con cái Đức Chúa Trời bởi ân điển, như thánh Giăng Tông Đồ nói: *“Những ai tiếp nhận Ngài, tin vào danh Ngài, thì Ngài ban cho quyền làm con cái Đức Chúa Trời, không phải do huyết thống, không phải do ý muốn của xác thịt, không phải do ý muốn của người nam, mà là do Đức Chúa Trời sinh ra.”* (Ga 1:12-13). Và điều đó đã trở thành luật của đời sống thiêng liêng về Đức Kitô Giêsu: *“Ai không sinh ra bởi nước và Thánh Thần, thì không thể vào Nước Thiên Chúa;”* vì chỉ *“những gì sinh ra bởi Thánh Thần mới là thần khí”* (Ga 3, 5:6).

Đừng cố gắng tìm hiểu tại sao tất cả những điều này lại cần thiết để phục hồi cuộc sống chân thật trong chúng ta, mà hãy chấp nhận và giữ lấy điều đó với sự đơn sơ và chân thành của đức tin trẻ thơ. Nếu bạn cố gắng tìm hiểu, kẻ thù sẽ đến và, như đã từng làm với Ê-va, thì thâm những cám dỗ vào tai bạn và làm lung lay đức tin của bạn, và qua đó làm bạn mất đi thành quả của đức tin. Giống như lúc đó không thể hiểu được, làm sao việc ăn trái cây lại có thể dẫn đến những hậu quả như vậy, nhưng chúng đã xảy ra chính từ việc ăn trái cây đó, thì bây giờ cũng không thể hiểu được tại sao Con Thiên Chúa phải nhập thể và chịu đau khổ, rồi sau đó, khi thăng thiên, gửi Thánh Thần xuống để phục hồi chúng ta — và, tuy nhiên, sự phục hồi của chúng ta phụ thuộc vào đức tin chân thành vào sự sắp đặt đó, và tất cả những ai đã và đang chấp nhận nó với đức tin, đều được phục hồi.

Vì vậy, đừng thử thách sự sắp đặt của Đức Chúa Trời, và tôi sẽ không nói gì về điều này, mặc dù thường có một số lời giải thích về nó. Tôi chỉ nói vài lời về những gì Thánh Linh làm trong chúng ta, phục hồi tinh thần của chúng ta. Tuy nhiên, hãy kiên nhẫn chờ đến lá thư tiếp theo.

| 22 |

Tiếp tục. Con Một của Đức Chúa Trời, đã nhập thể vì chúng ta, đã thỏa mãn sự công bình của Đức Chúa Trời bằng cái chết trên thập tự giá, đã hòa giải chúng ta với Đức Chúa Trời; khi lên trời và ngồi bên hữu Đức Chúa Cha, Ngài cầu thay cho chúng ta bằng lời cầu thay hòa giải của Ngài. Nhưng cùng với điều này, Ngài là nguồn sự sống thật sự của loài người cho chúng ta. Ngài đã cho thấy con người phải như thế nào trong bản tính loài người của Ngài; và tất cả những người tin, khi được tái sinh, đều nhận được hạt giống của cuộc sống giống như Chúa Kitô. Những ai được rửa tội trong Chúa Kitô, thì mặc lấy Chúa Kitô. Điều này mang lại ân sủng của Thánh Thần cho những người tin. Vậy chính xác thì điều gì xảy ra trong chúng ta dưới tác động của ân sủng?

Nhưng trước tiên, tôi xin các bạn luôn ghi nhớ rằng khi nói về những việc mà Con Thiên Chúa đã làm và đang làm, và những việc mà Thánh Thần đang làm, thì không nên phân biệt giữa hai Đấng trong công việc phục hồi của Ngài trong chúng ta. Công việc đó là một phần không thể tách rời của Thiên Chúa, Đấng được tôn thờ trong Ba Ngôi. Tại sao thánh Phêrô, khi bày tỏ lời chào thân ái đến những người mà ông viết thư, lại nói: *“theo sự dẫn dắt của Đức Chúa Cha, nhờ sự thánh hóa của Thánh Thần, để vâng phục và được rảy máu của Đức Giêsu Kitô: ân sủng và bình an của các bạn được nhân lên”* (1 Phêrô 1:2); còn thánh Phaolô kết thúc thư thứ hai gửi cho các tín hữu Cô-rinh-tô bằng lời chúc tụng tự: *“Ân sủng của Chúa Giêsu Kitô, tình yêu của Đức Chúa Cha, và sự hiệp thông của Thánh Thần ở cùng tất cả anh em”* (2 Cô-rinh-tô 13:13). Hành động phục hồi của Đức Chúa

Trời, Đấng được thờ phượng trong Ba Ngôi, là sự hiệp thông của Ngài với linh hồn chúng ta. Và sự hiệp thông này không đến từ một Ngôi duy nhất, mà đến từ Ba Ngôi Đức Chúa Trời không thể chia lìa. Tại sao người ta nói rằng Con, Thánh Linh và Cha đều hiệp thông với chúng ta? Chúa Cứu Thế mặc dù ngự bên hữu Đức Chúa Trời Cha, nhưng theo lời hứa của Ngài, *Ngài ở với chúng ta mọi ngày* (Ma-thi-ơ 28:20), và điều này không phải bên ngoài, mà là bên trong, vì Ngài nói: *“Ai yêu mến Ta, thì sẽ giữ lời Ta; và Cha Ta sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến ở với người ấy và ở lại với người ấy”* (Giăng 14:23). Vậy là Đức Chúa Trời Cha và Đức Chúa Trời Con ngự trong chúng ta và sống qua đức tin và tình yêu thương, được thể hiện qua việc tuân giữ các điều răn. Và về việc Thánh Linh sống trong những người tin và tuân giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, lần trước tôi đã trích dẫn lời chứng của Kinh Thánh: *“Các ngươi không biết rằng các ngươi là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong các ngươi sao?”* (1 Cô-rinh-tô 3:16). Lòng thương xót của Đức Chúa Trời đối với chúng ta thật lớn lao và không thể diễn tả được! Đức Chúa Trời Ba Ngôi ngự trong chúng ta, nếu chúng ta trung thành với những điều kiện để điều đó xảy ra!

Nhưng sự giao tiếp với Đức Chúa Trời được thực hiện nhờ ân điển của Đức Thánh Linh. Ngài dựng nên nơi ở trong chúng ta và cùng với Đức Chúa Trời Cha và Đức Chúa Trời Con ngự trong chúng ta. Vậy nơi ở này được dựng nên như thế nào?

Thánh Thần của Đức Chúa Trời tác động một cách bí mật lên tinh thần của chúng ta và làm cho nó hoạt động. Tinh thần của chúng ta, khi đã hoạt động, phục hồi trong chính nó sự hiểu biết tự nhiên về Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời là Đấng có, Đấng chứa đựng mọi sự và Đấng ban thưởng. Sự nhận thức này phục hồi cảm giác phụ thuộc hoàn toàn vào Đức Chúa Trời và làm sống lại sự kính sợ Đức Chúa Trời. Cả hai điều này làm xáo trộn lương tâm — nhân chứng và thẩm phán của hành động và cảm xúc của chúng ta, trong đó hiếm khi có điều gì được Đức Chúa Trời nhìn nhận một cách thiện cảm. Lương tâm xáo trộn cùng với sự kính sợ Đức Chúa Trời và cảm giác hoàn toàn phụ thuộc vào Đức Chúa Trời khiến con người cảm thấy tình trạng của mình là vô vọng: *Tôi sẽ đi đâu, tôi sẽ chạy trốn đâu?* (Thi thiên 138:7). Nhưng không có nơi nào để chạy trốn: con người bị bắt và nằm trong tay Đức Chúa Trời — Đấng Phán Xét và Đấng Trả Ôn. Con người cảm nhận được *“con thanh nộ của Đức Chúa Trời từ trời xuống trên mọi sự bất chính và bất công”* (Rô-ma 1:18).

Nhưng ở đây, Tin Mừng đến và giải cứu chúng ta khỏi tai họa. Nếu không có Tin Mừng, sự thức tỉnh của tinh thần chúng ta sẽ là tai họa, vì nó chắc chắn sẽ đẩy chúng ta vào tuyệt vọng. Nhưng lòng nhân từ của Đức Chúa Trời đã sắp đặt để sự thức tỉnh tinh thần chân chính được thực hiện và đi kèm với Tin Mừng. Đối với những ai trong lòng nảy sinh câu hỏi: *tôi sẽ đi đâu, tôi sẽ chạy đi đâu?* — Tin Mừng tuyên bố: *chạy đi đâu và để làm gì?* Hãy đến dưới bóng Thập Tự Giá — và bạn sẽ được cứu rỗi. Con Thiên Chúa, khi nhập thể, đã chết trên Thập giá để tẩy sạch tội lỗi của chúng ta. Hãy tin vào điều này - và bạn sẽ được tha thứ và gặp được lòng thương xót của Thiên Chúa. Các tông đồ luôn làm như vậy khi rao giảng Tin Mừng. Họ làm cho người ta lo lắng, rồi nói: *hãy tin vào Chúa bị đóng đinh* — và bạn sẽ được cứu rỗi. Trong bài giảng đầu tiên, vào ngày Thánh Thần giáng lâm, thánh Phêrô đã làm cho người Do Thái lo lắng và sợ hãi đến nỗi họ bắt đầu kêu lên: *bây giờ chúng ta phải làm gì? Chúng ta phải đi đâu?* Sau đó, ngài rao giảng cho họ: *“Hãy ăn năn, và mỗi người trong các ngươi hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Giêsu Kitô để được tha tội”* (Công vụ 2:38). Thánh Phaolô Tông Đồ và Thư của ngài gửi cho người Rôma đã khiến mọi người sợ hãi khi nói rằng con thịnh nộ của Đức Chúa Trời đang đến (Rôma 1:18), và sau đó chỉ cho mọi người nơi nương náu, đó là đức tin vào Chúa Giêsu Kitô (Rôma 3:22, v.v.).

Khi ai đó đang ở trong tình trạng khốn cùng và gặp được chỉ dẫn về lối thoát và nơi nương náu, họ sẽ nắm lấy nó với sự nhiệt thành như thế nào. Tương tự như vậy, khi linh hồn chúng ta nghe tin mừng về sự cứu rỗi trong Chúa, nó sẽ nắm lấy nó với tất cả sức lực, với niềm hy vọng và sự sẵn sàng làm mọi thứ, chỉ để được tham gia vào những ân huệ của Tin Mừng. Tâm trạng như vậy của tinh thần chúng ta khiến nó sẵn sàng cho sự giao tiếp với Đức Chúa Trời, và ân sủng của Đức Thánh Linh, vốn hoạt động bên ngoài cho đến nay, kích thích, không trực tiếp nhập vào bên trong, mà qua sự bí tích. Người tin Chúa ăn năn, chịu phép rửa và nhận lãnh *ân sủng của Đức Thánh Linh* (Công vụ 2:38). Đây chính là hành động giao tiếp với Thiên Chúa — sống động và hiệu quả. Hành động này đã được thể hiện một cách rõ ràng trong thời kỳ rao giảng ban đầu của các thánh tông đồ, và nó cũng được thể hiện sau họ và vẫn được thể hiện cho đến nay, khi tất cả mọi việc từ phía chúng ta được thực hiện một cách xứng đáng.

Không phải tất cả mọi việc đều do Thánh Linh của Đức Chúa Trời thực hiện. Chúng ta cũng phải làm một điều gì đó, và điều đó rất quan trọng. Thánh Linh của Đức Chúa Trời khích lệ, thúc đẩy chỉ ra những việc cần làm. Điều này đến từ Đức Chúa Trời. Nhưng sau khi làm điều đó, Đức Chúa Trời dừng lại và chờ đợi quyết định của chúng ta. Bằng những hành động đầu tiên của mình, Đức Chúa Trời như thể hỏi: *bạn có muốn thoát khỏi*

hoạn nạn không? Hãy làm điều này. Khoảnh khắc này là quan trọng nhất. Ai tuân theo chỉ dẫn — sẽ mở ra con đường cho những hành động tiếp theo của ân sủng, và ân sủng sẽ đưa người đó vào vương quốc của những người được cứu rỗi. Ai không tuân theo — sẽ chặn đứng những hành động tiếp theo của ân sủng, và người đó sẽ ở lại trong môi trường của những người bị hủy diệt. Sứ đồ Phaolô rao giảng tại Areopagus. Sau bài giảng, thánh Dionysius và một số người khác đi theo ông và chịu phép rửa tội, còn những người khác thì nói: "*Người này muốn nói gì vậy?*" (Công vụ 17:18), và "*Chúng tôi sẽ nghe ông nói về điều này vào lúc khác*" (Công vụ 17:32). Đức Chúa Trời không ép buộc ai phải được cứu rỗi, mà chỉ cho họ lựa chọn, và chỉ cứu rỗi những ai chọn sự cứu rỗi. Nếu không cần sự tự do ý chí của chúng ta, Đức Chúa Trời sẽ cứu rỗi tất cả mọi người trong chốc lát, vì "*Ngài muốn tất cả mọi người được cứu rỗi*" (1 Ti-mô-thê 2:4). Vậy thì sẽ không có ai bị hư mất. Nhưng ý chí của chúng ta không phải lúc nào cũng khôn ngoan, nó cứng cỏi và không nghe lời Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta bị hư mất.

Vì vậy, hãy lưu ý điểm này. Nó phải luôn hiện diện trong mọi tinh thần khi ai đó đứng về phía những người được cứu rỗi. Nó bao gồm các hành động sau: sau khi ân sủng khơi dậy cảm giác tuyệt vọng về tình huống, và phúc âm chỉ ra lối thoát, cần phải kết hợp cảm giác bất hạnh với ý thức rằng chính mình là người có lỗi trong mọi việc, và ăn năn về điều đó; tin vào hiệu quả của hình thức cứu rỗi được đề xuất; mong muốn được cứu rỗi theo hình thức này và có niềm tin vào điều đó; bày tỏ sự sẵn sàng hoàn toàn làm hết sức mình tất cả những gì được chỉ định như điều kiện để được cứu rỗi. Khi tất cả những điều này xảy ra trong tâm hồn chúng ta, chỉ còn lại việc tiến hành các bí tích — và sự giao tiếp với Đức Chúa Trời sẽ được thực hiện. Tóm lại: ăn năn, mong muốn được cứu rỗi trong Chúa và tin tưởng vào điều đó — những hành động này là những hành động bình tĩnh, diễn ra bên trong và hài lòng với biểu hiện bên ngoài. Và hành động cuối cùng: sẵn sàng làm mọi thứ cần thiết — là sức mạnh thực sự để cứu rỗi, vì nó phụ thuộc vào chúng ta, là nguồn gốc của hoạt động cứu rỗi và cuộc sống được cứu rỗi. Sự sẵn sàng này, khi chỉ được thể hiện bởi chính chúng ta, có thể yếu ớt, nhưng khi ân sủng của Đức Chúa Trời ngự vào trong lòng, thì nó trở nên toàn năng, không biết đến trở ngại, vượt qua mọi thứ. Đó là sự nhiệt thành không ngừng nghỉ trong việc làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và thực hiện ý muốn của Ngài bằng tất cả lòng tin vào Chúa và niềm hy vọng được cứu rỗi trong Ngài. Nó thực hiện định mệnh vĩnh cửu của Đức Chúa Trời "*để chúng ta được thánh khiết và không tì vết trước mặt Ngài trong tình yêu thương*" (Ê-phê-sô 1:4), vì vậy Đức Chúa Trời làm cho chúng ta trở nên những người nhiệt thành làm việc lành (Tít 2:14).

Tôi có ý thu hút sự chú ý của bạn đến sự nhiệt thành này, để bạn cũng nhiệt thành như vậy. Vì khi chúng ta có sự nhiệt thành này, thì ân sủng của Đức Chúa Trời sẽ không ngừng làm mọi việc với sự dư dật, nên khi có sự nhiệt thành này — trong lĩnh vực đức tin và tìm kiếm sự cứu rỗi — thì mọi việc đều có và sự thực hiện sự cứu rỗi của chúng ta chắc chắn đang diễn ra và đi đến kết thúc; và khi không có nó, thì không còn gì nữa: ai không ghen tị về sự cứu rỗi thì không được tham gia vào sự cứu rỗi.

Tôi đã đi một chặng đường dài để đưa bạn đến điểm này. Nhưng tất cả chỉ là những suy luận chung chung. Bây giờ chúng ta sẽ cùng nhau suy luận về chính bạn.

| 23 |

Lần trước, tôi đã bắt đầu tổng kết nhưng không hoàn thành, trong khi đó là điều cần thiết nhất. Kết luận là: hãy biết rằng sự ghen tuông mà chúng ta đã nói đến — sự ghen tuông hiệu quả, sống động, nồng nàn, không mệt mỏi — là dấu hiệu cho thấy tinh thần của chúng ta đã được phục hồi sức mạnh và quyền lợi của mình thông qua sự kết hợp với Đức Chúa Trời bằng ân sủng và hành động của Đức Thánh Linh. Chúng ta cũng có những cơn ghen tuông, nhưng nó bùng lên rồi lại tắt. Sự ghen tuông luôn nồng nàn, liên tục và không mệt mỏi chỉ có thể xảy ra khi tinh thần của chúng ta được Thánh Thần ban ân. Vậy, khi bạn có sự ghen tuông như vậy, có nghĩa là tinh thần của bạn đã được phục hồi và — đừng dập tắt nó — nó sẽ nắm lấy linh hồn và thể xác của bạn, tất cả các nhu cầu tự nhiên của bạn và tất cả các mối quan hệ đời thường và dân sự của bạn, và hướng tất cả về một điều: sự hài lòng của Đức Chúa Trời và sự cứu rỗi. Hãy trả lời, có hay không.

Tôi nghĩ rằng bạn rất khó trả lời câu hỏi này, và không chỉ vì sự khiêm tốn. Tôi sẽ giúp bạn. Đừng nhầm lẫn giữa lòng nhiệt thành và sự ghen tuông. Ghen tuông tinh thần hoàn toàn cống hiến cho việc làm đẹp lòng Chúa và sự cứu rỗi của linh hồn; nó tràn đầy sự kính sợ Chúa và không ngừng chú ý đến Chúa, bằng mọi cách cố gắng không để bất cứ điều gì trong suy nghĩ, cảm xúc, lời nói hay hành động của mình làm trái ý Chúa, như lương tâm của nó, mà nó giữ trong sạch như gương, chỉ cho nó biết; nó giữ trái tim mình khỏi mọi sự gắn bó với bất cứ điều gì ngoài Đức Chúa Trời và những điều thiêng liêng, và bằng những hy vọng của mình, nó chuyển sang một

thế giới khác, cắt đứt mọi hy vọng trần thế. Nó không xa lánh những gì cần thiết cho cuộc sống tạm thời, nhưng mọi thứ liên quan đến điều này đối với nó chỉ là phụ thuộc, và việc duy nhất là làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và cứu rỗi linh hồn. Bạn thấy thế nào? Hãy thảo luận kỹ về điều này và tự kiểm tra bản thân.

Hãy lưu ý rằng có sự ghen tị trong tâm hồn và sự ghen tị mãnh liệt. Nhưng tất cả đều hướng đến việc sắp xếp cuộc sống tạm thời. Ai đó ghen tị về khoa học, không nghệ; ai đó ghen tị về nghệ thuật, chạy khắp thế giới; ai đó ghen tị về công nghiệp và thương mại, không tiếc sức lực; ai đó ghen tị về những thứ khác, về cuộc sống hay công dân. Tất cả điều này sẽ không có gì đáng nói, nhưng vấn đề là khi bất kỳ sự ghen tị nào trong số này chiếm lấy sự chú ý và sức lực của con người, thì nó sẽ dập tắt sự ghen tị tinh thần. Sự ghen tị tinh thần trong những biểu hiện tốt nhất của nó, như đã nêu, lạnh lùng với tinh thần và làm mất đi mọi ham muốn làm những việc thỏa mãn sự ghen tị tinh thần. Về những loại ghen tị khác, không cần phải nói, vì chúng trái ngược với ghen tị tinh thần. Vì còn có ghen tị phù phiếm (về trang phục và những thứ tương tự) và ghen tị ác độc — xấu xa và tội lỗi, hướng đến việc thỏa mãn dục vọng. Những loại ghen tuông này không chỉ làm nguội lạnh lòng ghen tuông tinh thần, mà còn hoàn toàn thù địch với nó và tự mình dập tắt nó, nếu nó có chút nào nhúc nhích trong lương tâm, thì họ cũng đuổi theo và truy đuổi nó ở những người khác. Có bao nhiêu loại ghen tuông! Hãy nhìn kỹ xem, có loại nào trong số đó ở trong bạn không?

Sự ghen tuông tinh thần không xua đuổi tâm hồn (tính khoa học, tính nghệ thuật, tính thực tế, tính công dân), mà chỉ làm dịu và sắp xếp nó, hướng nó đến những mục tiêu của mình, không cho phép nó ghen tuông với bất cứ điều gì trái ngược với chính nó. Nó chỉ xua đuổi sự phù phiếm và đam mê, không cho phép chúng xuất hiện trong cuộc sống của con người mà nó đã chiếm hữu. Chỉ có một trường hợp duy nhất mà nó không cho phép sự ghen tuông tinh thần phát triển — đó là khi nó thấy rằng những việc làm và hoạt động nhằm thỏa mãn sự ghen tuông này — khoa học, nghệ thuật, kỹ năng, cuộc sống gia đình, dịch vụ công dân và chức vụ — không cho nó không gian phát triển, mà kìm hãm, làm nguội lạnh và dập tắt nó. Khi đó, nó hoàn toàn lôi kéo con người mà nó chiếm hữu ra khỏi những trật tự cuộc sống mà sự ghen tuông tinh thần chi phối, và đưa anh ta đến nơi mà người ta chỉ làm những việc để thỏa mãn nó — sự ghen tuông tinh thần. Bạn có đoán được điều gì đang được nói đến ở đây không?!

Tôi tách biệt sự ghen tuông tinh thần thực sự khỏi mọi thứ bên ngoài để bạn có thể thấy rõ ràng nó là gì và ghen tuông về nó. Nó là ngọn lửa mà Chúa đã đến trên đất và khi rơi xuống đất của bản chất chúng ta, nó thiêu đốt mọi thứ không cần thiết, và nung chảy và làm sạch mọi thứ cần thiết. Sứ đồ đã hiểu điều đó khi viết thư cho người Thessalonica (Solun): *"Đừng dập tắt Thánh Linh"* (1 Thess. 5:19). Vì mặc dù Thánh Linh là Thánh Linh đây ân sủng, nhưng sự hiện diện của Ngài trong chúng ta được chứng tỏ bằng sự cháy bỏng của lòng ghen tuông thiêng liêng; và Ngài bị dập tắt khi lòng ghen tuông này tắt lịm. Ông cũng hiểu điều này khi dạy người Rôma: *"Đừng lười biếng trong sự nhiệt thành; hãy cháy bỏng trong Thánh Linh; hãy phục vụ Chúa"* (Rôma 12:11).

Sự siêng năng và không lười biếng là sự nhiệt thành; sự nồng nàn trong tinh thần là bằng chứng cho sự hiện diện và hiệu quả của nó; sự phục vụ Chúa là hướng đi và tinh thần của sự nhiệt thành này. Hướng dẫn sự ghen tị này, cùng một sứ đồ ra lệnh cho người Phi-líp: *"Hãy suy nghĩ về những gì là chân thật, những gì là công bình, những gì là công bằng, những gì là tinh sạch, những gì là đáng yêu, những gì là đáng kính, những gì là đức hạnh và đáng khen ngợi... và Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở với các ngươi"* (Phi-líp 4:8-9). Đó là điều mà tinh thần sống động, kết hợp với Đức Chúa Trời và nhờ sự ghen tị đó mà duy trì sự kết hợp đó, ghen tị. Vì thế, Đức Chúa Trời của sự bình an ở cùng anh ta — một ân huệ không có gì cao quý hơn.

Xác định hướng của sự nhiệt thành, ông viết cho người Rôma: *"Tôi khuyên anh em, anh em thân mến, bằng lòng thương xót của Đức Chúa Trời, hãy dâng thân thể anh em làm của lễ sống, thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, để anh em phục vụ một cách khôn ngoan, và đừng theo thế gian này, nhưng hãy biến đổi bằng sự đổi mới tâm trí anh em, để anh em biết ý muốn của Đức Chúa Trời là gì, là điều tốt lành, đẹp lòng và hoàn hảo"* (Rô-ma 12:1-2). Sự đổi mới tâm trí là sự đổi mới tinh thần của chúng ta bằng ân sủng. Khi sống lại, nó từ bỏ những việc của thế gian này và chỉ quan tâm đến việc làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, dâng cả mình làm của lễ sống, thánh, và vì thế, đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Vậy đây là sự nhiệt thành, sức mạnh của nó và hướng đi của nó! Vì sự nhiệt thành này rất quan trọng, nên các bạn cũng đồng ý rằng cần phải xác định xem chúng ta có nó hay không. Hãy nỗ lực làm điều đó.

Lễ Giáng sinh của Chúa Kitô đang đến gần. Tôi chúc mừng và gửi đến bạn lời chào và lời chúc tốt lành! Cùng với đó, tôi cũng chúc mừng năm mới. Có lẽ tôi sẽ không viết thư cho bạn trước thời điểm đó.

Tôi đã chúc mừng năm mới của bạn một cách thoáng qua, nhưng sau đó tôi nghĩ ra rằng nên chúc mừng bạn một cách đặc biệt và chúc bạn điều gì đó thật đặc biệt. Điều gì vậy? Đó là mong bạn trở nên mới mẻ. Mới mẻ như thế nào? Giống như một chiếc váy mới: mọi thứ đều ở đúng vị trí, không có vết bẩn, không có nếp nhăn; và nó toát lên sự tươi mới. Tôi mong điều tương tự cho tâm hồn bạn. Về cơ thể, như nói về chiếc váy, bạn hoàn toàn mới, như vừa mới may xong. Nhưng tâm hồn của chúng ta khi sinh ra đã cũ, và nếu không loại bỏ những điều cũ kỹ đó, nó sẽ vẫn cũ, không được nếm trải những điều mới mẻ. Những điều cũ trong tâm hồn là sự hư ảo và đam mê. Loại bỏ tất cả những điều đó, bạn sẽ trở thành một người mới.

Tôi sẽ kể cho bạn nghe một truyền thuyết, và bạn sẽ hiểu rõ hơn về vấn đề này. Có một người sống ở đâu đó xa xôi trong sa mạc. Nội tạng của anh ta bị bệnh: có thể là phổi, hoặc tim, hoặc gan, hoặc tất cả cùng một lúc. Đau đớn đến chết đi được. Không có ai giúp đỡ, anh ta cầu xin Chúa bằng lời cầu nguyện tha thiết. Chúa đã nghe thấy. Một đêm nọ, khi đang ngủ, anh ta thấy một giấc mơ: hai thiên thần đến với dao, mổ anh ta, lấy ra những bộ phận bị bệnh, làm sạch chúng, rửa sạch và bôi thứ gì đó lên. Sau đó, họ đặt mọi thứ trở lại vị trí cũ, xịt một thứ gì đó lên — và mọi thứ liền lại với nhau, như thể không có vết cắt nào. Khi thức dậy, ông già đứng dậy hoàn toàn khỏe mạnh, như thể ông chưa bao giờ bị bệnh, mới mẻ, như một chàng trai trẻ tràn đầy sức sống. Bạn thấy tôi mong muốn gì cho bạn không? Mong muốn rằng trong tâm hồn bạn, mọi thứ được làm sạch, những gì bệnh tật và cũ kỹ được loại bỏ, mọi thứ được chữa lành và đổi mới được đặt vào vị trí của nó và được rửa sạch bằng nước sống. Và bạn sẽ trở nên mới mẻ, tươi trẻ, tràn đầy cuộc sống tươi sáng và vui vẻ.

Tôi đã kể câu chuyện này cho một người đang nỗ lực cải thiện bản thân. Sau khi nghe xong, anh ta không bình tĩnh kêu lên: Ô, giá như các thiên thần đến và làm với linh hồn tôi những gì họ đã làm với cơ thể của ông lão đó! Trong lời kêu gọi này, có thể nghe thấy cả lời cầu nguyện và mong muốn đổ lên người khác những gì phải làm bằng công sức của chính mình. Bởi vì sự gian dối như vậy không xa lạ với trái tim chúng ta, rằng chúng ta không muốn trở nên tốt, nhưng lại không muốn nỗ lực vì điều đó. Các thiên thần sẽ không đến để làm sạch và chữa lành linh hồn. Có những chỉ dẫn và lời khuyên của họ, nhưng chúng ta phải tự làm mọi việc. Tất cả các phương tiện, dụng cụ và thuốc men đã được ban cho. Hãy tự lấy và cắt mình ở những nơi cần thiết mà không thương xót bản thân. Không ai khác có thể làm điều đó. Chính Đức Chúa Trời cũng không dùng quyền năng của Ngài để vào nơi thánh của linh hồn, mà Ngài xin phép được vào một cách ân cần.

Tôi không hỏi bạn rằng bạn muốn tự làm sạch mình hay đổ lỗi cho người khác. Bạn vẫn chưa bắt tay vào việc này một cách thích hợp. Nhưng khi bạn bắt tay vào, tôi tiên đoán rằng bạn sẽ nhiều lần có một mong muốn thoáng qua: ôi, giá như các Thiên thần đến và làm sạch tất cả! Tuy nhiên, các Thiên thần sẽ không làm việc này, dù họ có ở ngay bên bạn. Việc thanh tẩy phải do chính bạn thực hiện, không thương xót bản thân. Người tạo ra nó trong chúng ta là sự ghen tuông sống động mà tôi đã viết lần trước. Nó là dao cắt, là con dao, hoạt động rất tốt khi được mài dũa bằng ân sủng và được hướng dẫn bởi chính ân sủng đó. Nó cũng có thể tàn nhẫn khi nhập vào trái tim, và cắt mà không nghe tiếng kêu của người bị cắt. Nhưng nhờ nó, công việc được tiến hành nhanh chóng và sớm kết thúc, vì không phải tất cả đều là cắt xẻ. Khi mọi thứ đã được cắt xẻ, thì sự ghen tuông không còn là con dao nữa, mà là người canh gác, và nó hướng tất cả sự hung dữ của mình vào những kẻ thù của sự cứu rỗi, mà không ai có thể thoát khỏi sự quấy rầy của chúng, và sự vô liêm sỉ của chúng không bao giờ để ai được yên.

Bạn thấy đó, tôi nói điều này để kích thích mong muốn của bạn xác định chính xác hơn xem bạn có ghen tuông như vậy hay không. Bởi vì nếu không có nó, công việc tinh thần của bạn sẽ không thành công. Khi không có nó, nghĩa là tinh thần đang ngủ, và khi tinh thần đang ngủ, thì không có gì để nói về tinh thần cả.

Tôi muốn chia sẻ với các bạn những suy nghĩ của tôi về Lễ Rửa tội của Chúa. Tôi đã định chỉ hỏi các bạn một câu hỏi: các bạn nghĩ gì về lễ rửa tội của mình? Đó chỉ là một nghi thức đơn thuần hay nó mang lại cho các bạn điều gì đó? Nhưng sau đó, tôi nghĩ rằng tốt hơn là tôi nên tự quyết định điều này. Và tôi quyết định.

Lễ rửa tội mang lại cho chúng ta điều mà không gì khác trên trái đất có thể mang lại. Nó kết hợp và hòa nhập ân sủng thiêng liêng với bản chất của chúng ta, để khi bước ra khỏi bể rửa tội, con người trở nên giống như một sản phẩm bước ra khỏi xưởng, ví dụ như một chiếc chuông, trong đó đồng được trộn với bạc. Một chiếc chuông đồng tương tự không có bạc trông giống như chiếc chuông có bạc, nhưng thành phần của chúng khác nhau, âm thanh của chúng khác nhau, danh dự và giá trị của chúng cũng khác nhau. Người được rửa tội và người

không được rửa tội cũng khác nhau như vậy. Sự khác biệt này là do người được rửa tội được kết hợp với ân sủng của Thánh Thần, vì người được rửa tội bằng nước cũng được rửa tội bằng Thánh Thần. Nhìn bề ngoài, anh ta giống như người chưa được rửa tội, nhưng trên thực tế, về thành phần, họ rất khác nhau.

Vì vậy, trong phép rửa tội thánh, một yếu tố mới, siêu nhiên, được thêm vào bản chất tự nhiên của chúng ta, và nó vẫn ẩn giấu trong chúng ta và hoạt động một cách bí mật. Chúng ta nhận phép rửa tội khi còn nhỏ, và mặc dù không biết điều gì đang xảy ra với mình, nhưng ân sủng vẫn kết hợp với chúng ta và bắt đầu hoạt động trong chúng ta ngoài ý thức của chúng ta, theo lòng nhân từ duy nhất của Đức Chúa Trời, vì đức tin của những người nhận phép rửa tội và cha mẹ. Khi trưởng thành, chúng ta không thể phân biệt rõ ràng trong mình điều gì là bản chất và điều gì là ân sủng, vốn từ khi rửa tội đã ở trong chúng ta, không ở yên mà hoạt động theo cách riêng của nó. Nhưng trong những ngày đầu, khi những người trưởng thành được dẫn dắt đến đức tin và rửa tội, tác động của ân sủng được thể hiện ngay lập tức, rõ ràng đối với họ và có thể thấy được đối với những người khác. Những thay đổi về tính cách và cuộc sống đặc biệt ẩn tượng, khi, ví dụ, người nóng nảy trở nên hiền lành, người kiêu ngạo trở nên khiêm tốn, người keo kiệt trở nên hào phóng, người dâm dục trở nên trong sạch, v.v. Điều tương tự chắc chắn cũng đã xảy ra với chúng ta trong bồn rửa tội. Khi trưởng thành và nhìn thấy những mặt tốt trong bản thân, chúng ta thường tự hào về điều đó, hoặc những người khác tự hào về chúng ta, cho rằng đó là công lao của chính mình, trong khi đó tất cả những điều tốt đẹp trong chúng ta phải được quy cho ân sủng của Đức Chúa Trời, Đáng biến đổi tất cả những gì tự nhiên trong chúng ta và ban cho chúng ta nhiều điều từ chính Ngài.

Ân sủng hoạt động trong chúng ta từ khi còn nhỏ một cách bí mật. Ân sủng được đổi mới trong chúng ta bằng việc rước lễ Thánh Thể và Máu Thánh; môi trường mà chúng ta lớn lên, nếu đó là môi trường có đức tin và đạo đức, sẽ tạo điều kiện cho ân sủng hoạt động trong chúng ta qua giáo dục Kitô giáo. Và khi chúng ta trưởng thành từ tuổi thơ và tuổi thiếu niên trong những điều kiện này, chúng ta hoàn toàn khác với những người chưa được rửa tội. Tôi tin rằng bạn sẽ vui mừng khi nhận ra ý nghĩ và niềm tin rằng bạn đã được ban ân sủng. Đừng phủ nhận, mà hãy cảm tạ. Ân sủng hoạt động một cách thâm lặng, nhưng không hiếm khi nó bộc lộ ra ngoài, trong những hành động và việc làm thánh thiện. Nếu bạn thường xuyên cọ xát mình, sống theo các quy tắc Kitô giáo, bạn sẽ thường xuyên cảm nhận được ân sủng. Lửa có trong gỗ, nhưng ẩn giấu. Hãy cọ xát gỗ vào gỗ — khói sẽ bốc lên, và sau đó lửa sẽ xuất hiện. Trong hồ phách và sáp có điện, nhưng không thể nhìn thấy. Cọ xát — và nó sẽ ngay lập tức xuất hiện dưới dạng lực hút của các hạt nhỏ và thậm chí là tia lửa. Điện báo im lặng, nhưng ngay khi máy bắt đầu cọ xát — điện ngay lập tức thức dậy, và bạn có thể thấy nó hoạt động nhanh chóng như thế nào.

Vậy là bạn thấy rồi, con gái được Chúa ban phúc, vấn đề là ở đâu! Bạn cần phải rèn luyện bản thân, sống theo các quy tắc của đạo Cơ đốc, và ân sủng của Chúa sẽ liên tục thể hiện sức sống của Ngài trong bạn. Có những mặt trời điện. Tại sao? Nhiều điện được kích thích bằng các thiết bị nổi tiếng và được duy trì trong sự kích thích này. Tôi mong muốn bạn cũng trở thành mặt trời tự phát sáng dưới tác động của ân sủng, ân sủng đã được ban cho bạn và hiện hữu trong bạn. Và một lần nữa, chúng ta lại quay trở lại vấn đề cũ: không nên thương hại bản thân, mà phải cắt bỏ, phải mài giũa. Nếu không, chúng ta sẽ không đạt được gì trong ý nghĩa tâm linh, dù bề ngoài chúng ta có rất đẹp.

| 26 |

Tôi tin rằng bạn đã ghi nhớ và vẫn nhớ rằng một Kitô hữu không đơn giản, mà được tạo thành từ bản chất và ân sủng. Bây giờ tôi muốn làm rõ với bạn rằng những người được cứu rỗi — những người sẽ vào Nước Trời vĩnh cửu — chỉ là những người mà ân sủng không ẩn giấu, mà được bộc lộ, thấm vào toàn bộ con người chúng ta và trở nên rõ ràng ngay cả bên ngoài, như thể nuốt chửng bản chất của chúng ta.

Hãy chú ý đến lời của Đấng Cứu Thế! Ngài nói rằng Nước Trời giống như một người phụ nữ lấy men và cho vào bột. Bột, sau khi nhận men, không lên men ngay lập tức: điều này cần có thời gian. Men được cho vào từ từ thấm vào toàn bộ bột — và toàn bộ bột trở nên chua: bánh mì làm từ bột này sau đó trở nên mềm, thơm, ngon. Cũng chính xác như vậy, ân sủng, khi được đổ vào bản chất của chúng ta, không thấm vào toàn bộ bản chất của chúng ta ngay lập tức, mà từ từ. Sau đó, khi thấm vào tất cả, toàn bộ bản chất trở nên được ban ân. Và những việc mà con người làm sau đó, tất cả đều là những việc đặc biệt. Mặc dù bề ngoài chúng giống như những việc của mọi người khác, nhưng có mùi thơm đặc biệt, hương vị đặc biệt và âm thanh đặc biệt. Chỉ có Đức Chúa Trời mới chấp nhận chúng như những việc đặc biệt làm Ngài hài lòng.

Tôi lấy một ví dụ khác để giải thích rằng khi ân sủng được tự do hoạt động, thấm vào toàn bộ bản chất của chúng ta, nó sẽ tỏa ra bên ngoài và có thể được nhìn thấy bởi tất cả những ai có khả năng nhìn thấy. Giống như lửa, khi thấm vào sắt, không chỉ ở bên trong sắt, mà còn tỏa ra bên ngoài và thể hiện sức mạnh lửa của nó một cách rõ ràng cho tất cả mọi người — ân sủng cũng vậy, khi thấm vào toàn bộ bản chất của chúng ta, sau đó trở nên rõ ràng cho tất cả mọi người. Tất cả những ai tiếp xúc với người được ban ân sủng này đều cảm nhận được sức mạnh phi thường vốn có trong anh ta, thể hiện qua nhiều cách khác nhau. Khi anh ta nói về bất cứ điều gì thuộc về tinh thần, mọi thứ trở nên rõ ràng như ban ngày, và lời nói của anh ta đi thẳng vào tâm hồn và ở đó tạo ra những cảm xúc và tình cảm tương ứng. Ngay cả khi anh ta không nói, anh ta vẫn toát ra sự ấm áp, sưởi ấm mọi thứ, và một sức mạnh nào đó phát ra, kích thích năng lượng đạo đức và sinh ra sự sẵn sàng cho mọi loại việc làm và hành động thiêng liêng.

Chúng ta nhận ân sủng của Đức Chúa Trời qua phép rửa tội thánh khi còn là trẻ sơ sinh. Kể từ thời điểm đó, ân sủng bắt đầu hoạt động trong chúng ta và thực hiện công việc của mình với hy vọng rằng khi chúng ta trưởng thành, chúng ta sẽ tự nguyện quyết định bắt đầu nhiệt tình làm mọi việc liên quan đến sự cứu rỗi tùy thuộc vào công việc của chúng ta. Khi gia đình sống đạo đức và nuôi dạy con cái theo lối sống Kitô giáo, ân sủng sẽ tự làm dịu lòng họ, và họ sẽ trở nên hiền lành, khiêm tốn, vâng lời, nhân ái, kính sợ và đầy lòng kính sợ Đức Chúa Trời. Những ví dụ về điều này có thể thấy ở khắp mọi nơi.

Tôi cũng sẽ chỉ ra cho bạn nếu tôi không sợ bạn sẽ mơ mộng về bản thân mình, mặc dù ở đây vẫn chưa có gì để nghĩ về bản thân mình, bởi vì bạn vẫn chưa có thành quả nào từ công việc của chính mình. Tất cả những gì tốt đẹp mà bạn thấy đều là của người khác, được ban tặng, được vun đắp. Bây giờ, nhiệm vụ của bạn là yêu mến tất cả những điều tốt đẹp đó, ghi nhớ trong lòng, nâng cao và nhân rộng. Đứng là bạn đang đứng trên một nền tảng tốt và được đặt trên con đường tốt, nhưng trong tất cả những điều đó, vẫn chưa có sự tự do và quyết định của riêng bạn. Và nếu bạn không áp dụng điều này ngay bây giờ, thì tất cả những gì được đặt vào bạn bởi sự giáo dục trước đây sẽ không bền vững và trong những hoàn cảnh bất lợi sẽ tan biến, chỉ để lại những ký ức dễ chịu, và có thể là cả những ký ức khó chịu.

Hãy nhớ lại điều gì đã xảy ra với bạn khi bạn lao vào vòng xoáy của cuộc sống thế gian? Ai đã làm bạn đau khổ và tan nát trái tim bạn? Tất cả những điều tốt đẹp trong bạn được nuôi dưỡng bởi ân sủng của Đức Chúa Trời trong sự giáo dục gia đình đạo đức. Vậy tại sao bạn lại đau khổ? Vì bạn đã cho phép mình có một chút đồng cảm với những trật tự hỗn loạn đó. Mặc dù bạn không nói với tôi điều đó, nhưng điều đó tự nhiên xuất phát từ nỗi buồn mà sau đó đã làm bạn đau khổ. Nếu không có sự đồng cảm đó, sẽ không có sự đau khổ. Và tôi đã viết cho bạn rằng, nếu nhu cầu buộc bạn phải lao vào vòng xoáy đó, đừng để lòng mình bị cuốn theo những gì bạn thấy và nghe ở đó. Và nếu bạn không để lòng mình bị cuốn theo, bạn sẽ không cảm thấy đau khổ. Tôi không nghe nói bạn có đến đó không, và nếu có, bạn có làm theo những gì tôi đã viết cho bạn không. Hãy tự xem xét. Bởi vì bạn là chủ của chính mình, bạn đang bước vào tuổi tự lập. Tôi chỉ nói với bạn rằng, bạn sẽ trở thành một con người trống rỗng, phù phiếm và đam mê như tất cả những người khác, hoặc không phải thế này cũng không phải thế kia. Loại người thứ nhất sẽ xuất hiện khi bạn toàn tâm toàn ý lao vào cuộc sống đó. Khi đó, bạn sẽ quên đi tất cả những điều tốt đẹp, thiêng liêng, tinh thần trong quá khứ và trở nên thù địch với nó. Biết bạn, tôi tin rằng điều đó sẽ không xảy ra với bạn. Nhưng tôi không thể phủ nhận khả năng xảy ra trường hợp thứ hai: bạn có thể trở thành một người không phải là gì cả — không phải là người tinh thần, không phải là người thế tục, không phải là người theo đạo Thiên Chúa, cũng không phải là người theo đạo ngoại giáo. Điều đó sẽ xảy ra khi bạn, trong khi giữ những truyền thống đạo đức mà bạn đã lớn lên, lại không bảo vệ trái tim mình khỏi sự đồng cảm với những truyền thống của cuộc sống thế tục. Hãy nhớ: tôi nói đến sự đồng cảm, chứ không phải sự tham gia, điều mà đôi khi là cần thiết, như bạn nói. Sự đồng cảm này sẽ không làm bạn rời xa những gì trước đây, nhưng sẽ làm bạn lạnh nhạt với nó, và bạn sẽ tiếp tục sống trong đó vì thói quen, chứ không phải vì sự lựa chọn của trái tim. Về bản chất, bạn sẽ không thuộc về thế gian, cũng không thuộc về lĩnh vực tâm linh thực sự: bạn sẽ không thuộc về cái này cũng không thuộc về cái kia.

Bạn sẽ nhận được gì cho điều đó? Cùng điều mà Chúa đã phán trong Khải Huyền cho một trong các Thiên Thần của Giáo Hội: *“Ta biết việc ngươi làm; ngươi không lạnh, cũng không nóng; ôi, giá như ngươi lạnh hoặc nóng! Nhưng vì ngươi ấm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ phun ngươi ra khỏi miệng Ta”* (Khải Huyền 3:15-16). Phải nhiệt tình với Chúa và mọi thứ thiêng liêng, và lạnh lùng với mọi thứ thế tục và trần tục. Nếu bạn không lạnh lùng với thế tục, cũng không nhiệt tình với thiêng liêng, mà vừa ấm vừa lạnh với cả hai, thì bạn sẽ bị Chúa từ chối. Vậy phải làm sao? Bây giờ, khi bạn bước vào giai đoạn sống độc lập, bạn phải chọn trong lòng một cuộc sống thánh thiện, đẹp lòng Đức Chúa Trời, và thuộc linh. Đó là tất cả những gì tôi muốn nói. Hãy chọn, bạn

sẽ thoát khỏi tai họa của việc không phải là cái này cũng không phải là cái kia. Đức Chúa Trời ban phước cho bạn và cho bạn sự sáng suốt!

| 27 |

Tôi rất vui mừng vì mong muốn tái sinh của bạn. Bạn đã vội vàng với mong muốn của mình, nhưng xin Chúa ban phước lành, hãy thông báo cho bạn mong muốn này cho đến khi bạn quyết định, và sau đó thực hiện quyết định của mình, điều này về mặt chữ nghĩa không quá khó và dài, nhưng về mặt ý nghĩa thực chất phải là công việc của cả cuộc đời. Làm thế nào để đi đến quyết định, chúng ta sẽ nói về điều đó sau. Bây giờ tôi sẽ nói về những gì sẽ xảy ra ở cuối. Một kết thúc tươi sáng có ý thức của bất kỳ sự khởi đầu nào sẽ duy trì năng lượng cần thiết để hoàn thành nó.

Lần trước tôi đã viết cho bạn rằng chúng ta cần tự nguyện cho phép ân sủng của Đức Chúa Trời, mà chúng ta đã nhận được trong lễ rửa tội, được lan tỏa, để nó, như men, thấm vào toàn bộ con người chúng ta, trong mọi phần và mọi chi tiết; sau đó tôi thêm rằng, từ khi rửa tội, ân sủng đó ngay lập tức bắt đầu hoạt động và, nếu không gặp trở ngại, nó sẽ làm mọi thứ có thể trong tâm hồn, với hy vọng rằng khi đến tuổi trưởng thành, tâm hồn sẽ tự do lựa chọn những khởi đầu của cuộc sống Kitô giáo thánh thiện đã được ân sủng gieo mầm. Khi đến tuổi trưởng thành, nếu ai đó bằng ý thức và sự lựa chọn tự do của mình đứng về phía ân sủng, thì ân sủng sẽ dạy chính con người đó cách hòa hợp với bản thân và thay đổi mọi thứ trong mình, và không rời bỏ con người đó cho đến khi hoàn thành công việc của mình, trừ khi con người đó chống lại điều đó bằng ý chí của mình. Bây giờ bạn đang đứng ở thời điểm của cuộc đời, khi bạn có quyền tự do lựa chọn đứng về phía ân sủng hay ngược lại. Giả sử bạn đã chọn điều đầu tiên và đã đạt được kết thúc hạnh phúc của cuộc sống ân sủng nhờ nỗ lực của cuộc đời. Bạn nghĩ rằng nội tâm của bạn sẽ được chiêm ngưỡng như thế nào? Như một ngôi sao rực rỡ, tỏa sáng khắp nơi. Chính là như vậy!

Hãy nhớ rằng bạn đã nói rằng bạn không thể kiểm soát được suy nghĩ của mình, và sau đó bạn viết rằng tôi đã làm hỏng bạn bằng những lời nói của mình, rằng trước đây mọi thứ với bạn đều tốt hơn, nhưng khi bạn bắt đầu nhìn vào bên trong mình theo chỉ dẫn của tôi, bạn thấy mọi thứ đều rối loạn: suy nghĩ, cảm xúc, ham muốn — tất cả đều hỗn loạn, và bạn không có sức lực để sắp xếp chúng lại. Đây là lý do tại sao: bạn không có trung tâm. Và bạn không có trung tâm, bởi vì bạn chưa quyết định bằng ý thức và sự lựa chọn tự do của mình rằng bạn sẽ chọn phía nào. Ông Chúa cho đến nay đã mang lại cho bạn trật tự có thể có, và nó đã và đang ở trong bạn. Nhưng từ nay trở đi, nó sẽ không còn hoạt động một mình nữa, mà sẽ chờ quyết định của bạn. Và nếu bạn không đứng về phía nó bằng sự lựa chọn và quyết định của mình, thì nó sẽ hoàn toàn rời xa bạn và để bạn trong tay của ý chí của bạn. Bạn sẽ bị đẩy sang phía đối lập và có thể thậm chí sẽ chọn nó bằng trái tim mình, nhưng đừng mong đợi rằng sự hỗn loạn trong bạn sẽ giảm bớt vì hướng đi này. Không, sự hỗn loạn và rối loạn sẽ còn gia tăng hơn nữa. Sự trật tự bên trong bạn sẽ chỉ bắt đầu khi bạn đứng về phía ân sủng và đặt trật tự cuộc sống theo tinh thần của nó làm luật bất di bất dịch của cuộc đời bạn. Từ thời điểm bạn đưa ra quyết định đó, một trung tâm sẽ hình thành bên trong bạn, một trung tâm mạnh mẽ, sẽ bắt đầu thu hút mọi thứ trong bạn về phía mình. Trong trung tâm đó sẽ có ân sủng chiếm lĩnh ý thức và tự do của bạn, hoặc ý thức và tự do của bạn kết hợp với ân sủng. Đó cũng chính là điều trước đây được gọi là sự phục sinh hoặc sự phục hồi của tinh thần. Sau đó, ân sủng của Đức Chúa Trời sẽ bắt đầu thu hút tất cả các sức mạnh khác của bản chất bạn, cả tinh thần và thể xác, và điều khiển tất cả hoạt động của chúng, giữ lại những gì tốt đẹp và tiêu diệt tất cả những gì xấu xa. Sự thu hút tất cả về một trung tâm và hướng tất cả về nó chính là sự tái sinh nội tâm mà bạn đã khao khát với tất cả nhiệt huyết. Khi sự tái sinh này hoàn tất, thì mọi thứ — cả nhỏ và lớn — sẽ phát xuất từ một trung tâm duy nhất và sự hài hòa hoàn hảo nhất sẽ ngự trị bên trong, “*và sự bình an của Đức Chúa Trời, vượt trên mọi sự hiểu biết,*” sẽ bao trùm ngôi đền nội tâm của bản chất bạn. “*Và Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở với các bạn*” (Phi-líp 4:8-9). Thật là một trạng thái tuyệt vời và hạnh phúc. Bạn đã khao khát một điều rất xứng đáng với mong muốn của bạn.

Bây giờ, hãy cố gắng nhớ lại những gì đã được nói về một loại nguyên tố vô cùng tinh tế, phổ biến khắp nơi, thấm nhuần và đồng nhất với vỏ bọc của tâm hồn chúng ta. Khi linh hồn không có ân sủng, vỏ bọc của nó hoặc là u ám như đêm tối nhất, nếu ai đó nuông chiều và phục vụ cho những đam mê; hoặc là xám xịt như sương mù mờ ảo, khi ai đó không quá đam mê, nhưng vẫn sống trong hư vô. Dưới tác động của ân sủng, khi linh hồn thấm nhuần ân sủng, vỏ bọc của nó cũng dần dần sáng lên, giống như thời tiết u ám thường tan biến. Khi linh hồn hoàn toàn thấm nhuần ân sủng, thì vỏ bọc của nó cũng trở nên sáng chói. Vì trong trường hợp này, tất cả nội tâm đều hướng về một điểm duy nhất, từ đó phát ra tất cả các chuyển động và hành động, nên sự sáng chói của vỏ bọc

cũng phát ra từ cùng một trung tâm sau các hành động tinh thần. Đó chính là sự rạng rỡ. Bên trong của người được ban ân sủng tỏa sáng như một ngôi sao, không chỉ bằng ánh sáng tinh thần, mà còn bằng ánh sáng vật chất.

Sự rực rỡ nội tâm này thường xuyên bộc lộ ra bên ngoài và có thể được người khác nhìn thấy. Khi ở Saint Petersburg vào những năm 40, tôi đã nghe nói về điều này từ một số người và rất muốn tận mắt chứng kiến. Tôi đã có cơ hội tiếp nhận một tu sĩ, người đã bắt đầu thể hiện những hành động ân sủng rõ rệt. Chúng tôi bắt đầu nói về những điều thuộc linh. Khi anh ta tập trung và suy nghĩ của anh ta ngày càng sâu sắc, khuôn mặt anh ta ngày càng sáng lên, rồi trở nên trắng như tuyết, và đôi mắt anh ta lấp lánh. Người ta nói rằng Cha Seraphim Sarovsky thường tỏa sáng, đặc biệt là khi cầu nguyện trong nhà thờ, và mọi người đều có thể nhìn thấy. Có nhiều truyền thuyết trong các sách thánh về những hiện tượng tương tự. Ví dụ, có một truyền thuyết kể rằng ngay khi ông đứng cầu nguyện và giơ tay lên trời, từ tất cả các ngón tay của cả hai bàn tay ông, những tia sáng chiếu ra một khoảng cách khá xa. Một truyền thuyết khác kể rằng một đệ tử của ông đến tìm ông để hỏi một việc gì đó và gõ cửa, nhưng không có ai trả lời. Anh ta cúi xuống nhìn vào lỗ cửa và thấy vị trưởng lão đứng đó, toàn thân bốc cháy như một cột ánh sáng. Có rất nhiều truyền thuyết như vậy. Khi còn nhỏ, tôi cũng nghe nói về Thánh Tikhon. Sự biến hình của Chúa, khi Ngài xuất hiện trong ánh sáng rực rỡ, cũng có nguồn gốc tương tự.

Sự rực rỡ như vậy khi chuyển sang một cuộc sống khác được bộc lộ một cách tự nhiên, vì khi đó thân xác thô kệch này sẽ biến mất và không cản trở nó được nhìn thấy bởi những người khác. Tôi đã kể cho bạn nghe, như thánh Thánh Anthony Đại đế, một lần khi đang ngồi trò chuyện với các môn đệ, đã hướng mắt lên trời và sau khi nhìn kỹ, nói: “Tôi đã thấy một cột ánh sáng vươn lên từ đất lên trời. Đó là linh hồn của Ammonius bay lên với Chúa.” Có rất nhiều những hình ảnh như vậy được ghi lại. Và không có nghi ngờ gì rằng chỉ những người đã nhận được ân sủng của Chúa và ân sủng đó đã bắt đầu phát huy tác dụng ở một mức độ nào đó, mặc dù chưa thấm nhuần toàn bộ bản chất, mới được vào Nước Trời. Hãy nhớ lại dụ ngôn về mười trinh nữ. Năm trinh nữ điên rồ không được vào cung điện vì không có lửa trong đèn. Điều đó có nghĩa là, mặc dù đã nhận được ân sủng như tất cả mọi người, họ không quan tâm đến việc nuôi dưỡng ân sủng trong mình và không nỗ lực để cho ân sủng có thể tác động đầy đủ trong mình. Họ đã dập tắt ân sủng — ánh sáng không còn nữa, vì nó không thể xuất phát từ đâu trong chúng ta, ngoài ân sủng.

Hãy tưởng tượng họ đã sộc thế nào khi đứng ngay trước cửa và bị từ chối, và nghe thấy tiếng của chú rể, nhưng không phải là tiếng mời gọi, mà là tiếng đuổi đi. Lạy Chúa, xin thương xót! Số phận thật cay đắng! Hãy thường xuyên nghĩ về khoảnh khắc này và bằng mọi cách cố gắng để điều tương tự không lặp lại với bạn.

Chúa ban phước cho bạn!

| 28 |

Tôi vội vàng gửi cho bạn thêm vài dòng về điều đã nói trước đó.

Những ai nhận được ân sủng nhưng không để nó hoạt động trong mình, mà lại giết chết nó, thì trước tiên sẽ bị tước bỏ ân sủng tại tòa án của Đức Chúa Trời, rồi sau đó bị ném vào bóng tối dày đặc. Đáng Cứu Thế đã tiết lộ điều này trong dụ ngôn về những đồng tiền (Lc 19:12-26). Tất cả các tôi tớ đều được một mina: ân sủng được ban cho tất cả mọi người như nhau. Nhưng một người đã kiếm được mười mina khác, người khác kiếm được năm mina, còn người thứ ba thì không kiếm được gì cả: anh ta nói rằng anh ta đã gói nó vào khăn và cất đi. Điều này có nghĩa là người thứ nhất đã nỗ lực hơn tất cả để thấm nhuần ân sủng, người thứ hai thì nỗ lực bằng một nửa so với anh ta, còn người thứ ba thì coi thường ân sủng, không hề quan tâm đến việc nuôi dưỡng ân sủng trong mình. Phần thưởng sau đó được trao tương ứng với công sức của mỗi người trong việc làm cho mình trở nên tốt hơn hoặc giác ngộ nội tâm dưới tác động của ân sủng. Người cuối cùng không làm gì trong việc này — người ta đã lấy đi của anh ta những gì đã được ban cho một cách hào phóng ngay từ đầu.

Bạn thấy việc này diễn ra như thế nào và kết thúc ra sao rồi chứ?! Chúng ta, những người đã được rửa tội, đều nhận được ân sủng của Thánh Thần. Như tôi đã nói, ân sủng này ban đầu hoạt động trong chúng ta cho đến khi chúng ta trưởng thành. Khi chúng ta trưởng thành, ân sủng này vẫn sẵn sàng hoạt động trong chúng ta mọi lúc, nhưng không hoạt động, mà chờ đợi cho đến khi chúng ta tự do và tự nguyện hướng về nó, tự mình mong muốn sự hoạt động của nó trong chúng ta và tìm kiếm nó. Ngay khi chúng ta tìm kiếm, ân sủng này lập tức bắt đầu hoạt động trong chúng ta, kích thích, hướng dẫn và củng cố chúng ta. Sự thấm nhập của ân sủng vào chúng ta sẽ tăng lên theo mức độ tìm kiếm và nỗ lực của chúng ta trong việc tìm kiếm đó. Nhưng nếu chúng ta không tìm kiếm và không nỗ lực cho mục đích này và theo nghĩa này, thì ân sủng sẽ không tự mình hoạt động trong chúng ta chống lại ý muốn của chúng ta, như thể bằng vũ lực. Đức Chúa Trời đã ban cho con người tự do và

không muốn vi phạm tự do đó, không muốn đi vào con người và hành động trong con người chống lại ý muốn của con người. Nếu con người tự nguyện phó thác mình cho hành động của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ bắt đầu hành động trong con người bằng ân sủng của Ngài. Nếu mọi thứ đều phụ thuộc vào Đức Chúa Trời, thì trong chốc lát, tất cả mọi người sẽ trở nên thánh thiện. Một khoảnh khắc của Đức Chúa Trời — và tất cả sẽ thay đổi. Nhưng luật pháp là con người phải tự mình muốn và tìm kiếm — và khi đó ân sủng sẽ không bỏ rơi con người, miễn là con người vẫn trung thành với ân sủng đó.

Hãy nhớ lại dụ ngôn của Đấng Cứu Thế về kho báu giấu trong ruộng và về người tìm kiếm ngọc quý (Mt 13:44-46). Một người thấy một mảnh đất trong ruộng, nơi có kho báu được chôn giấu, liền đi bán tất cả tài sản của mình và mua mảnh đất đó. Tất nhiên, sau đó anh ta đào kho báu lên và trở nên giàu có, mặc dù điều này không được đề cập đến. Mảnh đất hoặc mảnh ruộng đó là linh hồn của chúng ta; kho báu được giấu trong đó là ân sủng, được ban cho qua phép rửa tội thánh. Kho báu mà người trong dụ ngôn nhìn thấy tượng trưng cho khoảnh khắc mà người Kitô hữu nhận ra rằng trong mình có một kho báu vô giá, không thể so sánh với bất cứ điều gì khác, đó là ân sủng của Thánh Thần. Bán tất cả — có nghĩa là hy sinh tất cả những gì mình có, những gì quý giá đối với mình, chỉ để có được kho báu đó — khơi dậy và hiện thực hóa ân sủng ẩn giấu trong mình.

Một thương gia khác buôn bán đá quý. Anh ta biết rằng ở đâu đó có một viên kim cương vô giá, nhưng giá của nó ở nơi anh ta ở không ai biết (đây là tôi bổ sung thêm). Muốn mua nó, anh ta cũng bán tất cả tài sản của mình và mua nó. Và tất nhiên, anh ta trở nên giàu có. Và viên ngọc quý này là hình ảnh của ân sủng của Đức Chúa Trời, ẩn giấu trong chúng ta và không được chúng ta biết đến cho đến khi chúng ta nhận ra điều đó. Ai nhận ra điều đó sẽ cùng nhau tin rằng không có gì quý giá hơn nó. Vì vậy, với sự hy sinh hoàn toàn, tất cả đều từ bỏ mọi thứ và hướng tới sự âm áp và bùng cháy của ân sủng trong chính mình.

Từ những câu chuyện này, bạn có thể thấy rằng chính xác những gì được mong đợi từ chúng ta. Chúng ta được mong đợi:

1. **nhận thức được** sự hiện diện của ân sủng trong mình;
2. **hiểu được** giá trị của ân sủng đối với chúng ta, giá trị đó lớn đến mức quý hơn cả cuộc sống, đến nỗi nếu không có ân sủng thì cuộc sống không còn là cuộc sống nữa;
3. **mong muốn** hết lòng tiếp thu ân sủng này, và bản thân mình — tiếp thu nó, hay nói cách khác, thấm nhuần nó trong toàn bộ bản chất của mình, được soi sáng và thánh hóa;
4. **quyết tâm** đạt được điều này bằng hành động và sau đó
5. **thực hiện** quyết tâm này, từ bỏ tất cả, hoặc tách trái tim mình khỏi tất cả và giao phó tất cả cho ân sủng của Đức Chúa Trời.

Khi năm hành động này được thực hiện trong chúng ta, thì sự tái sinh nội tâm của chúng ta sẽ bắt đầu, sau đó, nếu chúng ta tiếp tục hành động trong cùng một tinh thần, sự tái sinh nội tâm và sự giác ngộ sẽ tăng lên — nhanh hay chậm, tùy thuộc vào nỗ lực của chúng ta, và quan trọng nhất, tùy thuộc vào sự quên mình và sự hy sinh.

Các bạn còn nhớ tôi đã kể cho các bạn nghe về cô giáo gia sư đã thay đổi hoàn toàn đó không? (Cô ấy đã an nghỉ trong tu viện nữ Yeletsk. Về cô ấy, có thể tìm thấy trong tạp chí "Stranik" năm 1876). Tất cả những điều đó đã xảy ra với cô ấy. Khi bắt đầu, cô ấy không nhìn lại phía sau, mà tiếp tục tiến lên phía trước, ngày càng cao hơn. Và cô ấy đã đạt đến sự bùng cháy của ân sủng. Ân sủng của Chúa không nhìn vào con người trước khi khao khát ân sủng, mà chỉ chờ đợi sự khao khát đó. Và ngay lập tức bắt đầu công việc của mình, như với nữ thánh tử đạo Catherine, cũng như với Maria Ai Cập, người trước đó là một người không hoàn hảo. Có bao nhiêu người đang đi theo con đường này ở Nga, những người nổi tiếng và không nổi tiếng, nam giới và nữ giới, góa phụ và thiếu nữ! Những linh hồn hạnh phúc và siêu phàm! Thánh Augustinô đã bị giam cầm trong xiềng xích của cuộc sống trần tục trong một thời gian dài, mặc dù ông biết về cuộc sống thiêng liêng và mong muốn nó. Điều gì đã giúp ông phá vỡ xiềng xích này? Câu chuyện ông nghe về sự tỏa sáng của ân sủng thánh Anthony Vĩ đại, một người không có học thức và xuất thân từ tầng lớp bình dân. Nghe điều này, ông kêu lên: những người đơn sơ này vượt qua chúng ta, bỏ lại chúng ta với tất cả sự học thức và tất cả ý nghĩa của chúng ta giữa loài người. Và từ giây phút đó, ông đã thay đổi bản thân và nhiệt tình đi theo con đường mà thánh Anthony đã đi.

Còn chúng ta thì sao? Chúng ta sẽ từ chối hay trì hoãn ngày này qua ngày khác?! Chúa ban phước lành cho bạn với phước lành khai sáng của Ngài.

Và vẫn chưa nói hết. Ngoài ra, tôi còn muốn viết thêm một điều nữa. Điều đó là do tầm quan trọng của chủ đề mà chúng ta đã đề cập đến.

Sự rạng rỡ của tâm hồn, được thấm nhuần bởi ân sủng của Đức Chúa Trời, giống như lửa thấm vào sắt, là một trạng thái hấp dẫn. Khi nghe về nó, ai cũng sẵn sàng lao vào với mong muốn đạt được nó. Tôi cho rằng bạn cũng có một sự thôi thúc tương tự. Nhưng sự thôi thúc, mặc dù có nghĩa là tâm hồn biết chọn điều tốt nhất, nhưng không thể hiện tất cả những gì cần thiết trong trường hợp này. Có thể lao vào và dừng lại - sự thôi thúc sẽ không mang lại kết quả gì. Không, ở đây không chỉ cần sự thôi thúc, mà còn cần sự xem xét thận trọng và quyết tâm vững vàng, kiên định, với sự nhận thức về tất cả những khó khăn, trở ngại, rắc rối đang chờ đợi phía trước, với sự can đảm và nhiệt huyết để đối mặt với chúng cho đến cùng.

Sự tìm kiếm để ân sủng của Đức Chúa Trời thấm nhập vào toàn bộ con người chúng ta cũng giống như sự tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, hoặc sự khao khát sự cứu rỗi của linh hồn, hoặc sự yêu mến và lựa chọn một điều duy nhất. Các tên gọi và cách diễn đạt khác nhau, nhưng ý nghĩa thì giống nhau. Tôi đã chọn cách diễn đạt dễ hiểu hơn. Dù gọi là gì, bản thân đối tượng đó là điều tuyệt vời nhất, vì vậy không thể không mong muốn nó. Hỏi ai cũng vậy: "Bạn có muốn vào thiên đàng, vào Nước Trời không?" - họ sẽ trả lời bằng tinh thần: "Tôi muốn, tôi muốn." Nhưng sau đó nói với họ: "Vậy thì hãy làm điều này, điều kia," - và họ sẽ buông tay. Ai cũng muốn lên thiên đàng, nhưng không phải ai cũng có đủ động lực để nỗ lực vì điều đó. Ý tôi muốn nói là, không chỉ cần mong muốn, mà còn phải có quyết tâm vững chắc để đạt được điều mong muốn và bắt tay vào thực hiện để đạt được điều đó. Để bạn hiểu rõ hơn, tôi sẽ kể cho bạn nghe về cách những mong muốn thường dẫn đến quyết tâm.

Có rất nhiều điều mà chúng ta nghĩ đến và những việc mà chúng ta dự định làm. Nhưng chúng ta suy nghĩ một lúc rồi lại quên. Điều đó có nghĩa là tâm hồn chúng ta không gắn bó với chúng: tâm hồn không gắn bó — và ký ức về chúng biến mất. Những gì tâm hồn gắn bó sẽ trở nên đáng nhớ. Tâm hồn gắn bó — ý tôi là, chúng ta thích điều đó. Dù thích đối tượng đó, chúng ta thích nghĩ về nó hoặc giữ nó trong tâm trí, tưởng tượng về nó, nhưng nó có thể không khơi dậy mong muốn sở hữu nó, và nếu đó là việc làm — thực hiện nó. Chúng ta nói: đó là một thứ tốt hoặc một việc tốt, nhưng chúng ta thì sao? Chúng ta chiêm ngưỡng chúng, nhưng không thấy có lý do gì để theo đuổi hoặc hướng tới chúng. Để mong muốn điều gì đó, điều mong muốn phải có liên quan trực tiếp đến chúng ta, phải hữu ích hoặc cần thiết cho chúng ta, hoặc chúng ta thích nó đến mức nếu không có nó, cuộc sống sẽ trở nên nhàm chán và cay đắng. Khi chúng ta nhìn thấy những khía cạnh như vậy trong một việc làm hoặc một vật, chúng ta không thể kìm nén mong muốn của mình: nó sẽ hình thành một cách tất yếu. Giả sử chúng ta đã mong muốn. Có phải mọi việc đã xong? Chưa đâu. Có rất nhiều mong muốn không được thực hiện do thiếu năng lượng hoặc sức lực để thực hiện chúng. Để mong muốn thành hiện thực, cần phải biến nó thành ý định hoặc quyết tâm chắc chắn, cần phải để tâm hồn nói với chính mình: bằng mọi giá tôi sẽ có được thứ này hoặc làm việc này. Khi lời nói này được thốt ra trong tâm hồn, thì sau đó sẽ bắt đầu những suy nghĩ về cách thực hiện điều đã quyết định: suy nghĩ về các phương tiện, nghĩ ra những hoàn cảnh thuận lợi về thời gian và địa điểm, dự đoán những trở ngại và chỉ ra các biện pháp để loại bỏ chúng, và có thể xem xét toàn bộ quá trình từ đầu đến cuối. Khi tất cả những điều này được xác định trong tâm hồn, nó đã hoàn toàn sẵn sàng để thực hiện.

Mọi thứ đã sẵn sàng, nhưng công việc vẫn chưa bắt đầu — cần phải bắt đầu, tiếp tục với sự kiên trì, kiên nhẫn và sự tận tâm thích hợp, cho đến khi hoàn thành. Tất cả những gì đã được viết cho đến nay giống như việc bạn chuẩn bị máy cưa gỗ để cưa: hơi nước đã được pha loãng, gỗ đã được đưa đến và mọi thứ đã được sắp xếp đúng cách. Chỉ còn lại việc bắt đầu — và công việc đã bắt đầu. Đó là bắt đầu — đỉnh cao của tất cả những chuẩn bị trước đó và dường như không thêm gì vào việc làm, nhưng việc làm phụ thuộc hoàn toàn vào nó. Điều này cũng giống như việc chuyển đổi mong muốn thành quyết tâm và hành động: khi quyết tâm đã chín muồi và mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng để thực hiện, chỉ còn lại hành động cần thiết nhất, trong đó có tất cả sức mạnh, đó là bắt đầu thực hiện. Bạn có thể nghĩ rằng điều này có gì khó khăn khi mọi thứ đã sẵn sàng? Nhưng đây lại là bước khó khăn nhất. Tất cả mọi thứ trước khi quyết tâm đều diễn ra bên trong, bây giờ việc nội tâm của chúng ta — việc thông minh — phải bước vào môi trường sự kiện và diễn ra cùng với những việc khác. Chỉ cần thực hiện bước đầu tiên, và ở đó, chính hoàn cảnh mà người bắt đầu việc sẽ bước vào sẽ bắt đầu thúc đẩy anh ta — làm và làm theo tinh thần và trật tự đã bắt đầu. Vậy là bạn đã có toàn bộ quy trình của việc làm!

Tôi nói tất cả những điều này để chỉ ra rằng bạn còn phải hoàn thành điều gì trong bản thân mình để mong muốn mà bạn đã lao vào công việc của Chúa có thể biến thành hành động. Để mong muốn của bạn không trở

thành hư vô, trước tiên bạn phải biến nó thành quyết tâm, không phải quyết tâm nhất thời, mà là quyết tâm nặng nề, cân nhắc kỹ lưỡng, vững chắc, hợp lý và quan trọng nhất là không thể thay đổi; sau đó mới bắt tay vào việc. Điều đầu tiên phải được thực hiện bên trong bằng suy nghĩ của chính bạn với lời cầu nguyện đến Đức Chúa Trời để được soi sáng và khai sáng tâm trí về vấn đề rất cần thiết này. Điều thứ hai sẽ không khó đối với bạn, dựa trên những quy tắc mà bạn đang thực hiện ở nhà.

Chúa ban phước cho bạn và ban phước cho sự hình thành đã được định sẵn trong bạn!

| 30 |

Tôi không thể chờ đợi. Tôi cầm bút và bắt đầu giải thích cho bạn về điều tương tự — về sự hấp dẫn của trạng thái được ban phước — để hướng bạn đến con đường đạt được, tiếp thu và ổn định trong trạng thái đó. Chỉ có điều bây giờ tôi sẽ không đề xuất ý kiến của mình, mà là những lời của Makarios Vĩ đại, người thông thái, cụ thể là từ cuộc trò chuyện thứ mười tám của ông.

“Nếu ai đó giàu có trên thế gian và có kho báu ẩn giấu, thì với kho báu và sự giàu có đó, người ấy có thể mua được mọi thứ mình muốn. Cũng vậy, những ai đã tìm thấy và sở hữu kho báu trên trời (ân sủng), thì bằng kho báu đó, họ có thể mua được mọi đức hạnh và bằng chính kho báu đó, họ có thể tích lũy cho mình của cải trên trời nhiều hơn nữa. Sứ đồ nói: *“Chúng ta mang kho báu này trong những bình đất sét ”* (2 Cô-rinh-tô 4:7), nghĩa là, khi còn ở trong xác thịt, chúng ta đã được tìm thấy kho báu đó trong chính mình — sức mạnh thánh hóa của Thánh Linh.

Ai đã tìm thấy và có trong mình kho báu thiên đàng của Thánh Linh, thì người đó sẽ thực hiện mọi sự công bình theo các điều răn và mọi việc thiện lành một cách hoàn hảo và trong sạch, mà không cần ép buộc hay khó khăn. Hãy cầu xin Đức Chúa Trời, hãy tìm kiếm và xin Ngài ban cho chúng ta kho báu Thánh Linh của Ngài, để chúng ta có thể sống một cách vô tội và trong sạch theo mọi điều răn của Ngài, thực hiện mọi điều công bình một cách trong sạch và hoàn hảo.

Chúng ta phải ép buộc bản thân cầu xin Chúa, để được nhận và chấp nhận kho báu thiêng liêng của Thánh Linh, và dễ dàng thực hiện tất cả các điều răn của Chúa, mà trước đây chúng ta không thể thực hiện được dù đã cố gắng hết sức. Kho báu này được đạt được nhờ sự tìm kiếm siêng năng, đức tin và sự kiên nhẫn trong công việc tìm kiếm này. Với trái tim đau khổ và đức tin, chúng ta phải cầu xin Chúa ban cho chúng ta tìm thấy trong lòng mình sự giàu có của Ngài, trong sức mạnh và hiệu quả của Thánh Linh.

Thánh Macarius miêu tả những gì xảy ra với những người mà ân sủng của Đức Chúa Trời bắt đầu thể hiện rõ ràng như sau: “Đôi khi họ được vui mừng như trong bữa tiệc hoàng gia, và vui mừng với niềm vui và sự hân hoan không thể tả. Lúc khác, họ như cô dâu, được sự bình an thiêng liêng an ủi trong sự hiệp thông với chú rể của mình. Đôi khi, như những thiên thần vô hình, vẫn còn trong thân xác, họ cảm thấy trong mình sự nhẹ nhàng và bay bổng như vậy. Đôi khi, họ như được an ủi bằng rượu, được Thánh Linh làm cho vui vẻ và an ủi, trong sự say mê những bí mật thiêng liêng. Đôi khi, Thánh Linh thấp lên trong họ một tình yêu lớn đến nỗi, nếu có thể, họ sẽ chứa đựng trong lòng mình mọi người, không phân biệt người ác và người thiện. Đôi khi, trong sự khiêm nhường của Thánh Linh, họ hạ mình trước mọi người đến nỗi coi mình là những người cuối cùng và nhỏ bé nhất trong tất cả. Đôi khi linh hồn họ được an nghỉ trong một sự im lặng vĩ đại, trong sự tĩnh lặng và bình an; đôi khi họ được ân sủng trong sự hiểu biết về điều gì đó, trong sự khôn ngoan không thể diễn tả, trong sự hiểu biết về điều gì đó không thể diễn tả bằng lời. Đôi khi con người trở nên như một người bình thường.

Thật là một trạng thái đáng mơ ước! Và đây là một bài viết ngắn nữa về trạng thái nội tâm được soi sáng bởi ân sủng.

“Khi linh hồn vươn lên đến sự hoàn hảo của Thần Khí, hoàn toàn thanh tẩy khỏi mọi dục vọng và trong sự giao tiếp không thể diễn tả được, đến sự hợp nhất và hòa tan với Thần Khí An Ủi, và, được Thần Khí hợp nhất, chính nó sẽ trở thành linh hồn; thì nó trở thành toàn bộ ánh sáng, toàn bộ con mắt, toàn bộ niềm vui, toàn bộ sự an nghỉ, toàn bộ tình yêu, toàn bộ lòng thương xót, toàn bộ ân sủng và lòng tốt.”

Đó là điều mà các thánh nhân đã cố gắng đạt được và đã đạt được! Hãy đồng ý rằng đã có và vẫn có lý do để làm việc. Nhưng sự tiếp cận với lĩnh vực này là mở cho tất cả mọi người. Đây không phải là đồng cỏ hay vườn cây cấm. Tất cả mọi người đều được hứa hẹn những ân huệ như vậy và được ban cho một khoản đặt cọc để đạt được chúng — ân sủng của Thánh Thần — trong phép rửa tội và xức dầu. Chúng ta chỉ cần đào sâu vào bên trong mình và lấy ra kho báu này. Kho báu trong vườn của chúng ta — chỉ cần lấy xẻng và bắt đầu đào. Ngay từ những

nhất xẻng đầu tiên, bạc và vàng sẽ bắt đầu lách cách. Và nhìn kìa — đây là toàn bộ kho báu. Niềm vui khi đó sẽ vô hạn.

Vậy thì! Bây giờ chúng ta còn chần chừ gì nữa?!

Trong bức thư trước, tôi đã chỉ cho bạn con đường dẫn đến quyết tâm, nhưng không đề cập đến những ý tưởng cụ thể nào dẫn đến quyết tâm này và đưa nó đến đỉnh điểm. Bây giờ tôi sẽ chỉ ra ngắn gọn điều quan trọng nhất.

Và sự hấp dẫn của đối tượng kích thích năng lượng, nhưng ở đây có thể để việc đó đến ngày mai. Khi một mặt, sự cần thiết và không thể tránh khỏi được nhận thức rõ ràng, mặt khác, các phương tiện sẵn có, thì quyết định được thực hiện một cách không thể kìm nén. Đây là một ví dụ. Một người khác đang ngồi trong phòng, và bạn không thể gọi anh ta, nhưng hãy để anh ta thấy rằng có hỏa hoạn, anh ta sẽ chạy đi ngay lập tức. Chúng ta cũng phải làm như vậy với chính mình, và trong trường hợp chúng ta do dự, chúng ta phải tạo ra nguy hiểm xung quanh mình, tức là thuyết phục bản thân rằng hoặc là làm như vậy, hoặc là bạn sẽ chết mãi mãi. Ngay khi ý nghĩ này xuất hiện trong tâm trí, toàn bộ năng lượng đạo đức của chúng ta sẽ trỗi dậy với toàn bộ sức mạnh và thúc đẩy chúng ta hành động một cách không thể kìm nén. Làm thế nào để thực hiện điều này đối với vấn đề mà chúng ta đang thảo luận, hãy tự mình suy nghĩ. Về phần mình, tôi sẽ nhắc lại rằng ngày mai là ngày chết, và sau khi chết thì sao? Hãy làm như đã làm với nô lệ gian ác: lấy đi của anh ta một phút - ân sủng, và ném anh ta vào bóng tối mịt mù! Hoặc điều gì đã xảy ra với những cô gái điên rồ: cửa sẽ đóng lại, và bạn sẽ nghe thấy: tôi không biết bạn là ai! Bởi vì điều này hay điều kia, tất nhiên, sẽ xảy ra nếu chúng ta không nuôi dưỡng ân sủng trong mình và không được soi sáng bởi nó. Hãy đặt mình vào tình huống đó một cách rõ ràng hơn, và tôi không nghĩ rằng sự do dự của bạn, nếu có, sẽ chống lại điều này. Ý tưởng này là ý tưởng mạnh mẽ nhất. Một nhà hiền triết cổ đại đã nói: *"Trong mọi việc của bạn, hãy nhớ về kết cục của bạn, và bạn sẽ không bao giờ phạm tội"* (Sir. 8:39). Hãy cố gắng hình dung điều này rõ ràng hơn, và một khi đã nhận thức rõ điều đó, đừng làm suy yếu hay làm mờ đi nhận thức này. Hãy lấy cuốn sách "Hãy thức dậy, người ngủ" làm tài liệu tham khảo và đọc nó. Cuốn sách này đã được trao cho bạn trước đây.

Sự sẵn có của các phương tiện là yếu tố thứ hai, khi cảm thấy tuyệt vọng, nó mang lại sự can đảm và hy vọng để vượt qua khó khăn và thúc đẩy hành động. Trong khi đó, nếu không có điều này, cảm giác tuyệt vọng sẽ dẫn đến sự tuyệt vọng. Trong ví dụ trên, nếu không có cửa ra vào hoặc cửa sổ mở, người bị kẹt trong đám cháy chỉ còn một cách duy nhất là giật tóc mình. Cũng vậy, trong chủ đề của chúng ta, khi ở trong tình huống cực đoan mà chúng ta thực sự đang gặp phải (không có ân sủng thì không thể tránh khỏi việc bị tước mất Nước Trời), nếu không có phương tiện sẵn có, thì khi nhận thức được tình huống cực đoan đó, chúng ta chỉ còn biết rơi vào tuyệt vọng. Nhưng nhờ ơn Chúa, mọi thứ đã sẵn sàng cho chúng ta, để chúng ta có thể tránh khỏi tình huống cực đoan không thể tránh khỏi sau khi chết — mọi thứ đã sẵn sàng, và chúng ta có trong tay, và thậm chí có trong chính chúng ta. Chỉ còn lại việc bắt tay vào việc và hành động. Liệu khi đã làm tất cả những điều này, chúng ta vẫn sẽ chần chừ và trì hoãn ngày này qua ngày khác?

Đối với bạn, tôi muốn nói thêm rằng bạn không cần phải bắt đầu làm gì đó đặc biệt. Hãy sống theo tinh thần mà bạn đã được nuôi dưỡng, và tuân theo những quy tắc đạo đức mà bạn thấy trong gia đình và người thân của mình. Và tất cả những gì tôi muốn nói là bạn hãy hết lòng chọn chính lối sống này và tự nguyện quyết định sống như vậy đến cuối cùng. Cuộc sống của bạn cho đến nay dường như không phải là của bạn. Bạn đã được hướng dẫn như vậy. Điều đó rất có lợi, nhưng không bền vững, nếu bạn không chọn chính cuộc sống này và không đặt nó làm luật bất di bất dịch cho mình. Nếu bạn không làm điều đó bây giờ, tinh thần xấu xa của cuộc sống thế tục sẽ cuốn bạn đi, hoặc bạn sẽ trở thành một người không ra gì, như tôi đã nói.

Hãy suy nghĩ về tất cả những điều này vì Chúa và nhanh chóng đưa ra quyết định của mình. Chúa phù hộ bạn!

| 31 |

Tạ ơn Chúa! Bạn viết rằng bạn có mong muốn mãnh liệt được đến gần Chúa. Chúa phù hộ bạn! Tôi đã nói tất cả những điều này để làm gì, nếu không phải là để khơi dậy mong muốn đó trong bạn? Hãy nuôi dưỡng lòng kính sợ Chúa trong lòng bạn. Hãy biết rằng khi có sự kính sợ Chúa, thì tinh thần của bạn còn sống và ân sủng của Chúa đang hoạt động trong bạn. Việc đầu tiên của tinh thần chúng ta là biết Chúa và kính sợ Chúa, và ân sủng chính của Chúa là tinh thần kính sợ Chúa. Đó là khởi đầu, tiếp tục và kết thúc của con đường cứu rỗi. Ai có sự kính sợ Đức Chúa Trời, sống động và hiệu quả, thì có trong mình sức mạnh vô tận, thúc đẩy mọi việc đẹp lòng Đức Chúa

Trời, và cùng với đó là người canh gác tinh táo, bảo vệ khỏi những cuộc tấn công của kẻ thù và khỏi những sai lầm của chính mình. Xin Chúa giúp bạn làm nóng lên và sau đó luôn giữ vững tinh thần kính sợ Đức Chúa Trời này!

Việc bạn dành một chút thời gian vào buổi sáng để đọc những cuốn sách tâm linh là điều rất tốt. Nhưng ai là người không ưa điều đó ở bạn vậy?! Nếu chỉ đọc và cầu nguyện, tất nhiên đó sẽ là điều gì đó nổi bật, nhưng chỉ đọc và suy ngẫm một chút thì có gì đặc biệt đâu?! Theo tôi biết, tất cả những người đạo đức và kính sợ Chúa đều làm như vậy. Tôi nghĩ rằng cha mẹ bạn cũng tuân theo quy tắc này. Việc đọc sách cùng với cầu nguyện trước đó củng cố tâm hồn và cho nó sức mạnh cho cả ngày. Các bác sĩ nói: đừng ra ngoài khi bụng đói. Đối với tâm hồn, điều này được thực hiện bằng cách cầu nguyện và đọc sách vào buổi sáng. Tâm hồn sẽ được nuôi dưỡng và không còn đói khi bắt đầu công việc trong ngày.

Tôi thậm chí còn có một ý tưởng muốn đề xuất với bạn. Hãy mua một cuốn sổ và ghi chép vào đó những suy nghĩ nảy sinh khi đọc Phúc âm và các cuốn sách khác, theo thứ tự như sau: Chúa nói trong Phúc âm điều này điều kia; từ đó có thể thấy rằng chúng ta cần phải làm như thế này thế kia; đối với tôi, điều này có thể thực hiện được trong những trường hợp này và trường hợp kia; tôi sẽ làm như vậy; xin Chúa giúp đỡ! Công việc này không nhiều, nhưng mang lại rất nhiều lợi ích! Hãy làm như vậy. Suy nghĩ của bạn sẽ trở nên sắc bén và bay bổng. Thần khí trong Kinh Thánh sẽ truyền vào lòng bạn và làm cho nó sống động. Và đó là dầu thơm cho vết thương!

Khi suy nghĩ của bạn phân tán trong khi đọc và cầu nguyện, bạn phải làm gì? Không ai có thể tránh khỏi điều này. Nhưng đây không phải là tội lỗi, mà là sự không thích hợp. Đó là tội lỗi khi ai đó tự nguyện phát triển những suy nghĩ bên ngoài trong mình; còn khi chúng vô tình chạy đi, thì có tội gì? Tội lỗi là khi ai đó, nhận thấy suy nghĩ của mình đang lang thang, lại tiếp tục để chúng lang thang. Cần phải làm như thế này: ngay khi nhận thấy suy nghĩ đang chạy đi, hãy lập tức đưa nó trở lại vị trí của nó.

Để trong khi cầu nguyện, tâm trí ít bị phân tán hơn, cần phải cố gắng cầu nguyện với tình cảm nồng nhiệt, và để làm được điều đó, trước khi cầu nguyện, cần phải làm ấm lòng mình bằng sự suy ngẫm và sự kính cẩn. Hãy tập thói quen cầu nguyện bằng lời cầu nguyện của riêng bạn. Ví dụ, mục đích của lời cầu nguyện buổi tối là cảm ơn Chúa vì một ngày đã qua và vì tất cả những gì đã gặp trong ngày, cả những điều tốt đẹp lẫn những điều khó chịu; hối lỗi về những điều xấu đã làm, xin tha thứ, hứa sẽ sửa đổi vào ngày hôm sau, và cầu xin Chúa bảo vệ trong giấc ngủ. Hãy nói tất cả những điều này với Chúa từ suy nghĩ và trái tim của bạn. Bản chất của lời cầu nguyện buổi sáng là cảm ơn Chúa vì giấc ngủ và sự mạnh mẽ, và cầu xin Ngài giúp bạn làm mọi việc trong ngày để tôn vinh Ngài. Và hãy nói điều này với Ngài bằng suy nghĩ và trái tim của bạn. Đồng thời, vào buổi sáng và buổi tối, hãy bày tỏ với Chúa những nhu cầu thiết yếu của bạn, cả về tinh thần lẫn vật chất, bằng cách nói với Ngài như một đứa trẻ: Chúa ơi, xin hãy nhìn thấy bệnh tật và sự yếu đuối của con! Xin giúp đỡ và chữa lành! Tất cả những điều này và những điều tương tự có thể được thốt ra trước mặt Chúa bằng lời của chính mình, mà không cần dùng đến Sách Cầu Nguyện. Và có lẽ điều đó sẽ tốt hơn. Hãy thử xem; nếu được, có thể bỏ Sách Cầu Nguyện hoàn toàn, còn nếu không được, thì phải cầu nguyện với Sách Cầu Nguyện, vì nếu không, có thể sẽ hoàn toàn không có lời cầu nguyện.

Để việc cầu nguyện theo Sách cầu nguyện tập hợp các suy nghĩ và làm ấm lòng, vì vậy trong thời gian rảnh rỗi — ngoài khi bạn đang cầu nguyện — hãy ngồi xuống và suy nghĩ kỹ về tất cả nội dung của các bài cầu nguyện và cảm nhận chúng. Khi bạn bắt đầu đọc chúng trong giờ cầu nguyện buổi sáng hoặc buổi tối, tất cả những suy nghĩ và cảm xúc mà bạn thu được từ việc suy ngẫm sẽ được phục hồi, thu hút sự chú ý của bạn và làm ấm lòng bạn. Đừng bao giờ đọc kinh cầu nguyện một cách vội vàng. Và nữa: hãy cố gắng học thuộc lòng các bài cầu nguyện. Điều này rất hữu ích cho việc cầu nguyện không bị phân tâm. Và cầu nguyện cũng cần phải học, giống như mọi việc khác.

Hãy tập thói quen không chỉ nghĩ về Đức Chúa Trời khi bạn đang cầu nguyện, mà còn mỗi giờ, mỗi phút, vì Ngài ở khắp mọi nơi. Điều này sẽ mang lại sự bình an cho tâm hồn, sức mạnh cho công việc và sự trật tự trong công việc. Mong muốn hiện tại của bạn là đến gần Chúa hơn sẽ hoàn toàn thành hiện thực bằng cách này. Giống như khi đứng dưới ánh nắng mặt trời, người luôn nhớ đến Chúa sẽ cảm thấy ấm áp.

Hãy kết hợp việc nhớ đến Chúa với việc nhớ đến cái chết và sự vĩnh hằng hạnh phúc hoặc đau khổ. Hai điều này sẽ giúp bạn tránh xa mọi điều xấu xa, ngay cả trong suy nghĩ, và hướng bạn đến mọi điều tốt lành, không phải để khoe khoang, mà là một cách chân thành. Người ta nghĩ rằng ký ức về cái chết làm hỏng cuộc sống là sai lầm. Nó không làm hỏng, mà dạy ta phải cẩn thận và tránh xa mọi thứ làm hỏng cuộc sống. Nếu ta nhớ nhiều hơn về cái chết, sẽ có ít rối loạn hơn trong cuộc sống cá nhân và chung.

Bạn tự trách mình vì tự cao tự đại. Được rồi, được rồi. Hãy để ý những biểu hiện của nó và ngay lập tức cắt đứt. Tự cao tự đại muốn làm mọi thứ cho bản thân, còn bạn hãy làm mọi thứ vì vinh quang của Đức Chúa Trời và lợi ích của người khác, không nghĩ đến bản thân, không thương hại bản thân. Vì những người tự cao tự đại bên ngoài phần lớn cũng làm những việc giống như những người không tự cao tự đại, chỉ có điều họ được hướng dẫn khác và những người khác có ý định khác. Việc của chúng ta là sửa đổi những ý định đó từ tự cao tự đại thành vị tha, và sau đó hướng việc làm theo hướng đó. Và điều này cần phải học. Học đi, học đi. Chúa phù hộ!

Bạn muốn tôi quở trách bạn mà không thương xót. Điều đó sẽ không xảy ra. Nhưng hiện tại, bạn đứng trước mặt tôi trong sự trong sáng và thanh khiết. Và tôi chỉ có thể mong muốn Chúa giữ bạn mãi mãi như bạn hiện ra trước mắt tôi; nếu bạn không như vậy trong thực tế, xin Chúa ban ơn cho bạn trở thành như vậy.

| 32 |

Tạ ơn Chúa! Mùa chay đã đến. Ngài đã làm tôi vui mừng khi thông báo rằng Ngài quyết định ăn chay sớm. Xin đừng thay đổi ý định của Ngài. Người ta cũng ăn chay trong Tuần Thánh, nhưng xin đừng trì hoãn đến lúc đó. Trong Tuần Thánh, những người đã ăn chay trong những tuần trước sẽ ăn chay lần thứ hai vì khao khát rước lễ, hoặc những người có nhu cầu nào đó, hoặc những người muốn kết thúc việc ăn chay càng sớm càng tốt, vì chỉ có ba ngày để ăn chay. Đối với bạn, chỉ có trường hợp đầu tiên là phù hợp.

Xin Chúa ban phước lành cho bạn ăn chay đúng cách. Tất cả những gì bạn dự định làm, thì mọi người ăn chay cũng phải làm như vậy. Ăn chay, đi nhà thờ, tĩnh tâm, đọc sách, suy ngẫm, và chăm sóc bản thân — tất cả đều cần thiết. Nhưng tất cả những việc này phải hướng đến một mục đích — xứng đáng rước lễ Thánh Thể của Chúa Kitô. Để rước lễ xứng đáng, cần phải thanh tẩy linh hồn bằng sự sám hối. Để thực hiện sự sám hối một cách đúng đắn — với sự hối hận chân thành và quyết tâm không xúc phạm Chúa nữa — tất cả các việc làm khác trong thời gian ăn chay được chỉ định: đi nhà thờ, cầu nguyện tại nhà, ăn chay, v.v.

Điều đầu tiên trong việc sám hối là nhìn vào bên trong chính mình. Những việc đời thường, những lo toan và những suy nghĩ lang thang trong thế giới không thể kiểm chế được khiến chúng ta không thể nhìn vào bên trong chính mình và lo cho bản thân. Vì vậy, người sám hối trong thời gian sám hối, nếu có thể, sẽ ngừng những lo toan của mình và ở nhà thay vì đi làm việc. Việc ngừng lo toan là điều cực kỳ quan trọng trong việc ăn chay. Ai không làm điều đó, chắc chắn sẽ ăn chay một cách hời hợt. Bạn cũng cần làm như vậy. Dù lo toan của bạn có nhỏ đến đâu, nhưng chúng vẫn tồn tại và làm bạn phân tâm. Hãy bắt đầu ăn chay, gác lại mọi việc.

Giả sử bạn đã bỏ tất cả và ngồi trong phòng của mình. Vậy thì phải làm gì ở đây? Bạn có thể ngồi một mình mà không làm gì cả. Bạn cần phải làm những việc liên quan đến việc ăn chay. Những việc gì? Cầu nguyện, đọc sách, suy ngẫm.

Cầu nguyện ngoài nhà thờ. Điều đó là hiển nhiên. Bạn biết cách cầu nguyện trong nhà thờ, tất nhiên. Tuy nhiên, hãy lưu ý điều này! Hãy đến nhà thờ một cách vui vẻ, như đến nhà của Đức Chúa Trời, không cau có và không buồn chán. Đi nhà thờ không phải chỉ để dự lễ, mà để cầu nguyện từ tận đáy lòng — cầu nguyện với sự nồng nhiệt của trái tim, với sự tràn ngập trước Chúa của những cảm xúc hối hận, khiêm nhường và kính sợ, và với những lời cầu xin nhiệt thành về những nhu cầu tinh thần thiết yếu của mình. Để làm được điều này, trước tiên bạn phải suy nghĩ kỹ và khi đến nhà thờ, hãy cố gắng làm điều đó. Đừng coi việc đứng trong buổi lễ, trong đó trái tim bạn âm lên và kêu cầu Chúa, là điều vô nghĩa. Đó là điều quan trọng nhất. Bạn cũng phải lắng nghe buổi lễ và theo dõi nó bằng suy nghĩ và cảm xúc của mình. Sự đa dạng, hướng về một mục tiêu, không gây phân tâm, sẽ giúp duy trì sự chú ý trong trạng thái căng thẳng bổ ích và sáng tạo. Hãy tìm hiểu sâu sắc những gì được hát và đọc, đặc biệt là trong kinh cầu, vì chúng là bản tóm tắt của tất cả nhu cầu của chúng ta, với lời cầu xin mà chúng ta không ngần ngại hướng về Đức Chúa Trời.

Nhưng thông thường, suy nghĩ của chúng ta hay lang thang. Đó là do thiếu cảm xúc cầu nguyện. Tuy nhiên, hãy làm như thế này: ngay khi nhận thấy suy nghĩ của mình đã rời khỏi nhà thờ, hãy quay trở lại và đừng bao giờ cho phép mình mơ mộng hay lang thang trong suy nghĩ — bây giờ, trong thời gian ăn chay, và bất cứ lúc nào khác. Khi suy nghĩ của bạn lơ đãng một cách vô thức, đó chỉ là một tội nhỏ, nhưng khi bạn cố tình để suy nghĩ của mình lang thang khắp nơi khi đang đứng trong nhà thờ, đó đã là một tội lỗi. Chúa ở giữa những người có mặt trong nhà thờ. Ai không nghĩ về Chúa ở đây, mà mơ mộng, thì giống như người đến gặp vua để xin vua điều gì đó, nhưng lại bắt đầu làm dáng và xoay sở trước mặt vua, không chú ý đến vua. Có thể bạn sẽ không thể hoàn toàn không để tâm trí lang thang, dù bạn có cố gắng đến đâu, nhưng bạn có thể và phải không cho phép

mình mơ mộng một cách cố ý. Về việc tâm trí lang thang, có hai quy tắc sau: 1) ngay khi nhận thấy tâm trí lang thang, hãy quay trở lại với suy nghĩ ban đầu và 2) cố ý không cho phép tâm trí lang thang.

Phương thuốc chống lại sự lang thang của suy nghĩ là sự chú ý của tâm trí, sự chú ý đến việc Chúa ở trước mặt chúng ta và chúng ta ở trước mặt Ngài. Cần phải tập trung toàn bộ tâm trí vào ý nghĩ này và không cho phép nó rời xa điều này. Sự chú ý được gắn liền với Chúa bằng sự kính sợ Đức Chúa Trời và sự tôn kính. Từ đó, sự ám áp trong lòng xuất hiện, thu hút sự chú ý đến Đức Chúa Trời Duy Nhất. Hãy cố gắng lay động trái tim — và bạn sẽ thấy nó sẽ trôi buộc những suy nghĩ. Cần phải ép buộc bản thân. Không có nỗ lực và căng thẳng trí tuệ, bạn sẽ không đạt được gì về mặt tinh thần. Những lời chào kính giúp làm ấm trái tim rất nhiều. Hãy thực hiện chúng thường xuyên — cả những lời chào kính bằng thất lưng và bằng đất.

Xin Chúa cho bạn cảm nhận được sự ngọt ngào khi ở trong nhà thờ, để bạn khao khát đến đó như khao khát đến một căn phòng ấm áp khi trời lạnh. Trong việc ăn chay, điều quan trọng nhất mà người ăn chay làm là ở trong nhà thờ một cách xứng đáng. Những việc khác chỉ là sự trợ giúp và hỗ trợ cho việc đó. Nhưng chúng ta sẽ nói về chúng vào lần khác.

| 33 |

Tiếp tục về việc ăn chay. Người ăn chay chỉ biết nhà thờ và nhà. Về đến nhà — có gì ở đây? Và ở đây, cần phải giữ tâm trí và trái tim kính sợ Chúa bằng tất cả sức lực. Hãy vội vàng về phòng của mình ngay từ nhà thờ và chào hỏi nó bằng vài cái cúi đầu, cầu xin Chúa với lòng kính sợ, để có thể dành thời gian ở nhà một mình một cách hữu ích cho tâm hồn. Sau đó, cần nghỉ ngơi một chút, ngồi xuống. Đừng để suy nghĩ lang thang, mà hãy nói với chính mình, không nghĩ về bất cứ điều gì, chỉ một điều: “Lạy Chúa, xin thương xót! Lạy Chúa, xin thương xót!” Sau khi nghỉ ngơi, bạn cần làm một việc gì đó: hoặc cầu nguyện, hoặc làm thủ công. Còn việc nào thì tùy bạn quyết định. Không thể chỉ làm việc thiêng liêng, bạn cần có một công việc thủ công nào đó không tốn nhiều công sức. Chỉ cần làm việc đó khi tâm hồn mệt mỏi và không thể đọc, suy nghĩ hay cầu nguyện với Chúa. Còn nếu các hoạt động tâm linh diễn ra tốt đẹp, thì không cần làm việc thủ công. Việc đó được chỉ định để lấp đầy thời gian, nếu không có nó, bạn sẽ phải dành thời gian cho sự nhàn rỗi, điều luôn luôn có hại, nhất là trong thời gian ăn chay.

Làm thế nào để cầu nguyện tại nhà? Bạn đã nói đúng rằng cần phải thêm một chút so với quy tắc cầu nguyện thông thường. Cần phải làm vậy. Nhưng tốt hơn là bạn không nên thêm những lời cầu nguyện thừa thãi, mà nên cầu nguyện lâu hơn mà không cần sách cầu nguyện, tự mình bày tỏ những nhu cầu tinh thần thiết yếu của mình trước Chúa. Hãy đọc vào buổi sáng và buổi tối không nhiều hơn những ngày bình thường, nhưng trước khi bắt đầu cầu nguyện và sau khi cầu nguyện, hãy cầu nguyện bằng lời cầu nguyện của chính bạn và trong khoảng thời gian giữa các bài cầu nguyện, hãy chèn lời cầu nguyện của bạn vào, cúi đầu và quỳ gối. Hãy nài xin Chúa, Đức Mẹ và Thiên Thần Hộ Mệnh, trong lời cầu nguyện của bạn, xin tất cả những gì bạn cảm thấy là cực kỳ cần thiết cho mình; cầu nguyện để họ cho bạn biết chính mình, và sau khi biết, hãy đặt vào lòng mong muốn và ban cho sức mạnh để sửa chữa mọi điều không hoàn hảo, và hơn nữa, để lấp đầy trái tim bằng tinh thần khiêm nhường và hạ mình, trong đó sự hy sinh cho Đức Chúa Trời là điều Ngài ưa thích nhất. Nhưng đừng ràng buộc mình bằng những quy tắc quá dài và quá lâu. Tốt hơn là thường xuyên đứng dậy cầu nguyện và cúi đầu trong suốt cả ngày, từng chút một, nhưng thường xuyên, để cả ngày được lấp đầy bằng những cái cúi đầu. Đừng bao giờ rời xa Chúa bằng trí óc, cho dù bạn đang cầu nguyện hay làm việc khác.

Sau khi cầu nguyện, hãy đọc và suy ngẫm. Đọc không phải để nhồi nhét vào đầu những thông tin và khái niệm khác nhau, mà để nhận được sự dạy dỗ và hiểu cách thực hiện tốt hơn những gì cần thiết cho chúng ta trong những ngày ăn chay này. Để làm được điều đó, cần đọc ít, nhưng mỗi điều đã đọc phải được cảm nhận bằng cách chú ý đến nó trong thời gian dài.

Đọc gì? Tất nhiên, chỉ đọc những cuốn sách tâm linh. Trong số đó, tôi không có gì để khuyên bạn hơn là các tác phẩm của Thánh Tikhon. Có cuốn sách "Vostani spay" - tuyển tập các bài viết của Thánh Tikhon, khuyến khích sự sám hối. Còn có cuốn sách về sám hối và rước lễ, các bài giảng về Mùa Chay và những tuần chuẩn bị cho Mùa Chay. Tôi nghe nói cuốn sách này rất phù hợp với thời điểm này: trong đó chỉ nói về sự sám hối và rước lễ. Tôi không tìm thấy cuốn sách nào tốt hơn cho bạn. Những cuốn sách này đã được trao cho bạn. Hãy lấy và đọc.

Đọc chậm rãi và suy ngẫm những cuốn sách phù hợp sẽ làm lay động tâm hồn bạn mạnh mẽ nhất. Hãy tập trung vào việc đó. Buổi sáng sau khi cầu nguyện (buổi sáng nghe từ buổi tối), hãy dành tất cả thời gian cho việc

đó, cho đến giờ. Nó sẽ chuẩn bị cho bạn cầu nguyện ở nhà thờ. Và sau giờ, bạn có thể tiếp tục làm điều đó khi có hứng thú và tập trung. Khi đọc, nếu có cảm hứng cầu nguyện, hãy đứng dậy và cầu nguyện. Đọc cùng với ai hay một mình? Một mình tốt hơn. Bởi vì như vậy sẽ thuận tiện hơn để tập trung và áp dụng những gì đọc được vào bản thân. Cần phải suy ngẫm trong khi đọc, nếu không, suy ngẫm sẽ biến thành mơ mộng và bạn sẽ không thể tập trung được.

Vậy là, đã đọc, đã suy ngẫm, đã cúi đầu — đó là tất cả những việc làm thích hợp cho người ăn chay tại nhà. Nhưng không phải lúc nào cũng có thể duy trì sự tập trung trong tình trạng căng thẳng như vậy. Khi mệt mỏi, bạn có thể ngồi xuống làm việc, như tôi đã nói.

Và bạn nói đúng rằng cần phải ăn chay. Cần, cần, nhưng không quá mức. Bạn đã ăn ít rồi. Cần phải có sức để đứng trong nhà thờ và cúi đầu tại nhà. Nhưng nếu bạn thấy cách nào thuận tiện và phù hợp với mình hơn, thì hãy làm theo cách đó. Chỉ cần cho cơ thể biết rằng nó cũng có lỗi trong việc phải sám hối và vì vậy phải chịu đựng sự khổ hạnh. Và bạn cũng cần giảm bớt một chút thời gian và sự yên tĩnh khi ngủ. Bài viết này dường như sẽ đòi hỏi bạn phải hy sinh. Và đừng ngại hy sinh, nếu bạn có thể. Mọi loại hy sinh đều thích hợp trong những ngày này.

Còn nói chuyện thì sao? Có thể nói chuyện, nhưng không phải về những điều vô nghĩa, mà chỉ về những điều đó. Thay vì nói chuyện, tốt hơn là hãy dành một giờ để đọc cùng nhau — và đọc cùng nhau. Vào buổi tối, điều đó sẽ rất thích hợp. Không có gì có thể tốt hơn nếu một trong hai bạn kể những câu chuyện có tính giáo dục, trong đó thể hiện sức mạnh của sự sám hối và rước lễ. Và để đọc chung, hãy chọn những câu chuyện như vậy từ Cheti Minei.

Đủ cho lần này. Tôi sẽ bổ sung thêm những gì còn thiếu sau.

| 34 |

Chúng ta tiếp tục cuộc trò chuyện về việc ăn chay.

Tất cả những gì đã được nói là khung cảnh trong đó việc ăn chay được đặt vào, hoặc là nghi thức và trật tự bên ngoài mà những người ăn chay tốt bụng thường tuân theo. Hãy cố gắng tuân thủ nó nếu bạn muốn trở thành một người ăn chay tốt. Chỉ đừng có vẻ mặt u ám, đừng làm tối mặt mình. Hãy làm mọi việc với sự hăng hái, với tâm trạng tốt và vui vẻ. Hãy dành thời gian như những người sắp dự tiệc của nhà vua. Họ chỉ nghĩ và nói về tiệc sẽ diễn ra như thế nào, sẽ gặp nhà vua như thế nào, sẽ nói gì, nhà vua sẽ chào đón họ như thế nào, nên mặc gì để không làm mất mặt, v.v. Nhưng các bạn sẽ có một bữa tiệc tốt hơn và cao quý hơn vô cùng — đó là bữa tiệc không phải của vua trần gian, mà của Vua Thiên Đàng. Nếu các bạn chịu khó trang điểm và chuẩn bị để vua thích, thì các bạn sẽ được vua yêu mến, nhận được những điều vô giá và vui mừng khôn tả.

Bạn đã nói rằng bạn sẽ ăn chay như vậy! Chúa phù hộ bạn! Hãy nghĩ cách để trang điểm. Bỏ hết những bộ váy cũ, bạn cần những bộ váy mới. Nếu có bộ váy cũ nào còn dùng được, hãy giặt, ủi và trình bày nó như thể nó là bộ váy mới. Ý tôi muốn nói là bạn cần xem xét lại bản thân: loại bỏ những gì xấu và giữ lại những gì tốt, sửa chữa và hoàn thiện.

Hãy nhìn vào bên trong chính mình và bắt đầu xem xét những gì chúng ta có.

Sự can thiệp của bất kỳ người ngoài nào vào việc này là không thích hợp và hoàn toàn không thể. Không ai có thể đi vào bên trong bạn và phân tích lương tâm của bạn, ngoại trừ chính bạn. Và hãy tự làm điều đó. Tôi sẽ chỉ đưa ra một vài hướng dẫn cho bạn trong trường hợp này. Và trong những cuốn sách mà tôi đã chỉ cho bạn đọc, có rất nhiều hướng dẫn về điều này. Nhưng tôi sẽ nói thêm một điều nữa.

Để tự xem xét bản thân một cách kỹ lưỡng, cần chú ý đến ba khía cạnh của cuộc sống hoạt động của chúng ta: những việc làm — những hành động riêng lẻ được thực hiện vào một thời điểm nhất định, ở một nơi nhất định và trong những hoàn cảnh nhất định; những tình cảm và khuynh hướng đặc trưng ẩn sau những việc làm; và tinh thần chung của cuộc sống.

Toàn bộ cuộc sống của chúng ta bao gồm một chuỗi liên tục các hành động: suy nghĩ, lời nói, việc làm, thay thế và thúc đẩy lẫn nhau. Không thể xem xét lại tất cả các hành động đó — đặc biệt là từng hành động — và xác định giá trị đạo đức của chúng. Ngay cả khi bạn muốn xem xét và đánh giá lại các hành động của mình trong một ngày, bạn cũng không thể làm được điều đó. Con người là sinh vật luôn thay đổi. Từ sáng đến tối, con người thay đổi ý định và hành động bao nhiêu lần! Từ lần xưng tội này đến lần xưng tội khác, con người làm bao nhiêu việc! Vậy phải làm thế nào? Không cần phải xem xét và phán xét từng hành động một. Chúng ta có một người bảo vệ không ngủ — lương tâm. Những việc làm xấu, nó sẽ không bỏ qua; và dù bạn có giải thích với nó rằng

điều đó không sao, điều này sẽ qua đi, nó sẽ không ngừng lặp lại điều của mình: điều xấu là điều xấu. Và đây là việc đầu tiên bạn cần làm: lắng nghe lương tâm và tất cả những việc mà nó lên án, không cần bào chữa, hãy nhận rằng đó là tội lỗi và chuẩn bị xưng tội.

Điều này có thể được gọi là việc đầu tiên và cuối cùng: tức là thừa nhận rằng mình có lỗi trong những gì lương tâm cáo buộc, đặt ra mục tiêu tránh điều đó, và sẽ đủ nếu có thể chắc chắn rằng lương tâm của mình hoàn toàn trong sáng. Nhưng có thể xảy ra trường hợp lương tâm không nhận ra điều gì đó do sự bối rối, quên điều gì đó do thời gian trôi qua, hoặc có thể không coi điều gì đó là tội lỗi do không biết hoặc không hiểu đầy đủ về những việc bắt buộc đối với chúng ta. Đây là lúc cần phải nhờ đến sự giúp đỡ của lương tâm và các điều răn của Đức Chúa Trời, được thể hiện trong lời của Đức Chúa Trời, và khi xem xét lại chúng, hãy tự hỏi xem liệu chúng ta có làm gì trái với điều răn này hay điều răn kia không. Khi đó, nhiều điều đã bị quên sẽ được nhớ lại, và nhiều điều được nhớ sẽ xuất hiện dưới một hình thức khác với những gì chúng ta nghĩ về nó. Lời của Đức Chúa Trời giống như một tấm gương. Giống như khi nhìn vào gương, ai cũng thấy vết bẩn hay bụi bẩn trên mặt hay trên quần áo, thì linh hồn, khi đọc lời của Đức Chúa Trời và xem xét các điều răn được liệt kê trong đó, không thể không thấy mình có tuân theo các điều răn đó hay không: lương tâm, được soi sáng bởi lời của Đức Chúa Trời hằng sống, sẽ ngay lập tức nói cho nó biết một cách trung thực. Và đây là điều thứ hai. Hãy xem xét các điều răn và xem liệu bạn có tuân theo chúng hay không. Ví dụ: điều răn ra lệnh phải cho người ăn xin mỗi khi họ xin. Và hãy xem liệu bạn có luôn làm điều đó hay không: đôi khi bạn từ chối không phải vì lý do chính đáng, mà chỉ đơn giản là khinh thường người ăn xin. Nếu điều đó xảy ra, hãy lưu ý: đó là tội lỗi. Giới răn nói: tha thứ cho mọi người mọi điều, ngay cả những điều khó chịu và xúc phạm. Và hãy xem, bạn có luôn nhượng bộ, không có tranh cãi, cãi vã và thậm chí là xích mích hay không. Nếu bạn nhớ những gì đã xảy ra, hãy ghi nhận và thêm nữa: đó là tội lỗi, mặc dù lương tâm thường không coi trọng những việc như vậy. Ngoài ra: phải đặt tất cả niềm tin của mình vào Đức Chúa Trời. Bạn có luôn làm như vậy không? Trong cuộc sống bình thường, bạn sẽ không nhận thấy điều này, nhưng khi gặp khó khăn, điều này sẽ ngay lập tức bộc lộ ra ngoài, ngay lập tức có thể thấy được linh hồn dựa vào điều gì, vào Đức Chúa Trời hay vào điều gì khác, quên mất Đức Chúa Trời. Không nghi ngờ gì nữa, bạn phải sử dụng tất cả các phương pháp của mình để thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn, vì chúng cũng đến từ Chúa, nhưng chỉ có thể trông đợi thành công cuối cùng từ Chúa, vì vậy hãy cầu nguyện với Ngài để được giúp đỡ, và khi mọi việc được giải quyết, hãy cảm ơn Ngài, Đấng Cứu Rỗi Duy Nhất, mà không nhắc đến các phương pháp của mình. Hãy xem, bạn có hành động như vậy không. Nếu không, hãy lưu ý thêm: đó là tội lỗi. Hãy làm như vậy với mọi điều răn và lưu ý những việc nào của bạn đã vi phạm điều răn nào. Bằng cách này, bạn sẽ xem xét kỹ hơn những việc làm của mình.

Nhưng làm thế nào để làm điều đó một cách thuận tiện? Bạn đã học Giáo lý chưa? Trong đó, mỗi điều răn được giải thích và chỉ ra những việc tốt nào được áp đặt lên chúng ta theo điều răn nào và những tội lỗi nào bị cấm. Hãy lấy nó ra và dùng nó để xem xét lại những việc làm của mình. Tôi nhớ rằng trong nhà bạn có một cuốn sách về cách xưng tội và xưng tội của Đức Cha Platon Kostromsky. Trong đó liệt kê rất chi tiết những câu hỏi cần hỏi người xưng tội. Với cuốn sách đó, có lẽ bạn sẽ thấy thuận tiện hơn khi xem xét lại bản thân.

Tôi cho rằng lần đầu tiên bạn muốn chăm sóc bản thân một cách đúng đắn và xác định bạn là ai và bạn có gì. Hãy cố gắng xem xét lại bản thân mình một cách kỹ lưỡng theo hướng dẫn này. Sau đó, những lần khác, việc này sẽ không còn khó khăn với bạn nữa. Bây giờ, hãy cố gắng làm đi.

Những gì bạn còn phải làm sau đó, tôi sẽ viết trong lần tới.

| 35 |

Tiếp tục. Mặt thứ hai của cuộc sống là tính cách, hoặc tâm trạng và khuynh hướng, trái tim. Những việc làm chưa cho ta hiểu biết đầy đủ về bản thân. Cần phải đi sâu vào bên trong bản thân và xem xét trái tim mình như thế nào, và chú ý đến điều đó hơn là những việc làm. Có thể xảy ra, ví dụ, một người nào đó tình cờ tỏ ra cứng đầu (không giúp đỡ người khác), mặc dù trái tim anh ta rất nhân từ. Nhưng ngay lập tức, một người khác cũng không giúp đỡ, không phải vì tình cờ, mà vì anh ta keo kiệt. Nhìn bề ngoài, cả hai việc làm đều giống nhau, nhưng về tâm trạng bên trong của những người thực hiện chúng, có sự khác biệt lớn. Hành động là những việc làm đơn lẻ, tại thời điểm và địa điểm cụ thể, còn tâm trạng là những cảm xúc liên tục của trái tim, quyết định tính cách và phẩm chất của con người, là nguồn gốc của những mong muốn và hướng đi lớn nhất trong cuộc đời họ. Những cảm xúc tốt được gọi là đức tính, còn những cảm xúc xấu được gọi là tật xấu, khuynh hướng xấu và đam mê.

Những tình cảm mà một Kitô hữu nên có trong lòng được chỉ ra trong những lời của Đấng Cứu Thế về các phúc lành, cụ thể là: khiêm nhường, ăn năn, hiền lành, yêu sự thật và yêu sự công bằng, nhân từ, chân thành, yêu hòa bình và kiên nhẫn. Thánh Phaolô Tông Đồ chỉ ra những tình cảm Kitô giáo trong lòng, như những hoa trái của Thánh Thần: *“tình yêu, niềm vui, hòa bình, nhẫn nại, nhân từ, lòng thương xót, đức tin, hiền lành, tiết độ”* (Gal 5:22-23). Ở một đoạn khác: *“Hãy mặc lấy lòng thương xót, sự nhân từ, sự khiêm nhường, sự hiền lành, sự nhẫn nại, hãy tha thứ cho nhau và tha thứ cho nhau, nếu ai có điều gì phàn nàn về ai, như Đấng Christ đã tha thứ cho các người, các người cũng hãy tha thứ cho nhau. Hơn hết, hãy mặc lấy tình yêu thương, là sự hoàn hảo của mọi sự. Hãy để sự bình an của Đức Chúa Trời cai trị trong lòng các người, là sự bình an mà các người đã được kêu gọi trong một thân thể, và hãy thân thiện với nhau”* (Cô-lô-se 3:12-15). Những tính cách trái ngược với tình yêu là những tật xấu hoặc những đam mê — nguồn gốc của mọi việc xấu xa hủy hoại chúng ta. Những tính cách xấu xa chính là: kiêu ngạo, tự mãn, ích kỷ, không tiết độ, giận dữ, thù hận, ghen tị, lười biếng, đam mê những thú vui xác thịt, chán nản, tuyệt vọng. Về những điều này, sứ đồ đã quy định rằng các Kitô hữu không chỉ không được có chúng, mà thậm chí không được nhắc đến chúng giữa họ: *“không được nhắc đến chúng trong các người”* (Ê-phê-sô 5:2).

Thấy đó, nghiêm khắc biết bao! Vậy hãy xem xét kỹ xem có những khuynh hướng và đam mê xấu nào không. Mỗi người đều có một chút mỗi thứ, nhưng chúng không sâu sắc và không ổn định. Mà mỗi người đều có một đam mê chính, xung quanh đó là tất cả những đam mê khác. Hãy tìm kiếm điều này hơn tất cả. Mặc dù nó chưa hoàn toàn rõ ràng, do tuổi trẻ của bạn, nhưng mọi dấu vết của nó phải có thể cảm nhận được, nếu bạn tìm hiểu kỹ. Sau khi tìm thấy nó, hãy phân loại những điều khác, điều nào gần nó hơn, điều nào xa hơn. Và bạn sẽ hiểu được cấu trúc của trái tim mình. Đó là một điều quý giá! Bởi vì khi bạn bắt đầu thanh lọc bản thân khỏi những đam mê và khuynh hướng xấu, bạn sẽ thấy rõ mình cần hướng nỗ lực và sức mạnh vào đâu — chính là vào đam mê chính của mình. Khi bạn chiến thắng nó, tất cả những thứ khác sẽ tự tan biến: giống như trong chiến tranh, khi đã đánh bại lực lượng chính của kẻ thù, những lực lượng còn lại chỉ cần đuổi theo và tiêu diệt mà không gặp khó khăn gì. Sửa chữa việc làm là dễ dàng. Đừng làm — thế là xong. Nhưng thay đổi và sửa chữa trái tim không thể làm được ngay lập tức. Phải đấu tranh. Trong cuộc đấu tranh, nếu không biết hướng sức lực vào đâu, bạn có thể kiệt sức, vụng vầy vô ích — và không đạt được thành công nào. Hãy nỗ lực!

Mặt thứ ba của cuộc sống là tinh thần sống. Đây là điều quan trọng nhất và cũng là điều khó nhất. Tinh thần xấu xa có thể rất xảo quyệt và biết cách che giấu bản thân bằng vẻ ngoài tốt bụng và thích hợp, đến nỗi phải có tầm nhìn tinh thần sắc sảo nhất mới có thể nhận ra nó. Ngược lại, tinh thần tốt là rõ ràng, vì nó là duy nhất và đơn nhất, đó là sống cho Chúa, bỏ qua mọi thứ khác. Tinh thần đối lập với nó là sống cho bản thân (ích kỷ). Tinh thần này rất thường, nếu không phải luôn luôn, đi theo hướng phụ: sống cho thế gian.

Vậy, nếu chúng ta cho rằng sống cho ai đó có nghĩa là tinh thần sống, thì bạn sẽ dễ dàng xác định tinh thần sống của mình, xác định bạn sống cho ai hoặc, nếu bạn mới bắt đầu sống, bạn muốn sống cho ai hơn, trái tim bạn hướng về ai, bạn muốn cống hiến cuộc đời mình cho ai hơn. Bạn hướng về điều gì nhiều hơn, thì hãy xác định tinh thần sống của mình theo đặc tính đó, mặc dù bây giờ nó chỉ mới ở giai đoạn phôi thai hoặc còn yếu ớt như một chú chim non. Ai sống cho Đức Chúa Trời, thì tinh thần của người đó kính sợ Đức Chúa Trời, cố gắng làm đẹp lòng Đức Chúa Trời duy nhất. Ai chỉ sống cho bản thân, thì tinh thần của họ là tinh thần tự mãn, ích kỷ, vụ lợi, hoặc xác thịt. Ai sống cho thế gian, thì tinh thần của họ là tinh thần hòa bình, hoặc phù phiếm. Hãy nhìn vào những đặc điểm này để xem tinh thần nào đang thổi trong bạn.

Dựa vào việc bạn khao khát đến gần Đức Chúa Trời, có thể cho rằng tinh thần chính của bạn là tinh thần tốt, tinh thần chân thật, như nó phải thế. Dựa trên việc bạn đã phản ứng không thân thiện với lối sống thế tục, trong đó có tinh thần thế gian, có thể cho rằng tinh thần này không có chỗ đứng và sức mạnh trong bạn, mặc dù nó có thể chỉ phôi bạn nếu bạn không cẩn thận. Vẫn còn nghi vấn liệu có tinh thần ích kỷ hay không. Tôi nghĩ là có, mặc dù không biết mức độ mạnh yếu ra sao. Dù có, nhưng vì bạn đã khao khát đến gần Chúa, và tâm hồn bạn không hướng về thế gian, nên tinh thần ích kỷ của bạn sẽ sớm tan biến, nếu bạn cho phép trái tim mình ngày càng bùng cháy với khao khát đến gần Chúa. Hãy lưu ý điều này.

Vậy thì bạn thấy mình phải làm gì rồi, hãy làm đi. Thoạt nhìn, điều này có vẻ là một việc to tát, nhưng thực chất nó rất đơn giản và dễ dàng. Hãy cầu nguyện với Chúa, bắt tay vào làm, và bạn có thể quyết định mọi thứ trong một buổi tối. Không cần phải đi xa, chỉ cần phân tích những gì bên trong bạn. Tuy nhiên, đừng trì hoãn việc này cho đến buổi tối, sau đó là buổi xung tội. Không, hãy bắt đầu ngay bây giờ, ngay từ đầu mùa chay. Dần dần, bạn sẽ hiểu mọi thứ một cách sâu sắc và rõ ràng hơn. Có thể lần này sẽ khó khăn. Nhưng nếu sau đó bạn bắt

đầu sống theo sự thôi thúc của tinh thần tốt đẹp của mình, thì chính cuộc sống sẽ dẫn bạn đến sự tự nhận thức hoàn toàn. Vì sao chúng ta phần lớn không biết mình? Bởi vì chúng ta sống một cách hời hợt.

Giả sử bạn đã xem xét lại bản thân một cách kỹ lưỡng và tìm thấy nhiều khuyết điểm ở mọi mặt. Vậy thì tiếp theo là gì? Phải làm gì với sự hiểu biết này? Tôi sẽ viết cho bạn về điều này trong lần tiếp theo.

| 36 |

Vậy bạn nên làm gì với sự hiểu biết về bản thân mình? Trước hết, bạn cần phải lên án tất cả những khuyết điểm của mình, không có bất kỳ lời bào chữa hay biện minh nào. Trong thánh lễ được thánh hiến trước đó, sau khi hát: "Xin hãy chấp nhận lời cầu nguyện của con", họ hát: "*Xin đừng để lòng tôi nghiêng về những lời gian dối, xin đừng để tôi tự hào về tội lỗi của mình*" (Thi thiên 140:5), thì ở đây, các tín đồ được khuyên nhủ hãy cầu nguyện để Chúa không cho phép họ dùng sự gian dối và xảo trá để tìm ra những lý do bào chữa cho tội lỗi của mình. Ai nghĩ ra những lời bào chữa như vậy, thì đừng mong đợi sự hối cải; và ai không hối cải, thì sẽ không tự sửa đổi. Vấn đề là, phải tự lên án mình mà không thương xót, phải tự đưa mình đến mức trong lòng thành thật thốt lên: tôi có lỗi.

Khi trái tim nói: tôi có lỗi, thì cần phải thêm vào đó nỗi sợ hãi sự phán xét của Đức Chúa Trời. Nếu lương tâm của bạn phán xét bạn, thì Đức Chúa Trời cũng sẽ không tha thứ cho bạn. Và Đức Chúa Trời thấy bạn có lỗi. Nếu Ngài thấy như vậy, thì Ngài sẽ phán xét. Nếu Ngài phán xét, thì Ngài sẽ đưa ra quyết định hoặc định hình phạt thích đáng. Hôm nay hoặc ngày mai, hình phạt này sẽ giáng xuống bạn, và nó đã treo lơ lửng trên đầu bạn khi bạn bị Đức Chúa Trời phán xét.

Làm thế nào bây giờ? Và sẽ không biết phải làm thế nào nếu không có lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời thương xót bạn cho chúng ta hy vọng được tha thứ tội lỗi, nếu chúng ta ăn năn hối cải và quyết tâm tránh xa những tội lỗi trước đây và không làm Đức Chúa Trời phật lòng. Đó là bản chất của sự ăn năn.

Vậy, đừng lạnh lùng với những sai lầm của mình, mà hãy hối hận về chúng và chân thành hối tiếc vì đã phạm phải chúng. Sự hối hận sẽ sinh ra quyết tâm khiêm tốn để tránh những sai lầm, còn kiến thức, dù đi kèm với ý định cảnh giác, nhưng sẽ dẫn đến sự kiêu ngạo, xin Chúa cứu con khỏi điều đó!

Khi đã quyết định tránh những sai lầm, bây giờ cần phải suy nghĩ và quyết định làm thế nào để thành công trong việc này, để từ ngay bây giờ bắt đầu thực sự sửa chữa bản thân. Ví dụ, nếu bạn tức giận vì điều gì đó, hãy quyết định không tức giận nữa và xác định cách nào thuận tiện nhất để điều chỉnh bản thân để không tức giận. Cũng như vậy, đối với mọi thứ khác, bây giờ bạn cần quyết định trước cách hành động trong từng trường hợp để không lại mắc phải sai lầm. Để làm điều này dễ dàng hơn, hãy ghi lại những sai lầm của bạn ngay khi bạn nhận ra chúng, và ngay lập tức ghi chú cách bạn nghĩ để sửa chữa chúng. Đây sẽ là lời thú tội chung và hoàn toàn đúng đắn đầu tiên của bạn. Hãy cố gắng làm điều này, vì Chúa. Bạn sẽ thấy mình có quyền lực như thế nào đối với bản thân và bắt đầu kiểm soát bản thân một cách mạnh mẽ như thế nào, với ý thức về sự phù hợp của cách hành động này, chứ không phải cách hành động khác.

Khi ăn năn về những tội lỗi và quyết tâm không phạm tội nữa, bạn cần kết hợp với việc cầu nguyện nhiệt thành với Chúa, để Ngài giúp bạn chống lại tội lỗi, và tin rằng Chúa sẽ không từ chối sự giúp đỡ đó. Các Kitô hữu phải ghi sâu trong lòng niềm tin rằng, như những tội lỗi mà họ hối hận và xưng tội với lời hứa sẽ tránh xa, được Chúa nhân từ tha thứ vì cái chết trên thập giá của Ngài, thì đồng thời ân sủng của Thiên Chúa cũng được ban cho, nhờ cái chết trên thập giá đó, để tránh xa tội lỗi. Ân sủng này ban cho sự quyết tâm mạnh mẽ không phạm tội và đức tin vững vàng, sáng suốt vào Đấng Cứu Thế Kitô.

Khi bạn làm được điều này, bạn đã sẵn sàng để xưng tội, và khi xưng tội, bạn sẽ được tha thứ tội lỗi của mình, bạn sẽ sẵn sàng để rước lễ thánh. Với sự ăn năn chân thành và quyết tâm vững vàng của bạn, Chúa sẽ đến trong các Bí tích Thánh của Ngài và ngự trong bạn, và bạn sẽ ở trong Ngài. Ôi, ân sủng vĩ đại và khôn tả của Đức Chúa Trời hào phóng!

Tôi nghĩ ra điều này để gợi ý cho bạn! Hãy lấy cuốn Cheti Minei cho tháng 3 và đọc câu chuyện của Thánh Theodora về những gian khổ mà bà đã trải qua. Câu chuyện này được đặt trong cuộc đời của Vasily Novy vào ngày 26 tháng 3. Cuộc đời của vị trưởng lão này rất vĩ đại. Hãy bắt đầu ngay với câu chuyện của Theodora, và bạn có thể biết câu chuyện bắt đầu ở đâu nhờ những ghi chú ở lề trang.

Cuộc đời của vị trưởng lão tóm tắt như sau. Vasily Novy ban đầu sống trong sa mạc gần Constantinople, sau đó bị bắt làm gián điệp và, sau khi chịu nhiều tra tấn, cuối cùng bị ném xuống biển. Chúa đã cứu ông khỏi chết đuối một cách kỳ diệu, và ông lén lút trở về thành phố, nơi một người tốt bụng đã cho ông ở nhờ. Vị tu sĩ lại

bắt đầu tu hành như khi còn ở sa mạc, và Theodora đã phục vụ ông rất tận tụy. Bà già này đã qua đời trước vị tu sĩ. Vasily còn có một đệ tử khác là Gregory, một giáo dân rất kính sợ Chúa. Anh ta muốn biết Theodora đã nhận được gì cho sự phục vụ tận tụy của mình đối với thánh Vasily. Anh ta hỏi vị trưởng lão về điều này. Vị trưởng lão câu nguyền, và Grigory thấy Theodora trong giấc mơ, ở một nơi sáng chói, được dành riêng cho Vasily, trong thiên đường. Grigory hỏi cô ấy làm thế nào cô ấy rời khỏi cơ thể và làm thế nào cô ấy đến được nơi hạnh phúc này. Thánh nữ Theodora trả lời bằng cách kể lại câu chuyện về cái chết của cô và những gian khổ mà cô đã trải qua. Tôi khuyên bạn nên đọc câu chuyện này một cách cẩn thận. Nó rất có ý nghĩa. Nó sẽ dẫn dắt bạn đến sự tự nhận thức và củng cố niềm tin vào sức mạnh của sự ăn năn và xưng tội.

Trong khi bạn tìm cuốn sách, tôi sẽ kể lại cho bạn nghe một số điều.

Thánh Theodora đã trải qua hai mươi thử thách. Thử thách đầu tiên là sự tra tấn của những lời nói và hành động vô ích, thô tục, xấu xa, vô đạo đức của con người: những lời nói tục tĩu, những trò cười nhạo báng, những bài hát thể tục vô đạo đức, những tiếng la hét vô đạo đức, những tiếng cười và tiếng cười khúc khích. Thử thách thứ hai là thử thách của sự dối trá, trong đó mọi lời nói dối, đặc biệt là những lời thề gian, việc gọi tên Chúa một cách vô ích, lời khai man, việc không thực hiện những lời thề với Chúa, việc xưng tội không thật, và những lời nói dối khác như . Thứ ba là sự tra tấn của sự phán xét và vu khống, làm nhục người khác, chế giễu khuyết điểm và tội lỗi của họ. Thứ tư là sự tra tấn của sự ham ăn, ham mê, no nê, tiệc tùng và vui chơi, say sưa, vi phạm các ngày ăn chay. Thứ năm là sự lười biếng, nơi mà tất cả các ngày và giờ đều bị tra tấn, những kẻ lười biếng, những kẻ ăn bám, những kẻ làm thuê không làm việc tương xứng với mức lương nhận được, những kẻ lười biếng trong việc phục vụ nhà thờ vào các ngày Chủ nhật và ngày lễ, những kẻ chán nản trong buổi lễ sáng và thánh lễ, những kẻ không quan tâm đến những việc liên quan đến sự cứu rỗi linh hồn. Thứ sáu là trộm cắp các loại. Thứ bảy là tham lam và keo kiệt. Thứ tám — cho vay nặng lãi và mọi hình thức trục lợi bất chính. Thứ chín — sự bất công, nơi các thẩm phán bất công bị tra tấn, xét xử vì tiền, tha thứ cho kẻ có tội và kết án người vô tội, giữ tiền thuê mướn, sử dụng các biện pháp và cân đo không chính xác khi mua bán. Thứ mười — ghen tị, thù hận, ghét anh em và không yêu thương. Thứ mười một — kiêu ngạo, tự mãn, tự cao, khinh thường, tự phụ, không tôn trọng cha mẹ, không vâng lời chính quyền. Thứ mười hai — giận dữ và tức giận. Thứ mười ba - thù hận, giữ ác ý trong lòng đối với người lân cận, báo thù và trả ác bằng ác. Thứ mười bốn - giết người, nơi không chỉ tra tấn cướp bóc, mà còn mọi vết thương, đập vào đầu hoặc vai bằng trái tim, tát vào mặt, đẩy bằng cơn giận dữ. Thứ mười lăm - phù phép, mê hoặc, đầu độc, thì thầm và gọi quỷ. Thứ mười sáu, mười bảy, mười tám - tội lỗi xác thịt. Thứ mười chín - dị giáo, suy nghĩ sai lầm về đức tin, bỏ đạo Chính thống, phi báng Đức Chúa Trời và mọi thánh vật. Thứ hai mươi - vô nhân đạo, tàn nhẫn và vô cảm với những người nghèo khổ.

Những gì Thánh Theodora gặp phải, thì mọi linh hồn cũng gặp phải. Sứ đồ đã gọi ma quỷ là các thế lực trên không. Những kẻ ác độc và quấy rầy này sẽ bỏ qua linh hồn nào khi nó phải lên ngai của Đức Chúa Trời, mà không cố gắng bắt giữ, thì cũng làm nó hoang mang bằng những lời đe dọa của mình. Vậy phải làm thế nào? Để an ủi chúng ta, những giọt nước mắt sám hối cùng với những việc làm sám hối, đặc biệt là việc bố thí, sẽ xóa sạch mọi tội lỗi. Đã bao nhiêu lần Thánh nữ Theodora thấy các quỷ dữ mang theo những cuộn giấy ghi chép tội lỗi của cô, mở ra để tố cáo cô, nhưng không tìm thấy gì trong đó. Các thiên thần đi cùng cô, khi cô hỏi họ lý do tại sao, đã giải thích cho cô rằng ai thành tâm ăn năn tội lỗi của mình, ăn chay, cầu nguyện và làm việc thiện, thì tội lỗi của người đó sẽ được xóa bỏ.

Đừng vội vàng, hãy ghi nhớ lời này và làm theo chỉ dẫn của nó để khắc phục mọi khuyết điểm của mình.

| 37 |

Tôi không nghe thấy, bạn đã bắt đầu ăn chay chưa và có ăn chay không. Khi bạn bắt đầu ăn chay, tất cả những gì được viết cho bạn về việc ăn chay sẽ rất hữu ích. Trong khi đó, tôi sẽ thêm một vài lời giải thích về một số điểm. Chủ đề này không thể diễn tả trong vài dòng.

Vậy, giả sử rằng bạn, khi đặt mình vào khuôn khổ ăn chay, hoặc trật tự ăn chay bên ngoài, sẽ phân tích bản thân một cách nghiêm ngặt theo các hướng dẫn đã được đưa ra, để sau khi xem xét tất cả các sai sót, bạn có thể sửa chữa mọi thứ.

Cần phải xác định rõ nghĩa của từ "sửa chữa". Đây là bản chất của vấn đề, nếu không biết điều này, bạn có thể phạm sai lầm lớn, trong khi tin rằng việc làm của mình là đúng.

Đặt ra việc sửa chữa. Vậy bây giờ chúng ta có gì xấu? Hành vi của chúng ta có gì xấu? Tôi nghĩ rằng bạn cũng đã trải nghiệm rằng khi bắt đầu xưng tội, bạn không biết phải nói gì: bạn không thấy mình có tội gì. Theo

bạn, tại sao lại như vậy? Do không hiểu rõ cuộc sống của chúng ta phải như thế nào, và liệu tất cả việc làm và suy nghĩ của chúng ta có hướng tới điều đó hay không. Khi điều này không rõ ràng, nhìn vào cuộc sống của mình nói chung và thấy rằng nó, giống như của mọi người, không có gì xấu xa, không có gì đáng chú ý, chúng ta vẫn bình thản, nói hoặc chỉ cảm thấy trong thâm tâm: còn muốn gì nữa?

Đề điều này không ảnh hưởng đến bạn, tất cả những gì đã được viết cho đến nay là để phản đối điều đó. Và nếu bạn làm theo những gì đã được chỉ dẫn, thì bạn sẽ không còn có thể nói: còn muốn gì nữa? Tôi sẽ giữ sự chú ý của bạn lâu hơn nữa về điều này.

Vấn đề, như đã đề cập nhiều lần, là như thế này. Toàn bộ cuộc sống của chúng ta, trong tất cả các chi tiết và chi tiết nhỏ nhất, phải được dành cho Đức Chúa Trời. Luật chung là: bất cứ điều gì bạn làm, hãy làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và để làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, để tôn vinh danh thánh của Ngài. Vì vậy, cần phải xem xét mọi việc có phù hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời hay không; và chỉ làm việc đó sau khi đã chắc chắn rằng nó hoàn toàn phù hợp với ý muốn của Ngài; và làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, để việc đó được thực hiện. Ai luôn hành động với sự thận trọng như vậy và với ý thức rõ ràng về sự đẹp lòng Đức Chúa Trời trong những việc mình làm, thì đồng thời không thể không nhận thức rằng cuộc sống của mình đang đi đúng hướng, rằng dù việc làm của mình không rực rỡ và không hoàn hảo, nhưng trong đó không có gì xúc phạm Đức Chúa Trời và không đẹp lòng Ngài. Sự nhận thức này làm cho trái tim anh ta tràn ngập sự bình an từ lương tâm thanh thản và niềm vui thiêng liêng, sinh ra từ cảm giác rằng anh ta không xa lạ với Đức Chúa Trời và dù không vĩ đại, không nổi tiếng và không nổi bật, nhưng anh ta là nô lệ của Ngài, cố gắng làm hài lòng Ngài bằng mọi cách và hướng tất cả nỗ lực của mình vào việc đó, và tin rằng chính Đức Chúa Trời cũng nhìn thấy anh ta như vậy.

Cuộc sống đạo đức của tất cả chúng ta nên như vậy. Tuy nhiên, trên thực tế, phần lớn chúng ta sống như thế nào? Chúng ta sống như thế nào thì sống. Chúng ta không có ý thức và chủ động hướng tất cả việc làm của mình, lớn hay nhỏ, đến sự hài lòng của Đức Chúa Trời. Mọi việc diễn ra một cách ngẫu nhiên, và hầu hết mọi việc được làm theo thói quen, vì mọi người đều làm như vậy, mà không chắc chắn về sự phù hợp của chúng với mục đích chính của cuộc sống.

Gần đây, tôi đã nhắc đến với bạn về tinh thần sống, rằng nó có thể là kính sợ Chúa, tự cao tự đại, hoặc yêu hòa bình. Và tôi đã quên thêm vào đây một tinh thần thứ tư: không phải cái này cũng không phải cái kia, mặc dù tôi đã đề cập đến điều này một cách thoáng qua (Thư 26 ở cuối). Phần lớn mọi người có phải đang thờ bằng tinh thần này không? Họ dường như không có gì chống lại Đức Chúa Trời, nhưng cũng không có mục đích cố ý làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Ví dụ, nếu phải đi nhà thờ, họ đi, còn nếu không, họ cũng không buồn. Và ở nhà, khi cầu nguyện, họ cúi đầu một hai lần là xong. Và họ hài lòng. Và như vậy trong mọi việc thuộc về Đức Chúa Trời. Họ không phải là những người ích kỷ rõ rệt, nhưng để bảo vệ lợi ích của mình, để miễn cho mình khỏi bất kỳ sự hy sinh nào, họ luôn tìm ra lý do để trốn tránh. Họ cũng không phải là những người yêu hòa bình quá nổi bật, nhưng cũng không từ chối vui vẻ cùng với thế gian trong những việc của thế gian. Những người như vậy rất phổ biến. Họ thờ ơ với việc làm đẹp lòng Chúa và sự cứu rỗi, không nóng cũng không lạnh. Chúa ghê tởm và từ chối họ.

Cho đến nay, bạn có thuộc loại người này không? Tôi nghĩ là không hẳn. Tuy nhiên, phần lớn những gì bạn đã làm là vì mọi người trong vòng tròn của bạn đều làm như vậy. Nhưng hãy bỏ qua những gì bạn đã là. Tôi đảm bảo với bạn rằng nếu bạn thực hiện một cách trung thực tất cả những gì được chỉ định cho bạn, bạn sẽ không còn giống họ nữa, mà sẽ bắt đầu làm những việc tốt và tuyệt vời. Không phải là sẽ có gì đặc biệt, mà những việc đó sẽ có một màu sắc đặc biệt, một tính cách khác, một vẻ đẹp và sự trang nghiêm khác. Xin Chúa ban phước lành! Tôi chân thành chúc bạn điều đó. Khi bạn đặt mọi việc theo ý Chúa và bắt đầu làm như vậy, bạn chắc chắn sẽ được ban phước lành nội tâm, có được sự bình an trong lòng, sáng suốt, ấm áp, vui vẻ, trong đó có thiên đường tâm hồn.

Nhưng để điều đó xảy ra, bạn phải có quyết tâm sống như vậy; để có quyết tâm, bạn phải cảm nhận được sự xấu xa của cuộc sống, sự thiếu quan tâm đến những điều quan trọng (không phải cái này cũng không phải cái kia), và sự cao quý tuyệt vời của cuộc sống quan tâm. Và điều đó là chưa đủ. Cần phải đau khổ vì dù đã sống được một thời gian, nhưng vẫn có một phần của nó được sống một cách vô ích. Sự đau khổ của trái tim về sự bất toàn của mình trước mặt Chúa là nền tảng cho quyết tâm trở nên hoàn hảo trước mặt Ngài. Hãy lo lắng về tất cả những điều này ngay bây giờ. Chúa giúp bạn!

Chúa, Đấng sắp đặt sự cứu rỗi cho tất cả những người được cứu rỗi, xin dạy cho bạn cách điều chỉnh bản thân để cuộc sống của bạn không trôi qua một cách vô ích — không này không kia — mà được đẹp lòng Chúa, mang lại sự cứu rỗi cho bạn và phục vụ như con đường dẫn đến Nước Trời!

Và tôi sẽ thêm vào. Sau khi đọc tất cả những gì bạn cần làm, đừng nghĩ: ồ, thật là khó khăn! Làm sao có thể làm được tất cả những điều này! Dù vậy, đừng chán chờ, vì đây là việc quan trọng hàng đầu. Nhưng ở đây không có gì khó khăn hay to tát cả. Tất cả đều đơn giản. Hãy bắt đầu từ từ và bạn sẽ làm được tất cả mọi việc như mong muốn. Nhưng nếu bạn không kịp làm tất cả như mong muốn, hãy làm hết sức mình. Chúa không đòi hỏi những điều nhỏ nhặt. Ngài đánh giá cao sự siêng năng và ý định. Nỗ lực của bạn để xem xét lại và xây dựng lại toàn bộ con người mình, Ngài sẽ chấp nhận như một việc đã hoàn thành, chỉ cần bạn đừng bỏ cuộc, mà hãy tiếp tục và tiếp tục cho đến khi hoàn thành. Điều quan trọng nhất, đó là ý định quyết tâm cống hiến toàn bộ bản thân cho Chúa, bạn nhất định phải khơi dậy, củng cố và thiết lập trong mình một lần và mãi mãi. Đây là điều kiện cấp thiết để nhận được ân sủng, được ban cho trong các bí tích sám hối và thánh thể.

Tôi sẽ nhắc lại cho bạn nhớ về việc cứu rỗi của chúng ta, và bạn sẽ thấy điều quan trọng nhất mà bạn đang có. Chúng ta đã phạm tội trong tổ tiên của mình. Lòng nhân từ của Đức Chúa Trời đã thương xót chúng ta và sắp đặt sự cứu rỗi cho chúng ta trong Chúa Giê-su Christ, Con Đức Chúa Trời, Đấng đã nhập thể vì chúng ta, loài người, và vì sự cứu rỗi của chúng ta. Ngài đã thực hiện sự cứu rỗi này bằng cái chết trên thập tự giá, sự phục sinh và sự giáng lâm của Đức Thánh Linh. Những ai tin vào Ngài, đến với Ngài với lòng ăn năn, nhờ cái chết của Ngài mà được tha thứ tội lỗi, và nhờ quyết tâm theo Ngài và giáo lý của Ngài trong cuộc sống mà nhận được ân sủng của Thánh Thần trong các bí tích. Tất cả điều này được thực hiện trong phép rửa tội và phép xức dầu. Người nhận được ân sủng bắt đầu một cuộc sống mới, được sinh ra từ Thánh Thần. Chúng ta đã nhận được sự tái sinh này khi còn nhỏ. Cha mẹ và cha mẹ đỡ đầu của chúng ta đã làm chứng cho đức tin của chúng ta. Họ cũng đảm bảo rằng chúng ta sẽ sống theo các điều răn của Chúa. Vì điều này, trong các bí tích ban đầu, chúng ta được ban cho mọi thứ như thể chính chúng ta đã ý thức và bày tỏ đức tin, và đã thề hứa, nhưng rõ ràng là với điều kiện khi chúng ta trưởng thành và tự nhận thức được bản thân, chúng ta sẽ tự nguyện nhận lấy những nghĩa vụ mà người khác đã thề hứa thay cho chúng ta khi rửa tội. Khi ai đó làm điều này, thì ân sủng của Chúa, trước đó chỉ hoạt động một cách bí mật, bắt đầu hoạt động cùng với tự do và thường cho thấy rõ ràng và rõ ràng giúp đỡ trong việc sắp xếp sự cứu rỗi của người đó, người đã đưa ra quyết định như vậy. Phần lớn điều này được thực hiện trong thời gian ăn chay.

Và đây là điều bạn muốn làm. Trước đây, bạn đã ăn chay và làm tất cả những gì thường làm trong thời gian này. Nhưng bây giờ, bạn định làm điều đó một cách có ý thức hơn. Dựa trên điều này, tôi giải thích cho bạn rằng bây giờ bạn phải làm gì: bạn phải tự mình tuyên thệ những lời thề mà người khác đã tuyên thệ cho bạn. Khi đó, những người khác đã từ bỏ Satan, tất cả những việc làm của hắn và tất cả sự phục vụ của hắn (cuộc sống thế tục) thay cho bạn, và bây giờ chính bạn sẽ từ bỏ tất cả những điều đó. Khi đó, những người khác đã đảm bảo thay cho bạn rằng bạn sẽ kết hợp với Chúa Kitô và sẽ phục vụ và thờ phượng Ngài, bây giờ chính bạn sẽ tuyên bố điều đó bằng cả tâm hồn và trái tim mình.

Hãy bước vào điều này với niềm tin và chấp nhận những quyết định phù hợp với điều đó. Chúa sẽ là người trợ giúp bạn, cùng với Mẹ Thiên Chúa và Thiên Thần Hộ Mệnh của bạn!

Xin ân sủng của Thánh Thần chiếu rọi trên bạn trong các bí tích xưng tội và rước lễ, mà bạn sẽ tham dự với lòng thành và quyết tâm.

Bức thư cuối cùng của bạn đã mang đến cho tôi một niềm vui thực sự. Tâm trí bạn trở nên sáng suốt và những quyết định của trái tim bạn đi theo hướng đúng đắn và cứu rỗi!

Vậy là bạn đã quyết định làm mọi việc như lẽ phải. Chúa phù hộ bạn! Tất cả những dự định của bạn về trật tự mới trong cuộc sống trong tương lai đều rất tốt. Nhưng để bạn không làm hỏng việc này vì quá nóng vội, dù điều đó có thể xảy ra (Sự lệch lạc có thể là sang bên phải và sang bên trái. Điều đầu tiên là sự ghen tị không hợp lý, điều thứ hai là sự lười biếng), tôi vội vàng nói với bạn một số điều để hướng dẫn.

Hãy xem, khi tái cấu trúc mọi thứ, hãy chú ý đến nội dung hơn là hình thức. Hình thức có thể dễ nguyên như cũ, trừ những gì bản chất có hại cho trái tim: làm mất tập trung, phá vỡ suy nghĩ, làm đầy những việc thừa thãi và những thứ tương tự. Tất nhiên, việc tái cấu trúc cũng phải liên quan đến trật tự bên ngoài, nhưng không phải về hình thức mà là về tinh thần mà việc này cần được thực hiện. Nếu làm như vậy, bên ngoài sẽ vẫn như cũ,

ngoại trừ một vài ngoại lệ nhỏ, nhưng tinh thần sẽ hoàn toàn khác. Lợi ích của việc không phá vỡ trật tự bên ngoài quá mạnh mẽ là sự thay đổi của bạn sẽ không gây chú ý cho ai.

Điều thứ hai cần ghi nhớ, bạn đã có sẵn trong đầu — đó là đừng nghĩ rằng điều ước sẽ dễ dàng thành hiện thực. Có bao nhiêu trở ngại bên ngoài và bên trong! Và bạn làm rất đúng khi chuẩn bị bước vào cuộc đấu tranh chứ không phải con đường hoa mỹ. Đúng vậy, đúng vậy! Hãy chuẩn bị chiến đấu và cầu xin Chúa ban cho bạn sức mạnh để chịu đựng mọi điều bất lợi và cản trở mà bạn gặp phải. Đừng tin tưởng vào chính mình. Hãy đặt tất cả niềm tin vào Chúa — và sự giúp đỡ của Ngài sẽ luôn ở bên bạn.

Nhưng khi chuẩn bị chiến đấu, đừng nghĩ rằng bạn sẽ luôn chiến thắng. Thường thì bạn sẽ chỉ phải chịu đựng, mang một gánh nặng. Thường thì bạn sẽ thấy rằng dù có muốn làm điều đúng đắn, những sai lầm vẫn len lỏi và xâm nhập. Hãy biết trước rằng tất cả điều này là bình thường. Khi gặp phải, đừng sợ hãi. Bây giờ, hãy dự đoán trước và đừng mong đợi cuộc sống phía trước sẽ khác, ngoài những khó khăn, xáo trộn và thất bại.

Hãy chỉ chuẩn bị một điều duy nhất — sự can đảm vững vàng, bất chấp mọi thứ, để tiếp tục công việc đã bắt đầu. Điều này phải được đặt ra và ghi khắc bằng lời thề và quyết tâm vững vàng cho cả cuộc đời. Còn cuộc sống sẽ diễn ra như thế nào, sẽ có những thành công và sai lầm nào, người khác sẽ đón nhận điều đó như thế nào — hãy để tất cả cho ý muốn của Chúa.

Từ những kinh nghiệm được ghi lại trong cuộc đời của các thánh, có thể thấy rằng Chúa dẫn dắt những người gắn bó với Ngài bằng tình yêu nồng nhiệt và hiến dâng cuộc đời mình cho Ngài đến sự hoàn hảo theo những cách khác nhau. Ngài cho phép kẻ thù hành động thù địch, nhưng không từ bỏ bàn tay giúp đỡ của Ngài. Tất cả là Đức Chúa Trời. Nhưng đường lối của Ngài là kỳ diệu và, quan trọng nhất, là bí ẩn. Ngay cả chính người được hướng dẫn cũng chỉ nhận ra điều đó sau khi nhìn lại. Vì vậy, lời cầu nguyện luôn thích hợp: "Hãy cứu tôi, Đấng quyết định số phận!" Và cùng với lời cầu nguyện, hãy phó thác mình vào tay Đức Chúa Trời — hoàn toàn, không thể thay đổi.

Và kẻ thù sẽ không ngu quên. Các thánh của Chúa đã nhận thấy rằng kẻ thù tác động đến những người mới bắt đầu theo hai cách: đối với một số người, kẻ thù không cản trở gì cả và không có bất kỳ sự chống đối nào. Những người này, không gặp trở ngại nào cả bên trong lẫn bên ngoài và thấy mọi việc diễn ra suôn sẻ, bắt đầu mơ mộng rằng: chúng ta đã đánh đuổi tất cả kẻ thù, và chúng không dám xuất hiện nữa. Ngay khi những ý nghĩ này xuất hiện, kẻ thù sẽ lập tức đến và bắt đầu phát triển những giấc mơ kiêu ngạo, từ đó sinh ra sự tự tin và quên đi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, không tìm kiếm và vì thế mà bị mất mát. Ngay khi điều này xảy ra, kẻ thù sẽ bắt đầu hành động một cách độc ác: kích động những điều xấu xa bên trong và những sự chống đối mạnh mẽ bên ngoài — và kẻ tự tin nghèo nàn sẽ gục ngã. Những trường hợp này không hiếm. Và hãy chấp nhận điều này ngay bây giờ, khi bạn đang suy nghĩ về cách sắp xếp cuộc sống của mình, để khi bạn bắt đầu một cuộc sống mới và mọi thứ diễn ra suôn sẻ, bạn không mơ mộng về bản thân, mà nhìn thấy trong đó sự mai phục nguy hiểm nhất của kẻ thù và tăng cường sự thận trọng và chú ý đến công việc. Sự hoàn hảo, dù là nhỏ nhất, cũng chỉ đến sau những nỗ lực và công sức, sau nhiều năm tháng, chứ không phải từ những ngày đầu tiên.

Ngược lại, đối với những người khác, kẻ thù tấn công với tất cả sức mạnh và sự nhanh chóng ngay từ những ngày đầu tiên, khiến người mới bắt đầu cảm thấy lạc lõng. Bất cứ nơi nào họ đến, mọi thứ đều chống lại họ: trong suy nghĩ, trong cảm xúc, và bên ngoài, họ chỉ thấy một điều duy nhất đi ngược lại với ý định tốt và không có gì thuận lợi. Kẻ thù làm điều này để dọa nạt người mới ngay từ đầu và buộc họ từ bỏ ý định tốt đẹp của mình và quay trở lại cuộc sống vô tư và thiếu chú ý. Nhưng khi thấy người mới không chịu khuất phục mà vẫn kiên định, kẻ thù sẽ ngay lập tức rút lui. Vì sự kiên cường chống lại kẻ thù xứng đáng được vinh danh, còn hấn ta không muốn trao vinh quang đó. Vì vậy, hãy ghi nhớ điều này để trong trường hợp gặp phải sự chống đối mạnh mẽ, đừng vội nản lòng, vì biết rằng đó là mưu mẹo của kẻ thù, và hấn ta sẽ ngay lập tức từ bỏ khi nhận thấy sự kiên định của bạn.

Bạn làm rất tốt khi không nhìn thấy những bông hoa phía trước. Đó là cách nhìn thực tế về vấn đề. Và hãy chuẩn bị tinh thần kiên cường. Tuy nhiên, hãy tự cứu mình. Tôi còn muốn nói với bạn một điều nữa, nhưng để lần sau nhé.

Bạn sợ rằng, dù có bắt đầu một cách nhiệt tình, bạn cũng sẽ không thể hoàn thành đến cùng. Đúng, điều đó đáng sợ, vì chúng ta thường hay thay đổi trước mặt chính mình và chống lại chính mình. Không thể tin tưởng vào chính mình. Tất cả hy vọng đều đặt vào Chúa. Đừng bỏ đi nỗi sợ hãi đó, mà hãy duy trì nó bằng sự lo ngại xúc phạm

Chúa yêu dấu, bằng nỗi sợ rằng, khi suy yếu, bạn sẽ không thể trở lại với sự hứng khởi như vậy, và cái chết có thể đến bất cứ lúc nào. Sau đó, nỗi sợ hãi này sẽ qua đi và được thay thế bằng niềm hy vọng chắc chắn về sự cứu rỗi, nhưng bây giờ đừng từ bỏ nó: nó sẽ khơi dậy lòng ghen tị và xua đuổi những ham muốn buông thả, những ham muốn rất có hại. Kết quả là trong lòng bạn sẽ có một lời cầu xin liên tục: Lạy Chúa, xin cứu con! Lạy Chúa, xin hãy ban phước lành! Và: xin hãy cứu rỗi tôi, kẻ không xứng đáng! Tôi luôn gọi đó là sự đau đớn trong lòng đối với Chúa. Kẻ thù rất mạnh, và bạn không biết bên ngoài và bên trong sẽ có những cơn bão nào nổi lên và làm bạn mất phương hướng. Bạn sẽ ngã xuống và mất tích. Vì vậy, hãy kêu lên: Lạy Chúa, xin cứu con! Đó chính là trái tim tan vỡ và khiêm nhường, mà nhà tiên tri David, người ăn năn, nói rằng Chúa của ông không hạ thấp, không khinh thường, mà lắng nghe ông. Hãy ghi nhớ điều này. Khi bạn đã nhận ra mối nguy hiểm này, bạn chỉ cần làm một điều nhỏ: luôn cảm nhận nó và kêu cầu sự giúp đỡ. Cảm giác đau đớn khi dựa vào Chúa vì nhận thức được những nguy hiểm xung quanh có thể chấm dứt cuộc sống tinh thần và dập tắt nó, phải là một cảm giác thường xuyên. Hãy lưu ý điều này: ai có cảm giác đó, nghĩa là người đó đang đi, và đi trên con đường thẳng. Đó là dấu hiệu quyết định nhất!

Bạn viết: "Xin Chúa cho sự sẵn sàng hiện tại để bắt đầu công việc này không suy yếu trong thời gian dài." Không phải trong thời gian dài, mà là không bao giờ được suy yếu. Hãy lưu ý rằng sự sẵn sàng này, hay sự nhiệt tình làm việc cho Chúa, hay sự nhiệt thành làm đẹp lòng Chúa, hay quyết tâm hiến mình phục vụ Chúa bằng cách tuân thủ chính xác các điều răn của Ngài (tất cả đều giống nhau: lời nói khác nhau, nhưng việc làm thì giống nhau), tạo nên cuộc sống tinh thần. Khi có sự sẵn sàng này, thì có cuộc sống tinh thần, và khi không có nó, thì không có cuộc sống tinh thần. Khi nó không còn nữa, điều đó cũng giống như hơi thở thiêng liêng ngừng lại và trái tim thiêng liêng ngừng đập: tinh thần hoặc chết, hoặc ngừng đập. Bởi vì vậy, mối quan tâm đầu tiên của người bước vào con đường của Chúa phải là hỗ trợ và nuôi dưỡng sự sẵn sàng, nhiệt tình và siêng năng này bằng mọi cách. Có thể giới hạn tất cả các quy tắc tiếp theo chỉ bằng quy tắc này, tức là chỉ cần giữ sự nhiệt tình và sẵn sàng này, nó sẽ tự dạy và liên tục dạy bạn phải làm gì và khi nào phải làm. Hãy lưu ý điều này!

Điều này cùng với sự khao khát đau đớn trước đó đối với Chúa là gốc rễ của đời sống tinh thần, là sự bảo vệ và che chở cho nó. Bạn đã xác định rõ kẻ thù của sự sắp đặt cơ bản này, và do đó, kẻ thù chính: sự lạnh lùng. Ôi, điều cay đắng và chua chát làm sao! Nhưng hãy biết rằng không phải mọi sự suy giảm nhiệt tình đều là sự lạnh lùng tai hại. Nó có thể xảy ra do căng thẳng quá mức về tinh thần, hoặc do suy giảm sức khỏe thể chất hoặc bệnh tật. Cả hai điều này đều không có gì nghiêm trọng, sẽ qua đi. Sự nguội lạnh đáng sợ là do sự trốn tránh ý muốn của Đức Chúa Trời một cách tùy tiện, với ý thức và trái với lương tâm, với sự thiên vị đối với những điều không thuộc về Đức Chúa Trời. Điều này giết chết tinh thần và ngăn chặn cuộc sống tinh thần. Và đây là điều mà bạn nên sợ hơn tất cả, sợ như lửa, như cái chết. Nó xảy ra do mất sự chú ý đến bản thân và sợ hãi Đức Chúa Trời. Hãy giữ gìn chúng để tránh điều ác khủng khiếp đó. Đối với những sự lạnh nhạt vô tình do kiệt sức và bệnh tật, thì có một quy luật duy nhất: hãy chịu đựng, không vi phạm bất kỳ trật tự đạo đức nào, mặc dù chúng sẽ được thực hiện mà không có bất kỳ hứng thú nào. Ai kiên nhẫn chịu đựng điều này, thì sự lạnh nhạt sẽ sớm qua đi và sự nhiệt tình, ấm áp, chân thành sẽ trở lại. Hãy ghi nhớ điều này và từ nay trở đi, thứ nhất, đừng để sự nhiệt tình của bạn bị nguội lạnh một cách tùy tiện, thứ hai, trong trường hợp sự nguội lạnh ngẫu nhiên, hãy tiếp tục thực hiện các quy tắc đã thiết lập với niềm tin rằng việc thực hiện các công việc một cách khô khan sẽ sớm mang lại sự sống động và sự nhiệt tình.

Tất cả những gì được viết cho bạn trong hai lá thư gần đây sẽ hữu ích cho bạn sau này, khi bạn thực sự bắt đầu một cuộc sống mới. Nhưng vì bây giờ, khi bạn đang tái cấu trúc trật tự cuộc sống, dù chỉ là trong tâm trí, bạn phải tính đến tất cả những tình huống có thể xảy ra trong tương lai, nên tôi thấy không thừa khi nói rộng hơn về điều này, nhất là khi những lời của bạn đã cho tôi lý do để làm vậy.

Điều này làm tôi rất vui, vì có lẽ bạn không nhận ra rằng bạn đã chạm đến những khía cạnh quan trọng nhất của cuộc sống tinh thần. Điều này có nghĩa là trí óc của bạn đang hoạt động đúng đắn: Chúa, thấy sự sẵn sàng của bạn để phục vụ Ngài hết lòng, giúp đỡ bạn — và chính bạn cũng không biết tại sao những giả định và lo ngại này lại nảy sinh trong đầu bạn. Đó là Thiên thần hộ mệnh theo lệnh của Chúa đang giải thích cho bạn. Chúa ơi, xin chúc phúc cho sự khởi đầu của bạn! Tôi chân thành chúc bạn thành công.

Khi bạn bắt đầu làm việc trên chính mình, bạn sẽ thấy rằng tất cả các hướng dẫn và chỉ dẫn bên ngoài chỉ là những trợ giúp. Điều gì thực sự cần thiết cho tâm hồn hoặc cách tốt nhất để hành động trong trường hợp này hay trường hợp khác, mỗi tâm hồn phải tự quyết định, với sự giúp đỡ của ân sủng của Chúa, người hướng dẫn nó một cách vô hình. Người chân thành muốn làm đẹp lòng Chúa và hoàn toàn phó thác mình cho Ngài sẽ luôn làm được việc thực sự, nhưng làm với sự khiêm nhường.

Tôi kết thúc bằng lời chúc tốt lành, cầu Chúa giúp bạn thực hiện việc ăn chay của mình một cách thành công nhất.

| 41 |

Đã đến lúc xưng tội, và sau đó là khoảnh khắc ngọt ngào nhất của việc rước lễ Thánh Thể! Xin Chúa ban phước lành để bạn có thể thực hiện cả hai việc này một cách xứng đáng. Vì vậy, những nỗ lực của việc ăn chay và tất cả những gì bạn đã dự định ở đây sẽ được đóng dấu của Chúa.

Nhưng tại sao bạn lại sợ xưng tội, như bạn viết? Nhiều người chắc chắn có sợ, nhưng tại sao bạn lại sợ? Hãy làm rõ vấn đề này cho mình. Người xưng tội chỉ là nhân chứng, còn Chúa là Đấng tha tội. Chính Ngài ra lệnh cho linh mục và cho phép người xưng tội được tha tội. Chúa là Đấng đầy lòng thương xót. Ngài chỉ chờ đợi ai đó xưng tội của mình, và ngay khi ai đó xưng tội, Ngài sẽ ngay lập tức tha thứ. Có cần phải sợ một Chúa như vậy không?

Một phần sự sợ hãi này xuất phát từ việc không rõ ràng về những gì cần phải nói trong tâm hồn. Nhưng khi bạn làm theo những gì được chỉ dẫn, mọi thứ sẽ trở nên rõ ràng với bạn. Và không có gì phải sợ hãi.

Sự sợ hãi này cũng xuất phát từ việc chúng ta hiếm khi xưng tội. Nếu chúng ta xưng tội thường xuyên hơn, chúng ta sẽ không sợ hãi như vậy. Có lẽ Chúa sẽ ban cho bạn cơ hội để từ nay trở đi, bạn sẽ thường xuyên tham dự bữa tiệc của Chúa và do đó, xưng tội thường xuyên hơn.

Hãy làm như sau! Hãy ghi lại tất cả những gì bạn thấy cần phải thú nhận, và khi đến gặp linh mục, hãy kể lại tất cả bằng cách đọc bản ghi chép. Bởi vì sự xưng tội thực sự phải là của chính mình, tức là người xưng tội phải tự kể lại những tội lỗi của mình, chứ không phải chờ linh mục hỏi. Đây là thói quen của chúng ta, và việc xưng tội hiếm khi diễn ra đúng đắn. Người xưng tội thường hỏi nhiều điều không cần thiết, những điều không liên quan đến người xưng tội, trong khi những điều cần thiết thì lại không hỏi. Vì vậy, việc xưng tội không được thực hiện đúng đắn. Bạn có thể tự nói ra những gì mình cảm thấy có lỗi mà không cần ghi chép, nếu bạn hy vọng nhớ được tất cả, nhưng nhất định phải tự kể ra tất cả. Chúa ban phước cho bạn, hãy xưng tội với tinh thần sám hối và quyết tâm sửa đổi mọi thứ, nhưng đừng sợ hãi. Sự sợ hãi là hoàn toàn không cần thiết và cản trở việc xưng tội.

Họ đã làm tôi gián đoạn việc viết thư và cắt đứt dòng suy nghĩ mà tôi định truyền đạt cho bạn.

Nếu bạn cảm thấy sợ hãi trước khi xưng tội, hãy xua đuổi nó đi. Sự kính sợ Đức Chúa Trời là điều quý giá, nhưng sự sợ hãi trẻ con như của bạn là điều xấu. Thực tế không có lý do gì để sợ hãi, nhưng sự sợ hãi đó là do kẻ thù gieo rắc. Hãy đến với Chúa một cách bình tĩnh, dù với trái tim tan vỡ; hãy đến như trong dụ ngôn, người con trai hư hỏng đến với cha mình. Cha của người con trai trở về không mắng mỏ hay sỉ nhục anh ta, mà mở rộng vòng tay ôm anh ta và hôn anh ta. Điều tương tự cũng sẵn sàng cho bạn. Ông đã mở rộng vòng tay đón bạn. Bạn chỉ cần lao vào vòng tay đó. Và hãy làm điều đó với tình yêu kính trọng.

Điều quan trọng nhất trong sự ăn năn là sự đau khổ trong lòng về những sai lầm của mình trước Chúa và quyết tâm cố gắng để trở nên hoàn hảo trong mọi việc. Bạn đã bày tỏ quyết tâm làm đẹp lòng Chúa, và Chúa, Đấng thấy tất cả, chắc chắn đã chấp nhận. Nhưng liệu có sự đau khổ trong lòng về những sai lầm của mình không? Hãy cố gắng khơi dậy nó. Dù tội lỗi của bạn có ít và có vẻ nhẹ nhàng đến đâu, chúng vẫn là tội lỗi và bị Chúa không hài lòng. Đôi khi chúng ta cảm thấy xấu hổ trước mọi người vì một lời nói hoặc cử chỉ vô ý! Và ở đây, Chúa không phải là điều vô nghĩa, mà là tội lỗi. Hãy khôn ngoan để vì tất cả những điều đó mà đau khổ và ăn năn trước mặt Chúa. Sau sự đau khổ đó, sức mạnh sẽ tuôn trào để không sa vào những sai lầm.

Bạn đã quyết định xem xét lại mọi thứ một cách chi tiết và sửa đổi. Có thể bạn chưa kịp làm tất cả hoặc chưa làm đầy đủ như đã định; đừng bối rối vì điều đó. Chúa quý trọng ý định và quyết tâm chính của bạn là sửa chữa mọi thứ trước mặt Ngài. Vì Ngài, bạn sẽ được tha thứ tội lỗi và nhận được ân sủng. Hãy đến với Chúa với ý định vững chắc là sửa chữa tất cả những sai lầm đã biết và sẽ biết. Hãy mang đến cho Chúa ý định vững chắc là thực hiện tất cả những gì lương tâm của bạn cho là bắt buộc và những gì sẽ được coi là bắt buộc sau này; đừng lo lắng về những điều khác.

Tốt nhất là xưng tội vào buổi tối trước khi rước lễ, để dành cả đêm và buổi sáng chỉ để suy nghĩ về việc tiếp nhận Chúa. Trong thời gian này, hãy đọc các bài giảng trước khi rước lễ trong cuốn sách mà tôi đã cho bạn. Hoặc ngồi và suy nghĩ về Chúa, cầu nguyện với Ngài trong lòng: Lạy Chúa, xin hãy làm với con và trong con theo ý Ngài, chỉ xin đừng tước đi sự giao tiếp của Ngài với con. Và tất cả hãy cầu nguyện bằng lời cầu nguyện ngắn gọn như

vậy, kèm theo những lời chào kính. Nếu bạn hoãn việc xưng tội đến sáng, thì vào buổi tối, suy nghĩ sẽ trở nên mâu thuẫn và kết quả sẽ là sự bối rối.

Khi tiếp cận các Bí tích Thánh, hãy tiếp cận với lòng đơn sơ, với niềm tin trọn vẹn rằng Chúa sẽ ngự vào trong bạn, và với sự kính sợ thích hợp. Sau đó, hãy để Chúa tự quyết định những gì sẽ xảy ra trong lòng bạn. Nhiều người mong muốn nhận được điều này điều kia từ Thánh Thể, nhưng sau đó, khi không thấy điều đó, họ bối rối và thậm chí dao động trong niềm tin vào sức mạnh của bí tích. Nhưng lỗi không phải ở bí tích, mà ở những suy đoán thừa thãi đó. Đừng hứa hẹn gì với bản thân, mà hãy để mọi việc cho Chúa, xin Ngài một ân sủng: củng cố bạn trong mọi điều tốt lành theo ý Ngài. Quả của Thánh Thể thường phản ánh trong lòng bằng sự bình an ngọt ngào; đôi khi nó mang lại sự sáng suốt trong suy nghĩ và sự hứng khởi trong sự tận tụy với Chúa; đôi khi hầu như không thấy gì, nhưng sau đó trong hành động, chúng ta thấy được sức mạnh và sự kiên định lớn trong sự hoàn thiện đã hứa. Tôi cũng muốn lưu ý ở đây rằng chúng ta không thấy được kết quả rõ rệt của việc rước lễ thánh vì chúng ta hiếm khi rước lễ. Hãy quyết tâm rước lễ thường xuyên nhất có thể — và bạn sẽ thấy kết quả an ủi từ bí tích này.

Tôi luôn cầu nguyện và sẽ tiếp tục cầu nguyện, xin Chúa giúp bạn tham gia hai bí tích này để hoàn toàn đổi mới tinh thần của bạn. Và trong mọi điều tốt lành mà linh hồn bạn mong muốn, xin Chúa giúp đỡ bạn!

| 42 |

Bây giờ, chắc hẳn bạn đã xưng tội và rước lễ. Chúc mừng bạn! Xin Chúa ban cho bạn sự nâng đỡ tinh thần, sự gắn bó của trái tim với Chúa, sự nhẹ nhàng và an ủi trên con đường cuộc đời, sự vững vàng về đạo đức để làm những việc thiện lành.

Nhưng hơn hết, tôi mong bạn cảm nhận được niềm vui của sự cứu rỗi trong Chúa. Vì Chúa ở trong bạn, và nơi nào có Chúa, nơi đó có sự cứu rỗi. Một vị vua ngoại đạo, khi con bão ập đến trên biển và các thủy thủ sợ hãi không biết phải làm gì, với sự kiêu ngạo vốn có của mình, đã nói: "Các người sợ gì? Các người đang chờ một vị vua như thế này." Đó là lời nói suông. Nhưng khi một cơn bão gió làm nguy hiểm đến con tàu mà Ngài đang đi cùng các môn đệ qua hồ Gennesaret, và các môn đệ, không biết phải làm gì, kêu lên với Ngài: "*Lạy Chúa! cứu chúng con, chúng con chết mất*" — Ngài đã ra lệnh cho gió và sóng biển im lặng, và khi sóng đã lặng và trời đã yên tĩnh, Ngài nói: "*Đức tin của các người ở đâu?*" (Lc 8:23-25; Mt 8:24-25). Như vậy, chỉ đối với Chúa mới có thể thực sự nói: các người sợ gì? Chúa ở cùng các người. Ta nói với các người: đừng sợ sóng bên trong hay bên ngoài, vì Chúa ở cùng các người. Đừng mất niềm tin sống động vào điều này, và lòng các bạn sẽ xưng nhận: "*Dù tôi đi giữa bóng tối của sự chết, tôi cũng không sợ điều ác, vì Ngài ở cùng tôi*" (Thi thiên 22:4). Và tất cả những người tham dự nên hát: "*Chúa là Đấng quyền năng ở cùng chúng ta, Đức Chúa Trời là Đấng bảo vệ chúng ta*" (Thi thiên 45:8).

Bây giờ, được đổi mới, được củng cố bởi ân sủng của Đức Chúa Trời, và được khích lệ bởi sự hiện diện của Chúa, hãy ra đi làm công việc của Đức Chúa Trời, mà các bạn đã nhận lãnh với sự nhiệt thành như vậy, để làm cho đến cuối đời các bạn. Để giúp các bạn, tôi sẽ nhắc đến một bí mật của cuộc sống xứng đáng với Chúa, đó là luôn luôn nhớ đến Đức Chúa Trời. Trong việc nhớ đến này, cần phải củng cố bằng mọi cách để nó không rời khỏi sự chú ý của chúng ta. Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi và luôn ở với chúng ta, ở bên chúng ta và ở trong chúng ta. Nhưng chúng ta không luôn ở với Ngài, vì chúng ta không nhớ đến Ngài, và vì không nhớ, chúng ta cho phép mình làm nhiều điều mà nếu nhớ thì sẽ không cho phép. Hãy nỗ lực rèn luyện kỹ năng ghi nhớ này. Không cần gì đặc biệt, chỉ cần có ý định chấp nhận và cố gắng ghi nhớ rằng Chúa ở trong bạn, ở gần bạn, và nhìn bạn và trong bạn một cách sắc sảo, giống như ai đó nhìn vào mắt bạn. Dù bạn làm gì, hãy nhớ rằng Chúa ở gần và đang nhìn bạn. Hãy cố gắng rèn luyện kỹ năng này — và bạn sẽ quen với nó, và ngay khi bạn quen với nó hoặc chỉ mới bắt đầu rèn luyện một chút, bạn sẽ thấy tác động cứu rỗi của nó trong tâm hồn bạn. Đừng quên rằng ký ức về Chúa không nên được giữ như bất kỳ điều gì khác, mà phải kết hợp với sự kính sợ Chúa và sự tôn kính. Những người kính sợ Chúa đều trở nên như vậy.

Để dễ dàng hơn trong việc ghi nhớ về Đức Chúa Trời, các Kitô hữu nhiệt thành có một phương pháp đặc biệt, đó là liên tục lặp lại một lời cầu nguyện ngắn gọn gồm hai hoặc ba từ. Phần lớn đó là: Lạy Chúa, xin thương xót! Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót con, kẻ có tội! Nếu bạn chưa từng nghe điều này, hãy lắng nghe, và nếu bạn chưa từng làm điều này, hãy bắt đầu làm từ bây giờ. Dù bạn đang đi, ngồi, làm việc, ăn uống, đi ngủ — hãy lặp đi lặp lại: Lạy Chúa, xin thương xót! Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót con, kẻ có tội! Sau một thời gian dài luyện tập, những lời này sẽ trở nên quen thuộc trên môi bạn đến nỗi chúng sẽ tự động lặp lại. Điều này

sẽ giúp bạn kiểm soát những suy nghĩ bay bổng và lang thang. Nhưng đừng quên kết hợp những lời này với sự kính trọng.

Những gì còn thích hợp để nói với bạn bây giờ, tôi đã viết cho bạn ngay khi bạn bày tỏ quyết tâm bắt tay vào việc một cách nghiêm túc. Hãy xem lại một lần nữa. Còn những gì cần nhắc nhở bạn ngoài những điều đó, sẽ được nói đến sau.

Hãy vui vẻ và hạnh phúc vì bạn đang bước vào con đường phục vụ Chúa một cách chân thành, con đường đúng đắn, sẽ dẫn bạn đến Nước Trời. Chúa và Đức Mẹ Đồng Trinh sẽ giúp bạn!

| 43 |

Tôi muốn đề nghị với bạn một số hướng dẫn về những gì bạn cần làm khi bước vào con đường mới.

Rằng tinh thần của chúng ta là tinh thần sa ngã, điều này ai cũng có thể nhận ra một cách rõ ràng nếu họ đặt ra cho mình quy tắc nghiêm ngặt là quan sát những gì diễn ra bên trong chúng ta trong suốt một ngày. Tôi đã nói với bạn về điều này từ lâu rồi. Hãy nhớ lại: chính xác là bên trong chúng ta có sự hỗn loạn, sự hỗn loạn này đến một cách bất hợp pháp và vì vậy phải được ngăn chặn. Bạn cũng đã từng viết rằng bạn không thể kiểm soát được sự bất ổn bên trong. Tôi sẽ tóm tắt tình trạng này trong vài từ.

Tất cả suy nghĩ của tâm trí chúng ta đều hướng về trần gian, và không thể nâng chúng lên trời. Đối tượng của chúng là phù phiếm, cảm tính, tội lỗi. Bạn đã thấy sương mù lan tỏa khắp thung lũng chưa? Đó chính là hình ảnh chính xác của những suy nghĩ của chúng ta. Tất cả chúng đều bò và lan tỏa trên mặt đất. Nhưng ngoài sự thấp hèn này, chúng còn liên tục sôi sục, không đứng yên, xô đẩy nhau như một đám muỗi vào mùa hè. Trong khi đó, chúng không ngừng hoạt động.

Không, dưới chúng là trái tim, và từ chúng, những nhịp đập liên tục rơi vào trái tim và tạo ra những tác động tương ứng. Ý nghĩ nào, thì trái tim đó. Từ đó, niềm vui, sự tức giận, sự ghen tị, sự sợ hãi, sự hy vọng, sự tự tin, sự tuyệt vọng lần lượt xuất hiện trong trái tim. Không có điểm dừng và không có trật tự, giống như trong suy nghĩ. Trái tim liên tục rung động vì cảm xúc như lá cây.

Và chuyện không dừng lại ở đó. Suy nghĩ kèm theo cảm xúc luôn sinh ra mong muốn, mạnh mẽ hơn hoặc ít hơn. Dưới những suy nghĩ và cảm xúc hỗn loạn, những mong muốn cũng hỗn loạn: muốn có được cái này, muốn bỏ cái kia; muốn làm ơn cho người này, muốn trả thù người kia; muốn chạy trốn khỏi tất cả, muốn bước ra giữa và hành động; trong một việc thì nghe lời, trong việc khác thì làm theo ý mình; và vân vân, vân vân, vân vân. Không phải là tất cả những điều này đều được thực hiện, nhưng những câu đó này nọ liên tục xuất hiện trong tâm hồn. Hãy quan sát bản thân, ví dụ, khi bạn đang ngồi làm việc, bạn sẽ thấy tất cả những điều này diễn ra trong chính mình, như trên sân khấu.

Đó là sự bất ổn và hỗn loạn bên trong chúng ta. Từ đó, cuộc sống trở nên bất ổn và xung quanh là một sự u ám nào đó. Và đừng mong đợi một cuộc sống tử tế cho đến khi bạn tiêu diệt được sự bất ổn bên trong này. Bản thân nó đã gây ra nhiều điều xấu, nhưng nó đặc biệt xấu xa vì các ác quỷ bám vào nó, khuấy động và làm xáo trộn bên trong chúng ta hơn nữa, hướng mọi thứ vào điều xấu và sự hủy diệt của chúng ta.

Khi trong thời gian ăn chay, bạn đã tự xem xét bản thân và quyết định loại bỏ điều này, thêm điều kia, thì tất nhiên, bạn không thể không chú ý đến sự hỗn loạn bên trong và trang bị cho mình sự nhiệt tình thích đáng để chống lại nó. Và hãy tập trung vào kẻ thù bên trong này trước hết.

Bạn đã quyết tâm làm việc cho Chúa và thuộc về Ngài từ nay trở đi. Bí tích sám hối đã ban cho bạn sự tha thứ trong mọi việc và làm cho bạn trở nên trong sạch trước mặt Đức Chúa Trời. Thánh lễ đã đưa bạn vào mối quan hệ thân thiết nhất hoặc phục hồi mối quan hệ của bạn với Chúa Giê-su Christ và làm cho bạn tràn đầy mọi ân sủng. Và bây giờ bạn đã sẵn sàng cho công việc.

Nếu chỉ cần muốn là đủ để sửa đổi cuộc sống nội tâm của chúng ta — và mọi thứ sẽ trở nên tốt đẹp nhất, hoặc chỉ cần nói ra — và ngay lập tức lời nói sẽ trở thành hành động, thì bạn sẽ không còn gì phải lo lắng nữa. Mọi thứ sẽ diễn ra tốt đẹp và không thể mong muốn gì hơn. Nhưng đó là luật của cuộc sống tự do về mặt đạo đức, nhất là trong bản chất bị tổn thương, rằng dù có quyết tâm vững vàng và sự giúp đỡ đầy ân sủng sẵn sàng, nhưng vẫn phải nỗ lực và đấu tranh, và trước hết là với chính mình.

Đột nhiên, nội tâm của chúng ta không bao giờ được sắp xếp theo trật tự thích hợp, mà luôn luôn, sau khi nhận thức được ý định tốt lành và sự giúp đỡ của ân sủng qua các bí tích, cần phải và phải tiếp tục nỗ lực mạnh mẽ hơn nữa trên chính mình, trên nội tâm của mình — nỗ lực và cố gắng nhằm tiêu diệt sự hỗn loạn ngự trị bên

trong và thay thế nó bằng trật tự và kỷ luật, sau đó sẽ là sự bình an nội tâm và trạng thái vui mừng liên tục trong lòng.

Và đây là những gì bạn phải làm bây giờ! Tuy nhiên, đừng nghĩ rằng bạn phải làm lại một đồng việc hoặc áp đặt lên mình vô số quy tắc. Hoàn toàn không phải vậy. Chỉ cần hai, ba quy tắc, hai, ba lời cảnh báo — và thế là xong.

Bên trong sự bất ổn — bạn biết điều đó rất rõ. Bạn muốn tiêu diệt nó — bạn đã quyết định điều đó. Hãy bắt tay ngay vào việc loại bỏ nguyên nhân của sự bất ổn này. Nguyên nhân của sự bất ổn là tinh thần của chúng ta đã mất đi điểm tựa vốn có của nó. Điểm tựa của nó là Đức Chúa Trời. Tinh thần lại tìm thấy điểm tựa đó bằng cách nhớ đến Đức Chúa Trời. Vậy, điều đầu tiên: cần phải rèn luyện thói quen liên tục nhớ đến Đức Chúa Trời với sự kính sợ và tôn kính. Lần trước tôi đã viết về điều này, và bạn đã đồng ý với điều đó. Bạn biết cần phải sử dụng phương pháp nào để làm điều này, và bạn đã bắt đầu rồi. Chúa phù hộ! Và hãy tiếp tục công việc này một cách kiên trì. Hãy ở với Chúa trong mọi việc bạn làm, và hãy hướng tâm trí về Ngài, cố gắng giữ mình như người đứng trước vua. Bạn sẽ sớm quen với điều này, chỉ cần đừng bỏ cuộc và đừng ngừng lại. Nếu bạn thực hiện quy tắc nhỏ này một cách tận tâm, thì sự xáo trộn bên trong sẽ bị kìm hãm từ bên trong và, mặc dù nó sẽ bộc lộ dưới dạng những suy nghĩ trống rỗng và không thích hợp, hoặc dưới dạng những cảm xúc và ham muốn không thích hợp, nhưng bạn sẽ ngay lập tức nhận ra sự bất chính này và xua đuổi những vị khách không mời mà đến, vội vàng khôi phục lại sự đồng nhất trong suy nghĩ về Đức Chúa Trời Duy Nhất.

Tôi khích lệ bạn! Hãy bắt tay vào việc và tiếp tục không ngừng nghỉ — và bạn sẽ sớm đạt được điều mình mong muốn. Sự tôn kính đối với Đức Chúa Trời Duy Nhất sẽ được thiết lập, và cùng với Ngài, sự bình an nội tâm cũng sẽ đến. Tôi nói: sớm, nhưng không phải trong một hoặc hai ngày. Có thể sẽ mất vài tháng. Ôi, dù có là nhiều năm đi chăng nữa! Hãy cầu xin Chúa, và Ngài sẽ giúp bạn.

Để giúp bạn làm điều này, hãy làm theo điều sau: đừng làm bất cứ điều gì mà lương tâm cảm, và đừng bỏ qua bất cứ điều gì mà lương tâm bảo bạn làm, dù lớn hay nhỏ. Lương tâm luôn là đòn bẫy đạo đức của chúng ta. Những gì bên trong chúng ta, những suy nghĩ, cảm xúc và ham muốn của chúng ta, bị chi phối bởi sự hiếu động không thể chấp nhận được, nguyên nhân của điều này, trong số những nguyên nhân khác, là lương tâm đã mất đi sức mạnh. Hãy trả lại sức mạnh cho lương tâm bằng cách thể hiện sự phục tùng hoàn toàn đối với nó. Bây giờ bạn đã khai sáng nó, làm rõ tất cả những gì bạn phải làm và không được làm. Hãy tuân theo điều này một cách kiên định và quyết liệt, đến mức thà chết còn hơn là để mình làm điều gì trái với lương tâm. Càng quyết tâm làm như vậy, lương tâm của bạn sẽ càng trở nên mạnh mẽ, nó sẽ càng đầy đủ và mạnh mẽ hơn trong việc truyền cảm hứng cho bạn những điều đúng đắn và loại bỏ những điều sai trái trong hành động, lời nói và suy nghĩ — và nội tâm của bạn sẽ nhanh chóng được sắp xếp lại. Lương tâm với ký ức tôn kính về Đức Chúa Trời — là chìa khóa của cuộc sống tinh thần chân chính. Hãy nhớ lại những gì đã nói về tinh thần ở đầu cuộc trò chuyện của chúng ta (Thư 9, 11-13).

Không cần gì hơn hai quy tắc này. Chỉ cần bổ sung thêm sự kiên nhẫn. Nếu thành công không đến ngay, hãy chờ đợi, nhưng vẫn phải làm việc không mệt mỏi. Phải làm việc và, quan trọng nhất, không được nhượng bộ trước sự tự mãn hay sự hòa hợp với thế gian. Sẽ có những sự chống đối liên tục đối với trật tự đã bắt đầu. Cần phải vượt qua chúng, do đó, phải căng sức và kiên nhẫn. Hãy mặc lấy vũ khí toàn năng này và đừng bao giờ nản lòng khi gặp thất bại. Mọi thứ sẽ đến với thời gian. Hãy lấy hy vọng này làm động lực để kiên nhẫn. Điều này đã được chứng minh qua kinh nghiệm của tất cả những người đã tìm kiếm và thực hiện sự cứu rỗi.

Vậy là tất cả! Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, làm theo lương tâm và trang bị cho mình sự kiên nhẫn với niềm hy vọng. Đó là một chút - hạt giống của tất cả. Chúa ban phước cho bạn, hãy điều chỉnh tâm trạng và giữ vững tâm trạng đó.

| 44 |

Lần trước, tôi đã chỉ cho bạn hai, ba quy tắc nhỏ. Bây giờ, tôi sẽ chỉ cho bạn hai, ba lưu ý nhỏ.

Đầu tiên: đừng bao giờ nghĩ rằng bạn đã thành công trong bất cứ điều gì. Đó là sự yếu đuối của chúng ta, rằng ngay khi có một chút điều tốt đẹp xuất hiện trong lòng, chúng ta liền reo lên: "Đây rồi, chúng ta đã thành công!" Hãy xua đuổi những suy nghĩ như vậy. Bởi vì điều tốt đẹp không bao giờ đến một cách đột ngột, mà đó là sự xúi giục của kẻ thù. Chỉ cần bạn chịu sự xúi giục đó, năng lượng của bạn sẽ ngay lập tức suy yếu — và rồi sự bất ổn lại đến gần. Để không bị ảnh hưởng bởi suy nghĩ xấu này, mỗi ngày khi thức dậy, hãy tự động viên mình như thể bạn đang bắt đầu lại con đường này từ đầu.

Thứ hai: đừng bao giờ cho phép mình có những đặc quyền. Sau một hoặc hai ngày tự quan sát và tự ép buộc bản thân, kẻ thù sẽ đến và bắt đầu thì thầm vào tai bạn: "Thôi nào, bạn đã làm việc chăm chỉ rồi, hãy cho mình một chút đặc quyền đi." Đó là một sự gợi ý đầy mỉa mai, đến nỗi bạn sẽ không nghĩ rằng mình phải chống lại nó, trong khi đó, nó lại độc ác đến mức chỉ cần bạn nhượng bộ một chút, mọi thứ bên trong bạn sẽ bị xáo trộn. Nhượng bộ bản thân cũng giống như một lỗ nhỏ trên đập nước. Chỉ cần lỗ hổng này xuất hiện, bạn sẽ không thể giữ được đập, nó chắc chắn sẽ bị nước phá vỡ. Sự nương tay bên trong chúng ta cũng vậy: mọi thứ sẽ bị phá hủy, và bạn sẽ phải bắt đầu lại từ đầu để phục hồi bản thân. Hãy sợ điều này như kẻ thù độc ác nhất, dù nó có nói năng ngọt ngào.

Có hai trường hợp đặc biệt mà bạn cần phải cảnh giác với điều này. Đó là thời gian Phục sinh và mùa xuân. Bởi vì trong thời gian ăn chay, chúng ta đều trở nên nghiêm túc hơn. Vậy tại sao sau đó không phải ai cũng chịu đựng được? Bởi vì có người cho phép mình thoải mái vào Phục sinh, có người cho phép mình thoải mái sau Phục sinh, vào mùa xuân. Vào lễ Phục sinh, người ta nghĩ: đây là thời gian lễ hội, có thể cho phép mình thoải mái. Ai nghe theo thì sẽ phá hoại tâm trạng tốt đẹp của mình. Bởi vì khi đã cho phép mình thoải mái, sau đó sẽ không thể quay lại với sự kiềm chế và bắt đầu làm theo ý muốn của xác thịt và ý nghĩ như cũ.

Mùa xuân là thời gian dễ chịu, nhưng nó gây ra bao nhiêu điều xấu về mặt đạo đức! Bạn đã thấy những con cừu, khi được thả ra đồng cỏ, nhảy nhót, kêu be be, vui đùa chưa? Tại sao vậy? Cuộc sống đang vui đùa. Mọi người, không chỉ những người trẻ mà cả những người già, đều cảm nhận được sự vui đùa tương tự của cuộc sống. Không có gì là tội lỗi ở đây. Đó là cảm giác vô tội, nhưng cách con người tận dụng nó thì không hoàn toàn vô tội. Niềm vui của cuộc sống! Khi cảm nhận được nó, chúng ta phải cảm ơn Chúa vì trên trái đất đầy đau khổ vì tội lỗi của chúng ta, Ngài vẫn để lại chỗ cho niềm vui để chúng ta không rơi vào tuyệt vọng. Nhưng điều gì xảy ra? Họ không cảm ơn Chúa, mà lại lao vào việc kéo dài niềm vui này, rồi lại phân tâm và quay trở lại với cuộc sống cũ. Niềm vui này hay sự hưng phấn của cuộc sống này rất dễ chịu, nhưng nó hoàn toàn thuộc về cảm giác, thể xác, và những ham muốn từ nó cũng xuất hiện theo, cũng thuộc về cảm giác, thể xác. Chúng ta muốn nhìn những gì đẹp mắt, nghe những gì dễ nghe, ngửi những gì dễ ngửi, hít thở không khí, cảm nhận làn gió dễ chịu — nói chung là nhân lên những cảm giác dễ chịu. Ai theo những ham muốn này sẽ không thể ngồi yên trong lòng mình, mà nhất định sẽ ra ngoài; sau đó, sự chú ý đến bản thân sẽ chấm dứt, những suy nghĩ, cảm xúc và ham muốn sẽ lại bắt đầu sôi sục và trở lại trạng thái bất ổn trước đó. Ý nghĩ về Đức Chúa Trời sẽ biến mất, và sự bình an nội tâm sẽ mất đi. Linh hồn bị lương tâm dần vặt sẽ nói: ngày mai tôi sẽ không làm như vậy nữa; nhưng ngày mai lại như cũ, ngày mốt cũng vậy, và rồi tay sẽ buông xuôi. Cuộc sống lại tiếp tục "như bình thường". Tất cả thành quả của những nỗ lực trong mùa Chay để sắp xếp lại linh hồn sẽ mất đi. Và đó là vì một lý do duy nhất, đó là vì chúng ta không cẩn thận một chút và không thể từ chối những cảm xúc của mình trong một số thú vui, và khi chấp nhận những thú vui khác, chúng ta không quan tâm đến việc giữ cho nội tâm của mình trong sự kính sợ thích đáng, và bị cuốn hút bởi những thứ bên ngoài, chúng ta đã bỏ bê nội tâm của mình.

Chúa sẽ bảo vệ bạn khỏi điều đó! Bạn đã từng có suy nghĩ đáng sợ: làm sao có thể chịu đựng được! Nếu bạn thực sự không thể chịu đựng được, liệu bạn có quay trở lại với những quyết tâm đó hay không, chỉ có Chúa mới biết. Nhưng hãy biết rằng, nếu quay trở lại, bạn sẽ trở nên tội tệ hơn nhiều so với khi bạn chưa bắt đầu cuộc sống mới này. Đáng Cứu Thế so sánh những sự sa ngã trở lại như vậy với việc trở về ngôi nhà cũ đã bị bỏ hoang của con quỷ già, nhưng không chỉ một mình, mà cùng với bảy con quỷ khác. Và, Ngài kết thúc câu chuyện ngụ ngôn của mình, người đó sẽ khốn khổ hơn trước.

Xin Chúa cứu bạn khỏi điều này!

Đọc xong, đừng nói: ôi, tại sao tôi lại bắt đầu! Không, không! Đừng làm mình bối rối. Bạn đã quyết định một cách đúng đắn: một cuộc sống mà trong đó bạn sẽ, như bạn đã mong muốn ban đầu, giữ cho mình ở mức độ nhân phẩm. Vì vậy, đừng hạ thấp quyết định của mình và đừng xúc phạm Chúa, như thể Ngài sẽ bỏ rơi bạn. Ngài ở trong bạn với ân sủng của Ngài. Nhưng *nếu Chúa ở trong bạn, ai có thể chống lại bạn?* (Rô-ma 8:31). "*Vì Đáng ở trong các người lớn hơn Đáng ở trong thế gian*" (1 Giăng 4:4). Hơn nữa, một cuộc sống chú ý đến bản thân không phải là một cuộc sống từ bỏ những niềm vui mà không có gì để thay thế. Ngược lại, cuộc sống này, với ký ức về Đức Chúa Trời và sự tuân theo lương tâm của mình, chính nó là một nguồn vui thiêng liêng vô tận, so với đó, những niềm vui trần thế chỉ như cây ngải trước mặt ong. Bạn sẽ không phải từ bỏ nhiều thứ bên ngoài. Mọi thứ phải diễn ra bên trong. Bạn có thể tham gia vào mọi thứ và không liên quan đến mọi thứ. Bên ngoài làm một việc, bên trong làm việc khác.

Vậy là tất cả (ý tôi là những quy tắc và cảnh báo được nêu trong hai lá thư này). Có nhiều không? Không có gì nhiều cả. Và tất cả đều dễ thực hiện và dễ dàng. Còn kết quả, kết quả thì sao! Vậy, hãy hăng hái và quyết tâm trước tiên là tuân theo những gì đã được nêu ra. Amen.

| 45 |

Kết luận của bạn rất đúng: "Vậy, hóa ra tất cả là nhờ cầu nguyện!" Đúng, nhờ cầu nguyện. Cầu nguyện để tự quan sát bản thân — là một barometer tinh thần. Barometer xác định không khí nặng hay nhẹ, và cầu nguyện cho thấy tinh thần của chúng ta cao hay thấp trong việc hướng về Đức Chúa Trời. Và hãy cầu nguyện như khi bạn bắt đầu. Hãy thường xuyên đứng trước các bức tượng thánh của bạn trong suốt cả ngày và mỗi lần hãy cúi đầu vài lần, cúi người và cúi xuống đất. Quỳ gối và cúi đầu còn tốt hơn. Bởi vì không ai thấy ngoài Chúa. Cầu nguyện vào buổi sáng và buổi tối — theo thứ tự của bạn. Vào những giờ đó, bạn cần cầu nguyện nhiều hơn — như bạn đã định; còn vào những giờ này, hãy thường xuyên quỳ lạy Chúa một chút; nhưng không phải như cách bạn thường làm khi gặp người quen: chỉ gật đầu là đủ. Sự siêng năng sẽ dạy bạn mọi thứ, hãy nuôi dưỡng nó bằng mọi cách.

Nhưng đừng bao giờ quên rằng bản chất của lời cầu nguyện là sự hướng về Đức Chúa Trời bằng trí óc và trái tim, vì Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Và vị tiên tri thánh đã dạy linh hồn mình: "*Hỡi linh hồn ta, hãy chúc tụng Đức Chúa Trời ở mọi nơi Ngài cai trị*" (Thi thiên 102:22). Như tôi đã viết, điều có thể giúp bạn làm được điều này nhất là ký ức về Đức Chúa Trời, và bạn còn bổ sung thêm điều tốt hơn nữa: tình yêu đối với Đức Chúa Trời. Xin Chúa ban phước cho bạn vì điều này — vì tình yêu đặc biệt đối với Chúa. Nhưng để yêu mến Chúa, bạn cần nhớ về Ngài và suy ngẫm sâu sắc về các đặc tính và hành động thiêng liêng của Ngài. Chúng ta phải rèn luyện mình để nhớ đến Đức Chúa Trời, và phương tiện để làm điều đó, như tôi đã viết, là một lời cầu nguyện ngắn, liên tục lặp lại trong suy nghĩ: Lạy Chúa, xin thương xót! Lạy Chúa Giê-su Christ, Con Đức Chúa Trời, xin thương xót tôi, kẻ có tội! Bạn đã bắt đầu rồi, hãy tiếp tục; khi ngồi, khi đi, khi làm gì hay nói gì, trong mọi trường hợp và mọi lúc, hãy luôn nhớ rằng Chúa ở gần, và hãy kêu cầu Ngài từ trái tim: Lạy Chúa, xin thương xót!

Bạn nói rằng bạn bị phân tâm bởi những suy nghĩ. Đừng làm thế; bạn phải nỗ lực cho đến khi hình thành thói quen ở lại trong lòng trước mặt Chúa. Tôi nghĩ tôi đã nói với bạn rằng, ngay khi bạn nhận thấy những suy nghĩ của mình bị phân tán, hãy quay trở lại và đừng bao giờ để chúng lang thang một cách tùy tiện và có ý thức. Điều này không chỉ cần thực hiện trong khi cầu nguyện, mà phải thực hiện mọi lúc. Và hãy đặt ra cho mình một quy tắc: luôn ở trong trái tim với Chúa và không cho phép suy nghĩ lang thang, mà ngay khi chúng đi xa, hãy quay chúng trở lại và buộc chúng ở lại trong nhà, trong trái tim và trò chuyện với Chúa ngọt ngào. Khi đã đặt ra luật như vậy, hãy buộc mình thực hiện nó một cách trung thực, hãy trách mắng mình khi vi phạm, hãy phạt mình và cầu xin Chúa giúp bạn trong việc quan trọng này. Nếu bạn làm việc chăm chỉ, bạn sẽ sớm thành công. Điều kiện để thành công là: 1) liên tục làm việc đó, kiên trì trong việc đó. Không phải là bắt đầu rồi bỏ, bắt đầu rồi bỏ, mà là: bắt đầu, và tiếp tục cho đến khi thành công. Và trong mọi việc, thành công phụ thuộc vào sự kiên trì trong công việc; 2) để thành công, cần phải trang bị cho mình sự kiên nhẫn và tự ép buộc bản thân. Khi sự lười biếng, mong muốn nói lỏng, thậm chí nghi ngờ, liệu có cần phải làm như vậy hay không, xuất hiện, hãy xua đuổi tất cả những điều đó và, như đã định, hãy ép buộc bản thân làm việc này; 3) để đạt được điều này, hãy khích lệ bản thân bằng niềm tin và hy vọng rằng Chúa, khi thấy nỗ lực của bạn trong việc cầu nguyện và sự nhiệt tình mà bạn tìm kiếm kỹ năng trong việc đó, cuối cùng sẽ ban cho bạn lời cầu nguyện và nó, khi đã vững vàng trong lòng, sẽ tự chảy ra từ đó. Quả phúc lành này là quả của sự nỗ lực cầu nguyện! Sự mong đợi nó đã khích lệ tất cả những người cầu nguyện, và việc nhận được nó là nguồn hạnh phúc thiêng liêng, niềm vui và sự bình an trong lòng họ trong Chúa. Ôi, xin Chúa ban cho bạn thành quả này! Nhưng Ngài sẽ không ban cho bạn mà không cần nỗ lực, nỗ lực liên tục, tự giác, kiên nhẫn, tin tưởng. Hãy can đảm!

Tôi gửi cho bạn cuốn sách "Thư về đời sống thiêng liêng" (Có thể thêm vào một tập nhỏ "Về sự tinh tảo và cầu nguyện của các thánh tổ phụ"), cuốn sách này nhằm mục đích giúp củng cố tâm trí trong lòng bằng sự chú ý đến Chúa và thái độ cầu nguyện. Vì để cầu nguyện, cần phải chọn đọc những cuốn sách hoặc bài báo nói về cầu nguyện và tâm trạng cầu nguyện.

Càng củng cố ký ức về Chúa, hoặc sự hiện diện của Chúa trong tâm hồn, thì suy nghĩ sẽ càng ổn định và ít lang thang hơn. Sự trật tự nội tâm và thành công trong cầu nguyện đi đôi với nhau.

Hãy nhớ rằng ngay từ đầu các bức thư đã nói về tinh thần của chúng ta (Thư 20-21). Đó chính là sự phục hồi các quyền của nó. Khi điều này được phục hồi, thì quá trình tái tạo tích cực của tâm hồn, cơ thể và các mối quan hệ bên ngoài sẽ bắt đầu — để thanh lọc. Và bạn sẽ trở thành một con người thực sự.

Bạn đã quyết tâm bước vào con đường phục vụ Chúa. Chúa ban phước cho bạn! Hãy làm việc cho Chúa! Hơn hết:

1. Hãy tránh kiêu ngạo, đó là kẻ thù số một. Sự ngay thẳng của chúng ta trước mặt Chúa, dù chỉ là cố ý, đã sinh ra ý nghĩ về sự đặc biệt của chúng ta so với những người khác và thậm chí so với chính mình — những người đã qua đời, nhất là khi chúng ta thành công trong việc làm điều gì đó trên con đường này. Ngay khi chúng ta đứng vững trong sự ngay thẳng này, nó dường như là điều kỳ diệu, và chúng ta bắt đầu mơ mộng về bản thân như những con người hoàn hảo, làm những việc kỳ diệu. Và đó là kẻ thù thối bùng sự kiêu ngạo. Ai chịu thua và rơi vào sự kiêu ngạo này, ân sủng sẽ ngay lập tức rời bỏ người đó và để người đó một mình. Khi đó, kẻ thù sẽ bắt người đó như một con mồi vô lực.

2. Đừng để sợ hãi và lo lắng làm bạn mất tập trung. Chúng ta đang đi giữa những lưới. Kẻ thù không bao giờ cảm dỗ bằng những điều xấu rõ ràng, mà lừa dối bằng những điều tốt đẹp hơn. Người thiếu kinh nghiệm sẽ theo mồi nhử và rơi vào tay kẻ thù, như con thú đi trong rừng bất cẩn rơi vào hố được che giấu. Nhưng đừng sợ hãi, đừng mất can đảm, vì Chúa ở gần.

3. Nỗi sợ hãi cái chết và sự phán xét và trừng phạt sau khi chết đừng rời xa bạn. Từ sáng sớm, cùng với việc phục hồi ký ức về Chúa trong lòng, hãy nhớ gắn liền với ký ức về những điều cuối cùng này. Sau đó, hãy giữ ý nghĩ này trong suốt cả ngày, như với Chúa, và khi đi ngủ, hãy nói: "Mộ của tôi đang chờ đợi! Cái chết của tôi đang chờ đợi! Bạn sẽ thấy những người bảo vệ nào bạn sẽ tìm thấy trong họ."

4. Bạn không thể hoàn toàn tách mình khỏi xã hội. Nhưng bạn có thể chọn ở trong một xã hội có ít giải trí hơn. Và khi ở trong xã hội đó, hãy cố gắng không mất đi sự chú ý của bạn đối với Chúa, đối với những gì gần gũi và bên trong bạn, và đối với ký ức về cái chết đang chờ đợi bạn. Đừng để trái tim bạn bị ảnh hưởng bởi những điều thú vị trước mắt, tai nghe và các giác quan khác. Cuộc sống trên thế gian này không tốt vì nó nhồi nhét quá nhiều vào tâm hồn những điều, những người và những việc mà sau này khi nhớ lại sẽ làm tâm hồn bạn bị xáo trộn. Và điều đó không cho phép bạn cầu nguyện đúng cách. Có một cách duy nhất để chống lại điều này: đó là bảo vệ trái tim mình khỏi những ấn tượng. Hãy để mọi thứ trôi qua bạn mà không đi vào trái tim bạn.

5. Tuy nhiên, đừng chạy trốn mọi người và đừng u sầu. Trong hoàn cảnh của bạn, điều đó là không thuận tiện, và bạn cũng không được lợi gì từ việc đó. Tuy nhiên, hãy ở gần những người thân của bạn hơn. Chắc chắn là bạn có những quy tắc tốt. Đừng từ bỏ chúng, để không bị loại khỏi hàng ngũ và không bị mọi người bàn tán.

6. Các hoạt động tâm linh — cầu nguyện, đọc và suy ngẫm — phải được thực hiện đều đặn mỗi ngày. Hãy tự điều chỉnh thời gian thực hiện các hoạt động này. Hãy dậy sớm và trước khi ra ngoài gặp mọi người, hãy thực hiện tất cả các hoạt động này trong phạm vi thời gian cho phép. Hãy cầu nguyện càng lâu càng tốt. Hãy bày tỏ nhu cầu thiết yếu của mình với Chúa bằng những lời của trẻ thơ và sự tin tưởng của trẻ thơ, lặp lại những lời cầu nguyện trong Sách Cầu Nguyện bằng những lời chào kính và những lời kêu cầu ngắn gọn với Chúa. Sau khi cầu nguyện, hãy đọc và suy ngẫm, áp dụng tất cả những gì đã đọc vào cuộc sống của mình hoặc suy nghĩ cách thực hiện điều đó trong cuộc sống. Tôi đã viết và tôi lặp lại: sẽ rất hữu ích nếu mỗi sáng bạn ghi lại ngắn gọn những suy nghĩ nảy sinh hoặc thu được từ việc suy ngẫm khi đọc Phúc âm và Thư tín của các Tông đồ. Hãy bắt tay vào công việc này và thực hiện nó một cách đơn giản, không cần phải dùng những từ ngữ hoa mỹ.

7. Hãy làm việc hết sức mình, và hãy giao phó mọi nỗi buồn của bạn về thành công cho Chúa. Niềm tin vào Chúa là gốc rễ của đời sống tinh thần. Đừng lo lắng nếu mọi thứ chưa đến, mọi thứ sẽ đến vào đúng thời điểm. Mọi thứ bạn cầu xin với đức tin sẽ đến. Khi nào? Khi Chúa muốn ban cho. Hãy kiên nhẫn, đứng vững trong những trật tự đã bắt đầu. Hãy lấy làm phấn khởi với hy vọng rằng sẽ có ngày ánh sáng của niềm vui chiếu sáng trong lòng bạn, trả lại cho bạn sự tự do khỏi mọi xiềng xích, và mang lại sự nhẹ nhàng trong chuyển động và bay lên đến nơi mà những ý định tốt đẹp của tinh thần dẫn dắt. Khi đó, bạn sẽ bay lượn trong lĩnh vực tinh thần, như một con chim được thả ra khỏi lồng.

Chúa ban phước lành cho bạn! Mẹ Thiên Chúa che chở bạn bằng áo choàng của Mẹ! Thiên thần hộ mệnh bảo vệ bạn khỏi mọi sự tấn công của kẻ thù!

Bạn hỏi về quy tắc cầu nguyện. Vâng, chúng ta cần có quy tắc cầu nguyện vì sự yếu đuối của mình, để một mặt không để sự lười biếng lấn át, mặt khác giữ sự nhiệt thành trong chừng mực. Những người cầu nguyện vĩ đại nhất có quy tắc cầu nguyện và tuân thủ nó. Mỗi lần họ bắt đầu cầu nguyện bằng những lời cầu nguyện đã định sẵn, và sau đó, nếu trong quá trình cầu nguyện, họ cảm thấy có lời cầu nguyện tự phát, họ sẽ bỏ những lời cầu nguyện đã định sẵn và cầu nguyện bằng lời cầu nguyện tự phát đó. Nếu họ làm như vậy, thì chúng ta càng phải làm như vậy. Nếu không có những lời cầu nguyện đã định sẵn, chúng ta sẽ không biết cầu nguyện như thế nào. Nếu không có những lời cầu nguyện đó, chúng ta sẽ hoàn toàn không có lời cầu nguyện.

Tuy nhiên, không cần phải học nhiều lời cầu nguyện. Một số ít lời cầu nguyện được thực hiện đúng cách còn tốt hơn nhiều lời cầu nguyện được thực hiện vội vàng, điều mà khó có thể kiểm chế khi chúng ta học quá nhiều, trong cơn nhiệt tình cầu nguyện.

Đối với bạn, tôi cho rằng việc thực hiện các lời cầu nguyện buổi sáng và buổi tối được quy định trong Sách cầu nguyện là hoàn toàn đủ. Chỉ cần cố gắng thực hiện chúng với tất cả sự chú ý và cảm xúc thích hợp. Để thực hiện điều này thành công hơn, hãy cố gắng đọc tất cả chúng trong thời gian rảnh rỗi, suy ngẫm và cảm nhận, để khi bạn đọc chúng theo quy tắc cầu nguyện, bạn sẽ biết những suy nghĩ và cảm xúc thánh thiện chứa đựng trong đó. Cầu nguyện không chỉ có nghĩa là đọc các lời cầu nguyện, mà còn phải tái hiện nội dung của chúng trong chính mình và đọc chúng như thể chúng xuất phát từ tâm trí và trái tim của chúng ta.

Sau khi thảo luận và cảm nhận các lời cầu nguyện, hãy cố gắng ghi nhớ chúng để không phải lo lắng về Sách cầu nguyện và ánh sáng khi đến giờ cầu nguyện, và để trong khi cầu nguyện, bạn không bị phân tâm bởi những gì mắt thấy, mà tập trung vào việc hướng về Đức Chúa Trời trong tâm trí. Bạn sẽ thấy điều này rất hữu ích. Và việc trong trường hợp này, Sách cầu nguyện luôn ở bên bạn mọi lúc mọi nơi, cũng có ý nghĩa rất lớn.

Khi đã chuẩn bị như vậy, khi đứng cầu nguyện, hãy cố gắng giữ cho tâm trí không bay bổng và cảm xúc không lạnh lùng và thờ ơ, cố gắng hết sức để tập trung và giữ sự ấm áp trong cảm xúc. Sau mỗi lời cầu nguyện, hãy cúi đầu bao nhiêu lần tùy theo lời cầu nguyện của bạn về nhu cầu cảm nhận được hoặc bằng lời cầu nguyện ngắn gọn thông thường. Nhờ đó, lời cầu nguyện sẽ kéo dài hơn một chút, nhưng sức mạnh của nó sẽ tăng lên. Đặc biệt là sau khi kết thúc lời cầu nguyện, hãy cầu nguyện lâu hơn, xin tha thứ cho những suy nghĩ bất chợt và phó thác mình vào tay Chúa cả ngày.

Và trong ngày, bạn cần duy trì sự chú ý cầu nguyện đến Đức Chúa Trời. Để làm được điều này, như đã nói nhiều lần, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời, và để làm được điều đó, hãy cầu nguyện ngắn gọn. Rất tốt, và rất tốt, hãy học thuộc lòng một vài bài thánh vịnh và đọc chúng trong khi làm việc hoặc giữa các công việc, đôi khi thay cho lời cầu nguyện ngắn, với sự suy ngẫm. Đây là một phong tục cổ xưa của các Kitô hữu, được thánh Pakhomius và thánh Anthony nhận thấy và đưa vào hiến chương.

Sau khi trải qua một ngày như vậy, vào buổi tối, hãy cầu nguyện một cách siêng năng và tập trung hơn, tăng cường các lễ nghi và sự kính trọng của bạn đối với Đức Chúa Trời, và một lần nữa phó thác mình vào tay Đức Chúa Trời, đi ngủ với một lời cầu nguyện ngắn trên môi và ngủ với nó hoặc với việc đọc một bài thánh vịnh nào đó.

Học thuộc lòng những bài thánh vịnh nào? Học thuộc lòng những bài thánh vịnh nào làm bạn cảm động khi đọc. Những bài thánh vịnh này có tác dụng khác nhau đối với mỗi người. Bắt đầu với: "*Hãy thương xót tôi, lạy Chúa*" (Thánh vịnh 50), tiếp theo: "*Hãy chúc tụng Chúa, hỡi linh hồn tôi*" (Thánh vịnh 102) và: "*Hãy ngợi khen Chúa, hỡi linh hồn tôi*" (Thánh vịnh 145) — các thánh vịnh đối đáp trong phụng vụ; các thánh vịnh đầu tiên trong quy tắc rước lễ: "*Chúa chấn dất tôi*" (Thánh vịnh 22), "*Đất của Chúa và sự trọn vẹn của nó*" (Thánh vịnh 23), "*Tôi tin, nên tôi nói*" (Thánh vịnh 115); thánh vịnh đầu tiên của buổi tối: "*Lạy Chúa, xin hãy giúp con*" (Thánh vịnh 69). Các thánh vịnh của các giờ... và những thánh vịnh tương tự. Hãy đọc Thánh vịnh và chọn lựa.

Học thuộc lòng tất cả những điều này, bạn sẽ luôn sẵn sàng cầu nguyện. Khi có ý nghĩ lo lắng nào đó, hãy cầu nguyện ngắn gọn với Chúa hoặc đọc một bài thánh vịnh, đặc biệt là: *Lạy Chúa, xin hãy giúp con*... và mọi lo lắng sẽ tan biến ngay lập tức.

Đó là tất cả về quy tắc cầu nguyện. Nhưng tôi sẽ lặp lại: hãy nhớ rằng tất cả những điều này chỉ là những trợ giúp, điều quan trọng nhất là sự hiện diện của Chúa trong trái tim với sự kính sợ và sự quỳ gối đau đớn trước Ngài.

Tôi còn muốn nói với bạn điều này nữa! Bạn có thể giới hạn tất cả quy tắc cầu nguyện chỉ bằng những lời chào kính ngắn gọn và lời cầu nguyện của riêng bạn. Hãy đứng dậy và cúi đầu, nói: *Lạy Chúa, xin thương xót!*

— hoặc một lời khác, bày tỏ nhu cầu của bạn hoặc ca ngợi và tạ ơn Chúa. Để không bị lười biếng xâm nhập, bạn cần xác định số lần cầu nguyện, hoặc thời gian cầu nguyện, hoặc cả hai.

Điều này là cần thiết bởi vì chúng ta có một sự kỳ lạ khó hiểu. Ví dụ, khi chúng ta làm việc gì đó bên ngoài, thời gian trôi qua như chỉ trong một phút. Nhưng khi chúng ta cầu nguyện, thời gian dường như không trôi qua, và chúng ta cảm thấy như đã cầu nguyện rất lâu. Suy nghĩ này không gây hại khi cầu nguyện theo quy tắc đã định, nhưng khi ai đó cầu nguyện chỉ bằng cách cúi đầu và đọc một bài cầu nguyện ngắn, thì nó sẽ là một cám dỗ lớn và có thể làm gián đoạn việc cầu nguyện vừa mới bắt đầu, để lại một sự đảm bảo sai lầm rằng việc cầu nguyện đã diễn ra đúng đắn. Vì vậy, những người cầu nguyện tốt bụng đã nghĩ ra để không bị tự lừa dối mình, những chuỗi hạt được đề nghị sử dụng cho những người tin rằng họ cầu nguyện không phải bằng những lời cầu nguyện trong Sách cầu nguyện, mà bằng chính mình. Họ sử dụng chúng như thế này — họ sẽ nói: Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót con, kẻ có tội, hoặc: kẻ có tội — và chuyển một hạt chuỗi giữa các ngón tay; lần sau lại nói như vậy và lại chuyển, và cứ thế tiếp tục; mỗi lần cầu nguyện, họ cúi đầu, cúi người hoặc cúi xuống đất, tùy ý, hoặc với chuỗi hạt nhỏ — cúi người, còn với chuỗi hạt lớn — cúi xuống đất. Quy tắc ở đây là một số lần cầu nguyện nhất định với những lần cúi đầu, trong đó có những lời cầu nguyện khác, được nói bằng lời của chính mình. Để không tự lừa dối mình bằng cách đọc kinh và cúi đầu quá vội vàng, khi xác định số lần cúi đầu và kinh cầu, người ta cũng xác định thời gian cầu nguyện để tránh sự vội vàng và, nếu nó xảy ra, bù đắp thời gian bằng cách thêm những lần cúi đầu mới.

Số lần cúi đầu cho mỗi lời cầu nguyện được quy định trong Sách Thánh Vịnh, ở phần cuối, và theo hai tỷ lệ: cho những người siêng năng và cho những người lười biếng hoặc bận rộn. Các vị trưởng lão, những người hiện đang sống trong các tu viện hoặc các phòng riêng, ví dụ như ở Valaam và Solovki, đều thực hiện các nghi lễ theo cách này. Nếu bạn muốn hoặc đôi khi muốn, bạn cũng có thể thực hiện quy tắc của mình theo cách này. Nhưng trước tiên, hãy cố gắng làm quen với việc thực hiện nó theo quy định. Có thể, quy tắc mới này sẽ không cần thiết. Tuy nhiên, để đề phòng, tôi gửi cho bạn một chuỗi hạt. Hãy làm như vậy! Hãy lưu ý thời gian bạn dành cho việc cầu nguyện buổi sáng và buổi tối, sau đó ngồi xuống và đọc kinh ngắn của bạn bằng chuỗi hạt và xem bạn sẽ đọc chuỗi hạt bao nhiêu lần trong thời gian bạn thường dành cho việc cầu nguyện. Con số này sẽ là thước đo cho quy tắc của bạn. Bạn sẽ làm điều này không phải trong khi cầu nguyện, mà bên cạnh việc cầu nguyện, với sự chú ý tương tự. Quy tắc cầu nguyện theo cách này, sau đó, hãy thực hiện khi đứng và cúi đầu.

Đọc xong điều này, đừng nghĩ rằng tôi đang đuổi bạn vào tu viện. Tôi lần đầu tiên nghe về việc cầu nguyện bằng chuỗi hạt từ một giáo dân, chứ không phải từ một tu sĩ. Và nhiều giáo dân nam nữ cầu nguyện theo cách này. Và điều này sẽ hữu ích cho bạn. Khi việc cầu nguyện theo những lời cầu nguyện đã học thuộc lòng của người khác trở nên nhàm chán và không còn kích thích, bạn có thể cầu nguyện theo cách này trong một hoặc hai ngày, sau đó lại cầu nguyện theo những lời cầu nguyện đã học thuộc lòng. Và cứ thế lặp đi lặp lại.

Và tôi sẽ lặp lại: bản chất của cầu nguyện là hướng tâm trí và trái tim lên Thiên Chúa; những quy tắc này là sự trợ giúp. Chúng ta không thể thiếu chúng, vì chúng ta là những sinh vật yếu đuối. Chúa ban phước cho bạn!

| 48 |

Bạn viết rằng bạn không thể kiểm soát được suy nghĩ của mình, tất cả đều trôi đi, và lời cầu nguyện không diễn ra như bạn mong muốn; còn vào ban ngày, giữa các hoạt động và cuộc gặp gỡ với người khác, bạn hầu như không nhớ đến Chúa.

Đột nhiên không thể. Cần phải nỗ lực rất nhiều để có thể ổn định suy nghĩ; và như bạn đã mong đợi: chỉ cần bắt đầu, ở đây và bây giờ, điều đó không bao giờ xảy ra. Thật là một thành công khi bạn bắt đầu nhận ra điều đó và coi đó là không đúng. Trước đây cũng vậy, nhưng bạn không đau khổ lắm, còn bây giờ bạn không chỉ nhận thấy sự lộn xộn trong suy nghĩ, mà còn lo lắng vì điều đó và bày tỏ mong muốn làm thế nào để sắp xếp chúng. Hãy tiếp tục khơi dậy sự lo lắng này và nỗ lực để sửa chữa khuyết điểm của mình.

Tôi đã viết rằng sự kiên trì và liên tục nỗ lực cải thiện bản thân là điều kiện cấp thiết để thành công trong đời sống tinh thần. Sự bình an bền vững trong suy nghĩ là ân sủng của Đức Chúa Trời, nhưng ân sủng này không được ban cho mà không cần nỗ lực của chính mình. Chỉ bằng nỗ lực của mình, bạn sẽ không đạt được gì, và Đức Chúa Trời sẽ không ban cho bạn gì nếu bạn không nỗ lực hết sức. Đó là luật bất di bất dịch. Bạn có cuốn sách các cuộc trò chuyện của Thánh Macarius của Ai Cập. Hãy đọc cuộc trò chuyện thứ 19 — về việc các Kitô hữu phải ép buộc mình làm mọi điều thiện. Trong đó có viết rằng nếu không có ai cầu nguyện thiêng liêng, thì phải ép buộc mình cầu nguyện, và trong trường hợp đó, Thiên Chúa, thấy con người nỗ lực và kiềm chế bản thân (tức

là những suy nghĩ của mình) trái với ý muốn của trái tim, sẽ ban cho người đó lời cầu nguyện chân thật, tức là lời cầu nguyện không bị phân tâm, tập trung, sâu sắc, khi tâm trí không ngừng hướng về Đức Chúa Trời. Và ngay khi trong lúc cầu nguyện, tâm trí bắt đầu không ngừng hướng về Đức Chúa Trời, thì sau đó người đó sẽ không muốn rời xa Ngài nữa, vì điều đó mang lại sự ngọt ngào, khi đã nếm trải thì không muốn nếm trải điều gì khác nữa.

Và công việc cụ thể cần làm ở đây, tôi đã nhắc đến nhiều lần: không cho phép suy nghĩ lang thang tùy ý, và khi chúng vô tình chạy đi, hãy ngay lập tức đưa chúng trở lại, tự trách mình, hối tiếc và đau khổ vì sự rối loạn này. Thánh Lestvichnik nói về điều này rằng cần phải nỗ lực tập trung tâm trí vào những lời cầu nguyện.

Khi bạn đã thuộc lòng những lời cầu nguyện, như tôi đã viết lần trước, có lẽ mọi việc sẽ tiến triển tốt hơn. Tốt nhất là bạn nên đi nhà thờ, ở đó tinh thần cầu nguyện sẽ sớm được bộc lộ, vì ở đó mọi thứ đều hướng đến điều đó; nhưng đối với bạn, việc này không thuận tiện. Hãy cố gắng ở nhà để tập thói quen cầu nguyện một cách tập trung và dành thời gian ở với Chúa càng nhiều càng tốt. Khi học thuộc lòng các lời cầu nguyện, đừng quên hiểu sâu từng từ và cảm nhận từng từ, thì khi cầu nguyện, những từ đó sẽ thu hút sự chú ý của bạn và khơi dậy cảm giác cầu nguyện.

Hãy làm thêm điều này. Đừng đột ngột bắt đầu cầu nguyện sau khi làm việc nhà, trò chuyện và chạy đi chạy lại, mà hãy chuẩn bị một chút cho việc cầu nguyện, cố gắng tập trung suy nghĩ của mình và hướng chúng đến sự hiện diện xứng đáng trước mặt Chúa. Hãy khơi dậy trong mình cảm giác cần cầu nguyện, và chính vào lúc này, vì có thể sẽ không có lúc nào khác. Đừng quên khôi phục ý thức về những nhu cầu tinh thần của bạn và nhu cầu thực sự nhất của bạn: sắp xếp những suy nghĩ trong cầu nguyện với mong muốn tìm thấy sự thỏa mãn, và chính là ở Đức Chúa Trời. Khi ý thức và cảm giác về những nhu cầu đó ở trong lòng, thì chính trái tim bạn sẽ không cho phép bạn chạy theo những suy nghĩ khác, mà sẽ buộc bạn cầu xin Đức Chúa Trời về những nhu cầu đó. Hơn hết, hãy cảm nhận sâu sắc bất lực toàn diện của mình: nếu không có Chúa, bạn sẽ hoàn toàn mất tất cả. Nếu ai đó đang gặp nguy hiểm, và trước mặt họ có một người có thể giải cứu họ khỏi nguy hiểm đó chỉ bằng một cái vẫy tay, thì họ có nhìn ngó xung quanh không? Không, họ sẽ quỳ xuống trước mặt người đó và cầu xin. Điều đó cũng sẽ xảy ra với bạn trong lời cầu nguyện, khi bạn bắt đầu cầu nguyện với cảm giác hoàn toàn bất lực và ý thức rằng không ai có thể giải cứu bạn ngoài Đức Chúa Trời Duy Nhất.

Tất cả chúng ta đều có một lỗi lầm không nhỏ, đó là trong khi chúng ta bắt tay vào mọi việc khác với sự chuẩn bị nhất định, dù ít ỏi đến đâu, thì lại bắt đầu cầu nguyện một cách vội vàng và cố gắng hoàn thành nó càng nhanh càng tốt, như thể đó là việc làm thoáng qua, phụ thuộc vào những việc khác, chứ không phải là việc quan trọng nhất. Làm sao có thể tập trung tư tưởng và cảm xúc trong cầu nguyện? Kết quả là cầu nguyện trở nên lộn xộn, không trật tự. Không, hãy từ bỏ lỗi lầm này và đừng bao giờ cho phép mình lơ là trong cầu nguyện. Hãy thuyết phục bản thân rằng thái độ như vậy đối với cầu nguyện là một tội lỗi, và là một tội lỗi nặng nề, một tội hình sự. Hãy coi cầu nguyện là việc quan trọng nhất trong cuộc sống của bạn và hãy giữ nó trong lòng. Sau đó, hãy bắt đầu cầu nguyện như một việc quan trọng nhất, chứ không phải như một việc phụ.

Hãy nỗ lực. Chúa sẽ giúp đỡ bạn. Nhưng hãy làm theo những gì được chỉ dẫn. Nếu bạn làm theo, bạn sẽ sớm thấy kết quả. Hãy cố gắng cảm nhận sự ngọt ngào của lời cầu nguyện chân thật. Khi bạn cảm nhận được điều đó, nó sẽ thu hút bạn đến với lời cầu nguyện và khích lệ bạn cầu nguyện một cách nghiêm túc và chú tâm. Chúa ban phước cho bạn!

| 49 |

Tôi tiếp tục nói về lời phàn nàn của bạn về việc không thể tập trung suy nghĩ vì bận rộn với công việc hàng ngày.

Không có việc gì làm thì sẽ ra sao? Sẽ là sự lười biếng tội lỗi. Bạn cần phải làm việc gì đó, và thực hiện một số công việc nhà. Đó là nghĩa vụ của bạn. Và không thể cắt đứt các mối quan hệ bên ngoài. Cần phải duy trì chúng, và duy trì một cách xứng đáng. Đó là nghĩa vụ của cộng đồng loài người. Nhưng tất cả những việc và công việc như vậy có thể và phải được thực hiện sao cho chúng không làm mất đi suy nghĩ về Đức Chúa Trời. Làm thế nào để thực hiện điều đó?

Chúng ta có một niềm tin, gần như phổ biến, rằng ngay khi bạn bắt đầu làm bất cứ việc gì trong nhà hoặc ngoài nhà, bạn đã rời khỏi lĩnh vực của những việc thuộc về Đức Chúa Trời và làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Vì vậy, khi mong muốn sống theo ý Chúa nảy sinh hoặc khi nói về điều đó, người ta thường liên tưởng đến ý nghĩ rằng nếu vậy thì hãy chạy trốn khỏi xã hội, chạy trốn khỏi nhà vào sa mạc, vào rừng. Tuy nhiên, cả hai điều đó đều không đúng. Các công việc đời thường và xã hội, mà sự tồn tại của gia đình và xã hội phụ thuộc vào đó, là

những công việc do Chúa định, việc thực hiện chúng không phải là chạy trốn khỏi lĩnh vực không đẹp lòng Chúa, mà là bước đi trong các công việc của Chúa.

Với niềm tin sai lầm như vậy, mọi người đều làm như vậy, rằng trong cuộc sống và xã hội, họ không cần phải lo lắng gì về việc nghĩ đến Chúa. Tôi thấy rằng niềm tin này cũng chỉ phôi bọt. Hãy từ bỏ niềm tin đó và tin rằng tất cả những gì bạn làm trong nhà và ngoài nhà, trong các công việc cộng đồng, với tư cách là con gái, chị gái, và giờ là người Moscow, là những việc thiêng liêng và đẹp lòng Chúa. Bởi vì tất cả những việc này đều có những điều răn đặc biệt. Làm sao việc tuân theo các điều răn lại không đẹp lòng Chúa? Với niềm tin của mình, bạn chắc chắn làm cho chúng không đẹp lòng Chúa, vì bạn tuân theo chúng không với thái độ mà Chúa muốn chúng được tuân theo. Những việc thiêng liêng của Chúa không được thực hiện theo ý Chúa ở bạn. Chúng bị lãng phí và còn làm mất đi ý thức về Chúa.

Hãy sửa chữa điều này và từ nay trở đi, hãy làm tất cả những việc đó với ý thức rằng đó là điều răn, và hãy làm chúng như thực hiện điều răn của Đức Chúa Trời. Khi bạn có thái độ như vậy, thì không có việc nào trong cuộc sống này có thể làm cho tâm trí bạn xa cách Đức Chúa Trời, mà ngược lại, sẽ đưa bạn đến gần Ngài hơn. Tất cả chúng ta đều là nô lệ của Chúa. Ngài đã chỉ định cho mỗi người một vị trí và công việc, và Ngài quan sát xem ai thực hiện nó. Ngài ở khắp mọi nơi. Và Ngài quan sát bạn. Hãy ghi nhớ điều này và làm mọi việc như thể nó được giao cho bạn trực tiếp từ Chúa, bất kể đó là việc gì.

Hãy làm việc nhà như vậy. Và khi có ai đó đến nhà bạn hoặc khi bạn ra ngoài, hãy nhớ rằng trong trường hợp đầu tiên, Chúa đã gửi người đó đến cho bạn và đang theo dõi xem bạn có tiếp nhận và đối xử với người đó theo ý Chúa hay không, còn trong trường hợp thứ hai, Chúa đã giao cho bạn một việc làm ngoài nhà và đang theo dõi xem bạn có làm việc đó theo ý Ngài muốn hay không.

Nếu bạn có thái độ như vậy, thì cả trong nhà lẫn ngoài nhà, không có gì có thể làm bạn phân tâm khỏi Đức Chúa Trời, mà ngược lại, sẽ giữ bạn ở bên Ngài, với suy nghĩ làm thế nào để làm điều đẹp lòng Đức Chúa Trời. Bạn sẽ làm mọi việc với sự kính sợ Đức Chúa Trời, và sự kính sợ này sẽ duy trì sự chú ý không ngừng đến Đức Chúa Trời.

Và những việc nào trong gia đình và ngoài gia đình làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, xin hãy hiểu rõ, bằng cách lấy những cuốn sách làm hướng dẫn, trong đó trình bày những việc cần làm ở đây. Hãy hiểu rõ để trong trật tự cuộc sống và xã hội hiện tại, tách biệt khỏi những điều đáng làm tất cả những gì được đưa vào đây bởi sự phù phiếm, đam mê, sự nịnh hót và sự hòa hợp. Nhưng sau khi bạn đã quyết tâm sống theo ý Chúa, bạn sẽ tự nhiên loại bỏ tất cả những điều này mà không cần ai nhắc nhở.

Ngoài niềm tin đã nói, còn có một thứ nữa, tôi sẽ gọi là sự bất lực, được truyền vào công việc của chúng ta. Đó là sự lo lắng. Mọi việc được coi là đáng làm phải được thực hiện với tất cả sự nhiệt tình — đó là nghĩa vụ, được bảo vệ bởi sự trừng phạt khủng khiếp: ai làm việc của Chúa một cách cẩu thả sẽ bị nguyên rủa. Nhưng lo lắng, hay sự lo âu, làm mòn mỏi trái tim và không cho nó được yên ổn, là bệnh của kẻ sa ngã, người đã tự mình sắp xếp số phận của mình và loay hoay khắp nơi. Nó làm rối loạn suy nghĩ và thậm chí không cho phép họ tập trung vào việc mà họ đang lo lắng. Vì vậy, hãy suy ngẫm và nếu bạn thấy rằng đôi khi sự lo lắng này cũng chỉ phôi bọt, hãy cố gắng xua đuổi nó và không cho nó lấn át bạn. Hãy siêng năng trong công việc và làm mọi việc một cách cẩn thận, mong đợi sự thành công từ Chúa, dâng hiến cho Ngài mọi việc, dù nhỏ bé đến đâu, và đừng nên sự lo lắng.

Hãy làm như vậy — và công việc và những việc đời thường của bạn sẽ không làm bạn phân tâm khỏi Chúa. Chúa giúp bạn!

| 50 |

Và còn một vài lời nữa để bổ sung cho những gì đã nói.

Hãy nhớ về Chúa. Hãy làm cho ý nghĩ về Chúa trở nên thân thuộc và hòa nhập với tâm trí, trái tim và ý thức của chúng ta. Để ý nghĩ và ký ức đó được củng cố, chúng ta phải nỗ lực không ngừng. Nếu bạn nỗ lực, Chúa sẽ ban cho bạn điều đó; nếu bạn không nỗ lực, bạn sẽ không đạt được điều đó. Và nếu bạn không đạt được điều đó, bạn sẽ không đạt được gì cả, bạn sẽ không có được thành công nào trong đời sống tinh thần, thậm chí bạn sẽ không có đời sống tinh thần, vì đó chính là đời sống tinh thần. Điều đó quan trọng như thế nào!

Khi cố gắng giữ ý nghĩ về Đức Chúa Trời, đừng giữ ý nghĩ đó một cách trống rỗng, mà hãy kết hợp nó với tất cả những khái niệm mà bạn biết về Đức Chúa Trời, các thuộc tính và hành động của Đức Chúa Trời, đào

sâu tâm trí vào điều này, điều kia. Hãy suy ngẫm nhiều hơn về sự sáng tạo và sự quan phòng của Đức Chúa Trời, về sự nhập thể của Đức Chúa Trời-Lời và công việc cứu rỗi hoàn hảo của Ngài, về cái chết, sự phục sinh và thăng thiên, sự giáng lâm của Thánh Thần, sự thành lập Giáo Hội thánh thiện, người bảo vệ lẽ thật và ân sủng, và sự chuẩn bị nơi ở trên trời cho tất cả những người tin vào Nước Trời và cho chính bạn. Hãy suy ngẫm về các thuộc tính của Đức Chúa Trời: lòng nhân từ vô cùng, sự khôn ngoan, quyền năng vô hạn, sự công bình, sự hiện diện khắp nơi, sự toàn năng, sự toàn tri, sự toàn phúc và sự vĩ đại. Hãy thảo luận về tất cả những điều này trong khi cầu nguyện, và tốt hơn là khi đọc kinh. Khi bạn đã thảo luận về tất cả và suy ngẫm rõ ràng, thì khi nghĩ về Đức Chúa Trời, bạn sẽ không có suy nghĩ trống rỗng, mà là suy nghĩ đi kèm và thu hút nhiều ý nghĩ cứu rỗi, tác động đến trái tim và khơi dậy năng lượng của tinh thần. Bạn có thể soạn một bài cầu nguyện ngắn ca ngợi Đức Chúa Trời, trong đó tất cả những điều này được kết hợp lại. Ví dụ, như thế này: Vinh quang cho Ngài, Đức Chúa Trời, được tôn thờ trong Ba Ngôi, Cha, Con và Thánh Linh! Vinh quang cho Ngài, Đấng đã tạo ra vạn vật! Vinh quang cho Ngài, Đấng đã tôn vinh chúng con bằng hình ảnh của Ngài! Vinh quang cho Ngài, Đấng không bỏ rơi chúng con trong sự sa ngã của chúng con! Vinh quang cho Ngài, Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã đến, đã nhập thể, đã chịu đau khổ, đã chết vì chúng con, đã phục sinh, đã lên trời và đã ban Thánh Thần cho chúng con, Đấng đã lập Giáo Hội của Ngài để cứu rỗi chúng con và hứa ban cho chúng con Nước Trời và lập nên Nước Trời! Vinh quang cho Ngài, lạy Chúa, Đấng đã lập nên sự cứu rỗi một cách kỳ diệu cho mỗi người và cho cả các dân tộc. Vinh quang cho Ngài, lạy Chúa, Đấng đã dẫn dắt con đến sự cứu rỗi.

Hãy cố gắng hiểu rõ điểm cuối cùng này, hãy nhận thức rõ những ân huệ lớn lao của Đức Chúa Trời dành cho chính bạn, và sau đó luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì những ân huệ đó. Hãy cảm tạ Ngài vì đã cho bạn được sinh ra trên đời, sinh ra trong một gia đình Kitô hữu, từ những bậc cha mẹ đạo đức, và sau đó được hưởng một nền giáo dục tốt. Hãy cảm ơn Ngài vì đã ban cho bạn những quyết định thánh thiện mà bạn đã đưa ra gần đây, và đã sắp xếp để bạn có sức mạnh thực hiện những quyết định đó. Hãy nhìn lại toàn bộ cuộc đời bạn từ khi bạn bắt đầu nhớ về mình, và ghi nhận tất cả những trường hợp bạn bất ngờ thoát khỏi tai họa và bất ngờ nhận được niềm vui. Chúng ta không nhận thấy nhiều tai họa vì chúng lướt qua chúng ta một cách âm thầm. Nhưng khi nhìn lại, chúng ta không thể không thấy rằng ở đây và ở đó đã có tai họa và nó đã lướt qua chúng ta, nhưng chúng ta không thể nói nó đã lướt qua như thế nào. Hãy tìm kiếm những trường hợp như vậy trong cuộc đời mình và thú nhận rằng đó là ân sủng của Đức Chúa Trời, Đấng yêu thương bạn. Hãy biết rằng có vô số ân sủng của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta, cho mỗi người trong chúng ta, vì tất cả đều đến từ Đức Chúa Trời. Hãy thú nhận những ân huệ này và cảm tạ Đức Chúa Trời bằng cả trái tim. Nhưng nếu bạn nhìn sâu vào cuộc sống của mình, bạn sẽ tìm thấy không ít trường hợp và ân huệ rõ ràng của Đức Chúa Trời dành cho bạn. Đáng lẽ phải có tai họa, nhưng nó đã qua đi mà bạn không biết bằng cách nào. Đức Chúa Trời đã cứu bạn. Hãy thú nhận điều này và cảm tạ Đức Chúa Trời, Đấng yêu thương bạn.

Và sự nhận thức về những ân huệ chung cho tất cả mọi người làm ấm lòng bạn, và lòng bạn sẽ càng ấm hơn khi nhìn thấy những ân huệ dành riêng cho bạn. Tình yêu khơi dậy tình yêu. Khi cảm nhận được tình yêu của Chúa dành cho bạn, bạn không thể lạnh lùng với Ngài: lòng bạn sẽ tự nhiên hướng về Ngài với lòng biết ơn và tình yêu. Hãy giữ trái tim dưới ảnh hưởng của niềm tin vào tình yêu của Chúa dành cho bạn — và sự ấm áp trong trái tim sẽ nhanh chóng bùng cháy thành ngọn lửa tình yêu dành cho Chúa. Khi điều này xảy ra, bạn sẽ không cần bất kỳ lời nhắc nhở nào để nhớ về Chúa, và bất kỳ lời khuyên nào để làm điều đó. Tình yêu sẽ không cho phép bạn quên Chúa yêu dấu của mình dù chỉ một phút. Đó là giới hạn. Hãy chấp nhận điều này trong tâm trí, và chấp nhận với niềm tin. Và sau đó, hãy hướng tất cả nỗ lực của bạn vào việc củng cố ý nghĩ về Đức Chúa Trời trong tâm trí và trái tim.

Có thể bạn sẽ khó suy ngẫm về các thuộc tính và hành động của Đức Chúa Trời. Nhưng dường như bạn có các tác phẩm của Thánh Tikhon. Trong các bức thư của ngài, bạn sẽ tìm thấy những lời khuyên hữu ích nhất. Thánh nhân nhìn rõ mọi thuộc tính và hành động của Đức Chúa Trời và miêu tả chúng bằng lời lẽ ấm áp và thuyết phục, mà nếu bạn đọc kỹ, sẽ truyền vào lòng bạn.

Và còn một điểm nữa cần giải thích cho bạn, nhưng để lần khác.

Thánh Tikhon đã chỉ cho tôi một hướng dẫn hữu ích cho bạn — đó là làm thế nào để biến mọi thứ thành người rao giảng lẽ thật của Đức Chúa Trời và nhắc nhở về Đức Chúa Trời.

Bạn đã viết rằng việc nhà làm bạn mất tập trung khỏi Chúa. Tôi đã chỉ cho bạn cách để chúng không làm bạn mất tập trung. Nhưng bạn chưa đề cập đến một điều nữa có thể làm bạn phân tâm và thực sự làm bạn phân tâm khỏi Chúa. Đó là mọi thứ bên ngoài, tác động đến các giác quan, thu hút sự chú ý của chúng ta và cố gắng làm chúng ta xa rời Chúa. Nhưng cũng có một cách để những thứ có thể nhìn thấy không làm bạn phân tâm, mà thu hút bạn đến với Chúa. Làm thế nào?

Bạn cần phải giải thích lại tất cả những thứ mà bạn nhìn thấy theo nghĩa tâm linh, và ghi nhớ sự giải thích này trong tâm trí để khi bạn nhìn vào một thứ gì đó, mắt bạn nhìn thấy thứ đó bằng giác quan, còn tâm trí bạn thì chiêm ngưỡng sự thật tâm linh. Ví dụ, bạn thấy những vết bẩn trên chiếc váy trắng và cảm thấy khó chịu và tiếc nuối khi gặp điều đó. Hãy diễn giải điều đó thành sự tiếc nuối và khó chịu của Chúa, các Thiên thần và các thánh khi nhìn thấy những vết bẩn tội lỗi trên linh hồn chúng ta, được tạo ra theo hình ảnh của Chúa, được tái sinh trong bồn rửa tội hoặc được rửa sạch bằng nước mắt sám hối. Bạn có nghe thấy những đứa trẻ nhỏ, khi ở một mình, chạy nhảy, ồn ào và náo nhiệt không? Hãy suy nghĩ về điều này: tâm hồn chúng ta cũng ồn ào và náo nhiệt như thế nào khi chúng ta rời xa sự chú ý đến Chúa với lòng kính sợ Chúa. Bạn nghĩ thấy mùi hoa hồng hoặc mùi nào đó mà bạn thích, nhưng khi nghĩ thấy mùi hôi, bạn sẽ ghê tởm và bịt mũi lại. Hãy suy nghĩ về điều này như thế này: mỗi linh hồn đều có mùi riêng: linh hồn tốt thì có mùi thơm, linh hồn đăm mê thì có mùi hôi. Sứ đồ nói: *"Chúng ta là hương thơm của Đấng Christ"* (2 Cô-rinh-tô 2:15). Các thiên thần của Đức Chúa Trời và các thánh, và thường là cả những người công chính trên đất cũng nghĩ thấy mùi hương này và vui mừng về điều tốt, còn về điều xấu thì buồn rầu.

Tôi chỉ nói với bạn điều này để làm ví dụ, vì mọi thứ có thể tạo ra những suy nghĩ tinh thần khác nhau, ở người này thì khác, ở người kia thì khác. Hãy tìm những gì phù hợp với mình nhất, và suy ngẫm về mọi thứ xung quanh bạn và những gì bạn có thể gặp ngoài ra. Hãy bắt đầu từ nhà và suy ngẫm về mọi thứ trong đó: chính ngôi nhà, tường, mái nhà, nền móng, cửa sổ, lò sưởi, bàn, gương, ghế và những thứ khác. Chuyển sang những người sống trong nhà và suy ngẫm về cha mẹ, con cái, anh chị em, họ hàng, người hầu, khách đến thăm và những thứ khác. Suy ngẫm về cuộc sống bình thường: thức dậy, chào hỏi, ăn trưa, làm việc, đi vắng, trở về, uống trà, ăn uống, hát hò, ngày, đêm, ngủ và những thứ khác, và những thứ khác, và những thứ khác.

Hãy lấy thánh Tikhon làm gương cho mình. Ông đã viết bốn cuốn sách về những giải thích như vậy với tên gọi "Kho báu tinh thần, thu thập từ thế giới". Hãy lấy và đọc. Sau khi đọc và thấy cách ông làm, bạn sẽ tự học được cách làm tương tự. Hoặc bạn có thể trực tiếp tiếp thu các giải thích của ông. Nếu bạn cảm thấy việc đọc những cuốn sách đó quá tốn thời gian, thì ông cũng có một bản tóm tắt tất cả các giải thích với tiêu đề "Sự kiện và suy luận tinh thần từ đó" (tập 2). Ở đây, ông ấy đã giải thích 176 trường hợp, mỗi trường hợp đều ngắn gọn. Bạn sẽ không tốn nhiều công sức để xem xét chúng một cách cẩn thận, trong khi chúng bao gồm tất cả những gì bạn cần giải thích. Tuy nhiên, như bạn biết, hãy làm theo những gì được đề xuất.

Khi bạn làm điều đó, mọi thứ sẽ trở thành một cuốn sách thánh hoặc một bài viết trong cuốn sách đối với bạn. Khi đó, mọi thứ sẽ dẫn bạn đến suy nghĩ về Đức Chúa Trời, giống như mọi hoạt động và công việc. Và bạn sẽ đi giữa thế giới cảm giác, như trong lĩnh vực tâm linh. Mọi thứ sẽ nói với bạn về Đức Chúa Trời và duy trì sự chú ý của bạn đối với Ngài. Nếu mỗi lần bạn áp dụng sự sợ hãi Đức Chúa Trời và sự kính sợ trước sự vĩ đại của Ngài vào lời nhắc nhở này, thì bạn còn cần những người thầy và những người hướng dẫn nào nữa?!

Nhưng tất nhiên, cần có sự nỗ lực và căng thẳng, cả về trí óc lẫn trái tim. Và đừng thương hại bản thân. Thương hại bản thân, bạn sẽ hủy hoại bản thân. Không thương hại, bạn sẽ cứu rỗi bản thân. Hãy loại bỏ hành động sai trái thường xuyên tấn công hầu hết mọi người: chúng ta không tiếc công sức cho mọi việc, nhưng lại tiếc công sức cho việc cứu rỗi. Chúng ta nghĩ rằng chỉ cần suy nghĩ và muốn là mọi việc sẽ sẵn sàng. Nhưng trên thực tế không phải vậy. Việc cứu rỗi là việc quan trọng nhất. Do đó, nó cũng là việc khó khăn nhất. Việc quan trọng thì công việc cũng khó khăn. Hãy làm việc vì Chúa! Sắp thấy kết quả rồi. Nếu không làm việc, bạn sẽ không có gì và sẽ không đi đến đâu cả. Xin Chúa cứu bạn khỏi điều này!

Bây giờ thì đã xong rồi. Bạn chỉ còn việc thực hiện thôi. Và lý do tại sao tôi giải thích nhiều về ký ức của Chúa như vậy là vì trong đó có tất cả sức mạnh. Khi bạn vững vàng trong sự nhớ này, không phải một cách trống rỗng, mà với sự kính sợ và những cảm xúc khác đối với Chúa, thì sự nhớ này sẽ khiến bạn trở nên chính trực trong mọi việc, và chính trực đến mức bạn sẽ có một vẻ đẹp kỳ diệu, vì có những sự chính trực cứng nhắc, vụng về. Ký ức này sẽ là chủ nhân, người điều khiển và người xây dựng mọi việc của bạn, hơn nữa là cuộc sống nội tâm của bạn.

Khi đó, điều mà sứ đồ Ê-phê-sô đã cầu nguyện cho các tín hữu Ê-phê-sô, và qua họ, cho tất cả các tín hữu, sẽ được thực hiện trong bạn: *“Xin Ngài, theo sự giàu có vinh quang của Ngài, ban cho các bạn được vững vàng trong Thánh Linh của Ngài trong con người bên trong, và bằng đức tin, xin Ngài ngự trong lòng các bạn”* (Ê-phê-sô 3:16-18). Đó là điều mà tôi luôn giải thích. Sứ đồ coi điều này quan trọng đến mức khi cầu nguyện về điều này, ông đã cầu nguyện với sự nhiệt thành đặc biệt: *“Tôi quỳ gối trước mặt Cha của Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta”* (Ep 3:14). Làm sao chúng ta có thể không nói về điều này? Khi các bạn được củng cố trong con người bên trong bằng ký ức về Đức Chúa Trời, thì Chúa Kitô sẽ ngự trong các bạn. Cả hai điều này đi cùng nhau.

Và đây là dấu hiệu để các bạn có thể xác nhận rằng điều kỳ diệu này đã bắt đầu xảy ra trong các bạn, đó là một cảm giác ấm áp đối với Chúa. Nếu các bạn làm theo tất cả những gì đã được chỉ dẫn, thì cảm giác đó sẽ sớm xuất hiện, ngày càng thường xuyên hơn, và sau đó sẽ trở nên liên tục. Cảm giác này ngọt ngào và hạnh phúc, và ngay từ khi xuất hiện lần đầu tiên, nó đã khơi dậy mong muốn và sự tìm kiếm để nó không rời khỏi trái tim, vì trong đó có thiên đường.

Bạn muốn nhanh chóng vào thiên đàng này? Hãy làm như sau: khi cầu nguyện, đừng rời khỏi lời cầu nguyện mà không khơi dậy trong lòng bất kỳ cảm xúc nào đối với Đức Chúa Trời: hoặc sự kính sợ, hoặc sự trung thành, hoặc sự tạ ơn, hoặc sự tôn vinh, hoặc sự khiêm nhường và đau khổ, hoặc sự tin tưởng và hy vọng; cũng vậy, khi sau khi cầu nguyện, bạn bắt đầu đọc, đừng rời khỏi việc đọc, đừng đưa sự thật đã đọc vào cảm xúc. Hai cảm xúc (phương pháp) này, khi làm ấm nhau, có thể, nếu bạn chú ý đến bản thân, giữ bạn dưới ảnh hưởng của chúng cả ngày. Hãy cố gắng thực hiện chính xác hai phương pháp này và bạn sẽ thấy điều gì sẽ xảy ra.

Khi một vật nằm dưới ánh nắng mặt trời trong thời gian dài, nó sẽ nóng lên rất nhiều; điều đó cũng sẽ xảy ra với bạn. Giữ mình dưới ánh sáng của ký ức về Đức Chúa Trời và dưới cảm xúc đối với Ngài, bạn sẽ ngày càng nóng lên bởi sự ấm áp siêu phàm, và sau đó bạn sẽ trở nên nóng bỏng, và không chỉ nóng bỏng mà còn bùng cháy. Và điều này sẽ thành hiện thực đối với bạn: *“Ta đến để đem lửa xuống đất, và Ta ước gì lửa đó đã bùng cháy!”* (Lc 12:49).

Hãy áp dụng so sánh sau đây: khi tia lửa rơi vào chất dễ cháy, chất đó bắt đầu cháy âm ỉ, sau đó bùng cháy, và cuối cùng tất cả sẽ bùng cháy và, vốn dĩ tối tăm, sẽ trở nên sáng và rực rỡ nhờ ngọn lửa đã bùng cháy; bạn cũng sẽ như vậy. Dần dần ấm lên, bạn sẽ bùng sáng, ngọn lửa tinh thần sẽ bùng cháy và thấm vào từng phần của bạn, bao trùm tất cả và làm cho bạn sáng lên, dù bản thân bạn là bóng tối. Hãy nhớ lại rằng ban đầu đã nói về một lớp vỏ của linh hồn, và sau đó về sự rạng rỡ của linh hồn được ban phước (Thư 13-14, 27). Đó là điều sẽ xảy ra với bạn và trong bạn! Đúng vậy. Nhưng trước tiên cần có công sức và mồ hôi — và bao nhiêu thời gian, chỉ có Đức Chúa Trời mới biết, vì tất cả đều đến từ Ngài. Hãy biết rằng Đức Chúa Trời không bao giờ quên công sức yêu thương của bạn.

| 53 |

Khi trái tim bạn được sưởi ấm bởi tình yêu của Đức Chúa Trời, từ đó sự biến đổi bên trong bạn sẽ bắt đầu. Ngọn lửa đó sẽ đốt cháy và nung chảy tất cả trong bạn, hay nói cách khác, nó sẽ bắt đầu thổi hồn vào tất cả, cho đến khi hoàn toàn thổi hồn vào. Cho đến khi ngọn lửa đó đến, sẽ không có sự thổi hồn, dù bạn có cố gắng đến đâu về mặt tinh thần. Vậy thì, bây giờ vấn đề là phải có được ngọn lửa. Và hãy hướng tất cả công sức của bạn vào việc đó.

Nhưng hãy biết rằng ngọn lửa sẽ không xuất hiện cho đến khi những đám mê còn mạnh mẽ, dù chúng không được dung tủng. Đám mê cũng giống như độ ẩm trong củi. Củi ẩm ướt không cháy. Cần phải mang củi khô từ bên ngoài vào và đốt lên. Khi cháy, củi khô sẽ bắt đầu làm khô củi ẩm ướt và khi củi ẩm ướt khô đi, nó sẽ bắt lửa. Dần dần, ngọn lửa sẽ xua tan sự ẩm ướt và lan rộng, bao trùm tất cả củi đã được đặt sẵn.

Gỗ của chúng ta là tất cả sức mạnh của tâm hồn và tất cả các hoạt động của cơ thể. Tất cả chúng, cho đến khi con người chú ý đến bản thân, đều thấm đẫm độ ẩm — những đám mê — và cho đến khi những đám mê bị xua đuổi, chúng sẽ kiên quyết chống lại ngọn lửa tinh thần. Hãy nhớ, khi miêu tả những gì có trong chúng ta, tôi đã viết rằng trong chúng ta có một vùng hỗn loạn, sôi sục, trong đó những suy nghĩ, ham muốn và cảm xúc hỗn loạn, như tro bụi bị cuốn theo bởi những đám mê. Tôi đặt vùng này giữa linh hồn và cơ thể, có nghĩa là những đám mê không thuộc về bản chất, mà là những thứ ngoại lai. Nhưng chúng không ở lại đó, mà đi vào linh hồn và cơ thể, chiếm lấy chính tinh thần — ý thức và tự do — và như vậy thống trị toàn bộ con người. Khi chúng đấu tranh với ma quỷ, thì qua chúng, ma quỷ thống trị con người, người vẫn mơ tưởng rằng mình là chủ của chính mình.

Trước hết, tinh thần thoát ra khỏi những xiềng xích này. Ân sủng của Đức Chúa Trời giải thoát. Tinh thần, tràn đầy sự kính sợ Đức Chúa Trời dưới tác động của ân sủng, cắt đứt mọi liên hệ với những đam mê và, hồi hận về quá khứ, quyết tâm phục vụ Đức Chúa Trời Duy Nhất và sống cho Ngài Duy Nhất, tuân theo các điều răn của Ngài. Với quyết tâm này, với sự giúp đỡ của ân sủng của Đức Chúa Trời, tinh thần sau đó đuổi các dục vọng ra khỏi tâm hồn và thể xác và làm cho mọi thứ trong mình trở nên thiêng liêng. Và trong bạn, tinh thần đã thoát khỏi những xiềng xích trói buộc nó. Bằng ý thức và ý chí, bạn đứng về phía Đức Chúa Trời. Bạn muốn thuộc về Đức Chúa Trời và làm đẹp lòng Ngài. Đây là điểm tựa cho hoạt động của bạn trong tinh thần. Nhưng khi tinh thần của bạn được phục hồi quyền lợi của mình, linh hồn và thân thể vẫn còn chịu sự chi phối của những đam mê và bị chúng hành hạ. Bây giờ bạn phải vũ trang chống lại các dục vọng và đánh bại chúng — đuổi chúng ra khỏi linh hồn và thân thể. Cuộc chiến với các dục vọng là không thể tránh khỏi. Chúng sẽ không tự nguyện từ bỏ quyền lực của mình, dù là bất hợp pháp.

Trước đó, tôi đã giải thích cho bạn về ký ức của Đức Chúa Trời, về việc ở với Đức Chúa Trời và bước đi trước Ngài. Và bạn đã ngạc nhiên: tại sao tôi chỉ nói về một điều? Ký ức của Đức Chúa Trời là cuộc sống của linh hồn. Nó khơi dậy lòng nhiệt thành đối với việc làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và làm cho quyết tâm của bạn trở nên bất diệt. Tôi sẽ lặp lại, đó là điểm tựa cho cuộc sống trong tinh thần và, tôi sẽ thêm vào, là cơ sở cho các hoạt động chiến lược của bạn chống lại các dục vọng.

Bạn hỏi: làm sao có thể như vậy? Khi tôi hướng sự chú ý và mong muốn của mình đến Đức Chúa Trời, thì còn chỗ nào cho những đam mê? Nhưng có gì để hỏi? Hãy nhìn xem, chúng vẫn còn trong bạn, phải không? Gần đây bạn đã viết rằng bạn rất tức giận. Đó không phải là đam mê sao? Nhưng nó không xảy ra một mình, ở đây còn có sự kiêu ngạo, ý chí riêng và sự khinh thường. Và trước đó bạn đã nhắc đến việc từ chối một người nào đó cầu xin. Đó là gì? Không phải là keo kiệt sao? Hơn nữa: bạn đã nhắc đến việc bạn không thể chịu đựng một người nào đó. Đó không phải là đam mê sao? Và việc bạn thích ngủ - đó không phải là đam mê thể xác sao? Và tất cả điều này vẫn chỉ là những điều thoáng qua, hãy tìm kiếm sâu hơn trong chính mình - bạn sẽ tìm thấy điều gì đó.

Vậy thì không cần hỏi gì nữa. Bạn chắc chắn biết rằng những đam mê trong bạn và rằng chúng cần phải được loại bỏ, vì sự tồn tại của chúng là bất hợp pháp và có hại, vì chúng cản trở sự tiến bộ trong đời sống tinh thần. Hãy vũ trang chống lại chúng. Đừng sợ hãi. Việc này rất đơn giản: hai, ba bước — và thế là xong. Nhưng về điều này, chúng ta sẽ nói lần khác.

| 54 |

Tiếp tục. Dục vọng ở trong chúng ta, nhưng chúng không có sự độc lập trong chúng ta. Trí tuệ, ví dụ, là một phần thiết yếu của linh hồn, và không thể lấy đi nó mà không phá hủy linh hồn. Còn những đam mê thì không như vậy. Chúng xâm nhập vào bản chất của chúng ta và có thể bị đuổi ra khỏi đó mà không cản trở con người là con người, mà ngược lại, khi bị đuổi ra, chúng để con người là con người thực sự, trong khi sự hiện diện của chúng làm hỏng con người và biến con người thành một sinh vật, trong nhiều trường hợp còn tệ hơn động vật. Khi chúng chi phối con người và con người yêu thích chúng, chúng trở nên thân thuộc với bản chất con người đến mức khi con người hành động theo chúng, dường như anh ta hành động theo bản chất của mình. Điều đó có vẻ như vậy bởi vì con người, khi phục tùng chúng, hành động theo chúng một cách tự nguyện và thậm chí còn tin rằng không thể làm khác được: đó là bản chất.

Tất cả chúng (những đam mê) đều xuất phát từ sự tự mãn, bản ngã, lòng tự ái và dựa vào chúng. Khi con người từ chối bản thân và được truyền cảm hứng bởi quyết tâm làm hài lòng Đức Chúa Trời Duy Nhất, thì trong chính hành động tinh thần này, những đam mê mất đi chỗ dựa, trở nên vô thức và tự do, những thứ mà trước đây chúng sở hữu. Khi mất đi chỗ dựa, chúng đã mất đi sức mạnh quyết định trước đây, nhờ đó con người bị cuốn theo chúng như con lừa theo chủ nhân trên mảnh đất. Trước đây, ngay khi có sự thôi thúc của đam mê, con người lập tức dốc hết sức để thỏa mãn nó, nhưng bây giờ thì không còn như vậy nữa. Những ham muốn đó vẫn xuất hiện, nhưng thay vì vội vàng thỏa mãn chúng, con người chống lại chúng và xua đuổi chúng khỏi mắt mình.

Đây là những gì bạn có bây giờ, sau khi bạn đã nhiệt tình phục vụ Chúa, không tiếc bản thân mình. Thật ra, những đam mê đó chưa kịp nảy nở và lớn mạnh trong bạn, nhưng chúng vẫn tồn tại, và bạn đã hành động theo chúng mà không nhận ra rằng mình đang đi ngược lại chính mình, thậm chí đôi khi còn tự hào về sự phần nộ cao thượng hay lòng kiêu hãnh cao thượng của mình, trong khi chúng vẫn cao thượng như bất kỳ điều gì khác. Chúng đã từng tồn tại trước đây và đôi khi chiếm hữu bạn mà bạn hầu như không nhận thức được; chúng sẽ tiếp tục xuất

hiện, nhưng không được chiếm hữu bạn. Tôi muốn nói: chúng sẽ không chiếm hữu bạn, vì bây giờ, với quyết tâm của bạn, mọi quyền lực của chúng đã bị cắt đứt — bị cắt đứt cùng với việc bạn quyết định không thương xót chính mình vì Chúa. Nhưng tôi không biết việc này sẽ diễn ra như thế nào với bạn, vì không chỉ cần quyết tâm, mà còn phải thực hiện — thực hiện liên tục, không nhượng bộ. Tự thương hại bản thân rất dễ dãi, những đam mê đôi khi có vẻ hợp lý đến mức không có gì lạ nếu bạn lại tiếp tục phục vụ những đam mê đó như trước đây, dù bạn không nhận thức rõ ràng và không nhận thấy điều đó.

Từ đó, bạn có thể thấy rằng, mặc dù bạn đã quyết định phục vụ Đức Chúa Trời Duy Nhất và đã hiểu rõ những gì “*ý muốn của Đức Chúa Trời, là ý muốn tốt lành, đẹp lòng và hoàn hảo*” (Rô-ma 12:2), bạn phải tuân thủ nghiêm ngặt các quy tắc sau: “*Hãy cẩn thận, hành động khôn ngoan, không như những người đại dốt, mà như những người khôn ngoan, quý trọng thời gian, vì những ngày này là gian dối*” (Ê-phê-sô 5:15-16). Những ngày gian ác này là thời gian gian ác, tình trạng và hoàn cảnh gian ác mà chúng ta đang ở trong đó vì những đam mê gian ác trong chúng ta. “*Hãy tỉnh táo, hãy tỉnh thức*” (1 Phi-e-rơ 5:8). “*Hãy giữ gìn, hãy tỉnh thức và cầu nguyện*” (Mác 13:33).

Vậy phải tỉnh thức và canh giữ điều gì? Hãy quan sát kỹ để không có đam mê nào len lỏi vào, và hãy canh giữ để nó không lừa dối bạn và buộc bạn làm điều gì đó để thỏa mãn nó, dù lớn hay nhỏ. Dù bạn có vô tình làm theo đam mê đó, nhưng tất cả những việc đó đều là việc xấu, làm theo ý kẻ thù, chứ không phải ý Đức Chúa Trời. Bạn phải sắp xếp mọi việc sao cho kẻ thù không thể lợi dụng bạn, dù là điều nhỏ nhất. Và để làm được điều đó, bạn phải tỉnh thức, tỉnh táo, tỉnh táo và cảnh giác.

Tất cả những hành động này có một ý nghĩa: để ý xem kẻ thù có len lút đến gần không. Cảnh giác và tỉnh táo có nghĩa là không ngủ, không buông thả, mà giữ cho cả tâm hồn và thể xác luôn căng thẳng. Tỉnh táo có nghĩa là không để lòng mình gắn bó với bất cứ điều gì ngoài Chúa. Sự gắn bó này làm cho tâm hồn say sưa, và nó bắt đầu làm những điều không biết. Giữ gìn — có nghĩa là nghiêm khắc quan sát để trong lòng không xuất hiện điều gì xấu xa. Khi bạn giữ sức lực của mình trong trạng thái căng thẳng và không gắn bó với bất cứ điều gì, quan sát kỹ lưỡng mọi điều xảy ra bên trong, thì bạn sẽ thực sự tuân theo các mệnh lệnh của Chúa và các tông đồ nêu trên — bạn sẽ đứng canh gác.

Đây là điều đầu tiên trong cuộc chiến chống lại các dục vọng. Ngay khi kẻ thù bị nhìn thấy và bỏ qua, thì hãy chờ đợi vết thương hoặc thất bại hoàn toàn. Kẻ thù đã bị phát hiện thì không đáng sợ. Chỉ cần đe dọa là nó sẽ chạy mất. Đó là mưu mẹo của những kẻ thù tinh thần của chúng ta, rằng ngay khi thấy mình bị phát hiện, chúng sẽ chạy trốn, mặc dù điều này không phải lúc nào cũng xảy ra. Cũng có những kẻ tinh quái, bất chấp mọi thứ, cứ lao vào và lao vào.

Chúng ta sẽ thảo luận về tất cả những điều này sau. Bây giờ, hãy tự cứu mình đi!

| 55 |

Giả sử rằng bạn đang bảo vệ trái tim mình. Bạn có thể bảo vệ được không?

Đầu tiên, tôi sẽ nói rằng bạn có khả năng bảo vệ. Khi trời tối, bạn sẽ không nhận thấy những thứ lớn, nhưng khi trời sáng, thì ngay cả những thứ nhỏ cũng tự nhiên lọt vào mắt bạn. Tâm hồn tối tăm cho đến khi nó hướng về Đức Chúa Trời, mà sống trong sự tự mãn; khi nó hướng về Đức Chúa Trời, thì ánh sáng và ý nghĩ về Đức Chúa Trời, như mặt trời, chiếu sáng tất cả trong nó. Ai sống trong sự tự mãn, thì không có gì để nói: hãy cẩn thận, đừng để bất kỳ đam mê nào len lỏi vào, vì sự tự mãn là nơi ẩn náu của tất cả các đam mê; nó chấp nhận chúng, che đậy chúng, biện minh cho chúng, và làm những điều chúng muốn mà không cần quan tâm. Còn ai đã quay về với Đức Chúa Trời và từ bỏ bản thân mình để làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, thì người đó đã thấy điều gì không đẹp lòng Đức Chúa Trời và ngay lập tức nhận ra điều đó. Tất cả những đam mê đều không đẹp lòng Đức Chúa Trời, vì tất cả những đam mê đều trái với các điều răn của Đức Chúa Trời, mà chỉ có những điều răn đó mới đẹp lòng Đức Chúa Trời, vì chúng thể hiện ý muốn của Ngài. Và bạn đã quyết định, không thương xót bản thân, làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, và nhờ đó đã xua tan bóng tối trong tâm hồn và nhận được sự soi sáng trong tinh thần. Nếu bạn làm theo những gì được viết về ký ức của Đức Chúa Trời, thì mặt trời thiêng liêng sẽ chiếu sáng trong bạn. Bạn sẽ có thể nhận ra rất dễ dàng nếu có điều gì đó đam mê đến với bạn.

Thứ hai, tôi sẽ nói rằng bạn đã chuẩn bị cho điều đó. Khi trước khi xưng tội, bạn đã xem xét lại bản thân và làm rõ cách hành động phù hợp với bạn trong tương lai, thì trong hành động này, bạn đã vạch ra những điều cần tránh. Những điều cần tránh chính là lĩnh vực của những đam mê, luôn chống lại những điều cần làm. Cần phải khiêm tốn, nhưng đam mê dạy ta kiêu ngạo và tự mãn; cần phải hiền lành, nhưng đam mê khiến ta tức giận

và giận dữ; cần phải vui mừng cho hạnh phúc của người khác, nhưng đam mê khơi dậy sự ghen tị; cần phải tha thứ cho sự xúc phạm, nhưng đam mê khơi dậy sự trả thù. Tất cả những gì đúng đắn đều bị cảm xúc và hành động đam mê của ta chống lại. Tất cả điều này đã được bạn hiểu rõ và cũng cô bằng quyết tâm và lời thề sẽ làm những điều đúng đắn, và từ chối tất cả những điều không đúng đắn, tức là những điều đam mê. Tôi nói rằng chính vì điều này, bạn sẵn sàng không chỉ canh chừng bản thân, mà còn cảnh giác: nhận ra mọi đam mê đang len lỏi.

Chỉ có điều, việc bạn tự cảnh giác sẽ không thành công, vì đam mê không phải lúc nào cũng xuất hiện dưới hình thức thô bạo, mà thường xuất hiện dưới hình thức tốt đẹp đến nỗi bạn không thể đoán được đó là đam mê, mà sẽ nghĩ rằng đó là điều tốt. Ví dụ, khi cơn giận bùng lên, ai cũng thấy đó là đam mê. Nhưng nó không phải lúc nào cũng xuất hiện dưới hình thức thô bạo, mà thường xuất hiện dưới hình thức phần nộ cao thượng. Tất cả các đam mê đều có thói quen khoác lên mình vẻ ngoài đẹp đẽ và tự cho mình là cao thượng. Bạn là người cao thượng và rất dễ bị mắc bẫy này. Hãy xem này! Cần phải từ chối mọi đam mê, ngay cả những biểu hiện nhỏ nhất và những nét tinh tế nhất của nó. Từ chối?! Do đó, hãy để ý và đừng để nó lọt vào trong.

Nhưng phải làm thế nào? Bởi vì nó sẽ len vào dưới vỏ bọc của sự tốt đẹp! Thứ nhất, nếu bạn hết lòng hướng về Đức Chúa Trời và hoàn toàn phó thác mình cho Ngài, thì Ngài sẽ không bao giờ bỏ rơi bạn mà không có sự khuyên răn. Thiên thần của Ngài, người bảo vệ bạn, sẽ luôn gieo vào tâm trí bạn những suy nghĩ cảnh báo. Hãy chú ý đến bản thân và lắng nghe tiếng nói lên án những điều không đúng. Thứ hai, khi bạn bắt đầu cuộc chiến với những đam mê — và bạn đã bắt đầu rồi — thì bạn sẽ bắt đầu — hoặc đã bắt đầu hình thành kinh nghiệm tâm linh: khả năng phân biệt ngay lập tức điều đúng và điều sai. Hãy nhớ đừng bỏ qua bất cứ điều gì do dự vọng gây ra, dù nó có nhỏ bé và dễ tha thứ đến đâu. Nếu bạn làm như vậy mà không thương xót, thì kinh nghiệm của bạn sẽ sớm tăng lên. Thánh Phaolô nhắc đến ở một đoạn về những cảm xúc được huấn luyện để "*phân biệt thiện ác*" (Hêborô 5:14). Điều này cũng sẽ hình thành trong bạn. Giống như vị giác phân biệt các món ăn, trái tim được huấn luyện bởi cảm xúc sẽ cho biết điều gì là tốt và điều gì là không tốt.

Bạn sẽ nói: cho đến khi bạn học được, thì mọi thứ đam mê sẽ trôi qua và trôi qua. Đúng là như vậy — và bạn cũng sẽ như vậy. Nhưng bạn chắc chắn sẽ không cho phép bất kỳ đam mê nào ở dạng thô bạo. Hãy đứng vững trên điều này. Và nếu có điều gì đam mê len vào một cách len lút, thì Đức Chúa Trời sẽ không trừng phạt. Ngài chỉ trừng phạt những gì được bỏ qua một cách có ý thức từ đam mê, còn những gì len vào một cách không đáng chú ý, thì Ngài không trừng phạt. Những gì đam mê bị bỏ qua một cách vô tình, và sau đó nhận ra rằng điều đó không nên xảy ra, hãy thanh tẩy bằng sự ăn năn trước Chúa và cùng nhau xem xét nó đã len vào như thế nào, và thực hiện các biện pháp cho tương lai. Qua đó, bạn sẽ học được cách kiểm soát đam mê và mọi thứ liên quan đến đam mê.

Nhưng có một phương pháp, nếu tuân thủ một cách cẩn thận, thì hiếm khi điều gì đó đam mê lọt qua mà không được chú ý, đó là thảo luận về những suy nghĩ và cảm xúc của mình, chúng hướng đến điều gì, đến sự hài lòng của Chúa hay đến sự tự mãn. Điều này không khó để xác định. Chỉ cần chú ý đến bản thân mình. Hãy biết rằng, ngay khi bạn làm điều gì đó trái với sự tự mãn, thì không có sai lầm nào cả. Một vị trưởng lão nói với đệ tử của mình: "Hãy cẩn thận, đừng giữ kẻ phản bội trong lòng." "Kẻ phản bội là ai?" — đệ tử hỏi. "Sự tự mãn," — vị trưởng lão trả lời. Đúng vậy. Nó là nguyên nhân của mọi tai họa. Nếu phân tích kỹ, bạn sẽ thấy rằng tất cả những điều xấu xảy ra đều do nó gây ra. Do đó, nếu bạn đi ngược lại nó với quyết tâm không khoan nhượng, thì chắc chắn bạn sẽ không phạm phải sai lầm nào. Và tôi chân thành mong muốn bạn: đừng giữ kẻ phản bội xấu xa này trong lòng.

Từ tất cả những gì đã nói, tôi kết luận rằng bạn sẽ dễ dàng bảo vệ mình nếu bạn không lười biếng, không mất tập trung và không làm suy yếu lòng ghen tuông (nhớ câu nói của bạn chứ?) để giữ cho mình ở mức nhân phẩm. Chúa phù hộ bạn!

| 56 |

Tôi muốn khen ngợi bạn — hay không, tôi muốn trình bày những lợi ích của vị trí của bạn đối với những đam mê.

Bạn đã sống ít và chưa kịp trải qua những cảm xúc mãnh liệt. Mặc dù bạn có tất cả những cảm xúc đó, nhưng chúng vẫn còn non nớt, yếu ớt và chỉ gây phiền toái. Điều này mang lại lợi ích lớn cho bạn, vì trong nhiều trường hợp, bạn chỉ cần nhận ra cảm xúc mãnh liệt đó là đủ để quay lưng lại hoặc xua đuổi nó. Không giống như những người đã sống lâu và thỏa mãn nhiều đam mê. Họ gặm rú như sư tử và lao vào những người chống lại họ với sự hung dữ. Nhưng điều này cũng có một bất lợi không nhỏ, đó là vì sự nhẹ nhàng của những ý nghĩ, cảm

xúc và hành động đam mê, bạn có thể thờ ơ với chúng, nghĩ rằng: không có gì to tát, nó sẽ tự qua đi, đừng bận tâm đến những chuyện vặt vãnh! Suy nghĩ này, rất tự nhiên đối với bạn, là nguy hiểm. Hành động như vậy có nghĩa là để cho những cảm xúc và hành động đam mê tự do phát triển và mạnh mẽ lên. Chúng sẽ mạnh mẽ lên và từ nhỏ trở thành lớn. Khi đó, chúng sẽ không còn quay lại chỉ vì một cái nhìn không thiện cảm của bạn.

Từ đó, hãy rút ra kết luận rằng, dù cảm xúc mãnh liệt có thể hiện dưới hình thức nhỏ bé và yếu ớt đến đâu, cũng phải đối xử với nó như với điều lớn lao và mạnh mẽ nhất. Khi uống nước, bạn sẽ lấy ra cả con ruồi nhỏ nhất rơi vào đó; khi bị gai đâm vào ngón tay, dù gai đó nhỏ đến mức khó thấy, bạn cũng vội vàng loại bỏ sự khó chịu mà nó gây ra; khi một hạt bụi nhỏ nhất bay vào mắt và làm mờ mắt, bạn sẽ rất vất vả để nhanh chóng làm sạch mắt. Vì vậy, hãy đặt ra cho mình một quy tắc để hành động đối với các dục vọng: dù chúng xuất hiện dưới hình thức nhỏ bé nào, hãy vội vàng loại bỏ chúng, và làm điều đó một cách tàn nhẫn để không còn dấu vết nào của chúng.

Làm thế nào để loại bỏ? Bằng cách thể hiện sự tức giận hoặc giận dữ đối với chúng. Ngay khi nhận thấy sự đam mê, hãy cố gắng nhanh chóng khơi dậy sự giận dữ trong lòng mình. Sự giận dữ này là sự từ chối dứt khoát đối với sự đam mê. Đam mê không thể tồn tại nếu không có sự đồng cảm với nó; còn sự tức giận sẽ tiêu diệt mọi sự đồng cảm — đam mê sẽ biến mất hoặc tan biến ngay khi nó xuất hiện. Và đây là lúc mà sự tức giận được cho phép và cần thiết. Tất cả các thánh tổ phụ đều cho rằng cơn giận dữ được ban cho để họ vũ trang chống lại những động tĩnh đam mê và tội lỗi của trái tim và xua đuổi chúng. Họ cũng trích dẫn lời của tiên tri Đa-vít: "*Hãy giận dữ, nhưng đừng phạm tội*" (Thi thiên 4:5), được lặp lại sau đó bởi thánh tông đồ Phaolô (Êphêsô 4:26). Hãy giận dữ với đam mê — và các bạn sẽ không phạm tội, bởi vì khi đam mê bị xua đuổi bằng cơn giận dữ, mọi lý do để phạm tội sẽ bị loại bỏ.

Hãy vũ trang cho mình như vậy để chống lại đam mê. Sự giận dữ đối với đam mê phải được cảm rữ trong bạn từ giây phút bạn quyết tâm làm việc hết mình cho Chúa, làm những điều đẹp lòng Ngài. Ở đây, bạn đã kết giao với Đức Chúa Trời cho đến muôn đời. Bản chất của liên minh này là: bạn của bạn là bạn của tôi, kẻ thù của bạn là kẻ thù của tôi. Còn đam mê là gì đối với Đức Chúa Trời? Là kẻ thù. Trong tất cả lời của Đức Chúa Trời, Ngài tuyên bố hoàn toàn không ưa thích chúng. Đức Chúa Trời chống lại những kẻ kiêu ngạo; tham lam tiền bạc là thờ lạy thần tượng; Đức Chúa Trời sẽ nghiền nát xương của những kẻ nịnh hót, v.v. Vì vậy, sứ đồ đã ra lệnh cho các tín đồ Cơ Đốc về những đam mê: đừng để chúng còn tồn tại trong các ngươi (Ê-phê-sô 5:3). Vậy, theo thứ tự, cơn giận dữ đối với các đam mê phải bùng cháy trong các bạn ngay khi chúng xuất hiện. Nhưng vì sự hư hỏng của chúng ta, điều đó không phải lúc nào cũng xảy ra. Tại sao cơn giận dữ đối với các đam mê đòi hỏi một hành động, nỗ lực, căng thẳng đặc biệt, tự do, có chủ ý hướng vào chúng?

Để thành công trong việc này, sau khi nhận ra sự đam mê trong chính mình, cần phải nhanh chóng nhận thức và thừa nhận rằng đó là kẻ thù của chính mình và của Đức Chúa Trời. Tại sao phải nhanh chóng? Bởi vì ngay từ lần đầu tiên, sự xuất hiện của đam mê luôn gây ra sự đồng cảm. Bởi vì sự tự mãn vẫn còn ẩn giấu trong chúng ta rất lâu sau khi chúng ta đã rõ ràng từ chối bản thân và phản bội Chúa, và chúng ta không muốn vi phạm quyết định này một chút nào. Sự tự mãn bí mật này, hay bản ngã, luôn được đam mê đón nhận một cách thiện cảm, và sự thiện cảm này được thể hiện bằng sự đồng cảm nhiều hay ít đối với nó. Vì vậy, cần phải đánh bại sự đồng cảm này và khơi dậy sự tức giận. Cả hai điều này đều được trung gian và thúc đẩy bởi ý thức và sự thừa nhận kẻ thù trong ý nghĩ hoặc hành động đam mê, cho dù chúng có quyền rũ đến đâu. Ngay khi nhận thức được sự thù địch của đam mê, không có gì khó hiểu khi tức giận với nó. Sự tức giận này tự nhiên nảy sinh.

Để nhận thức được kẻ thù trong đam mê, không cần phải suy nghĩ nhiều. Chỉ cần khôi phục lại niềm tin rằng Đức Chúa Trời không ưa thích mọi thứ đam mê, và vì vậy cũng không ưa thích tất cả những ai chấp nhận và nuôi dưỡng đam mê trong mình. Do đó, đam mê khiến Đức Chúa Trời chống lại chúng ta và đẩy chúng ta ra khỏi Ngài. Và đó là sự hủy diệt cuối cùng của chúng ta. Những suy nghĩ và niềm tin này trong chốc lát sẽ hiện lên trong ý thức của những người chú ý và ngay lập tức phản ánh trong lòng họ sự thù địch, giận dữ và tức giận đối với đam mê. Đùng vật lộn với đam mê, nghĩ ra những điểm buộc tội khác nhau chống lại nó. Thành công từ việc này là rất đáng nghi ngờ. Trong khi đó, trong khi bạn xem xét tất cả các điểm buộc tội, bị cáo — đam mê — vẫn ngồi đó, dù trên ghế bị cáo, và vẫn bám lấy luật sư của mình — sự đồng cảm. Điều này có nghĩa là giữ trong mình sự ô uế một cách tùy tiện, điều này rất nguy hiểm. Không, đừng suy nghĩ gì cả, ngay khi bạn nhận thấy trong mình có sự đam mê, hãy ngay lập tức nhận ra đó là kẻ thù — và tức giận với nó.

Sự đam mê thể hiện trong chúng ta không phải là điều xấu không thể tránh khỏi. Điều đó có nghĩa là chúng ta không trong sạch, nhưng không khiến chúng ta có tội. Tội lỗi của chúng ta bắt đầu từ việc chúng ta đối xử thiện cảm với đam mê mà chúng ta nhận thấy, tức là không vội vàng nhận ra nó là kẻ thù và không trang bị sự tức giận để chống lại nó, mà ngược lại, chúng ta chấp nhận nó và chiêm ngưỡng nó, tận hưởng sự chuyên động mà nó mang lại. Điều này sẽ cho thấy rằng chúng ta không ngại trở thành bạn của đam mê và do đó, trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời, “*vì những ý nghĩ của xác thịt là thù địch với Đức Chúa Trời*” (Rô-ma 8:7).

Nơi nào bắt đầu sự tùy tiện, nơi đó bắt đầu tội lỗi, và tội lỗi đó sẽ tăng lên theo mức độ đam mê ngày càng sâu sắc. Tôi sẽ mô tả cho bạn thấy tất cả điều này xảy ra như thế nào. Tình trạng bình thường của chúng ta là: suy nghĩ lang thang đây đó, cảm xúc và ham muốn dao động, nhưng không có hướng đi nhất định. Điều này xảy ra thường xuyên. Đôi khi cả ngày trôi qua như vậy. Những suy nghĩ này phần lớn là phù phiếm, gắn liền với những việc đời thường và những công việc tay chân. Giữa chúng thường xen lẫn những suy nghĩ trống rỗng hoặc những giấc mơ không biết về điều gì. Cả những suy nghĩ trống rỗng và phù phiếm phần lớn tập trung ở bề mặt tâm hồn. Làm thế nào để chế ngự và sắp xếp sự hỗn loạn của những suy nghĩ này, cản trở việc nhớ đến Đức Chúa Trời và những điều thuộc về Đức Chúa Trời, đã được giải thích cho bạn nhiều lần.

Nhưng hãy nhìn xem, một vật thể đặc biệt đã xuất hiện giữa những vật thể khác và đòi hỏi sự chú ý. Hãy lưu ý khoảnh khắc này: nó đã xuất hiện và đòi hỏi sự chú ý. Và đừng bao giờ bỏ qua nó. Bây giờ hãy tự hỏi: nó là ai, từ đâu đến và muốn gì? Bạn sẽ ngay lập tức tìm thấy câu trả lời cho câu hỏi này chỉ bằng cách nhìn vào những gì đã xuất hiện. Giả sử đó là khuôn mặt của một người đã từng xúc phạm bạn. Rõ ràng là ai đó muốn thu hút sự chú ý của bạn bằng khuôn mặt và hành động của người đó, để khiến bạn tức giận, bực bội và thậm chí muốn trả thù. Điều đó sẽ xảy ra nếu bạn không thực hiện các biện pháp thích hợp. Phải làm gì để xua đuổi hình ảnh này? Nó muốn đưa bạn đến một tình trạng tồi tệ. Do đó, nó là kẻ thù của bạn. Hãy đối xử với nó một cách thù địch, tức là không đối xử với nó một cách tôn trọng, bằng cách mà chúng ta đã nói đến lần trước, đó là sự từ chối giận dữ.

Nếu bạn làm như vậy, bạn sẽ phá vỡ hoàn toàn mưu đồ hoặc lưới của kẻ thù. Nhưng nếu bạn tập trung sự chú ý vào khuôn mặt xuất hiện, thì khuôn mặt đó, ban đầu trần trụi và đơn độc, sẽ được bao quanh bởi vô số ý nghĩ và hình ảnh khác, vẽ nên trong trí tưởng tượng của bạn một bức tranh rất sống động về cách khuôn mặt đó đã xúc phạm bạn, với tất cả những liên hệ của sự việc đó. Cùng với đó, cảm giác bị xúc phạm, phần nộ và tức giận trước đây sẽ trỗi dậy trong lòng bạn. Đối tượng đam mê hoặc suy nghĩ về nó đã tạo ra cảm giác đam mê. Cảm xúc mãnh liệt đã đi sâu hơn. Nếu bạn tỉnh táo lại và nhận ra rằng bạn đang làm điều xấu khi để cảm xúc mãnh liệt bùng lên, thì tất nhiên, bạn sẽ thấy kẻ thù trong điều đó và đối xử với nó một cách thù địch, xua đuổi cảm giác xấu xa khỏi trái tim và xua đuổi khỏi suy nghĩ chính đối tượng đã tạo ra nó. Sự hỗn loạn sẽ qua đi, và sự bình yên trong tâm hồn sẽ được phục hồi.

Nhưng nếu bạn không làm điều đó, thì những cảm xúc khác sẽ đến và kích thích cảm xúc đã bùng lên. Họ sẽ bắt đầu giải thích cho bạn: làm sao anh ta dám? Anh ta là ai mà dám? Tôi không thua kém anh ta. Không, không thể dễ như vậy. Tôi không biết tại sao lúc đó tôi lại bỏ qua. Nếu cứ để mọi người làm như vậy, thì không thể sống được. Bạn phải chứng minh cho anh ta thấy rằng anh ta không thể hành động như vậy mà không bị trừng phạt. Và mong muốn trả thù — dù lớn hay nhỏ, không quan trọng — đã sẵn sàng trong bạn. Sự đam mê đã đi sâu hơn nữa. Đây là giai đoạn thứ ba. Nếu bạn tỉnh táo lại ở giai đoạn này, bạn có thể xua đuổi sự khao khát. Bởi vì khao khát không có nghĩa là quyết tâm. Nó đến trong một phút, và trong một phút khác có thể biến mất. Hãy làm như vậy, bạn sẽ làm điều tốt; nếu không làm, sự trừng phạt của bạn sẽ tiếp tục.

Hãy lưu ý: ý nghĩ đã sinh ra cảm xúc, ý nghĩ và cảm xúc đã sinh ra ham muốn. Linh hồn tràn đầy đam mê. Nhưng tất cả những điều này vẫn chỉ là những ý nghĩ ô uế và tội lỗi. Vẫn còn lâu mới đến hành động. Giữa ham muốn và hành động luôn có quyết tâm hành động kèm theo suy nghĩ về cách thực hiện nó. Không phải lúc nào cũng có thể thấy được quyết tâm hình thành như thế nào. Nó đã có trong mong muốn ở dạng yếu ớt, sau đó phát triển cùng với việc suy nghĩ về việc làm, tức là lựa chọn phương tiện và thiết lập phương pháp và hoàn cảnh. Khi mọi thứ đã được suy nghĩ kỹ, quyết tâm cũng hoàn thành. Khi đó, việc làm bên trong đã được thực hiện. Trước mặt Đức Chúa Trời và lương tâm, tội lỗi đã được thực hiện: các điều răn bị coi thường, lương tâm bị chà đạp. Từ mong muốn đến quyết tâm với việc suy nghĩ về vấn đề đôi khi mất khá nhiều thời gian. Nỗi sợ Đức Chúa Trời xuất hiện, các điều răn được nhớ lại, và lương tâm không im lặng. Nhưng tất cả những lời khuyên cứu rỗi của chúng đều bị từ chối với sự khinh miệt. Do đó, trong quyết tâm đã có tội ác và tội lỗi. Ý nghĩ, cảm giác và mong

muốn, dù đã chiếm trọn tâm hồn, nhưng dường như vẫn chỉ diễn ra trên bề mặt tâm hồn. Chưa có khuynh hướng phạm tội, mà chỉ có ham muốn phạm tội. Khuynh hướng bắt đầu từ thời điểm tâm hồn bắt đầu suy nghĩ xem có thể và làm thế nào để thỏa mãn dục vọng. Lúc này, tâm hồn đã bước vào con đường tội lỗi.

Khi quyết tâm đã được hình thành, tự do bị ràng buộc, tâm hồn cảm thấy như cần phải thực hiện điều đã định. Nhưng không có sự cần thiết nào cho việc đó. Đó là một sự tự lừa dối bản thân bên trong. Điều đã quyết định có thể không được thực hiện do những trở ngại bất ngờ. Nó có thể bị bỏ dở vì chính con người đó thay đổi ý định, vì những lý do nào đó hoặc vì lương tâm và sợ hãi Đức Chúa Trời, nếu họ phải đứng lên với tất cả sức mạnh của mình.

Cuối cùng, mọi việc đã được giải quyết — và việc đã xong. Bạn đã trả thù như đã định. Ham muốn đã được thỏa mãn, tội lỗi đã được thực hiện. Điều gì đã được thêm vào quyết tâm đã chín muồi trước đó? Dường như không có gì, vì ở đây chỉ là thực hiện một kế hoạch đã được suy nghĩ kỹ lưỡng. Có vẻ như vậy, nhưng về bản chất, tội ác ở đây tăng lên đến mức cao nhất. Thứ nhất: sự kính sợ Đức Chúa Trời và lương tâm cho đến nay chỉ bị từ chối và không được tôn trọng, nhưng bây giờ chúng bị chà đạp. Cho đến nay, việc này giống như một người mẹ khuyên con trai mình đừng làm điều xấu, nhưng anh ta đẩy tay mẹ ra hoặc chạy trốn khỏi mẹ, còn bây giờ, nó giống như con trai đánh vào ngực hoặc mặt mẹ khi mẹ khuyên nhủ. Thứ hai: bây giờ vấn đề nội tâm được đưa vào trong các sự kiện bên ngoài và phải đi kèm với những hậu quả bên ngoài — trong cuộc sống hàng ngày. Không thể xóa nó khỏi vòng xoáy sự kiện bằng bút mực hay lời nói phủ định. Nó sẽ ở lại đây mãi mãi và luôn gắn liền với người đã tạo ra nó, buộc người đó phải nếm trái đắng của mình. Thứ ba: ân sủng của Đức Chúa Trời rời bỏ, và con người từ vương quốc của Đức Chúa Trời bước vào vương quốc của kẻ thù của Đức Chúa Trời và của chính mình. Anh ta cúi đầu xuống, nặng nề, cảm thấy bị đè nặng bởi một sức nặng nào đó. Câu chuyện ngụ ngôn được thực hiện trên anh ta: quý trở lại với bảy quý khác. Bóng tối, lo lắng, nặng nề — đó là phần thưởng cho mọi dục vọng được thỏa mãn. Và đó là điều kỳ diệu! Cho đến khi dục vọng được thỏa mãn, thiên đường sẽ đến từ sự thỏa mãn đó: các người sẽ như các vị thần. Nhưng ngay khi nó được thỏa mãn, sự quyến rũ sẽ biến mất khỏi mắt, ảo ảnh tan biến và chỉ còn lại sự trống rỗng, nỗi nhớ, sự thất vọng và gánh nặng — anh ta thấy rằng mình trần trụi. Anh ta đã trả thù kẻ thù, lẽ ra phải vui mừng, nhưng kết quả lại hoàn toàn khác.

Bạn thấy con đường tự hủy hoại bản thân bằng bất kỳ đam mê nào và rơi vào tội lỗi do đó là như thế nào? Bây giờ chúng ta hãy quay lại với bạn. Trong tất cả những gì đã nói, điều gì có thể xảy ra với bạn? Nếu quyết tâm phục vụ Chúa của bạn là chân thành, nếu sau khi đưa ra quyết định đó, bạn làm theo lời khuyên được đề nghị là luôn nhớ đến Chúa với sự kính sợ và tôn kính, nếu bạn nghiêm khắc giám sát bản thân, thì bạn sẽ không có xu hướng thỏa mãn những ham muốn đam mê và tất cả những gì xảy ra sau đó. Nhưng những suy nghĩ, cảm xúc và ham muốn mãnh liệt là có thể xảy ra. Và đó là những điều bạn phải đấu tranh nội tâm.

Những suy nghĩ, cảm xúc và mong muốn mãnh liệt đôi khi lướt qua tâm trí trong chốc lát, không cho ta thời gian để suy nghĩ. Trong trường hợp này, chúng không khiến ta cảm thấy có lỗi, miễn là ta nhận ra chúng ngay khi chúng xuất hiện và xua đuổi chúng bằng sự tức giận. Tội lỗi của chúng ta trong suy nghĩ, cảm xúc và mong muốn phụ thuộc vào sự chậm trễ của chúng ta đối với chúng, sau khi nhận thấy chúng và không xua đuổi, mà dừng lại ở chúng. Xua đuổi suy nghĩ — sẽ không có cảm xúc hay sự đồng cảm. Xua đuổi cảm xúc cùng với suy nghĩ — sẽ không có mong muốn. Đuổi đi mong muốn — sẽ không có nguy cơ bắt đầu và nghiêng về đam mê. Nếu, khi nhận thấy ý nghĩ đam mê, bạn dừng lại ở đó một cách tùy tiện, bạn có lỗi, tại sao lại quan tâm đến người mà bạn biết là kẻ thù của Đức Chúa Trời và của bạn. Nhưng nếu sự chú ý vô tình bị thu hút bởi ý nghĩ, bạn không có lỗi nếu ngay lập tức bắt đầu chuyển sự chú ý khỏi nó và xua đuổi nó. Nếu do sự chú ý tùy ý của bạn đối với ý nghĩ đam mê mà một cảm giác đam mê nảy sinh trong bạn, thì tội lỗi của bạn sẽ tăng lên một chút. Nhưng nếu, khi nhận thấy cảm giác đam mê nảy sinh, bạn tiếp tục nghĩ đến ý nghĩ đam mê và do đó, tùy ý thổi phồng cảm giác đó, thì tội lỗi của bạn sẽ tăng gấp đôi so với trước đó. Nếu nhận thấy cảm xúc đam mê, bạn sẽ giạt mình và xua đuổi nó cùng với ý nghĩ, thì bạn chỉ có tội là đã tự ý theo đuổi ý nghĩ đam mê, còn cảm xúc thì không có tội, vì chúng nảy sinh một cách vô thức dưới tác động của ý nghĩ. Nếu dưới tác động của ý nghĩ và cảm xúc đam mê, được tự ý chấp nhận, bạn nảy sinh mong muốn làm việc đam mê (ví dụ, trả thù), thì tội lỗi của bạn cũng tăng lên một chút, vì ý nghĩ và cảm xúc vô tình sinh ra mong muốn. Tội lỗi của bạn vẫn như cũ, tại sao bạn lại quan tâm đến đối tượng đam mê và khi cảm xúc đam mê nảy sinh, tại sao bạn lại để cảm xúc và ý nghĩ sinh ra nó tồn tại trong bạn, tức là tội lỗi gấp đôi. Nhưng nếu bạn nhận thấy mong muốn mãnh liệt, cho phép nó tồn tại trong mình, mà không ngay lập tức chống lại nó, thì tội lỗi của bạn sẽ tăng thêm một bậc nữa — sẽ là gấp ba lần.

Tôi sẽ không đi xa hơn nữa, vì cho đến nay tôi chỉ cho rằng có thể răn đe bạn.

Bạn thấy đó, nếu bạn ngay lập tức xua đuổi ý nghĩ đam mê, thì cuộc đấu tranh sẽ kết thúc. Sẽ không còn cảm giác, hướng chỉ là mong muốn. Hãy hành động như vậy. Tại sao bạn lại tự gây cho mình thêm công sức đấu tranh, và đôi khi là nguy hiểm, khi bạn đã được dạy là không được để ý nghĩ đam mê, như là chống lại Đức Chúa Trời. Nếu vô tình cùng với ý nghĩ, cảm xúc cũng trở dậy, hãy ngay lập tức xua đuổi cảm xúc cùng với ý nghĩ. Nếu vô tình mong muốn cũng trở dậy, hãy ngay lập tức xua đuổi mong muốn cùng với chúng. Bất cứ khi nào bạn nhận thấy trong mình có sự trở dậy của đam mê, hãy xua đuổi nó ngay lập tức. Hãy đặt ra luật cho mình là không được tự ý nuông chiều ý nghĩ, cảm xúc hay ham muốn đam mê, mà phải đuổi chúng đi với sự căm ghét hoàn toàn ngay khi bạn nhận thấy chúng. Và bạn sẽ luôn vô tội trước mặt Chúa và trước lương tâm của mình. Bạn sẽ có sự ô uế của đam mê, nhưng cũng có sự vô tội. Bạn sẽ làm công việc giặt giũ, làm việc chăm chỉ để làm sạch tâm hồn mình.

Chúa ban phước cho bạn!

| 58 |

Lần trước, tôi đã mô tả cho bạn toàn bộ quá trình, từ ý nghĩ đơn giản đến mong muốn mãnh liệt và từ đó đến hành động. Trong thực tế, quá trình hành động không phải lúc nào cũng diễn ra chậm rãi như được mô tả trên giấy. Thường thì, nếu không phải là phần lớn, tất cả các giai đoạn diễn ra rất nhanh, đến nỗi ý nghĩ chưa kịp xuất hiện thì hành động, và đặc biệt là lời nói, đã xảy ra. Không cần phải phân tích và phân biệt tất cả những tình huống ngẫu nhiên này. Điều đó sẽ không giúp ích gì trong cuộc chiến chống lại những đam mê. Hãy giữ một nguyên tắc: khi nhận thấy đam mê, hãy ngay lập tức chống lại nó bằng sự tức giận và sự phẫn nộ. Sự phẫn nộ trong cuộc chiến tinh thần có ý nghĩa giống như khi bị một người xấu tấn công, bạn phải đâm mạnh vào ngực anh ta. Nhưng giống như trong một cuộc tấn công như vậy, một cú đâm vào ngực không phải lúc nào cũng khiến kẻ ác chạy trốn, trong cuộc chiến trong tâm trí, sự tức giận đối với ý nghĩ, cảm xúc và ham muốn đam mê không phải lúc nào cũng đuổi chúng ra khỏi tâm hồn và kết thúc cuộc chiến với chúng. Theo trật tự tự nhiên, điều đó nên xảy ra và thường xảy ra, nhưng không phải lúc nào cũng vậy. Đó là vì quý dữ thường tham gia vào việc kích động ý nghĩ, và chúng không biết xấu hổ. Dù bạn có tức giận chúng đến đâu, chúng vẫn giữ ý nghĩ của mình. Rõ ràng là sau khi tức giận, cần phải dùng đến một phương tiện khác. Phương tiện đó là gì?

Người bị tấn công bởi kẻ ác làm gì? Anh ta đâm vào ngực kẻ ác và hét lên: "Cứu với!" Nghe tiếng kêu cứu, lính canh chạy đến và giải cứu anh ta khỏi tai họa. Trong cuộc chiến tinh thần với các dục vọng, chúng ta cũng phải làm như vậy: khi tức giận với dục vọng, chúng ta phải kêu cứu: Lạy Chúa, xin giúp con! Lạy Chúa Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa, xin cứu con! Lạy Chúa, xin giúp con, lạy Chúa, xin giúp con! Khi đã kêu cầu Chúa như vậy, đừng rời xa Ngài bằng cách chú ý đến những gì đang xảy ra trong bạn, mà hãy đứng trước Chúa, cầu xin Ngài giúp đỡ. Từ đó, kẻ thù sẽ chạy trốn ngay lập tức như bị lửa thiêu đốt. Một vị thánh đã nói: Hãy đánh bại quân địch bằng danh Chúa Giêsu. Không có gì có thể chống lại Chúa, và Ngài ở gần: "*Chúa gần gũi với tất cả những ai kêu cầu Ngài, tất cả những ai kêu cầu Ngài trong sự thật: Ngài sẽ làm theo ý muốn của những ai kính sợ Ngài, Ngài sẽ nghe lời cầu nguyện của họ, và Ngài sẽ cứu họ*" (Thi thiên 144:18-19). Chính Ngài đã hứa như vậy với những ai kêu cầu Ngài trong lúc hoạn nạn: "*Ai trông cậy nơi Ta, Ta sẽ giải cứu và che chở, vì họ biết danh Ta. Họ kêu cầu Ta, Ta sẽ nghe họ; Ta ở cùng họ trong cơn hoạn nạn, Ta sẽ giải cứu và tôn vinh họ*" (Thi thiên 90:14-15). Đừng quên làm như vậy — và bạn sẽ luôn thành công trong việc đánh bại và xua đuổi mọi đam mê nảy sinh trong bạn.

Những người khác đã làm, và có lẽ bây giờ vẫn làm như vậy: khi nhận thấy sự đam mê và phẫn nộ với nó, họ bắt đầu vạch trần sự vô luân của nó. Ví dụ, khi ý nghĩ kiêu ngạo xuất hiện, họ bắt đầu đọc: "Kiêu ngạo là điều ghê tởm đối với Đức Chúa Trời; người, đất và tro bụi, sao không xấu hổ khi tự cao tự đại, hãy nhớ lại tội lỗi của mình" — và những điều tương tự. Mọi người đều chọn những suy nghĩ chống lại sự kiêu ngạo, tin rằng điều đó sẽ xua đuổi ý nghĩ kiêu ngạo. Đôi khi, nó có thể xua đuổi, nhưng nói chung, phương pháp này là sai lầm. Khi vạch trần ý nghĩ đam mê, chúng ta vẫn giữ nó trong tâm trí, và trong khi đó, nó khuấy động cảm xúc và đánh thức ham muốn, tức là tiếp tục làm ô uế linh hồn. Và sự hiện diện của nó trong suy nghĩ đã là một sự ô uế. Khi chúng ta không tham gia vào cuộc tranh cãi bằng lời nói với ý nghĩ đam mê, mà trực tiếp hướng về Chúa với sự kính sợ, sự tôn kính, sự hy vọng và sự trung thành với quyền năng của Ngài, thì chính điều đó đã loại bỏ ý nghĩ đam mê khỏi mắt của tâm trí đang nhìn lên Chúa. Khi bị cắt đứt khỏi tâm hồn bởi sự chú ý như vậy, nó tự nhiên sẽ biến mất, nếu nó được kích thích một cách tự nhiên; và nếu kẻ thù xen vào, thì nó sẽ bị đánh bại bởi tia sáng của trí

tuệ, phát ra từ việc chiêm ngưỡng Chúa. Và điều đó xảy ra khi tâm hồn ngay lập tức được bình tĩnh lại khỏi những cơn cuồng nhiệt, ngay khi nó hướng về Chúa và kêu cầu Ngài.

Đề bạn hiểu rõ hơn, tôi sẽ kể một câu chuyện cổ tích. Có một ông già sống trong sa mạc vắng lặng. Những con quỷ tấn công ông và bắt đầu kéo ông ra khỏi phòng để đuổi ông khỏi sa mạc. Ông già bắt đầu chống cự, nhưng chúng mạnh hơn ông và đã kéo ông đến cửa. Chỉ còn một chút nữa là chúng sẽ ném ông ra ngoài. Thấy tình thế nguy cấp, ông lão kêu lên: "Lạy Chúa Giêsu Kitô! Sao Ngài bỏ rơi con! Xin giúp con, lạy Chúa!" Ngay khi ông kêu lên, Chúa liền hiện ra và đuổi lũ quỷ đi, rồi nói với ông lão: "Ta không bỏ rơi con; nhưng vì con không kêu cầu Ta, mà tự mình nghĩ rằng có thể đối phó với kẻ thù, nên Ta không đến giúp con. Chính con có lỗi vì đã tự tin vào bản thân. Hãy kêu cầu Ta, và người sẽ luôn nhận được sự giúp đỡ." Nói xong, Chúa biến mất. Việc này đã dạy cho ông lão và tất cả chúng ta một bài học : đừng vật lộn với những ý nghĩ đam mê bằng cách tranh cãi với chúng trong tâm trí, mà hãy ngay lập tức cầu nguyện với Chúa để chống lại chúng.

Tất cả những ai khôn ngoan chiến đấu với những đam mê trong tâm trí đều làm như vậy. Thánh John Kolov nói về mình: "Tôi làm như một người ngồi dưới gốc cây và quan sát xung quanh một cách cẩn thận. Ngay khi nhìn thấy những con thú đến gần để ăn thịt mình, người này lập tức trèo lên cây, và những con thú đến gần, đi vòng quanh rồi bỏ đi. Còn tôi, ngay khi nhận thấy những con thú trong tâm trí đang đến gần tôi với những ý nghĩ đam mê, tôi ngay lập tức hướng tâm trí về Chúa, và những con thú trong tâm trí này không kịp đến gần tôi, mà buộc phải chạy đi đâu đó vô ích."

Hãy nhớ lại những gì tôi đã viết cho bạn trước đây, rằng cần phải tập trung tâm trí vào trái tim và liên tục nhìn vào đó và kêu cầu Chúa. Điều này cũng giống như những gì được nói bây giờ, rằng cần phải cầu nguyện với Chúa khi những ý nghĩ, cảm xúc hoặc mong muốn đầy đam mê trỗi dậy. Chúng ta phải cầu nguyện với Chúa bằng cách tập trung tâm trí vào trái tim và kêu cầu Ngài ở đó. Nếu chúng ta luôn tuân theo quy tắc nhỏ này: tập trung tâm trí vào trái tim, đứng trước Chúa với sự kính sợ, tôn kính và trung thành, thì không chỉ những ham muốn và cảm xúc mãnh liệt, mà cả những ý nghĩ trần trụi cũng sẽ không bao giờ nảy sinh trong chúng ta. Nhưng tai họa của chúng ta là tâm trí rời xa trái tim khỏi Chúa và lang thang trong những suy nghĩ xa vời. Lúc này, những ý nghĩ đam mê xâm nhập, và chỉ cần một chút lơ là, bạn sẽ thấy những cảm xúc đam mê đã trỗi dậy, và những ham muốn cũng bắt đầu nhen nhóm. Vậy là bạn phải chiến đấu. Ai là người có lỗi?! Nếu không để cho những suy nghĩ lang thang, thì sẽ không có sự mất mát. Nhưng dù chúng ta đã sơ suất, rời xa trái tim của Chúa và tự gây ra tai họa cho mình, ít nhất bây giờ, khi tai họa đã được nhận ra, hãy nhanh chóng trở lại nơi ẩn náu đó - trong trái tim trước mặt Chúa, để kêu cầu Ngài giúp đỡ.

Về vấn đề này, thánh John Kolov đã kể một câu chuyện ngụ ngôn như sau: Có một người phụ nữ xinh đẹp nhưng có hành vi không đúng đắn. Vị vua của đất nước đó thương xót cô gái vì vẻ đẹp như vậy sẽ bị hủy hoại, nên đã chọn thời điểm thích hợp và nói với cô: "Hãy từ bỏ những trò đùa nghịch ngợm, ta sẽ đưa người về nhà ta và người sẽ trở thành vợ ta và là chủ nhân của nhiều kho báu. Chỉ cần người hãy trung thành, nếu không người sẽ gặp phải tai họa mà người không thể tưởng tượng được." Cô đồng ý và được đưa về nhà của vị vua. Những người bạn cũ của cô, thấy cô biến mất, bắt đầu tìm kiếm và điều tra, và biết được cô đang ở nhà của vị vua. Vị vua tuy là một người đáng sợ, nhưng họ không tuyệt vọng trong việc lôi kéo người đẹp về phía mình, vì biết điểm yếu của cô. Chúng ta chỉ cần đến phía sau nhà và huýt sáo, cô ấy sẽ hiểu ý và ngay lập tức chạy ra gặp chúng ta. Họ đã làm như vậy. Họ đến phía sau ngôi nhà và huýt sáo. Người đẹp nghe thấy tiếng huýt sáo, bưng tỉnh. Một cái gì đó trong cô ấy bắt đầu lay động. Nhưng cô ấy đã tỉnh táo lại và thay vì chạy ra khỏi nhà, cô ấy chạy vào phòng riêng của quan tổng trấn, nơi cô ấy ngay lập tức bình tĩnh lại; ở đó, cô ấy không còn nghe thấy tiếng huýt sáo nữa. Những người bạn đó huýt sáo một lúc rồi bỏ đi tay trắng. Ý nghĩa của câu chuyện này rất rõ ràng. Người đẹp này tượng trưng cho một linh hồn sa ngã, đã quay về với Chúa trong sự ăn năn và kết hợp với Ngài, để chỉ thuộc về Ngài và chỉ phục vụ Ngài. Những người bạn cũ là những đam mê. Tiếng huýt sáo của họ là sự chuyển động của những ý nghĩ, cảm xúc và mong muốn đam mê. Việc chạy trốn vào phòng riêng là việc ẩn náu trong sâu thẳm trái tim để đứng trước Chúa. Khi điều này xảy ra bên trong, những đam mê làm xáo trộn linh hồn, bất kể đó là gì, sẽ tự nhiên biến mất, và linh hồn sẽ bình tĩnh lại.

Hãy chấp nhận lời nói này và luôn hành động theo ý nghĩa của nó. Bạn sẽ thấy sự bình an nội tâm, bị xáo trộn bởi sự xuất hiện của những đam mê, sẽ sớm được phục hồi trong bạn.

Xin Chúa ban ân cho bạn! Hãy cứu rỗi!

VỀ cuộc chiến trong tâm trí, bây giờ mọi thứ đã được nói với bạn. Có rất nhiều đam mê, nhưng dù có bao nhiêu đi chăng nữa, tất cả chúng đều phù hợp với cách thể hiện đã nêu và tất cả đều bị xua đuổi và vượt qua, như đã nói. Tất nhiên, mỗi đam mê có những đặc điểm riêng khiến nó bùng phát; cũng có rất nhiều tình huống ngẫu nhiên trong cách chúng xuất hiện. Nhưng điều đó không thay đổi các phương pháp chung để chiến đấu với chúng. Hãy làm như đã nói, và bạn sẽ thành công trong việc xua đuổi mọi đam mê, bất kể nó bùng phát trong bạn với sức mạnh như thế nào.

Để bạn có thể nhớ tất cả những điều này tốt hơn và tin rằng cần phải hành động như vậy, chứ không phải khác, tôi trích dẫn một đoạn từ cuốn sách của Thánh Isichius, linh mục Jerusalem, cuốn sách mà tôi nhớ là đã gửi cho bạn.

Ông nói như sau: “Người tu hành nội tâm mỗi phút phải có bốn điều sau: khiêm tốn, cực kỳ chú ý, phản đối (những ý nghĩ) và cầu nguyện. Khiêm tốn — vì những kẻ thù của ông trong cuộc chiến là những con quỷ kiêu ngạo — để giữ sự giúp đỡ của Chúa Kitô trong lòng, vì Chúa ghét những kẻ kiêu ngạo. Sự chú ý — để không cho trái tim có bất kỳ suy nghĩ nào, dù nó có vẻ tốt. Sự phản kháng — để ngay khi thấy (suy nghĩ) đến, ngay lập tức phản kháng lại kẻ gian ác với sự tức giận. Cầu nguyện — để sau khi mâu thuẫn, ngay lập tức kêu lên với Chúa Kitô bằng tiếng thờ dài không thể diễn tả. Và rồi người tu hành này sẽ thấy kẻ thù bị trói buộc hoặc bị đuổi theo bởi danh hiệu được tôn thờ của Chúa Giêsu, như tro bụi trong gió, hoặc như khói, biến mất cùng với giấc mơ của mình” (điểm 20).

Đây là một nơi tương tự: “Trong cuộc chiến trong tâm trí, chúng ta phải hành động như trong một cuộc chiến (bình thường). Thứ nhất, cần phải chú ý; thứ hai, khi nhận thấy kẻ thù đã đưa ra ý định, chúng ta phải đánh bại nó bằng lời nguyện rửa, với sự tức giận trong lòng; thứ ba, cần cầu nguyện chống lại hắn, kêu gọi Chúa Giêsu Kitô trong lòng, để bóng ma quỷ dữ biến mất ngay lập tức, để tâm trí không theo đuổi giấc mơ, như một đứa trẻ bị lừa dối bởi một nghệ sĩ (ảo thuật gia, hề) nào đó” (105).

“Nếu trong lòng bạn luôn đối xử với sự khiêm nhường, với sự nhớ đến cái chết, với sự tự lên án, với sự mâu thuẫn trong suy nghĩ và với việc kêu gọi danh Chúa Giêsu Kitô, và với những vũ khí này, bạn tiếp tục hàng ngày một cách tinh tảo, vui vẻ, sáng tạo và dễ chịu, thì bạn sẽ bước vào sự chiêm ngưỡng thánh thiện của các thánh và được soi sáng bởi những mâu nhiệm sâu sắc từ Đấng Christ, *“Đấng mà trong Ngài có chứa đựng mọi kho tàng của sự khôn ngoan và sự hiểu biết,”* Đấng mà *“trọn vẹn thần tính ngự trong thân thể”* (Cô-lô-se 2:3, 9). Vì bạn sẽ cảm nhận được trong Chúa Giêsu rằng Thánh Thần đã ngự xuống linh hồn bạn, Đấng soi sáng trí tuệ để nó có thể nhìn thẳng vào sự thật. Không ai, theo lời của tông đồ, *“có thể gọi Chúa Giêsu là Chúa, trừ Thánh Thần”* (1 Cô-rinh-tô 12:3). Tất nhiên, ông khẳng định điều này một cách bí ẩn (29).

Trong những đoạn này và những đoạn tương tự khác, Thánh Isichius nói về quá trình chiến đấu trong tâm trí. Trong cuốn sách của ông, ông nói chi tiết hơn về từng phương pháp chiến đấu được trình bày, đặc biệt là về việc chú ý đến trái tim, ở lại đó và từ đó hướng về Chúa bằng lời cầu nguyện. Hãy xem qua toàn bộ cuốn sách ngay bây giờ. Và tôi sẽ trích ra cho bạn một số điểm về điều này.

“Việc lập pháp vĩ đại Môi-se, hay đúng hơn là Thánh Linh, qua miệng ông nói: *“Hãy cẩn thận; đừng để trong lòng người có lời bất chính nào”* (Đệ nhị luật 15:9). Ông gọi lời nói bí mật là một ý nghĩ về điều gì đó xấu xa (dục vọng), bị Đức Chúa Trời ghét bỏ, mà các tổ phụ cũng gọi là sự cám dỗ, được ma quỷ gieo vào lòng, và ngay khi nó xuất hiện trong tâm trí, ý nghĩ của chúng ta lập tức hướng về nó và giao tiếp với nó một cách say mê” (2).

“Sự chú ý là sự im lặng liên tục của trái tim khỏi mọi ý nghĩ, trong đó linh hồn luôn luôn, liên tục thờ và kêu gọi Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa và Thiên Chúa; dừng cảm cùng Ngài chống lại kẻ thù; Người có quyền tha tội, được xưng tội; thường xuyên kêu gọi bí mật Chúa Kitô, Đấng duy nhất biết lòng người” (5).

“Sự tinh tảo là sự vững vàng của ý nghĩ và sự đứng vững của nó trước cửa lòng, để nó có thể nhìn thấy những ý nghĩ đang lén lút và hiểu được hình ảnh nào mà ma quỷ đang cố gắng vẽ ra và in sâu vào tâm trí để dụ dỗ bằng trí tưởng tượng” (6).

“Ý nghĩ đứng (trong trái tim) và kêu gọi Chúa Kitô chống lại kẻ thù và chạy đến với Ngài, giống như một con thú bị bao vây bởi một đàn chó và tự vệ trong pháo đài. Nó nhìn thấy từ xa những cam bẫy tinh thần của những kẻ thù vô hình và liên tục cầu xin Chúa Giêsu, Đấng hòa giải, để được an toàn trước chúng” (8).

“Ai không có lời cầu nguyện trong sáng, không có vũ khí để chiến đấu. Tôi hiểu lời cầu nguyện là việc liên tục thực hiện trong tâm hồn, để kẻ thù đang âm thầm chiến đấu bị đánh bại và thiêu đốt bởi sự kêu gọi của Chúa Kitô. Vì bạn phải nhìn bằng con mắt sắc sảo và căng thẳng của tâm trí để nhận ra những kẻ xâm nhập, và khi nhận ra, hãy ngay lập tức đập đầu con rắn bằng sự phản kháng và đồng thời kêu cầu Chúa Kitô bằng tiếng than thở — khi đó bạn sẽ nhận ra sự giúp đỡ vô hình của Đức Chúa Trời, và bạn sẽ thấy rõ tình trạng thực sự của trái tim mình” (21, 22).

“Vì vậy, linh hồn hãy can đảm về Đấng Christ, hãy kêu cầu Ngài và đừng sợ hãi chút nào: linh hồn không chiến đấu một mình, mà cùng với Vua đáng sợ, là Đức Giêsu Kitô, Đấng Tạo Hóa của vạn vật, hữu hình và vô hình, hữu hình và vô hình” (40).

Tôi sẽ giới hạn ở những trích đoạn này, vì nếu trích dẫn tất cả những gì liên quan đến chủ đề này, thì sẽ phải chép lại một nửa cuốn sách. Và tôi đã trích dẫn những đoạn này để nhắc nhở bạn rằng đã nói với bạn từ lâu về ký ức của Đức Chúa Trời và cuộc chiến nội tâm với những đam mê. Hãy biết rằng đây là toàn bộ ý nghĩa của công việc cứu rỗi.

Sau khi đọc điều này, đừng tự nói với mình: tôi là một người ân sĩ, tại sao tôi phải tuân theo những quy tắc như vậy?! Không chỉ bạn, mà rất nhiều người cũng nói như vậy, chỉ có điều họ không phải là những người đã bắt tay vào công việc đạt được sự cứu rỗi như lẽ ra phải làm. Những người đã bắt tay vào công việc này không thể nói như vậy. Và bạn, nếu muốn sống trong tinh thần, đó là cứu rỗi của chính mình, thì phải làm theo những gì đã được chỉ định. Và nếu bạn muốn sống một cách hời hợt, thì tất nhiên, tất cả những điều này không phù hợp với bạn. Tôi bắt đầu viết về điều này vì tin rằng quyết định của bạn thuộc về Chúa là chân thành. Vì ai có quyết định chân thành như vậy, thì không thể tránh khỏi con đường đã được chỉ định. Anh ta có thể làm việc nhiều và đi nhiều con đường khác nhau, nhưng cho đến khi anh ta đi vào con đường này, thì sẽ không có ý nghĩa gì. Tôi chỉ cho anh ta con đường này một cách rõ ràng, để anh ta không đi lạc. Hãy làm việc chăm chỉ hơn — và anh ta sẽ sớm thấy thành công. Nhưng — tất cả đều cần nỗ lực; không có nỗ lực thì không có thành công.

Đừng để sự phù phiếm như vậy xảy ra. Ai sống trong sa mạc, trong tu viện hay trong thế gian để đạt được sự cứu rỗi, thì ai cũng phải tuân theo luật pháp khẩn cấp là thanh tẩy trái tim mình khỏi những đam mê; và người đó không thể thanh tẩy trái tim mình bằng cách nào khác ngoài cách đã được mô tả. Đừng từ chối và đừng chống cự.

Chúa ban phước cho bạn!

| 60 |

Xin Chúa ban ân cho bạn!

Tôi tin rằng bạn đã bắt tay vào việc một cách đúng đắn và nỗ lực hết mình để luôn nhớ đến Chúa, lắng nghe trái tim mình và loại bỏ mọi ý nghĩ sai trái trong lòng bằng sự từ chối không khoan nhượng, đồng thời cầu nguyện Chúa giúp đỡ. Nhưng cùng với đó, tôi không thể tin rằng, ngay khi bắt tay vào việc, bạn đã thành công hoàn toàn: suy nghĩ của bạn hoàn toàn trong sáng, cảm xúc và mong muốn của bạn hoàn toàn thánh thiện. Bởi vì không ai có thể như vậy. Những suy nghĩ sẽ trở nên bình yên, những cảm xúc và ham muốn mãnh liệt sẽ ngày càng trở nên hiếm hoi. Nhưng chúng vẫn sẽ bùng phát, và đôi khi với sức mạnh lớn.

Họ đã trốn thoát — hãy đuổi họ đi, nếu họ lại trốn thoát — hãy đuổi họ đi lần nữa. Nhưng đó là điều tất yếu. Bây giờ tôi chỉ muốn nói với bạn, bạn nên đối xử với những sự xâm phạm này như thế nào theo lương tâm của mình. Nên đối xử thờ ơ hay nên đau buồn vì điều đó xảy ra và ăn năn trước Chúa? Không thể thờ ơ với những sự xâm phạm này, mà sau khi đuổi chúng đi, mỗi lần phải đau buồn và ăn năn trước Chúa vì điều đó đã xảy ra. Ngay cả khi những suy nghĩ, cảm xúc, ham muốn mãnh liệt đột nhiên trở dậy, mà không có sự tham gia của ý chí, chúng vẫn có nghĩa là trái tim không trong sạch và từ đó “*những ý nghĩ xấu xa phát sinh*” (Mt 15:19). Và bạn phải có một trái tim trong sạch. Vì vậy, hãy hối hận vì trái tim không trong sạch, và ăn năn trước Chúa về sự không trong sạch này, hứa sẽ nỗ lực thanh tẩy nó và cầu xin Ngài giúp đỡ trong việc này. Nhưng trên thực tế, hiếm khi ý chí không xen vào đây. Bạn đã vô tình cho ý nghĩ đam mê có chỗ đứng, và nó đã sinh ra cảm xúc đam mê — bạn có lỗi vì đã không chú ý. Cũng vì sự bất cẩn đó, hoặc vì sự ngọt ngào của cảm xúc, bạn đã không vội vàng vũ trang chống lại nó và xua đuổi nó, và nó đã kịp sinh ra một mong muốn đam mê — bạn có lỗi, tại sao bạn không vũ trang ngay lập tức, mà lại để cho sự đam mê tội lỗi và đam mê ngọt ngào xâm chiếm. Tôi không cho phép bạn để mong muốn đó sinh ra sự khuất phục, nhưng bạn có thể cho phép mong muốn đó tồn tại lâu dài và không ngay lập tức vũ trang chống lại nó. Và điều đó càng làm cho bạn có lỗi hơn. Do đó, ý nghĩ xấu được

cho phép — tội lỗi; cho phép nó sinh ra cảm giác xấu — tội lỗi khác; cho phép cảm giác xấu sinh ra mong muốn xấu — tội lỗi thứ ba; cho phép mong muốn xấu tri hoãn — tội lỗi thứ tư. Đó là bao nhiêu tội lỗi!

Và đừng cố che giấu bản thân bằng cách trốn sau những chiếc lá sung, và trốn trong bụi cây để trốn tránh Chúa, Đấng đang đến với bạn trong lương tâm và lên án bạn. Hãy tự trách mình và xin lỗi, đừng đổ lỗi cho ai khác. Ví dụ, nếu bạn tức giận với người giúp việc — và càng tệ hơn nếu bạn nói những lời cay độc với cô ấy — đừng đổ lỗi cho người giúp việc. Có thể người giúp việc đã sơ suất, nhưng vấn đề ở đây không phải là cô ấy, mà là lý do tại sao bạn tức giận. Không thể sửa lỗi mà không tức giận sao? Ngay cả khi không thể sửa lỗi, mọi việc vẫn có thể được giải quyết mà không cần tức giận. Ở đây là sự tức giận, ở kia là sự lên án, ở kia là sự ghen tị, ở kia là sự kiêu ngạo. Tất nhiên, tất cả những điều này đều có lý do bên ngoài. Nhưng không phải lý do là nguyên nhân, mà chính bạn là người có lỗi, vì đã để những cảm xúc xấu xa đó xâm chiếm. Hãy thẳng thắn tự trách mình trước Chúa và xin sự tha thứ. Hãy làm điều này mỗi khi nhận ra điều xấu xa, hãy xua đuổi nó đi. Bằng sự ăn năn và hối hận này, bạn sẽ hòa giải với Chúa và lương tâm của mình, và bạn sẽ lại có thể nhìn lên Chúa một cách bình an. Còn nếu bạn không ăn năn, bạn sẽ không thể nhìn lên Chúa như vậy — điều đó sẽ rất khó khăn và nguy hiểm cho bạn.

Đừng để những lỗi lầm của lòng ham muốn đến tối mà không được xưng tội, mà hãy xưng tội ngay lập tức, ngay khi bạn xua đuổi chúng bằng danh Chúa. Cả ngày của bạn sẽ trôi qua trong sự sám hối, vì những lỗi lầm này ban đầu sẽ không hiếm gặp ở bạn. Vào buổi tối, trước khi cầu nguyện, hãy xem lại tất cả những lỗi lầm của bạn, một lần nữa hối hận và sám hối. Đây là việc sám hối hàng ngày. Đây là bài học của Thánh Isichius cho bạn. “Chúng ta phải cẩn nhắc cẩn thận từng giờ từng phút những việc làm hàng ngày của mình và giảm bớt gánh nặng của chúng vào buổi tối bằng cách sám hối, nếu chúng ta muốn vượt qua những đam mê với sự giúp đỡ của Chúa Giê-su. Cũng cần phải xem xét liệu tất cả những việc làm hữu hình của chúng ta có phải là theo ý muốn của Đức Chúa Trời, trước mặt Đức Chúa Trời và vì Đức Chúa Trời hay không, để những cảm xúc (dục vọng) không lừa dối bạn như những kẻ vô trí” (124).

Nếu bạn hành động theo những gì đã được chỉ định với sự quyết tâm không khoan nhượng với chính mình, bạn sẽ sớm thấy kết quả: trái tim bạn sẽ được bình an và niềm vui về Chúa sẽ chiếu sáng trong đó. Tại sao trái tim lại không bình an? Bởi vì nó bị đam mê gặm nhấm. Hãy đánh bại đam mê — và nó sẽ nhận được sự bình an. Một trong các vị cha so sánh trái tim với một hang đầy rắn. Những con rắn này là những đam mê. Khi những đam mê xuất hiện từ trái tim, đó cũng giống như con rắn thò đầu ra khỏi hang. Hãy đánh vào đầu nó bằng danh Chúa, và nó sẽ trốn đi. Con rắn khác xuất hiện — hãy đánh nó. Và đánh tất cả. Sau mười lần đánh như vậy, con rắn — đam mê — sẽ quên việc thò đầu ra, hoặc thậm chí chết hẳn. Nếu lấp hang hoặc không cho rắn ăn, chúng sẽ chết. Tương tự, đam mê sẽ chết nếu không cho chúng ăn bằng sự đồng cảm với những gọi ý của chúng, mà ngược lại, hãy đánh đuổi chúng bằng sự tức giận ngay khi chúng xuất hiện.

Đây là con đường ngắn nhất để thanh lọc trái tim khỏi những đam mê. Nếu bạn yêu thích sự trong sạch này, hãy đi theo con đường này, vì không có con đường nào khác. Nếu bạn không đồng ý hành động như vậy, những đam mê sẽ vẫn còn trong trái tim bạn. Bạn có thể sửa đổi hành vi của mình và làm cho nó trở nên hoàn hảo mà không cần điều này, nhưng trái tim sẽ vẫn đam mê và không cho bạn nhìn thấy Chúa. Đừng quên những cô gái điên rồ!

Chúa sẽ giúp bạn! Hãy cứu rỗi chính mình!

| 61 |

Lần trước, tôi đã nhắc bạn về những lý do gây ra những suy nghĩ, cảm xúc và mong muốn đam mê, rằng không nên đổ lỗi cho chúng. Bây giờ tôi sẽ nói với bạn vài lời về chúng.

Những suy nghĩ nông nản, và theo sau đó là những cảm xúc và mong muốn, đôi khi tự nhiên nảy sinh trong tâm hồn mà không biết tại sao. Nhưng phần lớn chúng được sinh ra dưới tác động của những ấn tượng bên ngoài. Những vật, người và sự kiện mà ta gặp gỡ, theo bản chất của chúng, kích thích những suy nghĩ trong người gặp gỡ. Từ những điều tốt sinh ra những suy nghĩ tốt, từ những điều xấu sinh ra những suy nghĩ xấu. Nhưng cũng có thể xảy ra ngược lại: những điều tốt sinh ra những suy nghĩ xấu, còn những điều xấu sinh ra những suy nghĩ tốt. Tất cả phụ thuộc vào tâm trạng thường xuyên hoặc ngẫu nhiên của người gặp. Do đó, câu trả lời hoàn toàn nằm ở người đó. Vậy phải làm thế nào?

Đầu tiên: đừng để cảm xúc của bạn chi phối, đặc biệt là mắt và tai. Đừng để mình nhìn thấy, nghe thấy và chạm vào mọi thứ một cách bừa bãi. Cảm xúc của chúng ta giống như cửa sổ hoặc cửa ra vào, hay hơn nữa là cái

muôi. Ai mở cửa sổ và để không khí xấu vào thì làm điều xấu. Ai mở cửa và cho phép mọi loài thú vật vào nhà mình, không thể thoát khỏi sự trách móc. Nhưng bạn sẽ nói gì về người cầm muối - cốc hoặc cốc - đi qua những vũng nước bẩn và ô ứ, mức nước trong đó và tạt lên mình? Có gì ngu ngốc hơn điều này? Nhưng chẳng phải đó chính là điều mà người ta làm khi tò mò dừng lại trước những điều xấu và lắng nghe những lời nói không tốt sao? Qua đó, người ta sẽ bị lôi cuốn bởi những ý nghĩ không tốt, từ đó chuyển sang những cảm xúc và mong muốn không tốt — và đi lại trong sợ hãi, như trong sương mù. Vì vậy, sự khôn ngoan và nghĩa vụ tự bảo vệ (bình an nội tâm) đòi hỏi chúng ta không nhìn tất cả, không nghe tất cả và không chạm vào tất cả những gì vô tình gặp phải. Ngay khi có dấu hiệu có thể khơi dậy những đam mê, chúng ta phải tránh xa nó, bịt tai lại hoặc nhìn mà không thấy, nghe mà không nghe.

Thứ hai: có thể xảy ra trường hợp một điều gì đó gây ấn tượng xấu và sinh ra những suy nghĩ xấu. Cần phải nhanh chóng xóa bỏ ấn tượng đó và ngăn chặn những suy nghĩ bằng cách đã nêu ở trên, tất nhiên là phải chặn đứng dòng chảy của những ấn tượng đó. Giữ lại ấn tượng xấu hoặc để việc xóa bỏ nó và phục hồi sự bình an trong tâm hồn đến một thời điểm khác là điều không hợp lý. Nếu vẫn còn ấn tượng xấu (), chúng ta sẽ tự nguyện góp phần vào sự phát triển của những suy nghĩ và cảm xúc xấu, còn nếu để lại ấn tượng xấu đó trong mình trong thời gian dài, chúng ta sẽ cho nó cơ hội để ăn sâu hơn và sau đó chống lại sự trục xuất và thanh lọc lâu hơn, nếu không muốn nói là chiếm lĩnh hoàn toàn tâm hồn.

Thứ ba: một khi đã trải qua ấn tượng xấu từ một điều gì đó, đừng tự ý cho phép mình gặp lại những đối tượng đã gây ra ấn tượng đó. Điều đó có nghĩa là người làm như vậy thích đắm chìm trong điều xấu và do đó, không trong sáng đến tận đáy lòng. Nếu nhu cầu nào đó buộc bạn phải gặp lại điều đó, bạn cần phải chuẩn bị trước và chuẩn bị trái tim mình để chống lại ấn tượng xấu và không cho nó xâm nhập vào bạn. Sự chú ý, sự tự kháng cự mạnh mẽ và lời cầu nguyện sẽ giúp bạn làm được điều đó.

Thứ tư: tôi đã viết cho bạn rằng bạn nên giải thích mọi thứ bạn gặp và có thể gặp theo nghĩa tâm linh. Điều này cũng cần được thực hiện đối với những điều không tốt. Sau đó, khi gặp chúng, bạn sẽ nhận thức được những ý nghĩ tốt đẹp, giống như thánh Ephrem Syrian, khi gặp một người đẹp ăn mặc hở hang, đã nói với các môn đệ: "Các bạn thấy cô ấy chăm sóc trang điểm cho cơ thể mình, cơ thể sẽ sớm trở thành tro bụi, thì tại sao chúng ta không chăm sóc trang điểm cho linh hồn bất tử?"

Những quy tắc này là đủ. Nên chỉ ra những tình huống bất lợi cho cuộc sống nội tâm của bạn trong cuộc sống hàng ngày. Nhưng tôi cho rằng không có tình huống nào như vậy trong gia đình hay họ hàng của bạn. Bạn chỉ có thể gặp những tình huống như vậy ngoài nhà, ví dụ như trong xã hội mà bạn đã đề cập đến gần đây, như bạn đã viết. Đối với những tình huống như vậy, hãy tuân theo những gì được nêu trong điểm thứ ba. Sau đó, hãy áp dụng nó cho tất cả những tình huống tương tự mà bạn gặp phải sau này. Và nói chung, hãy lấy ảnh hưởng mà nó tạo ra bên trong làm tiêu chuẩn để đánh giá. Hãy cho phép bản thân những gì mang lại sự sáng tạo, và không cho phép bất cứ điều gì gây ra sự thất vọng. Ai mà còn tính tảo lại dám đưa tay lấy ly nước có pha thuốc độc, khi mà họ biết rõ điều đó?!

Tôi không có ý nói rằng bạn cần phải hạn chế bản thân đến mức trở thành một người sống ẩn dật. Nhưng tôi chỉ muốn khuyên bạn quyết tâm không tiếp nhận những gì có hại cho tinh thần của bạn, sau khi đã xác định rằng chỉ có cuộc sống trong tinh thần mới là cuộc sống thực sự, và không chỉ xác định, mà còn trải nghiệm điều đó.

Chúa phù hộ bạn!

Chúa phù hộ các bạn!

Để hướng dẫn bạn thanh lọc những đam mê, khi chúng còn ở mức độ nhẹ, những gì đã nói là đủ rồi. Nhưng vì đã nói đến chuyện này, tôi sẽ bổ sung thêm một điều nữa, tuy nhiên, điều này sẽ hữu ích cho bạn không phải trong tương lai, mà là ngay bây giờ.

Cuộc chiến chống lại các đam mê được mô tả là cuộc chiến trong tâm trí. Và nó có hiệu quả, bởi vì, bằng cách không cho phép các đam mê được thỏa mãn, nó làm cho chúng mờ nhạt đi. Nhưng cũng có cuộc chiến tích cực chống lại chúng, bao gồm việc cố ý thực hiện và làm những việc hoàn toàn trái ngược với chúng. Ví dụ, để kìm chế sự keo kiệt, cần phải bắt đầu hành động hào phóng; để chống lại sự kiêu ngạo, cần phải chọn những hoạt động khiêm tốn; để chống lại đam mê vui chơi, cần phải ở nhà và những việc tương tự. Đúng là một cách hành động như vậy không trực tiếp dẫn đến mục tiêu, bởi vì khi bị kìm hãm bên ngoài, đam mê có thể tràn vào bên

trong — hoặc tự nó, hoặc nhường chỗ cho đam mê khác. Nhưng khi cuộc đấu tranh tích cực này kết hợp với cuộc đấu tranh nội tâm, tinh thần, thì cả hai sẽ nhanh chóng đánh bại mọi đam mê mà chúng hướng tới.

Và đây là lời khuyên tôi dành cho bạn. Hãy cố gắng tìm ra đam mê chính của mình và chống lại nó không chỉ bằng tư tưởng, mà còn bằng hành động. Tôi không thể xác định chính xác điều gì là quan trọng nhất đối với bạn. Có thể nó vẫn chưa được xác định, nhưng chắc chắn, nếu bạn theo dõi chặt chẽ hơn những chuyển động của trái tim, nó sẽ thu hút sự chú ý của bạn. Sau đó, nếu bạn muốn tin tưởng tôi, chúng ta sẽ cùng nhau tìm cách nhanh chóng khắc phục điểm yếu chính của bạn.

Tôi xin nhắc lại rằng có những phương pháp mạnh mẽ để chiến đấu tích cực với những đam mê. Phương pháp thông thường của chúng tôi là cuộc sống từ bỏ thế gian trong hình thức xa lánh, khi quyết tâm từ bỏ tất cả và đặt tất cả niềm tin vào Chúa, gia nhập tu viện để sống trong sự vâng lời không phân nân, trong sự kiêng khem nghiêm ngặt, trong sự cầu nguyện siêng năng và tinh tảo. Ở đây, sự thiếu thốn, sự cắt đứt ý chí và sự không thương xót bản thân nhanh chóng xóa sạch mọi đam mê khỏi tâm hồn. Sau đó, sự bình an trong lòng và sự trong sạch của trái tim — mục tiêu cuối cùng của cuộc sống từ bỏ thế gian — được thiết lập. Tôi không đuổi bạn ra khỏi thế giới. Bạn sẽ được cứu rỗi trong thế giới này nếu bạn giữ thái độ như thể bạn không tồn tại trong đó. Tôi chỉ nhắc nhở bạn về điều này như một cách sống thích hợp nhất để thanh tẩy trái tim khỏi những đam mê.

Tôi còn muốn thêm rằng, một trong những luật của Thượng Đế về chúng ta là sắp xếp cuộc sống của mỗi người và những sự kiện ngẫu nhiên trong cuộc sống đó sao cho người đó, bằng cách sử dụng chúng một cách khôn ngoan, có thể thanh tẩy bản thân khỏi những đam mê một cách nhanh nhất và thuận tiện nhất. Tôi nhắc nhở bạn về điều này vì trước đây bạn đã hỏi tại sao số phận của con người lại khác nhau và tại sao họ lại hay thay đổi, và tôi dường như chưa trả lời bạn. Vậy thì đây là câu trả lời. Bởi vì, theo cách sắp đặt của Chúa, con người dễ dàng thanh lọc bản thân khỏi những đam mê hơn, hoặc bởi vì Ngài muốn xóa sổ bản ngã xấu xa, sự ích kỷ cố chấp của chúng ta, những thứ nuôi dưỡng những đam mê hủy hoại con người.

Và tôi sẽ thêm một điều nữa. Hãy đánh bại những đam mê từ bên trong và bên ngoài, và nuôi dưỡng những mặt tốt của mình, cho chúng không gian và cơ hội để phát triển. Điều quan trọng nhất ở đây là cầu nguyện. Chúng ta đã nói về điều này. Sau đó là công việc làm thiện. Và chúng ta đã nói về điều này khi bạn suy nghĩ về những mục tiêu rộng lớn trong cuộc sống. Cùng với đó phải có những bài đọc và những cuộc trò chuyện cứu rỗi linh hồn, việc thực hiện các nghi thức nhà thờ, và những hành động tự hành xác: từ chối bản thân, khi cần thiết, từng chút một trong thức ăn, giấc ngủ, những thú vui và mọi sự an ủi của sự tự mãn, và giữ mình trong sự tự chống lại và tự ép buộc liên tục. Chúng ta đã nói về điều này.

Đó là toàn bộ quá trình thanh lọc bản thân khỏi những đam mê. Tất cả những điều này bạn đã đang thực hiện. Chúa sẽ ban phước lành cho bạn.

| 63 |

Tôi vội vàng kết thúc bài nói về cuộc chiến chống lại đam mê — mặc dù ở đây không bao giờ có thể kết thúc — và bỏ qua hầu hết những gì bạn đã viết trong thời gian này. Bạn sẽ tìm thấy câu trả lời cho một số câu hỏi trong bài viết, còn một số câu hỏi khác tôi sẽ trả lời ngay bây giờ.

Bạn viết rằng bạn có nhiều việc phải lo ở nhà. Hãy làm mọi việc được giao với sự tận tâm. Đó là nghĩa vụ của bạn. Nhưng đừng lo lắng. Lo lắng (quan tâm) đi kèm với sự xáo trộn bên trong, và đó là điều không nên. Không thể thảo luận bình tĩnh về mọi việc được giao, và sau đó làm nó mà không lo lắng, với suy nghĩ tập trung sao? Trong cuộc sống hàng ngày, nếu có điều gì cản trở đời sống tinh thần, thì đó hoàn toàn không phải là công việc và hoạt động, mà là sự lo lắng vô ích, làm mòn mỏi trái tim, trong khi công việc thì không thể tiến triển được chút nào, và những lo lắng này làm xáo trộn tâm trí như một con lốc. Điều này luôn dẫn đến sự lộn xộn, và công việc không thể hoàn thành được. Hãy phân biệt sự siêng năng cần thiết với những lo lắng và nỗ lực không cần thiết, và tập làm mọi việc một cách tinh tảo, không để tâm trí rời xa Chúa, mà ngược lại, giữ niềm tin rằng bạn đang làm tất cả những điều này để làm vui lòng Ngài.

Bạn hỏi: “Làm thế nào với việc hát và chơi piano và fisarmonia? Trước đây tôi chơi và hát mà không chú ý đến nội dung của các bản nhạc, nhưng bây giờ nó cứ lờn vờn trong đầu. Ai cũng biết rằng không phải tất cả các bản nhạc đều có nội dung tốt, mặc dù chúng được soạn rất hài hòa.” Phải làm gì? Bạn không thể đột ngột thay đổi tất cả. Điều đó sẽ ngay lập tức gây chú ý. Hãy hát và chơi những gì bạn đã hát và chơi trước đây, cố gắng không chú ý đến nội dung. Trong khi đó, hãy dần dần chọn những bản nhạc có nội dung tốt hoặc thậm chí chỉ ở mức chấp nhận được và hát và chơi chúng nhiều hơn, để cuối cùng bạn có thể quên hẳn những bản nhạc khác

buộc bạn phải hát và chơi. Fisarmonia rất có khả năng thể hiện đúng đắn các bài hát nhà thờ. Hãy lấy các tác phẩm của Turchaninov và học những bài bạn thích nhất. Học "Воже, царя храни", "Коль славен наш Господь в Сионе" và các bài tương tự. Nếu bạn hát những bài hát này với tất cả cảm xúc, tôi đảm bảo với bạn rằng mọi người sẽ thích chúng hơn những bài hát khác. Và sau đó, họ sẽ yêu cầu bạn hát và chơi những bài hát không phải là những bài hát vô nghĩa, mà chính là những tác phẩm vĩ đại này. Cách đây không lâu, bạn đã nói rằng mọi người khen ngợi giọng hát và khả năng hát của bạn. Họ làm việc của họ, còn bạn làm việc của bạn. Khi cả hai điều đều tốt, làm sao không khen ngợi được? Nhưng bạn không nên tự hào về điều đó, mà phải khiêm tốn. Giọng hát và sở thích ca hát của bạn đến từ đâu? Chúa đã ban cho bạn. Chúa ban cho bạn để làm gì? Để làm hài lòng tai người khác hay để làm gì khác?! Không có gì khác ngoài việc bạn phải dùng chúng để tôn vinh Chúa. Bạn đã làm như vậy chưa? Không. Bạn chỉ làm vui lòng bản thân và người khác, còn về Chúa thì bạn hoàn toàn không. Bạn đã lạm dụng ân huệ của Chúa, tiêu xài nó vào những việc vô ích. Bây giờ, suy nghĩ của bạn đã quay về với việc làm đẹp lòng Chúa, hãy quay về đó và sử dụng ân huệ của Chúa. Nếu ăn và uống là để tôn vinh Chúa, thì hát và chơi nhạc còn hơn thế nữa. Nếu bạn chơi và hát những gì làm lay động tâm hồn người nghe và khiến họ thờ dài hướng về Chúa hoặc ngợi khen và tạ ơn Ngài, thì bạn sẽ làm được điều mà một nhà thuyết giáo giỏi trong nhà thờ làm. Và đây là thành quả cứu rỗi của ân tứ! Hãy hướng việc sử dụng nó về phía này. Hãy chọn những bài hát thể tục và thiêng liêng có tính giáo dục và chỉ hát và chơi những bài đó. Điều này là cho người khác, còn bản thân bạn thì đừng bao giờ hát những bài thể tục, mà chỉ hát những bài thiêng liêng. Nhưng tôi sẽ lặp lại: đừng thay đổi đột ngột, mà hãy từ từ.

Và nói chung, đừng thể hiện bất kỳ đặc điểm nào. Hãy đối xử với mọi người một cách thân thiện, tốt bụng và vui vẻ như mọi khi. Chỉ cần tránh cười, nói đùa và nói những lời vô nghĩa. Không cần những điều đó, bạn vẫn có thể thân thiện, vui vẻ và dễ mến. Đừng bao giờ tỏ ra u ám dưới bất kỳ hình thức nào. Khi Đấng Cứu Thế bảo những người ăn chay rửa mặt, xúc dầu lên đầu và chải tóc, Ngài muốn nói rằng đừng tỏ ra u ám.

Chúa sẽ ban cho bạn sự khôn ngoan!

| 64 |

Xin Chúa ban ân cho bạn!

Bạn viết: "Tôi ở một mình và cảm thấy cô đơn." Đó là cảm giác tự nhiên. Nhưng tôi nghĩ rằng bạn có thể không cảm thấy như vậy sau khi đưa ra quyết định và làm những gì được đề nghị. Nếu điều cuối cùng đã ăn sâu vào bạn, dù chỉ một chút, thì bạn sẽ không cảm thấy cô đơn, dù bạn ở một mình. Bạn sẽ không cảm thấy cô đơn, vì bạn sẽ nhận ra rằng Chúa ở gần, rất gần, và Thiên thần hộ mệnh ở bên bạn, không phải trong tưởng tượng, mà là thực sự. Và khi đó, cảm giác cô đơn sẽ không còn phù hợp, và do đó, cảm giác nhớ nhung cũng sẽ không còn. Nhưng tôi cho rằng cảm giác nhớ nhung đó chỉ là nhất thời và sẽ sớm tan biến.

Tuy nhiên, trong tương lai, mỗi khi bạn phải ở một mình, hãy nhanh chóng khôi phục niềm tin rằng Chúa và Thiên thần hộ mệnh đang ở bên bạn, và hãy nhanh chóng tận dụng những phút giây cô đơn để ở bên Chúa và trò chuyện ngọt ngào với Ngài. Sự cô đơn trong tinh thần này thật ngọt ngào. Tôi chúc bạn một ngày nào đó sẽ nếm được sự ngọt ngào này, để bạn mong muốn nó như thiên đường trên trần gian.

Mấy ngày trước, khi lật một cuốn sách, tôi thấy những lời khuyên của cha (bá tước Speransky) dành cho con gái mình. Trong đó, có nói về cách tránh sự nhầm lẫn. Đây là lời khuyên của ông. Ông nói, ai cũng có những công việc hàng ngày mà họ phải làm như một nghĩa vụ. Nhưng có nhiều người mà những công việc này không phức tạp và không mất nhiều thời gian. Họ còn nhiều thời gian rảnh rỗi, và nếu không làm gì để lấp đầy thời gian đó, họ sẽ không thể tránh khỏi sự nhầm lẫn. Để tránh sự nhầm lẫn, đây là phương pháp đáng tin cậy nhất: sắp xếp sao cho bạn không có một phút rảnh rỗi nào và tất cả thời gian của bạn được lấp đầy bằng những công việc phù hợp, để khi hoàn thành một việc, bạn có thể tự do, bạn đã có sẵn một việc khác để làm. Đó là những việc gì? 1. Các hoạt động thẩm mỹ: âm nhạc, ca hát, hội họa. Nhưng đây không phải là bánh mì hàng ngày, mà là kẹo. 2. Một số công việc thủ công — đan, thêu và những việc tương tự. 3. Nhưng phương thuốc tốt nhất chống lại sự nhầm lẫn là tìm thấy niềm vui trong việc đọc và học những môn học nghiêm túc mà bạn chưa biết. Và không phải việc đọc mà là việc học mới xua đuổi sự nhầm lẫn.

Lúc đó, tôi đã nghĩ đến việc chia sẻ công thức này với bạn để phòng hờ. Nhưng giờ thì nó đã trở nên cần thiết. Hãy ghi nhớ và áp dụng nó. Chắc chắn, bạn sẽ không còn cảm thấy buồn chán nữa. Tôi biết một người luôn sống một mình, không đi đâu cả và không tiếp khách. Người ta hỏi anh ta: "Sao anh không cảm thấy buồn chán?"

Anh ta trả lời: "Tôi không có thời gian, có quá nhiều việc phải làm, đến nỗi khi mở mắt sau khi ngủ dậy, tôi làm việc liên tục và không kịp làm xong trước khi nhắm mắt lại."

Tôi muốn lưu ý rằng, việc học mà cha của con gái nói đến, tất nhiên là việc học toàn bộ các môn khoa học hoặc một phần nào đó của chúng, chưa được học đầy đủ. Điều này rõ ràng loại trừ việc đọc những cuốn sách vô bổ. Có vẻ như bạn cũng không thích việc đó. Tốt lắm. Đừng từ bỏ thói quen này. Hãy đọc nhiều sách tâm linh hơn. Đây là lĩnh vực của những chủ đề nghiêm túc và quan trọng nhất. Trong lĩnh vực này, mọi thứ đều mới mẻ và không bao giờ cũ. Càng tìm hiểu nhiều, bạn sẽ càng nhận ra nhiều chủ đề chưa được khám phá. Và mong muốn tìm hiểu những chủ đề này, cũng như sự thích nghi với việc tìm hiểu chúng, chỉ xuất hiện khi ai đó thực sự bước vào con đường đời sống tâm linh. Từ khi bạn quyết định phụng sự Chúa, tôi coi bạn không xa lạ với con đường này. Hãy đọc những cuốn sách về chủ đề này và học hỏi. Chúa phù hộ bạn!

| 65 |

Ai đã giới thiệu thánh Pimen cho bạn, khiến bạn muốn biết về ông ấy? Nhưng dù ai giới thiệu, tôi cũng rất vui vì điều đó. Thánh Pimen là ai và ông ấy đã sống như thế nào, bạn sẽ tìm thấy trong Cheti Minei ngày 27 tháng 8 và trong cuốn sách "Những câu chuyện đáng nhớ về cuộc đời tu hành của các thánh và các cha phúc lành". Trong cả hai nơi này, bạn sẽ tìm thấy nhiều lời dạy của ông. Ông là một người đơn giản và không có học thức, nhưng kinh nghiệm sống tinh thần và ân sủng của Đức Chúa Trời đã soi sáng tâm trí ông đến nỗi, nhờ sự hiểu biết sâu sắc và chính xác về các quy luật để đạt đến sự hoàn hảo trong tinh thần, ông nên được xếp vào hàng những vị thánh cha thông thái và có uy tín nhất.

Trong khi bạn tìm đọc về ông, tôi sẽ ghi ra cho bạn những điểm quan trọng nhất trong giáo lý và lời dạy của ông liên quan đến điều mà tôi đã giải thích cho bạn từ lâu.

Bước đầu tiên trên con đường của Chúa là sự ăn năn và khóc lóc vì tội lỗi. Đây là những gì thánh Pimen nói về điều này. Ông thấy một người phụ nữ ngồi trên mộ và khóc lóc thảm thiết, và nói: "Nếu tất cả những thú vui của thế gian xuất hiện ở đây, cũng không thể giải thoát linh hồn cô ấy khỏi nỗi đau buồn. Chúng ta cũng phải luôn khóc lóc như vậy" (26). (Các đoạn trích từ "Những câu chuyện đáng nhớ về cuộc đời tu hành của các thánh và các cha thánh"). Trong đoạn 27, tinh hướng này được kể chi tiết hơn và lời của thánh Pimen được trích dẫn như sau: "Tôi đảm bảo với bạn rằng nếu một người không giết chết tất cả các ham muốn của xác thịt và không khóc như vậy, thì không thể trở nên một với Đức Chúa Trời. Tất cả linh hồn và cuộc đời của người phụ nữ này chìm trong đau khổ."

Người ăn năn và khóc lóc vì tội lỗi của mình tự nhiên sẽ tránh xa điều ác và làm điều thiện. Anh ta sẽ không làm điều ác cho đến khi anh ta trở thành như vậy, nhưng anh ta không thể thoát khỏi những ý nghĩ xấu. Do đó, việc anh ta tránh xa điều ác chủ yếu là cuộc chiến chống lại những ý nghĩ xấu. Đây là điều mà thánh Pimen đã nói. Một anh em đến gặp thánh Pimen và nói với ông: "Thưa thánh! Tôi có nhiều ý nghĩ xấu, và tôi đang gặp nguy hiểm vì chúng." Vị trưởng lão đưa anh ta ra ngoài trời và nói: "Hãy mở rộng lòng mình và đừng để gió lùa vào!" "Tôi không thể làm điều đó," anh em trả lời. "Nếu anh không thể làm điều đó," vị tu sĩ già nói, "thì anh cũng không thể ngăn chặn những ý nghĩ tràn vào. Nhưng nhiệm vụ của anh là chống lại chúng" (28).

Chống lại, nhưng bằng cách nào? Trước tiên, hãy chú ý đến bản thân và tinh tảo. Ví dụ, một anh em nói về bản thân rằng khi gặp gỡ những người khác, anh ta vui vẻ và trở về nhà không còn như khi đi, anh ta hỏi phải làm thế nào. Vị trưởng lão nói với anh ta: "Anh có muốn khi trở về, anh thấy mình vẫn như khi ra đi không? Hãy canh chừng bản thân ở nhà và ngoài nhà" (137). Nói chung, Abba Pimen thường nói, điều cần thiết nhất đối với chúng ta là một tâm trí tinh tảo (135).

Ngay khi, trong khi canh giữ bản thân, bạn nhận thấy sự đam mê, hãy cầu nguyện ngay lập tức, và nó sẽ biến mất. Một anh em hỏi Abba Pimen về cuộc chiến chống lại những ý nghĩ nổi loạn, và vị trưởng lão trả lời anh ta: "Việc này giống như một người có lửa ở một bên và một chén nước ở bên kia. Khi lửa bắt đầu cháy, anh ta lấy nước từ cốc và dập lửa. Lửa là những gợi ý của kẻ thù (những ý nghĩ đam mê), còn nước là lời cầu nguyện nhiệt thành với Chúa" (146).

Để ít bị đau khổ vì những ý nghĩ đam mê, cần phải tránh những nguyên nhân kích thích chúng. Phải tránh mọi thứ đam mê, Abba Pimen nói. Một người gắn gũi với những gì có thể sinh ra đam mê giống như một người đứng trên một vực thẳm sâu, và kẻ thù của con người có thể dễ dàng đẩy anh ta xuống vực thẳm đó. Nhưng người tránh xa những điều có thể kích thích dục vọng giống như người đứng xa vực thẳm. Cho dù kẻ thù có kéo anh ta

xuống vực thẳm, nhưng chừng nào còn kéo anh ta bằng vũ lực, anh ta sẽ kêu cầu Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ giúp anh ta (59).

Điều quan trọng là phải cố gắng bằng mọi cách để không nhượng bộ trước những ý nghĩ. Để khuyến khích điều này, trong những câu chuyện về thánh Pimen, chúng ta đọc được như sau: “Anh em hỏi ông: “Con người có thể luôn kiềm chế những ý nghĩ của mình và không nhượng bộ trước kẻ thù trong bất kỳ ý nghĩ nào không?” Và vị trưởng lão trả lời: “Có một người kiềm chế mười điều, nhưng nhượng bộ một điều.” Anh em đó hỏi cùng một câu hỏi với Abba Siso, và ông trả lời: “Thật sự có một người không nhượng bộ kẻ thù trong bất cứ điều gì” (88, 89).

Và còn nữa: “Avva Anuvi hỏi Avva Pimen về những ý nghĩ bất chính nảy sinh trong lòng con người và những ham muốn phù phiếm. Avva Pimen trả lời: “*Cái rìu có tự hào trước người dùng nó để chặt cây không?*” (Is. 10:15). Đừng giúp đỡ họ, và họ sẽ không làm gì cả.”

Điều gì sẽ xảy ra từ sự cứng rắn như vậy? Những đam mê sẽ chết đi. Avva Pimen đã nói điều này với Avva Isaia khi ông hỏi ông về những ý nghĩ bất chính, nói rằng: “Nếu chiếc rương đựng quần áo bị bỏ mặc, thì quần áo sẽ mục nát theo thời gian; cũng vậy, những ý nghĩ, nếu chúng ta không thực hiện chúng, thì theo thời gian, chúng sẽ biến mất hoặc như thể mục nát” (20).

Abba Joseph đã hỏi Abba Pimen về điều tương tự, và ông đã trả lời: “Nếu ai đó bỏ rắn và bọ cạp vào bình và đập nắp lại, thì chắc chắn những con vật đó sẽ chết theo thời gian; cũng vậy, những ý nghĩ xấu xa đến từ ma quỷ sẽ chết đi nếu chúng ta kiên nhẫn chống lại chúng và không cho chúng ăn” (21).

Nhưng khi tránh xa cái ác bằng cách chống lại những ý nghĩ và ham muốn đam mê một cách không khoan nhượng, đồng thời chúng ta phải làm điều thiện, gieo trồng mọi đức tính tốt trong mình. Cả hai điều này sẽ sớm thanh lọc trái tim. Và thánh Pimen có nhiều bài học về việc gieo trồng đức tính tốt. Đây là những bài học quan trọng nhất. Ông trích dẫn câu nói của Abba John Kolov, người đã nói: “Tôi mong muốn có được tất cả các đức tính tốt, dù chỉ ở một mức độ nào đó” (46). Và sau đó, ông đưa ra bài học của mình về điều này, nói: “Khi một người có ý định xây nhà, anh ta thu thập nhiều vật liệu và các loại vật chất khác nhau để có thể xây nhà. Chúng ta cũng phải có được tất cả các đức tính, dù chỉ ở một mức độ nào đó” (130).

Nhưng có những đức tính cơ bản và quan trọng, mà vì thế chúng ta phải dồn hết sức lực để đạt được. Thánh Pimen thường chỉ ra những đức tính này. Đó là: giữ gìn bản thân, chú ý đến bản thân và sáng suốt — đó là ba đức tính quan trọng của linh hồn (35).

Quý gồi trước Chúa, khiêm tốn và từ bỏ ý chí của mình — đó là những công cụ làm việc của linh hồn! (36).

Kinh Thánh nói: “*Nếu có ba người đàn ông trong đó: Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp, thì họ sẽ cứu được linh hồn mình bằng sự công bình của mình*” (Ê-xê-chi-ên 14:14, 20). Nô-ê tượng trưng cho sự không tham lam, Gióp tượng trưng cho sự kiên nhẫn, Đa-ni-ên tượng trưng cho sự sáng suốt. Nếu ba đức tính này có trong con người, thì Chúa sẽ ngự trong con người đó (60).

Sự kính sợ Đức Chúa Trời, cầu nguyện và làm điều thiện cho người lân cận - đó là ba nền tảng của sự hoàn hảo (160).

Avva Pimen khiến người thế tục nói như sau: “Tôi không biết nói về Kinh Thánh, nhưng tôi sẽ kể cho bạn nghe một câu chuyện ngụ ngôn. Một người nói với bạn mình: “Tôi muốn gặp nhà vua, hãy đi cùng tôi.” Bạn anh ta trả lời: “Tôi sẽ đi cùng anh nửa đường.” Anh ta nói với người khác: “Hãy dẫn tôi đến gặp nhà vua.” Anh ta nói: “Tôi sẽ dẫn anh đến cung điện của vua.” Anh ta nói với người thứ ba: “Hãy đi với tôi đến gặp vua.” “Đi thôi,” người bạn thứ ba trả lời, “tôi sẽ dẫn anh đến cung điện, đưa anh vào trong, nói với vua về anh và giới thiệu anh với ngài.” Họ hỏi anh ta: “Câu chuyện này có ý nghĩa gì?” Anh ta trả lời: “Người bạn thứ nhất là sự tu hành, dẫn đến con đường chân chính; người thứ hai là sự trong sạch, đạt đến thiên đàng; người bạn thứ ba là sự bố thí, dẫn đến chính Vua - Đức Chúa Trời” (109).

Khi một mặt không nhượng bộ trước những đam mê, mặt khác lại gieo trồng những đức tính tốt, trái tim dần dần trở nên mềm mại (182), âm áp và chấp nhận ngọn lửa thiêng liêng, chỉ cần bảo vệ nó là bạn sẽ được an toàn. Abba Pimen nói về điều này: “Khi cái nồi được đun nóng từ dưới bằng lửa, thì không con ruồi hay con bò sát nào có thể chạm vào nó; nhưng khi nó nguội đi, thì chúng sẽ đậu lên nó. Điều tương tự cũng xảy ra với linh hồn: chừng nào nó còn ở trong việc làm thiêng liêng (lửa thiêng liêng hướng về Đức Chúa Trời), thì kẻ thù không thể đánh bại nó” (111).

Đủ rồi, đừng trích dẫn nữa. Các bạn sẽ tự tìm thấy ở thánh Abba những điều khác mà các bạn cần và quý giá. Tôi chỉ muốn dùng những trích đoạn này để nhắc lại trong ký ức của bạn tất cả những gì tôi đã nói trước đây.

Đây là toàn bộ con đường mà bạn đã bước vào. Dù bạn đọc tác phẩm của vị cha nào, bạn cũng sẽ tìm thấy điều tương tự trong bản chất, mặc dù khác nhau về hình thức và cách diễn đạt.

Hãy khôn ngoan! Chúa ban phước cho bạn!

| 66 |

Vậy ra ai đã dẫn dắt bạn đến với thánh Pimen?! Một người nói về những điều thiêng liêng với sự say mê. Tôi đoán vậy. Chắc chắn đó là người đã ở cùng tôi và bạn. Tôi rất vui vì điều này — vui vì có một người có thể nói như vậy ở bên bạn. Hãy tận dụng anh ta và mỗi khi anh ta đến nhà bạn, hãy hướng anh ta đến những chủ đề như vậy và tìm hiểu tất cả từ anh ta và học hỏi cho mình.

Bạn định đến Sergiev! Tốt lắm. Chúa phù hộ cho bạn. Và còn đi bộ nữa! Hai hoặc ba lần tốt! Để người khác không nói chuyện, bạn có thể giấu đi. Nếu không thể, thì cứ để họ nói. Nhưng bạn nghĩ rằng đó sẽ là một chuyến đi thú vị là sai lầm. 50 dặm, có thể bạn sẽ đi qua một cách thú vị, nhưng sau đó bạn sẽ bắt đầu cảm thấy không như mong đợi. Bạn sẽ đến nơi trong hai ngày. Trong đêm đầu tiên, bạn sẽ biết đi bộ là gì, nếu trước đó bạn chưa biết. Đừng quên mang theo một chai vodka với muối, để xoa chân vào ban đêm. Đến tối, chân bạn sẽ không còn là của bạn nữa. Xoa muối vào, đến sáng chúng sẽ bớt đau một chút. Buổi sáng, bạn sẽ không đi được như khi ở Moscow, nhưng bạn sẽ đi được. Trên đường về, bạn có thể đi bằng xe lửa, nếu không thì khó có thể đi thêm hai ngày nữa. Nhưng hãy làm theo những gì bạn cảm thấy trong lòng. Đối với Chúa, công việc là sức mạnh. Và sau đó, Ngài sẽ ban cho bạn điều gì đó, rõ ràng hoặc không rõ ràng. Và Thánh Sergius cũng sẽ ban cho bạn điều gì đó. Thánh thần cho các thánh khả năng nhìn thấy những gì các tín đồ làm cho họ và nghe những gì họ cầu xin. Chỉ cần mọi thứ xuất phát từ trái tim. Giống như điện báo trong chốc lát truyền tin từ Moscow đến Saint Petersburg và xa hơn nữa, vậy trong trái tim nảy sinh trong chốc lát sẽ cho người được gửi tin biết. Thánh Sergius, ngay khi bạn quyết định đến gặp ngài, ngài đã nhìn bạn; khi bạn bắt đầu cuộc hành trình, ngài sẽ nhìn bạn nhiều hơn, và còn nhiều hơn nữa khi bạn đến tu viện của ngài, sau khi đã chịu đựng một cách vui vẻ và hạnh phúc những vất vả của cuộc hành trình. Xin Chúa ban phước lành! Đừng mong đợi những điều dễ chịu, mà hãy chuẩn bị cho sự mệt mỏi, chai sạn, đau nhức xương cốt. Hãy chuẩn bị để hy sinh, chứ không phải để tìm kiếm niềm vui.

Khi đi trên đường, hãy liên tục lặp lại lời cầu nguyện ngắn mà tôi đã viết cho bạn, nếu không, những suy nghĩ sẽ đưa bạn đi lạc vào không gian rộng lớn. Chúng có thể đưa bạn đến những điều không nên nghĩ đến, và càng không nên nghĩ đến khi đang đi hành hương. Khi mệt mỏi lặp đi lặp lại lời cầu nguyện đó, hãy chọn một bài thánh vịnh nào đó và đọc nó trong lòng với sự suy ngẫm. Hãy đọc "Xin thương xót con, lạy Chúa", hoặc "Lạy Chúa, xin giúp con", hoặc bất kỳ bài nào khác mà bạn biết. Đừng lo lắng về việc đọc nó từ đầu đến cuối, mà hãy suy ngẫm và cảm nhận nội dung của nó. Hãy đi sâu vào từng từ, đặt câu hỏi về lý do tại sao nó được nói ra và nó dẫn bạn đến đâu. Khi đi sâu vào như vậy, bạn sẽ không nhận thấy rằng những dặm đường sẽ trôi qua nhanh chóng. Đọc các thánh vịnh để ghi nhớ và suy ngẫm trong suốt hành trình là quy tắc của các vị tổ phụ vĩ đại đầu tiên, Anthony và Pachomius. Họ có quy định rằng bất cứ ai muốn trở thành đệ tử của họ đều phải học thuộc lòng một số thánh vịnh. Ai không biết đọc, trước khi học đọc, phải học thuộc lòng các thánh vịnh từ lời của người khác. Sau khi học thuộc lòng một số thánh vịnh, người đó phải đọc chúng khi ngồi làm việc, và đặc biệt là khi đi đâu đó. Hãy thử làm theo gương của các bậc tiền bối.

Đừng quên xưng tội và rước lễ tại tu viện. Công việc của chuyến đi sẽ thay thế cho công việc của việc ăn chay. Giờ đây, sau lần xưng tội trước đó được thực hiện một cách chi tiết, việc xưng tội sẽ không khó khăn đối với bạn. Đừng che giấu bất cứ điều gì mà lương tâm không chấp nhận, dù nhỏ hay lớn. Nhưng đừng bỏ lỡ điều quan trọng nhất — giọt nước mắt của sự hối hận. Chỉ một giọt nước mắt — và bạn sẽ như được tắm rửa sạch sẽ trong nhà tắm.

Tôi đã muốn viết cho bạn về điều này từ trước, nhưng lại quên mất. Bây giờ tôi sẽ viết cho bạn. Bạn mượn sách từ thư viện để đọc. Hãy lấy cuốn sách của Zhukovsky và đọc bài viết "Peri và Angel". Bài viết này có trong tập thứ năm. Bài viết này rất hay. Bài viết này khá dài. Tôi sẽ tóm tắt nội dung bài viết cho bạn. Perry, một linh hồn, một trong những người bị cuốn vào sự xa rời Đức Chúa Trời, đã tỉnh ngộ và quay trở lại thiên đàng. Nhưng khi bay đến cửa thiên đàng, anh thấy cửa bị khóa. Thiên thần, người canh gác cửa, nói với anh: "Còn hy vọng anh sẽ được vào, nhưng hãy mang theo một món quà xứng đáng." Perry bay xuống đất. Anh ta thấy: chiến tranh. Một chiến binh dũng cảm đang chết và trong những giọt nước mắt cuối cùng, anh ta cầu nguyện Đức Chúa Trời cho tổ quốc. Peri nhặt giọt nước mắt đó và mang theo. Anh ta mang đến, nhưng cánh cửa vẫn không mở. Thiên thần nói với anh ta: "Món quà tốt, nhưng không đủ mạnh để mở cánh cửa thiên đàng cho anh." Điều này thể hiện

rằng tất cả các đức tính tốt đẹp của công dân đều tốt, nhưng chỉ một mình chúng không thể dẫn đến thiên đường. Perry lại bay xuống đất. Anh thấy một trận dịch bệnh. Một chàng trai đẹp trai đang chết. Vợ chưa cưới của anh chăm sóc anh với sự hy sinh, nhưng cô cũng bị lây bệnh. Và ngay khi cô vừa kịp nhắm mắt cho anh, cô cũng gục xuống ngực anh và chết. Có những giọt nước mắt ở đây. Perry nhặt một giọt và mang theo, nhưng cánh cửa thiên đường vẫn không mở ra. Thiên thần nói với anh: "Món quà tốt, nhưng một mình nó không đủ mạnh để mở ra thiên đường cho bạn." Điều này có nghĩa là những đức tính gia đình cũng không dẫn đến thiên đường. Hãy tìm kiếm! Vẫn còn hy vọng. Perry lại xuống đất. Anh tìm thấy một người đang ăn năn. Anh lấy giọt nước mắt của người đó và mang đi. Và trước khi đến gần thiên đường, tất cả các cửa đã mở ra cho anh. Vậy hãy mang giọt nước mắt đó đến cho Chúa. Niềm vui có trên trời khi ai đó khóc và đau khổ, cảm thấy mình là tội nhân. Và đây là con đường đáng tin cậy nhất cho chúng ta: "*Hãy ăn năn và tin vào Tin Mừng*" (Mk. 1:15). Chúa ban phước cho bạn!

| 67 |

Bạn đã hoàn thành cuộc hành trình của mình! Tạ ơn Chúa! Bạn thấy đó, lời tiên đoán của tôi về sự mệt mỏi và đau nhức của bạn đã thành hiện thực. Điều đã hứa với linh hồn bạn cũng đã thành hiện thực. Chúa đã an ủi bạn bằng niềm vui từ Thánh Thể, và Thánh Sergius đã xua tan sự bối rối của bạn.

Bạn viết: "Một sự bối rối mạnh mẽ và lo lắng trĩu nặng trong tâm hồn tôi, tôi đã cầu xin Thánh Sergius — và sự bối rối đó ngay lập tức tan biến, thay vào đó là một sự bình an nhẹ nhàng và dễ chịu." Như vậy, bạn thấy đó, lời kêu gọi từ trái tim ngay lập tức được nghe thấy trên trời và ngay lập tức nhận được câu trả lời từ đó. Hãy học từ điều này, nơi cần tìm kiếm sự bình an và sự sáng suốt.

Nhưng việc bạn không thú nhận một tội lỗi nào đó trong lễ xưng tội là điều không tốt. Dù lớn hay nhỏ, hành động hay lời nói, nhưng nếu lương tâm nói rằng đó là tội lỗi, thì cần phải thanh tẩy bằng cách xưng tội và sám hối. Bản chất của bí tích sám hối là sự tha thứ cho tội lỗi đã được thú nhận. Tội lỗi không được thú nhận sẽ không được tha thứ và sẽ ở lại trong tâm hồn và theo nó đến thế giới bên kia. Nó sẽ là một vết đen, càng nổi bật trên chiếc váy trắng. Sự khôn ngoan sẽ không giúp ích gì ở đây. Cần phải làm theo ý Chúa, chứ không phải theo ý người. Chúa nói: *Hãy xưng tội của người trước, để người được xưng công bình* (Is 43:25-26). Và để an ủi và làm nhẹ nhàng việc này, đôi khi không hoàn toàn dễ dàng, Ngài đã lập luật: "*Những gì các người buộc trên đất, sẽ được buộc trên trời; và những gì các người giải trên đất, sẽ được giải trên trời*" (Mt 18:18). Hãy ghi nhớ và ghi lòng rằng tất cả những gì không được phép trên đất theo trật tự do Đức Chúa Trời thiết lập sẽ không được phép trên trời. Và hãy nhanh chóng bù đắp sự thiếu sót này. Bây giờ, khi ăn năn về tội lỗi đã bỏ qua trong lễ xưng tội, bạn cũng phải ăn năn về những gì bạn đã cố ý bỏ qua.

Bạn đã làm rất tốt khi không bỏ qua lời cầu nguyện ngắn trong suốt chặng đường. Và hãy luôn học cách không bao giờ rời xa lời cầu nguyện. Lời cầu nguyện sẽ tập trung sự chú ý của bạn, đánh đuổi những suy nghĩ trống rỗng và phù phiếm, và giữ bạn trong trạng thái nhận được sự soi sáng từ Chúa qua Thiên thần hộ mệnh vào giờ cần thiết. Lời cầu nguyện ngắn là một kho báu lớn. Không có gì sánh được với nó trong các việc thiêng liêng. Hãy cố gắng tập trung sự chú ý vào trái tim và không chỉ liên tục lặp lại những lời cầu nguyện, mà còn giữ kỷ ức về Chúa, kết hợp với sự kính sợ thiêng liêng. Chúa ở khắp mọi nơi. Dù chúng ta có nghĩ đến Ngài hay không, Ngài vẫn ở đây, nơi chúng ta ở, và Ngài thấy tất cả. Theo cách suy nghĩ của con người, Ngài thật đau lòng khi không ai để ý đến Ngài, mặc dù Ngài giữ tất cả, chăm sóc tất cả và cung cấp mọi điều tốt lành cho tất cả. Hãy loại bỏ mình khỏi số những người không chú ý này và đừng quên hướng tâm trí của mình về Chúa, hoặc ít nhất là giữ trong lòng cảm giác rằng Ngài ở gần, giống như chúng ta cảm nhận được mặt trời ở trên đầu và sưởi ấm chúng ta, dù chúng ta không nhìn lên nó. Hướng về Chúa bằng trái tim một cách khôn ngoan và kính sợ đã là một lời cầu nguyện. Hãy làm như vậy bất cứ khi nào có thể. Và đừng lo lắng quá nhiều về việc không thể đứng trước các bức tượng thánh và cúi đầu chào vào ban ngày. Thay vào đó, hãy dành cả buổi sáng và buổi tối cho Chúa. Hãy đọc, suy ngẫm và cầu nguyện lâu hơn. Hãy ngủ như bình thường, nhưng khi thức dậy sớm, hãy dậy nhanh và trò chuyện ngọt ngào với Chúa. Hãy chuẩn bị tốt vào buổi sáng — cả ngày sẽ diễn ra tốt đẹp. Kỷ ức của Chúa, việc đọc Phúc âm và Thánh thư và các sách có ích cho tâm hồn sẽ mở ra và củng cố trong bạn những khái niệm về sự xứng đáng. Lương tâm sẽ nhận những khái niệm này dưới sự bảo trợ của mình và bắt đầu thực hiện chúng, không cho phép bạn trốn tránh những việc mà chúng chỉ ra. Và cuộc sống sẽ tươi sáng. Chỉ có điều, hãy tuân theo luật pháp, đừng bao giờ làm điều gì trái với lương tâm, dù lớn hay nhỏ, và nếu có điều gì xảy ra, hãy ngay lập tức thỏa mãn lương tâm bằng sự sám hối - trong lòng, tại nhà. Sau đó, hãy xưng tội với linh mục. Lương tâm là điều quan

trọng. Đó là tiếng nói của Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi trong tâm hồn. Ai hòa hợp với lương tâm, thì hòa hợp với Đức Chúa Trời.

Chúa ban phước cho bạn!

| 68 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Lời nói "tin đồn" của bạn đã làm trái tim tôi đau đớn biết bao! Ôi, ngọn lửa của những lời nói và ánh mắt nghi ngờ của con người thật đáng sợ và cay độc biết bao! Và dễ hiểu tại sao trong các thánh vịnh, thánh tiên tri Đa-vít thường cầu nguyện với Đức Chúa Trời bằng trái tim đau đớn, xin Ngài cứu ông khỏi lưỡi người.

Bạn có thể tìm thấy sự an ủi và sự hỗ trợ ở đâu? Trong chứng cứ của lương tâm bạn. Đó là ý thức về phẩm giá đạo đức của hành động của bạn trước mặt Đức Chúa Trời và tất cả những người sáng suốt, hãy ghi nhớ điều đó trong tâm trí và trái tim bạn. Với nó, hãy dùng cảm đối mặt với mọi lời nói, bất kể nó là gì. Trong khi đó, hãy đối xử với mọi người như thể bạn không biết gì cả.

Trong cuộc sống hàng ngày, không thể hoàn toàn bỏ qua những gì người ta nói hoặc sẽ nói. Tuy nhiên, sự khôn ngoan ở đây chỉ nên dừng lại ở mức độ sau: hành động sao cho không gây khó chịu cho người khác và không làm phiền mắt người khác. Không nên đi xa hơn mức đó: ví dụ, hoãn những việc được coi là bắt buộc.

Cho đến nay, bạn đã thể hiện đặc điểm nào? Chẳng lẽ là việc bạn đã đến gặp Thánh Sergius? Nhưng điều đó không được công khai, và ở đó bạn được che chở bởi những người thân của mình. Hay là việc bạn đi nhà thờ vào tất cả các ngày Chủ nhật và ngày lễ để dự lễ cầu nguyện suốt đêm và thánh lễ? Nhưng đó là nghĩa vụ mà tất cả các Kitô hữu, những người nhớ rằng họ là Kitô hữu, phải thực hiện một cách trung thành. Chỉ có hoàn cảnh cực kỳ khó khăn mới có thể miễn trừ nghĩa vụ này, mà không bị chỉ trích là lười biếng và quên mất đức tin Kitô giáo của mình. Đừng nhìn vào những thói quen xấu của các quý cô Moscow và đừng nghe những lời nói suông của họ. Ngày mai là ngày chết. Cái chết không nhìn vào vẻ đẹp, nó cũng cướp đi cả những người đẹp. Và sau khi chết — ngay lập tức phải trả lời. Và sự thông minh của các quý cô sẽ không được tính đến ở đó.

Vì vậy, đừng lo lắng về những lời nói. Bạn đã làm mọi thứ để không làm họ bực mình. Nếu mặc dù vậy, họ vẫn đi, thì cứ để họ đi. Để an ủi và củng cố lòng dũng cảm của bạn, như tôi đã nói, chứng cứ của lương tâm trước mặt Chúa là đủ. Hãy để mọi người lên án, nhưng nếu Chúa biện minh trong lương tâm, thì tất cả những phán xét đó đều vô nghĩa. Một người quan sát đã nói với tôi rằng, những lời nói của con người, nếu không bám vào điều gì đó thực sự xấu xa, sẽ tồn tại trên con người như một đám mây không nước, rồi sẽ biến mất. Dấu vết của chúng sẽ nguội lạnh, và không ai còn nhớ đến chúng nữa. Tôi nghĩ điều tương tự cũng sẽ xảy ra với bạn. Tôi chân thành mong điều đó cho bạn. Hãy giữ bình tĩnh như mọi khi, như thể bạn không nhận thấy gì cả.

Thay vì sự nghiêm khắc của một tu sĩ, không thể áp dụng trong cuộc sống của bạn, hãy lấy sự kính sợ Đức Chúa Trời và kỷ ức về cái chết, và chúng sẽ dạy bạn mọi thứ.

Hãy viết về mọi thứ. Sự bí mật trong cuộc sống hàng ngày không phải là điều xấu, nhưng trong cuộc sống tinh thần, đó là điều nguy hiểm nhất. Chắc chắn phải có ai đó để có thể thảo luận về mọi thứ đang xảy ra bên ngoài và bên trong. Vì chúng ta đã nói về điều đó, nên hãy viết đi. Có một sức mạnh xấu xa nào đó xung quanh chúng ta và trong chúng ta, nó lừa dối chúng ta bằng những điều tốt đẹp ảo tưởng và làm rối loạn công việc của chúng ta, dẫn chúng ta đến sự vô ích, thậm chí là sự xấu xa. Kẻ thù ngồi bên cạnh và thúc đẩy mọi thứ. Suy nghĩ của bạn cũng giúp ích rất nhiều trong việc chống lại kẻ thù: đừng vội làm mọi việc có vẻ tốt, mà hãy thảo luận kỹ lưỡng trước. Khi bạn bắt đầu thảo luận, sự ảo tưởng về điều tốt mà kẻ thù dùng để gieo rắc những ý nghĩ của mình sẽ tan biến ngay lập tức. Nhưng lý luận của bạn không phải lúc nào cũng làm được điều đó, vì kẻ thù thường xuyên làm bạn bối rối bằng những gợi ý của mình (các bậc tiền bối của chúng ta gọi đó là những cạm bẫy). Hãy viết và kể tất cả. Và nếu bạn tìm thấy ai đó ở đó, hãy thảo luận với họ về mọi thứ thường xuyên hơn.

Chúa cứu rồi và thương xót bạn! Phải học cách sống.

Hãy quan sát bản thân. Những sai lầm sẽ chỉ cho bạn cách hành động đúng đắn hơn trong lần sau.

| 69 |

Xin Chúa ban ân cho bạn!

Sự lo lắng của bạn về bảo hiểm là điều khó hiểu. Bạn muốn gì? Mọi thứ của bạn đều ổn: cả về nhà cửa lẫn công việc của bạn. Hãy kiên nhẫn. Phải làm gì?! Hãy cầu nguyện với Chúa và phó thác số phận của bạn và số

phận của tất cả mọi người cho Ngài. Đó là con đường đáng tin cậy nhất để đạt được sự bình an! Hãy quan tâm đến một điều, đó là đừng làm điều gì khiến Chúa phật lòng. Từ đó, bạn sẽ có niềm tin vững chắc và sự bình an bền vững.

Một số hoạt động giải trí gia đình là thú vị, không có gì sai. Chỉ cần đừng quá mê mẩn. Đừng quên Đức Chúa Trời và hãy cảm ơn Ngài vì mọi sự an ủi, nhận lấy sự an ủi đó như thể từ tay Ngài. Thay vào đó, hãy lui vào nơi riêng tư, hãy đến gần Đức Chúa Trời hơn, xin Ngài ban cho sự sáng suốt và chỉ dẫn về con đường cuộc sống. Nhưng cũng có những trường hợp giải trí, dù thú vị, lại gây ra nỗi buồn, vì dù chúng không phải là tội lỗi, nhưng không thể làm thỏa mãn trái tim. Tuy nhiên, sự thay đổi của cảm xúc là điều rất bình thường đối với chúng ta. Chúng ta cần phải chịu đựng và vượt qua nó, chỉ quan tâm đến một điều, đó là không thay đổi, mà luôn giữ vững quyết định quan trọng nhất — mục tiêu cuộc sống mà bạn đã chọn cho mình.

Làm sao có thể khác được?! Chúa cuối cùng cầu xin trái tim bạn, và trái tim Chúa muốn. Vì nếu không có Chúa, nó sẽ không bao giờ được no đủ, luôn cảm thấy trống vắng; hãy nhìn nhận bản thân từ khía cạnh này. Có thể bạn sẽ tìm thấy cánh cửa dẫn đến cung điện của Chúa.

Rằng bạn đã chia tay với một trong những người bạn của mình, người có tính cách dễ mến và quyến rũ, đã ảnh hưởng đến bạn một cách bất lợi cho mục tiêu cuộc sống mà bạn đã định sẵn cho mình, điều đó rất tốt. Bạn đã từng nhắc đến ảnh hưởng này, nhưng tôi đã quên nói với bạn: hãy cẩn thận. Vâng, tạ ơn Chúa! Bây giờ mọi việc đã tự nhiên chuyển biến theo hướng tốt. Tuy nhiên, đừng để lòng thù hận xâm chiếm trái tim bạn. Hãy chỉ giới hạn ở việc không tin tưởng cô ấy nữa và không để ý đến những lời ngọt ngào của cô ấy. Hãy giữ thái độ bình tĩnh và đừng làm rối loạn mối quan hệ hòa bình.

Bạn hỏi nên nghĩ gì về một vị tông đồ người Anh nào đó (Redstock). Nhưng trong chính lời nói của bạn đã có câu trả lời về việc nên nghĩ gì về ông ta. Ông ta nói rằng Chúa hiện ra với ông ta và ra lệnh cho ông ta phải làm gì và nói gì. Các bạn không thấy hay ở đó không thấy rằng ông ta là kẻ lừa đảo sao? Nếu Chúa hiện ra với ông ta, thì Ngài sẽ không gửi ông ta đến với chúng ta, mà đến với người Thổ Nhĩ Kỳ, chẳng hạn, hoặc những người ngoại đạo khác. Chính Chúa đã nhiều lần xác nhận và tiếp tục xác nhận đức tin của chúng ta bằng những phép lạ, những di tích thánh và những hiện tượng của Ngài và các thánh của Ngài. Chúng tôi không có gì để dạy. Ngược lại, chính anh ta cần học hỏi từ chúng tôi. Vị tông đồ này không theo tín ngưỡng chung của Anh, mà theo một tín ngưỡng đặc biệt, mới xuất hiện gần đây. Gần đây, một giáo phái của những người tin vào Thánh Linh đã xuất hiện ở đó. Ai đó đã nghĩ ra rằng trong Giáo hội của Chúa Kitô phải lặp lại những gì đã xảy ra với các tông đồ, tức là Thánh Linh phải hiện xuống và hoạt động một cách rõ ràng trong các tín hữu. Một số người đã tin anh ta, chủ yếu là những người phụ nữ xinh đẹp. Họ bắt đầu nghĩ cách để đạt được điều đó. Họ suy nghĩ mãi và cuối cùng đã nghĩ ra. Không biết bằng cách nào, họ đã thuyết phục được rằng Thánh Thần chắc chắn đang hoạt động trong họ, và bắt đầu thuyết phục những người khác về điều đó. Họ nghĩ ra một số phép lạ khó hiểu và bắt đầu truyền bá khắp nơi. Vì vậy, họ đã thu hút được khá nhiều người cả tin. Họ tách biệt khỏi những người khác và thiết lập trật tự nhà thờ của riêng mình. Và thế là một giáo phái ra đời!

Tông đồ của các bạn cũng xuất thân từ môi trường đó. Anh ta luôn nói về Thánh Thần, rằng mọi người nhất thiết phải được tràn đầy ân sủng của Ngài để được cứu rỗi. Ý tưởng này hoàn toàn đúng. Tôi đã tiết lộ điều đó cho các bạn trong những lá thư đầu tiên. Nhưng chỉ có vậy là sự thật trong lời nói của anh ta. Còn lại đều là dối trá! Ông ta kêu gọi: hãy tin, hãy tin, và Thánh Thần sẽ đến. Đó là lời dối trá chính của ông ta! Đức tin chắc chắn là điều kiện cấp thiết để nhận được ân sủng của Thánh Thần, nhưng việc nhận được ân sủng đó không chỉ dựa trên đức tin, mà còn dựa trên đức tin qua các bí tích do Thiên Chúa thiết lập. Thời các tông đồ cũng vậy. Đây là một ví dụ! Thánh Phaolô đến Ephesus và gặp một số tín hữu ở đó, ông hỏi họ có nhận Thánh Thần chưa. Họ trả lời rằng họ thậm chí còn chưa nghe nói đến Thánh Thần. Hóa ra họ chỉ được rửa tội theo nghi thức của Gioan. Sau đó, Thánh Phaolô rửa tội cho họ bằng phép rửa tội của Chúa Kitô, rồi đặt tay lên họ, và họ được tràn đầy Thánh Thần. Họ được đổi mới bằng phép rửa tội, nhưng không nhận được ân sủng của Thánh Thần. Ngài đã truyền cho họ qua việc đặt tay của các tông đồ, còn phép rửa tội chỉ làm cho họ có khả năng nhận ân sủng và xứng đáng với ân sủng đó. Như với những tín hữu này, cũng vậy với tất cả mọi người dưới thời các tông đồ và sau họ. Cho đến nay, điều này vẫn xảy ra trong Giáo Hội của Đức Chúa Trời, chính xác là qua phép xúc dầu thánh, được các tông đồ đưa vào thay cho việc đặt tay.

Tất cả chúng ta, những người đã được rửa tội và xúc dầu, đều có ân sủng của Thánh Thần. Mọi người đều có ân sủng này, nhưng không phải ai cũng có thể sử dụng nó. Cách để sử dụng ân sủng này được trình bày trong những lá thư đầu tiên của tôi. Hãy đọc lại một lần nữa. Tôi chỉ muốn thêm rằng không có cách nào khác để đạt được điều này.

Bây giờ, hãy hỏi vị tông đồ người Anh xem ông ấy có nhận được ân sủng của Thánh Thần không. Ông ấy không có. Bởi vì người Anh không có bí tích xúc dầu, mà nếu không có bí tích này, cũng như không có sự đặt tay của các tông đồ, Thánh Thần sẽ không bao giờ ngự xuống và không ngự xuống. Người Anh chỉ có hai bí tích: rửa tội và rước lễ, còn bí tích xúc dầu thì không có. Do đó, họ không có ân sủng của Thánh Thần. Tông đồ này cũng không có ân sủng đó. Vì vậy, ông ấy giải thích về điều mà ông ấy không biết, và rao giảng về việc nhận được điều mà chính ông ấy không có. Trong các bài giảng của ông ấy, bạn sẽ không thấy ông ấy đề cập đến việc nhận Thánh Thần như thế nào. Ông ấy chỉ giải thích về sự cần thiết phải có Ngài và sau đó kêu gọi: hãy tin! Giống như: hãy mở miệng ra và Thánh Thần sẽ bay vào.

Lời của Chúa dành cho vị tông đồ này là: bác sĩ, hãy tự chữa lành cho chính mình!

Hãy đồng ý với điều này và truyền đạt suy nghĩ của tôi cho những người khác, cụ thể là những người nói với bạn một cách say mê về các vấn đề đức tin. Thông qua anh ta, quan điểm như vậy về tông đồ có thể lan rộng hơn.

Chúa ban phước cho bạn! Hãy cứu rồi!

| 70 |

Xin Chúa ban ân cho bạn!

Theo ý muốn của bạn, tôi gửi cho bạn thánh Anthony với các tác phẩm của ông. Hãy đọc và suy ngẫm. Và hãy ngạc nhiên. Ông không phải là một học giả và không đọc sách của các học giả, chỉ hát Thánh vịnh và đọc Phúc âm với Tông đồ. Ân sủng của Chúa đã mở ra những suy tư trong tâm trí ông, và hãy xem, những lời nói của ông thật khôn ngoan biết bao. Có những nhân chứng cho biết rằng khi ông bắt đầu nói, lời nói của ông tuôn trào như dòng sông và từ trái tim ông, làm đầy trái tim của tất cả những người nghe. Đôi khi cả đêm trôi qua trong những cuộc trò chuyện như vậy, và cả ông lẫn những người nghe ông đều không cảm thấy mệt mỏi hay buồn ngủ. Ở nước ta, Cha Seraphim Sarovsky cũng không có học thức, nhưng kinh nghiệm sống tinh thần, sự đào sâu vào Lời Chúa và các tác phẩm của các thánh tổ phụ đã làm cho ông trở thành một người khôn ngoan. Trong đời sống tâm linh, sách chỉ là hướng dẫn. Kiên thức thực sự được thu nhận qua hành động. Ngay cả những gì được biết qua đọc sách, dường như rõ ràng và chi tiết, khi được thử nghiệm qua hành động, lại hiện ra dưới một ánh sáng hoàn toàn khác. Cuộc sống tinh thần là một thế giới đặc biệt, mà sự khôn ngoan của con người không thể thâm nhập vào. Bạn sẽ tự mình trải nghiệm điều đó hoặc đang trải nghiệm điều đó. Hãy nỗ lực rèn luyện bản thân và lắng nghe chính mình. Dần dần, bạn sẽ đạt đến mức có thể nói những lời khôn ngoan, hãy ngồi xuống và ghi chép lại. Chúa phù hộ bạn!

Bạn viết: “Tôi đọc nhiều; điều đó có xấu không?” Có thể xấu, cũng có thể tốt, tùy thuộc vào những gì bạn đọc và cách bạn đọc. Hãy đọc một cách sáng suốt và kiểm tra những gì bạn đọc bằng sự thật không thể chối cãi của tín ngưỡng của chúng ta. Những gì phù hợp với nó, hãy chấp nhận, những gì không phù hợp, hãy ngay lập tức loại bỏ như những ý nghĩ trái với ý Chúa và vứt bỏ cuốn sách trình bày những ý nghĩ đó. Bạn đã bắt đầu nghiên cứu cuộc sống tinh thần. Đây là một chủ đề rộng lớn, cao cả và ngọt ngào cho trái tim, trái tim không thể không nhìn thấy trong đó hạnh phúc cuối cùng của mình. Hãy bắt tay vào việc này — học hỏi từ sách vở và hơn thế nữa là từ thực tiễn. Các bạn đã biết nên đọc những cuốn sách nào và làm thế nào để điều chỉnh cuộc sống cho phù hợp. Nếu các bạn thực sự muốn bước vào con đường này, thì các bạn sẽ không có thời gian để học các môn học khác. Các bạn đã học và có những khái niệm chung về mọi thứ, và thế là đủ rồi.

Bạn sẽ nói: vậy bạn sẽ trở nên lạc hậu? Điều đó có gì đáng lo! Lạc hậu trong một lĩnh vực, nhưng thành công trong lĩnh vực khác, và lĩnh vực đó còn cao hơn nhiều. Nếu bạn lạc hậu trong sự khôn ngoan của con người, nhưng không thành công trong sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, thì đó sẽ là một thiệt hại. Nhưng nếu bạn thành công trong lĩnh vực sau, điều đó chắc chắn sẽ xảy ra nếu bạn làm việc một cách đúng đắn, thì bạn sẽ không bị thiệt hại, mà còn có được lợi thế lớn hơn. Bởi vì sự khôn ngoan thuộc linh không thể so sánh với sự khôn ngoan của con người.

Nói như vậy, tôi không muốn nói rằng không thể đọc bất cứ thứ gì khác, mà chỉ muốn nói rằng có thể bỏ qua nó mà không bị thiệt hại, trong khi nếu nghiêng về nó, bạn có thể bị thiệt hại trong điều quan trọng nhất. Nếu theo đuổi hai điều, bạn sẽ không thành công trong cả hai.

Nhưng câu hỏi vẫn chưa được giải quyết: vậy thì, có thể đọc những thứ khác ngoài tinh thần không? Tôi nói với bạn một cách khó nghe: có lẽ có thể, nhưng chỉ một chút và không phải bất kỳ thứ gì. Hãy ghi nhớ điều

này: khi bạn đang ở trong tâm trạng tinh thần tốt, bạn bắt đầu đọc một cuốn sách về trí tuệ của con người và tâm trạng tốt đó bắt đầu biến mất, hãy bỏ cuốn sách đó đi. Đây là quy luật chung cho tất cả mọi người.

Nhưng những cuốn sách về trí tuệ của con người cũng có thể nuôi dưỡng tinh thần. Đó là những cuốn sách chỉ cho chúng ta thấy những dấu vết của sự khôn ngoan, lòng nhân từ, sự thật và sự quan tâm của Đức Chúa Trời đối với chúng ta trong tự nhiên và lịch sử. Hãy đọc những cuốn sách như vậy. Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong thiên nhiên và lịch sử cũng như trong lời của Ngài. Và đó là những cuốn sách của Đức Chúa Trời dành cho những ai biết đọc chúng.

Nói "hãy đọc những cuốn sách như vậy" thì dễ, nhưng lấy ở đâu ra? Tôi không thể chỉ cho bạn. Hiện nay có nhiều sách về các môn khoa học tự nhiên. Nhưng hầu hết chúng đều có hướng đi sai lầm — cố gắng giải thích nguồn gốc của thế giới mà không có Chúa và tất cả các biểu hiện đạo đức, tôn giáo và các biểu hiện khác của cuộc sống tinh thần trong chúng ta — mà không có tinh thần và linh hồn. Đừng cầm những cuốn sách đó lên. Có những cuốn sách về các môn khoa học tự nhiên mà không có những suy luận như vậy. Những cuốn sách đó có thể đọc được. Hãy tìm hiểu kỹ cấu trúc của thực vật, động vật, đặc biệt là con người và các quy luật của cuộc sống thể hiện trong chúng. Trong tất cả những điều này, có sự khôn ngoan vĩ đại của Đức Chúa Trời! Không thể dò xét được! Những cuốn sách như vậy có những cuốn nào, hãy hỏi những người nói về các chủ đề tin ngưỡng một cách hấp dẫn.

Còn tiểu thuyết và truyện dài thì sao?! Trong số đó cũng có những cuốn hay. Nhưng để biết chúng có hay không, bạn phải đọc chúng, và sau khi đọc, bạn sẽ thu thập được những câu chuyện và hình ảnh mà Chúa ơi, xin đừng! Hãy giữ đầu óc trong sáng của bạn. Sau đó, hãy dọn dẹp nó. Tại sao lại tự gây ra cho mình một công việc khó khăn như vậy?! Vì vậy, tôi nghĩ tốt hơn là không nên đọc chúng. Khi một người có thiện chí đã đọc xong và giới thiệu một truyện ngắn, bạn có thể đọc.

Có những tác phẩm miêu tả đất nước rất hay. Và bạn có thể đọc chúng. Nhưng chỉ đọc từng chút một và chỉ để cho đa dạng thôi. Hãy tập trung vào công việc của mình và đừng để ý đến những thứ khác.

Chúa phù hộ bạn!

| 71 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Bạn viết: "Cầu nguyện của tôi không được tốt." Cầu nguyện không được tốt, đó không phải là lỗi của cầu nguyện, mà là của người cầu nguyện. Hãy cố gắng cầu nguyện đúng cách, và cầu nguyện sẽ được tốt. Ai viết xấu, người ta sẽ quất mắng và đe dọa, và người đó sẽ bắt đầu viết đúng. Hãy quất mắng chính mình và đe dọa bằng sự phán xét của Chúa, và bạn sẽ bắt đầu cầu nguyện đúng cách. Chúng ta sửa chữa việc làm của con người một cách cẩn thận, vì mọi người sẽ nhìn thấy và trách mắng, nhưng chúng ta làm việc của Chúa một cách qua loa, vì Chúa im lặng, không trách mắng ngay lập tức, mà coi việc phục vụ Ngài là sự nhiệt thành của con cái Ngài, những người được Ngài ban ân huệ nhiều. Ôi, sẽ đau đớn biết bao khi phải thú nhận tội lỗi này trước mặt chính Chúa.

Lời cầu nguyện của bạn đã biến đi đâu rồi?! Nó đã diễn ra rất tốt, và bạn đã cảm nhận được tác dụng tốt lành của nó trong lòng. Tôi sẽ cho bạn biết nó đã biến mất đi đâu. Sau khi cầu nguyện một hoặc hai lần một cách nhiệt thành và nồng nhiệt, và nhận được sự giúp đỡ nhanh chóng từ Thánh Sergius nhờ lời cầu nguyện, bạn nghĩ rằng lời cầu nguyện của bạn đã được chấp nhận và không cần phải lo lắng nhiều về nó nữa: nó sẽ tự nhiên diễn ra tốt đẹp. Khi chấp nhận ý nghĩ đó, khi bắt đầu cầu nguyện, bạn bắt đầu đọc kinh một cách cầu thả và vội vàng, không còn tập trung vào những suy nghĩ của mình nữa. Do đó, sự chú ý của bạn bị phân tán, suy nghĩ của bạn đi lang thang khắp nơi và lời cầu nguyện không còn là lời cầu nguyện nữa. Một hai lần làm như vậy, và lời cầu nguyện hoàn toàn biến mất. Hãy bắt đầu lại từ đầu để có được lời cầu nguyện và xin Chúa ban cho bạn.

Từ đó, hãy học rằng đừng bao giờ coi bất kỳ việc làm thiêng liêng nào là điều đã được thiết lập, và càng không nên coi cầu nguyện là điều đã được thiết lập, mà hãy luôn giữ thái độ như thể bạn đang bắt đầu thực hiện nó lần đầu tiên. Những việc làm lần đầu tiên sẽ được dành sự nhiệt tình đầu tiên. Nếu bạn có thái độ như vậy khi bắt đầu cầu nguyện, rằng bạn chưa bao giờ cầu nguyện đúng cách và bây giờ mới muốn làm điều đó lần đầu tiên, thì bạn sẽ luôn thực hiện lời cầu nguyện của mình với sự nhiệt tình ban đầu. Và nó sẽ diễn ra tốt đẹp.

Tôi cho rằng bạn đã vội vàng thực hiện quy tắc cầu nguyện của mình, chỉ để cho xong việc. Hãy đặt ra cho mình luật lệ là không bao giờ cầu nguyện một cách qua loa. Không có gì xúc phạm Chúa nhiều như điều này. Thà không đọc hết các bài cầu nguyện quy định, nhưng với sự kính sợ Chúa và sự tôn kính, còn hơn là đọc hết, nhưng một cách qua loa. Thà đọc một lời cầu nguyện nào đó, hoặc thậm chí bằng lời của mình, quý gỏi cầu

nguyện, còn hơn là làm như vậy. Bạn bắt đầu cầu nguyện như vậy, và kết quả là không có kết quả. Hãy tự trách mình vì sự cầu thả đó. Hãy biết rằng không ai cầu nguyện một cách chăm chú và siêng năng lại bỏ cầu nguyện mà không nhận được kết quả của cầu nguyện. Ôi, chúng ta đã tự tước đi bao nhiêu ân huệ khi cho phép mình cầu nguyện một cách cầu thả!

Tại sao lại vội vàng trong cầu nguyện? Không thể hiểu được. Chúng ta dành hàng giờ cho những việc khác mà không cảm thấy lâu, nhưng khi cầu nguyện, chúng ta chỉ đứng đó và nghĩ rằng không biết đã đứng bao lâu. Và chúng ta thúc giục bản thân để kết thúc nhanh hơn. Cầu nguyện như vậy thì không có ý nghĩa gì cả. Vậy phải làm thế nào? Một số người làm như sau để không tự lừa dối mình: họ dành ra một phần tư giờ, hoặc nửa giờ, hoặc một giờ để cầu nguyện, tùy theo sự thuận tiện của họ, và điều chỉnh thời gian cầu nguyện của mình sao cho tiếng chuông báo nửa giờ hoặc một giờ cho họ biết thời gian cầu nguyện đã kết thúc. Sau đó, khi bắt đầu cầu nguyện, họ không còn quan tâm đến việc đọc bao nhiêu lời cầu nguyện, mà chỉ quan tâm đến việc dâng lên Chúa lời cầu nguyện xứng đáng trong suốt thời gian quy định. Những người khác thì như thế này: sau khi định ra thời gian cầu nguyện, họ tính xem trong thời gian đó có thể đọc bao nhiêu lần chuỗi hạt, di chuyển chúng một cách chậm rãi. Sau đó, khi bắt đầu cầu nguyện, họ di chuyển chuỗi hạt một cách chậm rãi một số lần nhất định, và trong thời gian đó, họ hướng tâm trí về Chúa, hoặc trò chuyện với Ngài bằng lời nói, hoặc đọc những lời cầu nguyện, hoặc không làm gì cả mà chỉ kính cẩn thờ phượng sự vĩ đại vô hạn của Ngài. Những người này và những người kia đã quen với việc cầu nguyện đến nỗi những phút đứng cầu nguyện trở thành những phút ngọt ngào đối với họ. Và hiếm khi họ chỉ đứng cầu nguyện trong thời gian quy định, mà họ nhân đôi, nhân ba thời gian đó. Hãy chọn cho mình một trong những phương pháp này. Và hãy tuân thủ nó một cách nghiêm túc. Chúng ta không thể thiếu những quy tắc chính xác. Đối với những người cầu nguyện siêng năng, không cần bất kỳ quy tắc nào.

Tôi đã viết cho bạn rằng bạn nên học thuộc lòng các bài cầu nguyện và khi cầu nguyện, hãy đọc chúng từ trí nhớ mà không cần cầm cuốn Sách cầu nguyện. Điều này rất tốt! Khi cầu nguyện, hãy đọc bài cầu nguyện hoặc thánh vịnh đã học thuộc lòng và hãy cảm nhận từng từ không chỉ bằng suy nghĩ mà còn bằng cảm xúc. Nếu trong khi đọc, từ một từ nào đó trong thánh vịnh hoặc lời cầu nguyện, những lời cầu nguyện của bạn bắt đầu nảy sinh, đừng ngăn cản chúng, hãy để chúng tuôn trào. Bạn sẽ không phải lo lắng về việc đọc bao nhiêu, mà chỉ cần đứng cầu nguyện trong thời gian quy định, được tính bằng chuỗi hạt hoặc đồng hồ. Không cần vội vàng đọc kinh. Hãy đọc một bài thánh vịnh hoặc một lời cầu nguyện trong suốt thời gian đó. Có người kể rằng anh ta thường đọc một bài "Lạy Cha" trong suốt thời gian cầu nguyện của mình. Bởi vì mỗi từ trong bài thánh vịnh đó trở thành một lời cầu nguyện đối với anh ta. Một người khác kể rằng khi ai đó giải thích cho anh ta rằng có thể cầu nguyện như vậy, anh ta đã đứng cả buổi sáng trong lời cầu nguyện thành kính, đọc "Xin thương xót con, lạy Chúa", và không kịp đọc hết bài thánh vịnh.

Hãy tập thói quen cầu nguyện như vậy và, nếu Chúa cho phép, bạn sẽ sớm nuôi dưỡng được thói quen cầu nguyện trong mình. Và khi đó, bạn sẽ không cần bất kỳ quy tắc nào nữa. Hãy nỗ lực, nếu không, bạn sẽ không đạt được gì cả. Nếu bạn không thành công trong cầu nguyện, đừng mong đợi thành công trong bất cứ điều gì khác. Cầu nguyện là gốc rễ của mọi thứ.

Chúa ban phước cho bạn.

| 72 |

Xin Chúa ban ân cho bạn.

Thư cuối cùng của bạn đã mang lại cho tôi niềm vui khôn tả. Vậy là bạn đã quyết định dâng hiến cuộc đời mình để phục vụ Chúa, không bị vướng bận bởi cuộc sống trần tục. Cầu xin Chúa nhận lời cầu nguyện này và ban phước lành cho quyết định tốt đẹp của bạn! Bạn đã tuyên bố trước Chúa, hãy giữ lời hứa đó và từ nay hãy suy nghĩ rằng bạn đã cắt đứt với thế gian. Tôi đã từng nghe bạn nói rằng bạn không thích cuộc sống này, vì sức khỏe yếu kém và vì sợ những thất bại mà bạn đã thấy ở những gia đình khác. Nhưng đó là chuyện trước đây, còn bây giờ thì khác. Vấn đề là một, nhưng tâm hồn trong đó là khác. Trước đây là sự không thích cuộc sống vì những lý do thực tế, còn bây giờ bạn cắt đứt mình khỏi cuộc sống để hoàn toàn thuộc về Chúa. Có rất ít người sống không có gia đình, nhưng họ vẫn sống như những người có gia đình, với những lo lắng và quan điểm giống nhau. Quyết định của bạn không phải như vậy. Nó đến từ một nguồn hoàn toàn khác và thuộc về một trật tự cuộc sống khác, và nó ràng buộc bạn. Hãy nuôi dưỡng tinh thần mà trong đó quyết định của bạn được đưa ra.

Quyết định đã được đưa ra, nhưng khi nào và làm thế nào để thực hiện nó, cần phải kiên nhẫn chờ đợi. Không thể vội vàng trong hoàn cảnh của bạn, khi mọi thứ, như bạn mong đợi, sẽ trở nên khó khăn. Phước lành

của cha mẹ là điều kiện đầu tiên. Cần phải chờ đợi điều đó. Hãy chờ đợi và cầu nguyện. Chúa, Đấng đã đặt vào bạn ý định tốt lành đó, sẽ tự mình thực hiện nó một cách âm thầm, như xe trượt tuyết lăn xuống dốc. Đừng nói ra, mà hãy giữ một ý nghĩ trong lòng, hãy cầu nguyện với Chúa để Ngài thực hiện ý định của bạn, theo ý muốn khôn ngoan của Ngài.

Trong khi đó, hãy tự điều chỉnh bản thân để phù hợp với lối sống đó — không phải bằng cách thay đổi trật tự bên ngoài, mà bằng cách điều chỉnh trật tự bên trong. Ý tôi không phải là điều gì đó đặc biệt, mà là điều đã được viết rất nhiều trước đây và bạn đã bắt đầu làm. Hãy quyết tâm thực hiện tất cả những điều đã nêu một cách dứt khoát hơn bây giờ. Nền móng đã được đặt, hãy xây dựng tòa nhà.

Khi bạn đã quay lưng lại với cuộc sống trần tục, đừng quay mặt lại với nó nữa.

Bây giờ bạn có thể từ bỏ hoàn toàn tất cả những thú vui giải trí và ở nhà nhiều hơn, làm việc gì đó, và giữa công việc và những hoạt động phù hợp với tâm trạng của bạn. Bây giờ bạn có thể hành động quyết liệt hơn trong vấn đề này.

Tôi sẽ nhắc đến điều quan trọng nhất. Từ bỏ cuộc sống trần tục, chúng ta cần phải gần gũi hơn với Đức Chúa Trời. Các bạn biết điều này, nhưng sẽ được hạnh phúc nếu các bạn làm theo. Hãy suy nghĩ nhiều hơn về Chúa và những việc của Chúa. Hãy ghi nhớ rằng Chúa ở khắp mọi nơi, ở với các bạn và trong các bạn — hãy ghi nhớ điều này trong tâm trí và luôn mang theo nó: khi làm việc, khi ngồi, khi ngủ và khi thức. Kết hợp với ký ức này một ký ức khác — ký ức về cái chết và về những gì sau cái chết — sự phán xét và định mệnh vĩnh cửu. Hai ký ức này — hai người bảo vệ mạnh mẽ của mọi điều tốt lành. Chính chúng sẽ dạy bạn mọi thứ, khơi dậy trong bạn sự kính sợ Chúa cứu rỗi — nguồn gốc của sự khôn ngoan thiêng liêng.

Bạn đã biết tất cả những điều này. Tôi chỉ nhắc qua để bạn quyết tâm hơn trong việc này. Đặc biệt, bây giờ bạn cần một lời: Chúa ơi, xin ban phước lành! Nhưng hãy kiên nhẫn chờ đợi sự thực hiện.

| 73 |

Tôi vội vàng thêm vào cho bạn một điều nữa về vấn đề này.

Thánh tông đồ Phaolô, người đã truyền bá đức tin của Chúa Kitô ở Cô-rinh-tô, lo sợ người Cô-rinh-tô sẽ đi lạc vào con đường sai trái, đã viết cho họ: *“Vì tôi ghen tị với các bạn bằng sự ghen tị của Thiên Chúa; vì tôi đã hứa gả các bạn cho một người chồng duy nhất, để dâng các bạn cho Chúa Kitô như một trinh nữ tinh khiết. Nhưng tôi sợ rằng, như con rắn đã dùng mưu mô của nó để dụ dỗ Ê-va, tâm trí các bạn cũng bị hư hỏng, rời xa sự đơn sơ trong Đấng Christ”* (2 Cô-rinh-tô 11:2-3). Tôi cũng ghen tị với sự ghen tị của Đức Chúa Trời đối với các bạn, như các bạn đã thấy từ đầu cuộc trò chuyện của chúng ta. Các bạn là những trinh nữ tinh khiết, đã hiến mình cho Chúa Kitô! Nhưng sự đính hôn của các bạn với Chúa không phải do tôi thực hiện. Nó đã diễn ra ngoài nỗ lực và thậm chí ngoài ý định của tôi. Khi viết thư cho bạn, tôi không có ý định gì khác ngoài việc hướng dẫn bạn đến một cuộc sống Kitô giáo chân chính, một cuộc sống vững chắc, trong đó, như trên một con thuyền an toàn, bạn có thể vượt qua biển cả đầy sóng gió của cuộc đời tạm bợ. Tuy nhiên, điều lớn lao hơn đã xảy ra. Và tạ ơn Chúa! Bạn có khuynh hướng đó từ bẩm sinh — Chúa đã ban cho bạn. Ông Chúa đã thổi vào anh ấy. Và đây là quyết định!

Quyết định! Nhưng việc còn lâu mới xong. Có bao nhiêu sự tình cờ có thể xảy ra, có thể đảo lộn mọi thứ. Vì vậy, đừng sợ, đừng để tâm trí bạn bị hủy hoại bởi sự đơn giản, đừng để kẻ thù quỳ rũ bạn bằng sự xảo trá của nó, như con rắn đã quỳ rũ Ê-va. Chúa sẽ cứu bạn khỏi những sự tình cờ như vậy. Tuy nhiên, nếu các tội tở của Chúa luôn phải tinh táo và cảnh giác, thức trắng và cầu nguyện, thì điều đó càng cần thiết cho bạn bây giờ, sau khi bạn đã quyết định. Tôi không thể nói gì chắc chắn với bạn, ngoài việc: hãy cảnh giác. Kẻ thù có thể tấn công bất cứ lúc nào. Hãy viết thư cho tôi ngay lập tức. Trong khi đó, hãy kiên nhẫn chờ đợi.

Hãy củng cố niềm tin rằng lối sống mà bạn đã chọn là được Đức Chúa Trời ban phước. Đấng Cứu Thế đã chấp thuận điều đó bằng lời nói về những người độc thân vì Nước Trời. Ngài đã ưu ái họ khi nói về Maria, người ngồi dưới chân Ngài và chỉ lắng nghe lời Ngài, rằng cô đã chọn phần tốt, đã chọn điều duy nhất cần thiết. Các bạn có thể thấy những ví dụ sáng ngời về điều này trong nhiều tiên tri và tông đồ, Thánh Tiên Sứ của Chúa, và hơn nữa là Đức Mẹ Đồng Trinh, nguồn gốc và nguồn suối của sự trong sạch. Hãy để sự che chở của Mẹ luôn bao phủ các bạn. Các trinh nữ là đối tượng đặc biệt của sự chăm sóc của Mẹ.

Các trinh nữ, cũng như các trinh nam, đã định cư trong Giáo hội của Chúa Kitô từ thời các tông đồ và từ đó đến nay vẫn luôn ở trong Giáo hội, và sẽ tiếp tục ở trong Giáo hội cho đến khi Giáo hội thánh thiện còn tồn tại, tức là cho đến tận thế. Bởi vì lối sống này không xa lạ với bản chất của chúng ta, và được tinh thần đức tin

của Chúa Kitô ủng hộ. Ở Cô-rinh-tô, nhiều trinh nữ không muốn kết hôn, vì họ yêu mến Chúa Kitô, Đấng duy nhất của tất cả các linh hồn, bằng cả trái tim. Các cha đã hỏi thánh Phaolô rằng họ nên làm gì. Thánh Phaolô khuyên họ cho con gái tự do phục vụ Chúa, không ép buộc chúng kết hôn. Các cha đã nghe theo lời khuyên này, và các trinh nữ vẫn giữ trinh tiết. Các Giáo hội khác đã noi gương người Cô-rinh-tô, và trinh tiết nở rộ khắp nơi. Ở những nơi khác, các trinh nữ tập hợp lại để sống trong một ngôi nhà — họ làm việc và cầu nguyện với Chúa, không giao tiếp với những người khác. Nhiều người trong số họ đã được trao vương miện tử đạo, như những cuộc đời chân thực của họ đã chứng minh.

Hãy xem, bạn đang gia nhập vào một nhóm nào, bạn sẽ theo bước chân của ai, bạn sẽ được che chở bởi ai và bạn sẽ lắng nghe lời của ai. Hãy nhìn xem, khi đã cầm lấy cày, đừng quay lại. Hãy ghi nhớ lời của tông đồ về những người từ bỏ hôn nhân và thường xuyên suy nghĩ về điều đó: *“Người chưa kết hôn lo lắng cho Chúa, làm thế nào để làm đẹp lòng Chúa, để trở nên thánh thiện cả về thể xác lẫn tinh thần”* (1 Cô-rinh-tô 7:34). Không cần nói gì về sự thánh thiện về thể xác. Nhưng về sự thánh thiện của tinh thần, không thể không nói nhiều và không thể không quan tâm nhiều. Có thể mất nó ngay lập tức. *“Hãy cẩn thận, vì các ngươi đi trong sự nguy hiểm”* (Ê-phê-sô 5:15). Cẩn thận điều gì? Trái tim, để nó không gắn bó với bất cứ điều gì, không chỉ với con người — điều này không cần phải nói — mà với bất cứ điều gì. Mọi sự gắn bó như vậy sẽ là sự vi phạm lời hứa của bạn với Chúa, là sự không trung thành với Ngài. Và Ngài là Đấng ghen tuông. Ngài nghiêm khắc trừng phạt những trái tim không trung thành với Ngài.

Tôi viết điều này không phải để đe dọa bạn. Đe dọa là một sức mạnh! Nhưng tôi nhắc nhở bạn về trường hợp mà chính bạn, đôi khi có thể phải tự răn mình bằng nỗi sợ hãi, nếu những lời răn khác không có tác dụng. Không thể dựa vào sự ghen tuông và sự kiên định của chúng ta. Hôm nay là vậy, nhưng ngày mai ai biết sẽ ra sao. Vậy hãy biết rằng sẽ tệt hại thế nào nếu bạn từ bỏ ý định của mình.

Chúa phù hộ bạn!

| 74 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Bạn viết: “Ôi, giá như nhanh lên! Giờ tôi muốn bay đi đâu đó trong sa mạc, để không thấy và không nghe gì cả.” Không, không. Không thể vội vàng. Nơi nào có sự vội vàng và sự háo hức như vậy — càng sớm càng tốt — thì đó không phải là việc của Chúa. Những mong muốn hỗn loạn và những điều tốt không phải là điều tốt và không dẫn đến điều tốt. Chúa đến một cách nhẹ nhàng, không dễ nhận thấy, nhưng vững chắc.

Hãy cầu nguyện và kiên nhẫn chờ đợi, để xem liệu cánh cửa ra vào có mở ra hay không. Chúa sẽ sắp xếp mọi việc mà chính các bạn cũng không thể đoán được. Hãy đính hôn với Chúa ngay bây giờ — chính các bạn trong chính mình trước mặt Ngài. Còn khi nào gia nhập vào dàn hợp xướng của các cô dâu của Ngài — hãy để Ngài quyết định. Hãy phó thác hoàn toàn vào tay Ngài.

Bạn chọn tu viện. Nhưng tu viện không phải là nơi duy nhất dành cho những người không muốn kết hôn. Ban đầu, tu viện hoàn toàn không tồn tại. Những người quyết định phục vụ Chúa, không bị ràng buộc bởi những lo toan của cuộc sống, đã tự xây dựng cho mình một căn phòng riêng biệt trong chính ngôi nhà của mình và sống trong đó, tách biệt với mọi thứ, trong sự kiêng khem, cầu nguyện và học hỏi Kinh Thánh. Sau đó, khá lâu sau, khi cuộc sống trong nhà trở nên bất tiện, một số người bắt đầu rời khỏi thành phố và làng mạc và sống ở đó, có người trong hang động tự nhiên, có người trong lũng mộ, có người trong phòng tu viện được dựng lên giống như lều. Sau đó, các tu viện cũng được thành lập để sống chung và hợp sức, tự nuôi sống bản thân và thực hiện công việc cứu rỗi bằng những hành động anh hùng. Nhưng ngay cả trong các tu viện, một số người, quyết định hiến dâng cuộc đời mình cho Chúa trong cuộc sống độc thân, không gia nhập tu viện, mà dành mình để phục vụ anh em và chị em trong các bệnh viện, nhà tế bần và nhà trợ. Tất cả những lối sống này, hình thành ngay từ đầu trong Giáo hội của Chúa Kitô, không bị cấm đoán, mà vẫn tồn tại cho đến ngày nay. Và bây giờ, trong số những người độc thân, một số được cứu rỗi tại nhà, một số vào tu viện, một số khác tham gia chăm sóc người bệnh trong các hội từ thiện.

Và bạn có thể chọn bất kỳ hình thức sống nào trong số này. Còn hình thức nào cụ thể, thì phải chờ xem Chúa chỉ dẫn. Bạn đã nói đúng rằng trong tu viện sẽ dễ dàng được cứu rỗi hơn. Ở đó, bạn có thể nhanh chóng đạt được sự thanh tẩy tâm hồn và trạng thái vui mừng về Thánh Linh. Mọi thứ ở đó đều thích hợp cho điều này. Tôi nghĩ rằng, theo tình trạng sức khỏe của bạn, tu viện là nơi thích hợp nhất cho bạn. Vì vậy, đừng từ bỏ ý định đến đó khi đến lúc. Chúa sẽ chỉ cho bạn thời điểm thích hợp. Trước đó, bạn phải kiên nhẫn chờ đợi. Trước đó, hãy

sống theo lối sống đầu tiên, tức là sống ở nhà. Hãy có phòng riêng của bạn — hãy coi nó như phòng tu viện và sống ở đó như trong tu viện. Hãy để bỏ mẹ thay thế cho bạn tu viện trưởng, những người thân của bạn thay thế cho các nữ tu, còn bạn là nữ tu không thể thay thế cho tất cả mọi người.

Bạn vội vàng đến tu viện như thể đến với tự do và thiên đường. Đúng vậy, ở đó có tự do hoàn toàn cho tinh thần, nhưng không phải cho thân xác và các việc bên ngoài. Về mặt này, ở đó có sự ràng buộc hoàn toàn, luật pháp khẩn cấp — không được có ý chí riêng. Và thiên đường ở đó, nhưng người ta không phải lúc nào cũng tìm thấy nó trên con đường đầy hoa. Nó thực sự ở đó, nhưng bị rào chắn bởi gai và gai nhọn, mà bạn phải vượt qua để đến được đó. Không ai có thể đạt được điều đó mà không bị đâm và trầy xước. Hãy ghi nhớ điều này và sửa đổi những mong đợi về tự do và thiên đường từ tu viện.

Hãy kiên nhẫn chờ đợi. Hãy nhớ người bảo mẫu! (Xem thư 28) Cô ấy đã chờ đợi bảy năm, thử thách sự kiên định của ý định của mình. Kết quả là cô ấy đã trở thành một nữ tu sĩ nhiệt thành.

Có gì mà vội vàng? Tu viện sẽ không đi đâu cả. Bạn sẽ kip vào một tu viện nào đó. Trong khi đó, bạn sẽ củng cố ý định của mình và cơ thể sẽ khỏe mạnh hơn. Tại nhà bạn, mọi thứ đều rất đạo đức. Cha mẹ và người thân của bạn là những người kính sợ Chúa (). Bạn không thể chịu đựng bất cứ điều gì trái với quyết định của bạn là hiến mình cho Chúa. Hãy trưởng thành trong bầu không khí như vậy và trong môi trường như vậy.

Vậy đã quyết định: hãy chờ đợi. Hãy dần dần điều chỉnh cuộc sống và thói quen của bạn cho phù hợp với cuộc sống tu viện.

Chúa ban phước cho bạn!

| 75 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Bạn viết: “Tôi buồn, không có nơi nào yên bình. Có điều gì đó đè nặng lên tôi, trái tim tôi nặng nề và u ám. Đột nhiên nó ập đến.”

Chúa là sức mạnh của chúng ta! Hãy can đảm và đứng vững. Kẻ thù đã đoán ra rằng bạn muốn thoát khỏi vòng tròn mà nó có thể dễ dàng lợi dụng các Kitô hữu, và vì vậy nó tấn công bạn bằng sự khao khát và khát vọng. Không chỉ bạn, tất cả mọi người đều phải chịu những cuộc tấn công như vậy, nhưng không phải tất cả đều giống nhau. Bạn bị khao khát và khát vọng hành hạ; người khác bị sợ hãi bao trùm; người khác lại bị những trở ngại như núi cao trong suy nghĩ; người khác lại nghĩ rằng việc mình đang làm là không hợp lý. Kẻ thù tiếp cận mỗi người theo cách thuận tiện nhất cho mình, gieo rắc những dòng suy nghĩ, làm xáo trộn trái tim, làm xáo trộn nội tâm. Và điều đó xảy ra đột ngột, như một cơn bão. Đó là những mưu mẹo của kẻ thù chúng ta. Họ là những kẻ vô tổ chức. Họ lang thang khắp nơi. Thấy cửa mở và không có lính canh, họ xông vào nhà chúng ta và lật tung mọi thứ. Họ cướp bóc và bỏ chạy. Còn bạn thì phải tự lo liệu. Nhưng điều đó không gây ra bất kỳ tai họa nào. Chúng ta không có lỗi khi kẻ thù xâm nhập; cũng không có lỗi khi chúng gây ra sự rối loạn trong trật tự nội bộ của chúng ta; cũng không có lỗi khi chúng kích động những suy nghĩ và cảm xúc đó. Và Đức Chúa Trời cũng không trách chúng ta về điều đó. Chỉ cần không đồng ý với bất cứ điều gì, mà hãy chịu đựng — và mọi thứ sẽ qua đi.

Bạn không xác định được đặc điểm nào của sự đau khổ của mình, chắc chắn là vì nó thực sự không xác định được; sự không xác định này càng chứng tỏ rằng đây là những cuộc tấn công của kẻ thù. Hãy đứng vững! Chúa đã cho bạn trải qua thử thách này để bạn chứng tỏ rằng bạn không đùa giỡn với lời thề của mình. Hãy coi thử thách mà bạn đang trải qua như là do Chúa gửi đến và nói như Gióp: Nguyện danh Chúa được chúc tụng! Trước đây mọi thứ đều bình yên, nhưng bây giờ thì khó khăn! Hãy cảm tạ Chúa vì sự bình yên, cảm tạ vì những khó khăn này. Hãy nói với Chúa: con sẽ chịu đựng, xin ý Chúa được thực hiện! Chỉ xin Chúa giúp con chịu đựng. Và tất cả hãy nương tựa vào Chúa. Hãy cầu xin Đức Mẹ.

Bạn đang chịu đựng sự tấn công. Đây là cơ hội để thể hiện khả năng đứng vững trong điều thiện, như một chiến binh - cơ hội để nổi bật khi kẻ thù tấn công. Hãy để kẻ thù tấn công. Bạn hãy đứng vững trong điều thiện. Hãy nói bằng lời: tôi sẽ không thay đổi một chút nào trong ý định và quyết định của mình. Tôi không muốn bất cứ điều gì mà kẻ thù gợi ý; và hãy liệt kê những gì nó gợi ý, từ chối và nguyên rủa nó. Và hãy kêu cầu Chúa giúp đỡ. Mọi thứ sẽ qua. Một tín hữu tốt bụng bị tấn công bởi tinh thần phỉ báng và vô tín. Anh ta kể: “Tôi nghe thấy tiếng kẻ thù vo ve trong tai: không có Chúa, không có Đấng Christ. Và tôi chỉ lặp đi lặp lại: “Tôi tin, lạy Chúa! Tôi tin, tôi tin, tôi tin!” Và tôi đã xua đuổi kẻ thù.” Vậy thì việc của bạn cũng vậy. Hãy hét lên: tôi không muốn điều này, tôi không muốn điều kia, tôi không muốn điều nọ — tôi không muốn bất cứ điều gì mà kẻ thù gieo rắc. Tôi chỉ muốn một điều, điều mà tôi đã tỏ lộ trước Chúa trong lòng mình.

Hãy nói: "Đúng, tôi là một tội nhân lớn, và Chúa đang trừng phạt tôi." Việc bạn cảm thấy mình là tội nhân là một cảm giác tốt. Và nếu bạn cảm thấy mình là tội nhân lớn hơn, bạn sẽ không vượt qua ranh giới cần thiết.

Tất cả chúng ta đều là những tội nhân lớn và không thể chuộc tội. Nếu bạn cũng coi trường hợp này là tội lỗi của mình, thì sẽ không có gì đáng lo ngại. Chỉ đừng hủy bỏ quyết định nội tâm của mình và đừng rơi vào tuyệt vọng. Bất cứ điều gì Chúa cho phép, cả bên trong lẫn bên ngoài, đều hướng đến sự thanh tẩy và cứu rỗi của chúng ta. Chính Ngài ở gần và giúp đỡ chúng ta. Ngài ở gần bạn. Hãy hồi sinh niềm hy vọng đó và cầu nguyện trong sự kiên nhẫn.

Chúa cho phép những điều như thế này xảy ra vì vương miện. Ai đứng vững, người đó là người chiến thắng và sẽ nhận được vương miện. Chúng ta có thể giành được vương miện cho tất cả những người xung quanh và tất cả những người chúng ta gặp. Chỉ cần chú ý, can đảm và chấp nhận mọi thứ từ Chúa và hướng về Chúa.

Hãy vui vẻ và đừng để bất kỳ sự dao động nào. Chúa ban phúc cho bạn!

| 76 |

Xin Chúa ban ân cho bạn!

Thế là xong! Vừa mới qua khỏi khó khăn đầu tiên, thì khó khăn khác đã được chuẩn bị sẵn sàng — khó khăn tinh vi và nguy hiểm nhất. Ai là người đã nói những lời đó với bạn?! Anh ta đã nói dối bao nhiêu và đã ném bao nhiêu rác rưởi vào đầu bạn?! Hẳn muốn làm lung lay đức tin của bạn, không chỉ khiến bạn xa rời Chúa Kitô, mà còn biến bạn thành một kẻ vô thần. Kẻ thù đã gửi đến cho bạn một nhà thông thái như vậy.

Bạn đã quyết định rất đúng khi tránh mọi cuộc trò chuyện với những người vô tín và mọi cuộc gặp gỡ với họ. Những cuộc trò chuyện xấu xa làm hư hỏng tâm hồn tốt đẹp. Sau đó, hãy chiến đấu và phục hồi những gì đã bị phá hủy. Nhưng bạn sẽ không thể tránh khỏi. Những sinh vật xấu xa này rình rập khắp nơi. Bạn nhìn kia, nó đang ở đây. Vậy hãy làm như thế này: khi vô tình nghe thấy những điều trái với đức tin, hãy cố gắng hết sức để không để những điều đó vào lòng, mà hãy để nó lọt qua tai này sang tai kia. Đồng thời, khi không chú ý đến những lời nói trái với đức tin, hãy cố gắng lấp đầy trái tim bằng niềm tin rằng đức tin của chúng ta là hoàn toàn đúng đắn trong mọi khía cạnh và nếu có những người chống lại nó, thì đó là do họ không hiểu vấn đề. Bạn có thể phản đối mọi thứ, ngay cả việc chúng ta có tồn tại hay không. Niềm tin được phục hồi trong lòng khi nghĩ về sự hạn hẹp của trí tuệ và sự xấu xa của trái tim người nói sẽ làm cho tâm hồn bạn trở thành một tảng đá, mà khi va vào đó, những lời nói xấu sẽ bật ra, không để lại dấu vết. Nếu bất chấp điều đó, điều gì đó xấu xa vẫn lọt vào tâm hồn bạn, hãy cầu nguyện ngay lập tức, như Thánh Sergius đã làm: hãy cầu xin Thiên thần hộ mệnh, Mẹ Thiên Chúa, và hơn hết là chính Chúa Cứu thế. Và Họ sẽ xua tan bóng tối đang bao trùm. Sau đó, hãy tự mình thảo luận về sự bối rối đã lấn át bạn, hoặc tìm kiếm sự bác bỏ nó trong một cuốn sách nào đó, hoặc nói chuyện với ai đó, nhưng nhất định phải làm cho nó không để lại dấu vết nào trong tâm hồn bạn. Dấu vết còn lại sẽ làm tâm hồn bạn xáo trộn và như thể ném đá dưới chân người đang đi.

Hãy viết thư cho tôi. Bạn đã làm rất tốt khi ghi lại tất cả những gì bạn nghe thấy. Mặc dù bạn không do dự và tất cả những gì đã đọng lại trong tâm trí từ những lời nói đó đã biến mất, tôi sẽ nói một vài lời phản đối chúng.

"Niềm tin được nuôi dưỡng bởi giáo dục." Không phải nuôi dưỡng, mà là phát triển và cho nó một hình thức nhất định. Mọi người mới sinh ra đều gia nhập một xã hội có đức tin. Đức tin của xã hội trở thành đức tin của họ, giống như mọi thứ khác. Nhưng khả năng tin và nhu cầu tin của tâm hồn không được xã hội nhồi nhét. Tất cả đều giống như đối với tri thức: xã hội truyền đạt tri thức mà mình có được cho thành viên mới thông qua giáo dục, nhưng không cho họ khả năng nhận thức. Khả năng này là thuộc tính không thể tách rời của linh hồn. Tương tự như vậy, niềm tin vào sự tồn tại của Đức Chúa Trời và quyền năng vô hạn của Ngài là thuộc tính không thể tách rời của tinh thần, được bộc lộ mạnh mẽ ở mọi người ngay khi khả năng của họ phát triển. Xã hội chỉ truyền đạt hình ảnh của niềm tin, chứ không phải chính sức mạnh và nhu cầu của niềm tin.

Xã hội truyền bá niềm tin thông qua giáo dục. Nhưng niềm tin đó đến từ đâu trong xã hội? Tất cả những gì đi vào xã hội đều xuất phát từ tâm hồn. Tâm hồn là nơi lưu trữ, như một cái bể chứa, nơi tất cả những gì xuất phát từ tâm hồn đều chảy vào. Do đó, xã hội có niềm tin, bởi vì niềm tin đó đã có sẵn trong tâm hồn. Nó xuất phát từ tâm hồn và lắng đọng trong xã hội. Niềm tin có trước xã hội và gia đình, và do đó, có trước cả giáo dục. Giáo dục truyền cho trẻ sơ sinh những gì trước đó đã được đưa vào gia đình và xã hội từ tâm hồn.

Vì vậy, hãy ghi nhớ rằng giáo dục chỉ phát triển những gì vốn có trong bản chất con người, chứ không bổ sung thêm bất cứ điều gì mới. Nếu giáo dục phát triển đức tin, đó là vì đức tin vốn có trong bản chất con người.

Không ai có thể dạy con người biết về Đức Chúa Trời và thờ phượng Ngài nếu điều đó không phải là luật bất di bất dịch trong tâm hồn con người. Và chúng ta thấy rằng trong toàn thể loài người đều có đức tin. Ngay cả những người man rợ nhất cũng có đức tin, vì nếu không có đức tin, con người không còn là con người nữa. Nếu có những nhà khoa học không tin, điều đó không có nghĩa là họ đã tiến xa hoặc vươn cao, mà có nghĩa là họ đã rời xa bản chất con người, làm sai lệch bản thân và làm hỏng bản thân, giống như tự móc mắt hoặc cắt mũi mình vậy. Nếu tất cả mọi người đều có niềm tin, thì điều đó có nghĩa là tiêu chuẩn của cuộc sống con người nhất thiết phải bao gồm niềm tin. Do đó, những người không có niềm tin là những người đi ngược lại tiêu chuẩn này và là những kẻ vô đạo đức - tất cả những người không có niềm tin đều thuộc loại này.

"Một người từ nhỏ sống trong môi trường động vật sẽ trở nên giống như chúng." Điều này được viết trong các truyện ngắn và tiểu thuyết Pháp vào cuối thế kỷ trước. Tôi không biết liệu điều này có đúng trong thực tế hay không. Con người là con người ở mọi nơi. Dù sống giữa động vật, anh ta vẫn sẽ phát triển và chắc chắn sẽ đạt được những gì mình muốn. Nhưng giả sử điều đó là sự thật, hãy lấy một người lớn lên giữa động vật và hai con vật trong số đó, rồi đưa họ vào vòng tròn của bạn. Sau một tuần, bạn sẽ thấy con người đó sẽ xa cách động vật đến mức nào. Tại sao? Bởi vì trong anh ta có mầm mống của cuộc sống cao hơn. Và anh ta sẽ có niềm tin. Niềm tin đó đã có trong anh ta, nhưng còn mờ nhạt, bị che lấp. Ngay từ những chỉ dẫn đầu tiên, niềm tin đó sẽ thức tỉnh và sớm phát huy tác dụng. Còn động vật thì vẫn là động vật.

Những người không tin, những người đã thoát ra khỏi bản chất bình thường của con người, thường viện dẫn những điều bất thường để chứng minh sự không tin của mình. Ngoài việc họ bịa ra việc nuôi dạy con người bất thường giữa động vật, họ còn chỉ ra những kẻ ngốc bẩm sinh. Và họ sẽ nói những gì?! Không có Chúa, không có linh hồn. Trong khi đó, theo lý trí, không nên suy luận gì từ những trường hợp này, vì chính những trường hợp này vẫn chưa được giải thích. Hãy suy luận về chúng như thế này. Họ có linh hồn như tất cả mọi người, nhưng không thể thể hiện hết mình: bị trói buộc. Hãy áp dụng điều này vào những hành động của ý định của Chúa. Đôi khi, ai đó bị đe dọa bởi những tình huống sắp xảy ra, nếu anh ta tham gia vào chúng. Chúa gửi bệnh tật đến cho anh ta, và trong khi anh ta nằm trên giường, những tình huống đó trôi qua mà không có sự tham gia của anh ta. Như vậy, anh ta thoát khỏi tai họa. Nếu anh ta khỏe mạnh, anh ta chắc chắn sẽ dính vào những việc đó và gặp tai họa. Hãy suy nghĩ như vậy về những người ngốc nghếch bẩm sinh. Linh hồn của họ bị trói buộc trong suốt thời gian tồn tại trên trần gian, bởi vì nếu giải phóng họ, thì không ai có thể thoát khỏi tai họa do họ gây ra — cả người khác lẫn chính họ. Trong kiếp sau, điều này sẽ được tiết lộ. Linh hồn của họ sẽ chuyển sang đó, giống như linh hồn của những đứa trẻ sơ sinh đã chết. Niềm tin này có đúng hay không, chúng ta sẽ thấy ở thế giới bên kia. Nhưng ở thế giới bên kia, sự phản đối sẽ được giải quyết từ hoàn cảnh này, nếu có thể giải quyết được. Còn ở đây, không thể suy luận gì từ điều đó.

Tôi không đề cập đến những điều vô lý khác mà bạn đã nghe. Bạn đã hiểu rõ về chúng. "*Hãy cẩn thận, vì các người đi trong sự nguy hiểm, không phải như những người dại dột, mà như những người khôn ngoan*" (Ê-phê-sô 5:15).

Chúa ban phước cho bạn!

| 77 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Và còn nữa! Kẻ vô tín muốn biến bạn thành kẻ thù, và bây giờ biến bạn thành kẻ nổi loạn, và chống lại ai? Chống lại cha mẹ.

Ôi trời, lá thư của bạn thật là than vãn! Chuyện gì đã xảy ra vậy?! Chắc là bị bọ chết cắn. Tôi đoán đó là chuyện vặt vãnh, không có gì đáng nói. Nhưng trong đầu bạn, nó đã trở nên to lớn đến mức không thể nhìn thấu. Tất cả đều là kẻ thù, tất cả đều là kẻ thù. Nó đuổi bạn khỏi nhà cha mẹ để làm bạn mất trí. Vì vậy, nó thổi phồng mọi chuyện nhỏ nhặt thành vấn đề lớn, đè nặng lên bạn. Bạn không thể mô tả đó là gì. Tôi sẽ nói trước với bạn rằng không có gì để mô tả. Đó là một mưu mẹo thông thường của kẻ thù — làm rối trí óc chúng ta bằng những điều không chắc chắn. Và những nỗi buồn mà chúng gây ra, và những lời an ủi ngu ngốc của chúng, hẳn biết cách che đậy bằng những ảo ảnh, đến nỗi, không thấy gì cụ thể trong đó, người ta vẫn nghĩ rằng chúng là điều gì đó vĩ đại. Nhưng khi bắt đầu phân tích, mọi thứ sẽ tan vỡ, không có nỗi buồn, không có sự an ủi ở nơi mà chúng được chỉ ra. Tất cả chỉ là lừa dối. Và bây giờ, nó đã lừa dối bạn. Hãy làm dấu thánh giá và khinh thường những lời khuyên của kẻ thù.

Rắc rối, rắc rối! Tôi chắc chắn rằng chúng hoàn toàn không tồn tại. Nhưng ngay cả khi chúng thực sự tồn tại, liệu có cần phải chạy trốn khỏi chúng không?! Chúng ta phải chịu đựng chúng một cách bình thản và cảm ơn Chúa. Kẻ thù đang kích động bạn. Khi một chiến binh gặp kẻ thù, liệu anh ta có cần phải chạy trốn không? Anh ta phải chiến đấu. Và bạn cũng vậy. Bạn thì sao? Kẻ thù chỉ mới lộ diện, gây ra một số rắc rối, mà bạn đã muốn chạy trốn. Đừng nghĩ đến điều đó. Sau khi bạn quyết định không kết hôn, bạn chỉ có hai lựa chọn: vào tu viện hoặc gia nhập hội nữ tu; cả hai lựa chọn đều cần sự chúc phúc của chính cha mẹ bạn. Cho đến khi chưa có được cả hai, hãy ở nhà và chịu đựng tất cả. Hãy ngay lập tức đến trước mặt Chúa, thành tâm ăn năn về sự bối rối xấu xa của mình và tuyên bố quyết định vững chắc: tôi sẽ chờ đợi, tôi sẽ chịu đựng tất cả một cách vui vẻ. Xin ý muốn của Ngài được thực hiện trong mọi việc, lạy Chúa!

Tôi không thể hiểu làm sao bạn có thể bất đồng với cha mẹ về bất cứ điều gì? Nếu đó là về đánh giá về một điều gì đó, tại sao bạn không nhượng bộ trong mọi trường hợp với sự khiêm tốn? Họ già hơn bạn và có kinh nghiệm hơn. Bạn nên thừa nhận sai lầm trong đánh giá của mình hơn là cho rằng họ sai. Hãy nghĩ như thế này: đúng, tôi nhìn không rõ — và đồng ý với ý kiến của họ. Nếu đó là về những việc trong nhà, hãy làm theo ý họ, thế là xong. Nếu bạn không thể làm gì, hãy giải thích rằng bạn không thể, và cũng thế là xong. Nếu họ vẫn khăng khăng, hãy làm những gì bạn có thể. Và tôi không thể nghĩ ra bất kỳ mâu thuẫn nào giữa bạn và họ mà không thể hòa giải được. Tất cả chỉ là do kẻ thù thổi phồng vấn đề lên mà thôi.

Bạn có muốn mọi thứ diễn ra theo ý mình không? Thật kiêu ngạo! Điều đó không chỉ bất hợp pháp đối với bất cứ điều gì trong nhà, mà ngay cả đối với chính bạn. Hãy tự nguyện phục tùng cha mẹ và làm mọi việc theo ý họ, để làm họ yên lòng. Đó sẽ là sự chuẩn bị sơ bộ cho sự vâng lời trong tu viện hoặc sự tuân thủ trong cộng đồng các nữ tu từ thiện trong tương lai. Đây là luật mà sứ đồ đã đặt ra cho tất cả mọi người: "*Hãy vâng lời nhau trong sự kính sợ Đức Chúa Trời*" (Ê-phê-sô 5:21). Nhưng bạn lại dám cãi lại cha mẹ, và bất đồng với họ, mà không sợ Đức Chúa Trời. Điều này giống như thế nào? Bạn đã học được sự khôn ngoan này ở trường nào vậy?!

Hãy cẩn thận, tôi nhắc lại với bạn, bạn đang đi trên con đường nguy hiểm! Chúa ban phước cho bạn!

| 78 |

Xin Chúa ban ân điển cho bạn!

Lại nữa sao?! Những điều bất công, những lời vu khống! Chắc chắn là từ đâu đó bên ngoài. Nhưng dù chúng đến từ đâu, tôi sẽ nói với bạn: đừng chỉ kiên cường và vững vàng, mà hãy vui mừng. Điều đó có nghĩa là công việc tâm linh của bạn đang tiến triển tốt. Chúa đang dẫn dắt bạn đến sự thanh tẩy, còn kẻ thù gặp phải một đối thủ mạnh mẽ trong bạn. Hãy đứng vững trên lập trường của mình. Đừng bối rối vì những điều bất công và vu khống. Ai gây ra chúng, thì Chúa sẽ phán xét, còn ai bị chúng gây ra, thì phải nhẫn nhịn và cảm ơn Chúa. Đừng quên rằng có một cuộc sống khác, trong đó mọi thứ ở đây sẽ được đáp lại, bằng lời khen ngợi hoặc lời trách móc. Bạn chịu đựng sự bất công? Bạn sẽ được khen ngợi. Bạn không chịu đựng? Bạn sẽ bị trách móc. Ở đó, bạn sẽ không thể nói: nhưng đó là bất công. Công bằng hay không, không phải việc của bạn, họ sẽ nói, hãy phán xét. Tại sao bạn không chịu đựng?!

Không có sự bất công nào đến từ Chúa, nhưng chúng được Chúa cho phép vì lợi ích của những người mà chúng được cho phép. Thật sự vì lợi ích! Đây không phải là một câu nói đơn giản, mà là một việc thực sự. Tôi lấy các vị tử đạo làm ví dụ cho bạn. Họ đã bị đàn áp như thế nào. Còn Chúa thì sao? Ngài đã ở đó, hiện ra trước mặt họ, an ủi họ, làm nhẹ bớt nỗi đau khổ, nhưng vẫn để họ chịu đựng đến cùng, để được đội vương miện vinh quang. Mọi sự bất công và mọi sự vu khống đều chuẩn bị cho vương miện vinh quang. Nhưng những ai phải chịu đựng chúng thì phải chịu đựng đến cùng. Bây giờ, nhu cầu này đã đến với bạn. Hãy vui vẻ chịu đựng, bất kể bạn có gì ở đó. Đức Chúa Trời muốn điều đó từ bạn vì lợi ích của chính bạn.

Bạn nói: thật đáng sợ khi phải chịu đựng sự bất công trong cả cuộc đời. Tất nhiên là đáng sợ. Vì vậy, người đi theo Chúa được khuyên: "*Hãy can đảm, và lòng bạn hãy vững vàng*" (Thi thiên 26:14). Trước mặt là thập giá. Hóa ra, không còn gì khác hơn là phó thác mình cho những đau khổ, thiếu thốn và những lời vu khống. Trong sự phó thác này, tôi nói với bạn, là khởi đầu của con đường chân chính. Bạn có phó thác mình cho điều đó không? Ngay khi bạn phó thác, bạn sẽ bước theo Chúa. Hãy thảo luận tất cả những điều này và quyết định theo ý Chúa. Tất cả thành công đều phụ thuộc vào quyết định đúng đắn về vấn đề này.

Còn bạn đã vội vàng rời khỏi nhà cha mẹ, mà lại không biết đi đâu, cảm thấy như bị họ gò bó. Cha mẹ có nghĩa vụ phải bảo vệ bạn; họ bảo vệ bạn, tôi nghĩ, như con người của mắt. Nếu điều này trái với mong muốn của

bạn, bạn phải tuân theo. Không công bằng khi nhìn thấy ở họ chỉ có một mong muốn là làm theo ý mình, mà tự nhiên hơn là nhìn thấy ở đây mong muốn bảo vệ bạn và giữ bạn an toàn khỏi mọi thứ. Và đó là thành quả của tình yêu. Hãy tin tưởng vào điều này và làm dịu đi sự cay đắng của sự phục tùng, nếu bạn cảm thấy nó trong mình vì sự bất tuân của bạn.

Bằng sự phục tùng này, bạn phải đền đáp những gì bạn nhận được trong gia đình. Thức ăn, quần áo, nơi ở - đó là những thứ không nhỏ, nhưng không phải là điều quan trọng nhất. Điều quan trọng nhất là sự an toàn khỏi những rắc rối bên ngoài. Cánh đại bàng che chở bạn. Mỏ và móng vuốt của đại bàng sẵn sàng tấn công bất cứ ai dám xúc phạm hoặc gây rắc rối cho bạn. Điều này là vô giá. Ngay khi đại bàng che chở bạn không còn nữa, bạn sẽ bị tấn công. Bây giờ không ai dám động đến bạn, nhưng khi đó tất cả sẽ xông vào. Bạn không thể tưởng tượng được sự khủng khiếp của việc không được bảo vệ, vì bạn chưa từng trải qua. Và câu Chúa dùng để bạn phải trải qua điều đó. Có sự bảo vệ? Hãy giữ lấy nó và đừng vội rời khỏi nó. Khi rời khỏi nó, bạn cũng phải tìm một nơi bảo vệ khác — hoặc trong tu viện, hoặc trong cộng đồng các nữ tu từ thiện. Nhưng đừng bao giờ tham gia vào cuộc chiến một mình — không, không, không. Bạn sẽ bị tấn công và không tìm được nơi nương náu.

Ý nghĩa của khát vọng tự do mạnh mẽ trong bạn là gì? Đó là một khát vọng xấu xa. Con đường của bạn đã được định sẵn. Bạn muốn chạy đi đâu? Bạn đã xác định mình muốn gì khi khao khát tự do như vậy chưa? Không cần tìm kiếm tự do nội tâm, vì nó đã có sẵn, vì nó là thuộc tính không thể tách rời của tinh thần. Không ai có thể lấy đi nó. Vậy ra, bạn mong muốn tự do bên ngoài. Nhưng hãy suy nghĩ xem, tự do đó có thể chấp nhận và đạt được ở mức độ nào? Bất cứ nơi nào bạn đến, bạn sẽ được bao quanh bởi những tự do giống như của bạn, bình đẳng với tự do của bạn. Bất cứ điều gì chúng ta định làm, chúng ta luôn phải cân nhắc hành động của mình với hành động của người khác và tự giới hạn bản thân, do đó hạn chế tự do của mình. Mỗi bước đi là một sự hạn chế tự do, và hơn nữa, đó là sự hạn chế hợp pháp, không thể phản đối theo lương tâm của chính mình. Nếu vậy, thì khát vọng tự do là như đuổi theo cầu vòng, hoặc tệ hơn nữa, là mong muốn nắm bắt một ảo ảnh. Nói chung, điều đó còn vô nghĩa gấp ngàn lần.

Hãy kiểm chế những khát vọng của mình. Trẻ em hãy nghe lời cha mẹ và làm theo lời khuyên của họ để sắp xếp công việc và cuộc sống của mình, tuân theo họ một cách tự nguyện. Đó là luật tự do của bạn! Còn bạn thì sao? Tôi sẽ chạy đến đây, chạy đến đó, và không ai dám nói gì. Thật là một người phụ nữ giải phóng! Hãy xem, bạn có bị bệnh kiêu ngạo không? Tất cả những người phụ nữ giải phóng đều kiêu ngạo.

Chạy đi đâu mà có gì hay ho? Chúng ta liên tục thấy những người chạy đi, nhưng không thấy ai trong số họ hạnh phúc. Ý nghĩa của những con chạy đi đó là gì? Không có gì, chỉ là sự khoe khoang: tránh xa! Tôi muốn thế! Ai ra lệnh cho tôi? Và những người không có lệnh này lao đi mà không nhìn lại, không nhìn dưới chân, cho đến khi rơi xuống vực thẳm không lối thoát. Hãy ghi nhớ điều này khi có những hành động bốc đồng: tôi sẽ làm điều đó, tôi sẽ quyết định điều đó.

Một trong những ý định của bạn rất tốt. Và có lẽ, đó không phải là chỉ dẫn cho bạn cách sắp xếp cuộc sống của mình? Tôi muốn nói đến việc gia nhập hội nữ tu. Nhưng việc nó xuất hiện giữa những con bốc đồng hỗn loạn như vậy là không tốt. Vẫn chưa có chỉ dẫn nào cho thấy bạn nên sắp xếp cuộc sống của mình như thế nào. Hãy chờ đợi, như tôi đã viết nhiều lần. Chúa sẽ sắp xếp mọi thứ. Tổ ấm của bạn ấm áp và thoải mái. Hãy ở trong đó cho đến khi đến lúc bay đi.

Chúa phù hộ bạn!

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Bạn vẫn còn lo lắng. Hãy nói cho tôi biết, tại sao bạn lại lo lắng? Bên ngoài của bạn rất tốt, bên trong bạn đã xem xét lại, sắp xếp và củng cố bằng quyết định của mình. Tại sao bạn lại lo lắng? Tất cả đều là kẻ thù, tất cả đều là kẻ thù. Không còn gì nữa.

Còn gì nữa có thể xảy ra. Bạn có nghĩ rằng bằng chính sức lực và khả năng của mình, bạn có thể sắp xếp cuộc sống của mình, dù là theo quy định?! Hãy nhìn kỹ và nếu điều đó đúng dù chỉ một chút, hãy nhanh chóng sửa chữa. Với cấu trúc này, bạn sẽ không gặp phải sự bối rối. Vậy đó! Hãy xem lại hoặc lặp lại trong đầu tất cả những gì đã được viết ra, những gì đã xảy ra với bạn, và cách bạn cuối cùng đã quyết định cuộc đời mình, và hướng sự xem xét lại này để cuối cùng đi đến một quyết định vững chắc rằng bạn phải giao phó số phận của mình vào tay Chúa. Sau đó, hãy cầu nguyện và, sau khi cầu nguyện nhiệt thành, hãy thốt lên từ trái tim trước mặt Chúa: “Lạy Chúa, con giao phó số phận của mình vào tay Ngài. Hãy sắp xếp cuộc đời con theo ý Ngài, với tất cả những

va chạm và sự tình cờ của nó. Từ nay, tôi từ bỏ mọi lo lắng về bản thân, chỉ nhận một lo lắng duy nhất — luôn làm những điều đẹp lòng Ngài." Hãy nói như vậy và thực sự phó thác hoàn toàn bản thân vào tay Chúa, không lo lắng gì cả, mà bình tĩnh chấp nhận mọi sự kiện, như thể Chúa đã sắp đặt cho bạn, dù nó dễ chịu hay khó chịu. Mọi quan tâm duy nhất của bạn là phải luôn hành động theo lệnh truyền của Đức Chúa Trời. Đó là điều duy nhất bạn cần.

Khi bạn đã sẵn sàng, mọi lo lắng sẽ chấm dứt. Bây giờ bạn tự lo cho bản thân và muốn sắp xếp mọi việc theo ý mình. Khi mọi thứ không suôn sẻ, bạn sẽ đau khổ vì điều này không đúng, điều kia không đúng. Nhưng khi bạn giao phó mọi thứ cho Chúa và chấp nhận những gì đến từ Ngài là điều tốt cho bạn, bạn sẽ không còn lo lắng nữa, mà chỉ cần nhìn xung quanh để thấy những gì Chúa gửi đến, để hiểu ý nghĩa của những gì được gửi đến và hành động theo đó. Mọi trường hợp đều có thể áp dụng điều răn. Hãy áp dụng và làm theo điều răn, cố gắng làm hài lòng Chúa, chứ không phải cố gắng thỏa mãn mong muốn của mình. Hãy hiểu rõ những gì tôi đang nói và cố gắng đạt được tâm trạng như vậy. Cần phải học, không thể không học. Và hãy cầu nguyện về điều này.

Tôi cầu nguyện Chúa giải thoát bạn khỏi tình huống mà bạn cho là khó chịu, nhưng thêm rằng: nếu điều đó phù hợp với ý muốn thánh của Ngài và có lợi cho bạn. Và Ngài sẽ giải thoát bạn, tất nhiên, vào thời điểm thích hợp. Hãy mặc lấy đức tin này và kiên nhẫn. Và chỉ cần nhìn vào tình trạng hiện tại, chúng ta thấy rằng chúng liên tục thay đổi. Không có gì là bất biến. Điều làm bạn nặng nề cũng sẽ thay đổi. Sẽ có những ngày bạn có thể thờ tự do, và không chỉ thờ, mà còn bay lượn như bướm trên hoa, chỉ cần bạn kiên nhẫn chờ đợi thời gian cần thiết. Bà chủ cho bánh vào lò nướng và không lấy ra cho đến khi chắc chắn rằng bánh đã chín. Chúa tể của thế giới đã đặt bạn vào lò nướng và giữ bạn trong đó, chờ đợi cho đến khi bạn chín. Hãy kiên nhẫn và chờ đợi. Ngay khi bạn chín, bạn sẽ không còn phải ngồi trong lò nướng nữa. Bạn sẽ được lấy ra ngay lập tức. Nếu bạn tự mình nhảy ra, bạn sẽ giống như một chiếc bánh chưa chín. Hãy trang bị cho mình sự kiên nhẫn. Tôi còn muốn nói thêm: theo đức tin của chúng ta, ai chịu đựng những khó khăn một cách bình thản, chấp nhận chúng như là ý muốn của Chúa, thì người đó sẽ được tham gia vào cuộc khổ nạn. Hãy ghi nhớ điều này trong tâm trí và lấy đó làm sự an ủi cho trái tim mình.

Không thể sống mà không có cảm xúc, nhưng không thể để cảm xúc chi phối mình. Cần phải làm mới và kiểm chế cảm xúc bằng lý trí và hướng chúng đi đúng hướng. Bạn là người dễ xúc động, và trái tim chi phối lý trí của bạn. Hãy làm như tôi đã viết cho bạn: hãy suy nghĩ trước về những cảm xúc có thể bị kích động, và khi gặp những tình huống đó, hãy cảnh giác với những xáo trộn trong lòng, hoặc giữ trái tim trong tay vững vàng. Cần phải luyện tập điều này, và bằng cách luyện tập, bạn có thể đạt được sự kiểm soát hoàn toàn đối với bản thân.

Nhưng tất cả đều đến từ Đức Chúa Trời. Bạn phải cầu xin Ngài. Nhưng bạn viết rằng bạn không cầu nguyện. Thật thông minh! Bạn là người ngoại đạo sao? Sao lại không cầu nguyện? Bạn không cần đọc những lời cầu nguyện sẵn có, mà hãy dùng lời của mình để nói với Ngài những gì trong lòng bạn, và xin Ngài giúp đỡ. Hãy nhìn xem, Chúa ơi, tôi có gì? Cả hai điều đó. Tôi không thể kiểm soát bản thân. Hãy giúp tôi, Đấng Toàn Năng! Hãy kể lại mọi nhu cầu của bạn và xin sự giúp đỡ tương ứng cho mọi điều. Và đó sẽ là lời cầu nguyện chân thật nhất. Bạn có thể luôn cầu nguyện bằng lời cầu nguyện của riêng mình, không cần đọc những lời cầu nguyện in sẵn, miễn là bạn không lười biếng.

Nhưng tại sao bạn lại nghe theo kẻ xúi giục bạn: hãy bỏ cầu nguyện? Hay bạn không thấy đó là kẻ thù? Rõ ràng là kẻ thù. Nó thì thâm vào tai bạn: hãy bỏ đi; và đôi khi, như bao trùm cả cơ thể, nó kéo bạn nhanh chóng vào giuông. Tất cả đó là mưu mẹo của nó. Nhưng nó làm việc của nó, làm bạn sao những việc tốt. Còn chúng ta phải làm việc của mình, không từ bỏ việc tốt, cho đến khi hoàn thành. Vì vậy, hãy trang bị cho mình sự can đảm, đừng nghe lời kẻ thù và đừng chú ý đến tiếng vo vo của nó. Tốt hơn là hãy tức giận. Tức giận kẻ thù cũng giống như đâm vào ngực ai đó. Nó sẽ bay đi ngay lập tức.

Tôi chân thành mong các bạn cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Chúa phù hộ bạn!

| 80 |

Xin Chúa ban phước lành cho bạn!

Vâng, tạ ơn Chúa! Hãy đối phó với những lo lắng của bạn bằng lời cầu nguyện, hay tốt hơn là đối phó với kẻ thù đã gây ra những lo lắng đó, và bạn sẽ tìm thấy sự bình an. Chúa giúp bạn tiếp tục hành động như vậy.

Bạn thấy đó, bạn đã trải qua một cơn bão táp như thế nào! Lời của Chúa đã ứng nghiệm trên bạn: "*Satan đã xin phép để sàng bạn như lúa mì*" (Lu-ca 22:31). Nó đã ném bạn đi đâu, đi đâu?! Chúa đã cho phép, và nó đã

sàng bạn: lúc thì ném bạn sang bên này, lúc thì ném bạn sang bên kia. Thật là ân điển của Đức Chúa Trời khi cuối cùng các bạn đã thoát khỏi! Hãy học hỏi đi. Kinh nghiệm sống là bài học quý giá. Hãy nhớ lại kỹ những gì đã xảy ra với các bạn trong suốt thời gian khó khăn đó, và xác định chính xác hơn. Trong suốt thời gian đó, các bạn đã bị kẻ thù tấn công. Và bây giờ bạn biết những cuộc tấn công đó như thế nào, chúng xuất hiện và biến mất như thế nào. Vì vậy, hãy tiếp tục tìm hiểu khi bạn bị kẻ thù bắn phá. Kẻ thù luôn nguy trang mình bằng vẻ ngoài chính nghĩa. Nhưng bạn đừng nhìn vào điều đó, mà hãy nhìn vào những gì đang xảy ra trong tâm hồn bạn — đó là sự lo lắng liên tục và sự mơ hồ không chắc chắn. Vì vậy, bạn có thể ngay lập tức đoán được rằng kẻ thù đã đến, và đuổi nó đi bằng sự từ chối và cầu nguyện không thương tiếc. Và ảnh hưởng của Chúa luôn mang lại ánh sáng. Đó là Thiên thần hộ mệnh đã thì thầm lời an ủi vào tai bạn. Hãy tập nghe lời nó, và nó sẽ dạy bạn mọi thứ.

Tôi rất vui vì bạn đã đi trên con đường của mình. Và hãy tiếp tục nỗ lực, chuẩn bị cho nơi bạn đã định đến. Kẻ thù buộc bạn phải vội vàng. Nó luôn làm bạn hoảng sợ để làm rối loạn mọi việc. Còn Chúa thì đi một cách bình yên và lặng lẽ. Không thể khác hơn là chờ đợi. Mọi thứ đều có thời điểm của nó. Giờ sẽ đến, như bạn trượt tuyết xuống dốc, như tôi đã viết.

Bạn định về làng và mơ về cuộc sống ngọt ngào ở nông thôn. Tốt, tốt! Cuộc sống đó có sự thật. Ở thành phố, và nhất là ở thủ đô, không có sự thật. Ở đó, tất cả chỉ là những vở kịch. Xin Chúa cho bạn nhanh chóng và an toàn đến nơi mà bạn đã lớn lên và được nuôi dưỡng một cách bình yên. Bạn sẽ nhớ gì về thời gian ở thủ đô cổ kính?! Nó đã dạy bạn nhiều bài học quý giá, đặc biệt là vào cuối cùng, nó đã nướng bạn trên chảo.

Ở làng quê, bạn sẽ là một ẩn sĩ. Tôi muốn thêm vào giấc mơ của bạn một điều nữa. Hãy tìm một hang động tự nhiên hoặc đào một cái bằng tay của bạn. Một bên, nếu có thể, hãy có một suối nhỏ, bên kia - một cây ăn quả nào đó; phía trước - một vườn hoa nhỏ. Hãy huấn luyện một vài con chim hót cho cây và hoa. Hãy dậy sớm và, khi ở một mình ở đây, hãy cùng với những con chim ca ngợi Đấng Tạo Hóa!

Xin Chúa ban phước cho con đường của Ngài!